ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பரமகாருணிகரான

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவாய்மலர்ந்த

தத்த்வத்ரய

விஶதவாக்ஶிகாமணியாகிய

ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநம்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபாபதியான,

புதுப்பட்டு - திருவேங்கடாசாரியரால்

நன்றாகப் பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபையாரால்

ஸ்ரீநிகேதன முத்ராக்ஷரசாலையில்

அச்சிடப்பட்டது.

விஜய [illegible]

[illegible]

ஸ்ரீ: ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபை

(லிமிடெட்.)

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

	ரூ. அ. ப.
...ஶ்லோகம்	0-1-6
...ணிஶ்லோகம்	0-2-6
...ஶ்லோக வ்யாக்யானம்	0-2-6
...ட பரமதாத்பர்ய...	
...ஸஹிதம்	0-7-0
...தி	0-7-6
திருமொழி 1 & 2 பத்து	2-0-0
3 to 5 ,,	3-5-0
...ந்த விருத்தம்-வ்யாக்யா...	1-6-0
...ஸ்வ்யாக்யானம்	0-14-0
...1. திருப்பள்ளியெழுச்சி	0-3-0
...1. அமலனாதிபிரான்	0-7-6
2. பெரியதிருமொழி 1 முதல் 3 பத்துக்கள்	2-9-0
,, 4 to 7	2-13-0
,, 8 to 11	2-10-0
திருக்குறுந்தாண்டகம்	0-2-6
திருநெடுந்தாண்டகம்	1-0-0
...திருவந்தாதி (அரும்பதஸஹிதம்)	0-9-0
...ாம் திருவந்தாதி	0-6-0
...ூன்றாம் திருவந்தாதி	0-6-0
20. நான்முகன் திருவந்தாதி	0-7-0
21. திருவிருத்தம் (அரும்பத பதார்த்தபாஷ்ய)	1-14-0
22. திருவாசிரியம்	0-3-0
23. பெரிய திருவந்தாதி (ப்ரதிபதஸஹிதம்)	0-6-0
24. திருவெழுகூற்றிருக்கை	0-3-0
25. சிறியதிருமடல்	0-4-6
26. பெரிய திருமடல்	0-5-0
27. இராமாநுஜ நூற்றந்தாதி (உரையுடன்)	0-8-0
28. உபதேசரத்தினமாலை	1-0-0
29. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி	0-15-6
30. ஷண்மதஸாரஸ்ரீ	0-1-6
31. மதிசாரஸமுச்சயம்	0-9-0
32. ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமயாசார நிஷ்கர்ஷம்	2-5-0
33. ஞானஸார-ப்ரமேயஸார வ்யாக்யானம்	0-8-0
34. ரஹஸ்யத்ரயப்ரதீபிகை யென்கிற பரகாலநல்லான் ரஹஸ்யம்	1-3-6
35. ஆர்த்திப்ரபந்த வ்யாக்யானம்	0-6-0
36. ஸப்தகாதை	0-3-0
37. தத்வத்ரய வ்யாக்யானம்	0-12-6

வேண்டிய க்ரந்தங்களுக்கெல்லாம் பயிணை சார்ஜு பிரத்யேகம்.

இப்படிக்கு,

ம. திருவேங்கடமுடையானையா,

காரியதரிசி தனாதிகாரி,

செ. க. க. செங்கல்ராயமுதலி வீதி, சென்னை.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

பரமகாருணிகரான

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தத்வத்ரயம்.

தொடங்கும்போது அநுஸந்திக்கும் [illegible]

தனியன்கள்.

[illegible] பத்மநாபரருளிச்செய்த தனியன்.

பிள்ளை லோகாசார்யர் விஷயமான தனியன்.

லோகாசார்ய குரவே க்ருஷ்ணபாதஸ்ய ஸூநவே।

ஸம்ஸாரபோகிஸந்தஷ்ட ஜீவஜீவாதவே நம:॥

மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த

ரஹஸ்யத்ரய ஸம்ப்ரதாயபரம்பரையிலே [illegible]

லோககுரும் குருபிஸ்ஸஹ பூர்வை:

கூரகுலோத்தமதாஸமுதாரம்।

ஸ்ரீநகபத்யபிராமவரேசௌ

தீப்ரசயாநகுரும் ச பஜேஹம்॥

பூர்வோக்தகுருபரம்பரைக்கு ப்ரத்யேக தனியன்கள்.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யருளிச்செய்த

கூரகுலோத்தமதாஸர் விஷயமான தனியன்.

லோகாசார்யக்ருபாபாத்ரம் கௌண்டிந்யகுலபூஷணம்।

ஸமஸ்தாத்மகுணாவாஸம் வந்தே கூரகுலோத்தமம்॥

மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை விஷயமான தனியன்.

நம: ஸ்ரீசைலநாதாய குந்தீநகரஜந்மநே।

ப்ரஸாதலப்த பரமப்ராப்ய கைங்கர்யசாலிநே॥

மணவாளமாமுனிகளுக்கு மாதாமஹரான
கோட்டூரழகிய மணவாளப்பெருமாள்பிள்ளை தனியன்.

லோகாசார்ய பதாம்போஜ ராஜஹம்ஸாயிதாந்தரம் ।
ஜ்ஞாநவைராக்ய ஜலதிம் வந்தே ஸௌம்யவரம் குரும் ॥

மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த
திகழக்கிடந்தான் திருநாவீறுடையபிரான்
தாதரண்ணரையன் விஷயமான தனியன்.

[illegible]
[illegible]

சாற்றும்போது அநுஸந்திக்கும்
தனியன்கள்.

வானமாமலை ஜீயரருளிச்செய்தது.

கோதிலுலகாசிரியன் கூரகுலோத்தமதாதர்
நீதில்திருமலையாழ்வார் செழுங்குரவை மணவாளர்
ஓதரியபுகழ்நாவீறுடையபிரான் முதலுடன்
பேதைமணவாளமுனி பொன்னடிகள் போற்றுவனே.

வாழியுலகாசிரியன் வாழியவன்மன்னுகுலம்
வாழிமுடும்பையென்னும் மாநகரம் - வாழி
மனஞ்சூழ்ந்த பேரின்பமல்குமிகு நல்லார்
இனஞ்சூழ்ந்து இருக்கு மிருப்பு.

ஓதுமுடும்பையுலகாசிரியனருள்
ஏது மறவாதவெம்பெருமான் - நீதி
வழுவாச்சிறுநல்லூர் மாமறையோன்பாதந்
தொழுவார்க்குவாரா துயர்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

விசதவாக்சிகாமணியான மணவாளமாமுனிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தத்வத்ரயவ்யாக்யாநம்.

அவதாரிகை.

"அநாதிமாயயா ஸுப்த:" (க) என்கிறபடியே, அநாத்யசித் ஸம்பந்த நிபந்தநமான அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தாலே அபிபூதராய், ஆத்மஸ்வரூபம் பரசேஷமாய், ஜ்ஞாநாநந்தமயமாய், பகவதநந்யார்ஹசேஷமாயிருக்கும்படியை அறியப்பெறாமே, "தேவோஹம், மநுஷ்யோஹம்" (உ) என்று ஜடமான தேஹத்திலே அஹம்புத்தியைப் பண்ணியும், தேஹாதிரிக்தாத்ம ஜ்ஞாநம் பிறந்தாலும் "ஈச்வரோஹமஹம் போகீ" (ங) என்று, ஸ்வதந்த்ர புத்தியைப் பண்ணியும், சேஷத்வ ஜ்ஞாநமுண்டாய்ந்தாலும் அப்ராப்தவிஷயங்களிலே அந்வயிக்கிறதும், இப்படி "யோந்யதா ஸந்தமாத்மாநமந்யதா ப்ரதிபத்யதே । கிம் தேந ந க்ருதம் பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா" (ச) என்கிறபடியே, ஆத்மஸ்வரூபத்தில் அபஹாரரூபமாய், அகில பாபமூலமான ஆத்மாபஹாரத்தைப் பண்ணி, அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷதுஷ்டமான சப்தாதிபோகைகபராய்; "விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீச்வராய நிவேதிதும் । பூர்வமேவ க்ருதா ப்ரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா" (ரு) என்கிறபடியே, கரணகளேப[illegible]ராய், போகமோக்ஷஶூந்யராய், அசித்விசேஷிதராய்க் கிடக்கிற தசையிலே பரமதயாளுவான ஸர்வேச்வரன், ஸ்வசர[illegible]ணையாகக்கொடுத்த ஶரீரங்களைக்கொண்டு ஸம்ஸார[illegible] பண்ணி உஜ்ஜீவிக்கலாயிருக்க, அத்தையாகிலும் "[illegible] வழிபுகவேன்" (௬) படியே, அ[illegible], ஆறு நீந்தக்கொடுத்த தெப்பத்தைக்கொண்டு அக்கரையேறலாயிருக்க நீர்வாய்ச்சாலே யொழுகக்

கடலிலே புகுவாரைப்போலே, ஸம்ஸார நிஸ்தரணத்துக் குடலான வற்றையும் ஸம்ஸரணத்துக்குடலாக்கி, அநாத்யவித்யா ஸஞ்சித அநந்த புண்யபாபரூப கர்மாநுகுணமாக மாறிமாறிப் பலபிறப்பும் பிறந்து, பிறந்தஜந்மந்தோறும் துரந்ததாபத்ரய தவாநல தப்யமாநராய், இப்படி அநாதிகாலம் போராநிற்கச்செய்தேயும், அதிதாநாகத மறியாமையாலே, அதிலே ஒரு க்லேஶமன்றிக்கே கர்ப்ப ஜந்ம பால்ய யௌவந வார்த்தக மரண நரகரூபாவஸ்தா ஸப்தகத்தை ப்ராபித்து, துக்கபரம்பரைகளை யநுபவித்து, இப்படி அநந்தக்லேஶபாஜநமான ஸம்ஸார ஸாகரத்திலே அழுந்திக்கிடந்தலைகிற சேதநருடைய அநர்த்தவிஶேஷத்தை யநுஸந்தித்து, இவர்களுடைய உஜ்ஜீவநத்துக்கு க்ருஷிபண்ணிக்கொண்டு போருகிற ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தான ஸர்வேஶ்வரன், (௭) '[illegible] । [illegible]" என்கிறபடியே, தன்னுடைய திருவுள்ளத்திற் பிறந்த அபாரகாருண்யத்தாலே, (௮) "[illegible] । [illegible]" என்கிறபடியே, ஜாயமாநகாலத்திற்பண்ணின விஶேஷ கடாக்ஷத்தாலே நிரஸ்த ரஜஸ்தமஸ்கருமாய், ப்ரவ்ருத்தஸத்வகுணகருமாய், முமுக்ஷுவான சேதநனுக்கு தத்வஜ்ஞாநம் பிறந்தாலல்லது மோக்ஷஸித்தியில்லாமையாலே, தத்வஜ்ஞாநம் ஸம்பாத்யமாமளவில், அது ஶாஸ்த்ரஜந்யமாதல் உபதேஶகம்யமாதல் ஆகவேண்டுமாகையாலும், ஶாஸ்த்ரஜந்யமாமளவில் (௯) "[illegible]" என்கிறபடியே ப்ஹுக்லேஶஸாத்யமாகையாலே துஸ்ஸாத்யமாகையாலும், வருந்தி ஸாதிக்கப்பார்த்தாலும் (௧௦) "[illegible]" என்கிறபடியே, சேதநர் மந்மதிகளுமாய், மந்தாயுஸ்ஸுக்களுமாய் அதுக்குமேலே விக்நங்களும் அநந்தங்களாயிருக்கையாலே எல்லார்க்கு மோக்ஷஸித்திக்கை ரிதாகையாலும்; இனித்தான் ஶாஸ்த்ராப்யாஸத்துக்கு அநதிகாரிகளான ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளுக்கு முமுக்ஷுத்வமுண்டானாலும் நிஷ்ப்ரயோஜநமாம்படி யிருக்கையாலும்; உபதேஶகம்ய மாமளவில், உக்ததோஷ மொன்றுமில்லாமையாலும்; இந்தவிஶேஷத்தைக்

மூலம். — (க) முமுக்ஷுவான சேதநனுக்கு மோக்ஷமுண்டாம்போது தத்வத்ரயஜ்ஞானமுண்டாகவேணும்.

திருவுள்ளம்பற்றி, ஸகலஶாஸ்த்ரநிபுணராய் ஸகல சேதநோஜ்ஜீவநகாமராய் பரமகாருணிகரான பிள்ளைலோகாசார்யர், ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஇதிஹாஸ புராணாதிகளிலே துரவகாஹமாம்படி பரக்கச்சொல்லப்படுகிற சித்சிதீஶ்வர தத்வங்களுடைய ஸ்வரூப ஸ்வபாவவிஶேஷங்களை, அகில சேதநர்க்கும் ஸுக்ரஹமாகவும் ஸுவ்யக்தமாகவும் இப்ரபந்தமுகேந அருளிச்செய்கிறார்.

நடுவிற்றிருவீதிப்பிள்ளை பட்டர், ஆச்சான்பிள்ளை முதலான பூர்வாசார்யர்களுடைய ப்ரபந்தநிர்மாணத்துக்கும்கருத்து இதுவிறே. நிரஹங்காரராய் பரஸம்ருத்திப்ரியராய் க்யாதிலாபாதி நிரபேக்ஷராயிருக்கிறவிவர்கள் பலரும் ப்ரபந்தமிடவேண்டுவானென்? ஒருவரிட்ட ப்ரபந்தத்தை மற்றுமுள்ளவர்கள் பரிபாலநம்பண்ண வமையாதோ? என்னில்; ஆழ்வார்கள்பலரும் ஏககண்டராயருளிச்செய்கையாலே அர்த்தத்துக்கு ஆப்தஸங்கதவிக்குத்தாப்போலே, ஆசார்யர்கள் பலரும் ஏககண்டமாக வருளிச்செய்த வர்த்தமென்று மந்தமதிகளும் விஶ்வஸிக்கைக்காக; இன்னமுமோரொன்றில் அவிஶதமானவர்த்தவிஶேஷங்கள், ஒரொன்றிலே விஶதமாயிருக்கும்; அதுக்கடி ஸுக்திவிஶேஷங்களும் ஸங்கோசவிஸ்தரங்களும். இது வுசகர்த்த்ருகங்களான ப்ரபந்த விஶேஷங்களுக்கு மொக்கும்.

(வ்யாக்யாநம்.) (முமுக்ஷுவான சேதநனுக்கு மோக்ஷமுண்டாம்போது தத்வத்ரயஜ்ஞாநமுண்டாகவேணும்) முமுக்ஷுவென்-மோக்ஷேச்சையுடையவன், 'ஸம்ஸாரநிவர்த்தநத்தில் இச்சையுடையவனென்றபடி. முமுக்ஷுவான—என்கையாலே, ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியில் இச்சை ஒருவனுக்குண்டாகையிலுள்ள அருமை தோற்றுகிறது. இந்தவிச்சை பிறவாமையிறே, அநாதிகாலம் ஸம்ஸரித்தது. உஜ்ஜிஜீவயிஷுவான ஸர்வேஶ்வரனும் இந்த இச்சை பிறக்குமளவுமிறே பார்த்திருக்கிறது.

ஸம்ஸாரத்தைப் பூண்கட்டிக்கொள்ள விச்சிக்கக்கடவ ஆத்மாவுக்கு தந்நிவ்ருத்தியில் இச்சைபிறக்கை துர்லபமிறே. இப்போது,

இவர் சேதநரென்றதும் ஸாபிப்ராயம். அதாவது — சைதந்யப்ரயோஜநமுண்டாகத் தொடங்குகிறது இப்போதென்கை; அநாதிகாலம் வ்யர்த்தமே போய்த்து இத்தனையிறே சைதந்யம்; அதாவது-உஜ்ஜீவநத்துக்கு உறுப்பாகாமை. இனித்தான் ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியை யிச்சிக்கிறது—*நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத ஸுகபாவைகலக்ஷணமாகிற பகவத்ப்ராப்திக்கு உறுப்பாகவிறே. (கக) தாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வாவது; ஆத்மப்ராப்திக்கு உறுப்பாக ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியை யிச்சித்தாலும் விபரீதஜ்ஞாநகார்யமாமித்தனை. ஆகையால் பகவத்ப்ராப்தி விரோதியான ஸம்ஸாரத்திலுடைய விமோசநேச்சையுடையவனை யதிகாரிக்கு, அப்படியிருக்குமுள்ள மோக்ஷமாகிற புருஷார்த்தம் ஸித்திக்கும்போது தத்வத்ரயஜ்ஞாநமுண்டாகவேணுமென்கை.

தத்வஜ்ஞாநோதயத்துக்கு முன்னே முமுக்ஷை ஜநிக்கக்கூடுமோ? என்னில்; (கஉ) "பரீக்ஷ்ய லோகாந்" (அ) "ஜாயமாநம் ஹி" இத்யாதி ப்ரமாணங்களிற் சொல்லுகிற ப்ரக்ரியையாலே கூடும்.

உண்டாகவேணுமென்று அவஶ்யாபேக்ஷிதத்வம் தோற்ற அருளிச்செய்கையாலே, (கரு) "தத்வஜ்ஞாநாந்மோக்ஷலாபஃ" என்கிற நியமம் தோற்றுகிறது. (கரு) "தத்வஜ்ஞாநாந்மோக்ஷஃ" என்கிறவிது, ஸகல ஸித்தாந்த ஸாதாரணமிறே. மோக்ஷத்திலும் தத்வத்திலுமிறே விப்ரதிபத்தியுள்ளது. ஆனால் (கரு) "ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷஃ" என்கிற நியமம் கொள்ளும்போது (கச) "பஶுர்மநுஷ்யஃ பக்ஷீ வா யே ச வைஷ்ணவஸம்ஶ்ரயாஃ। தேநைவ தே ப்ரயாஸ்யந்தி தத்விஷ்ணோஃ பரமம் பதம்" (கரு) "யம் யம் ஸ்ப்ருஶதி பாணிப்யாம் யம் யம் பஶ்யதி சக்ஷுஷா। ஸ்தாவராண்யபி முச்யந்தே கிம்புநர்பாந்தவா ஜநாஃ" என்று, ஜ்ஞாநயோக்யதையில்லாத திர்யக்ஸ்தாவரங்களுக்கும் வைஷ்ணவ ஸம்பந்தத்தாலே மோக்ஷஸித்தியைச் சொல்லுகிற சாஸ்த்ரங்களுக்கு வையர்த்யம் வாராதோ? என்னில்; வாராது; அவற்றுக்கு முமுக்ஷுத்வந்தானுமில்லையிறே. இங்கு, முமுக்ஷுவான சேதநனுக்கிறே மோக்ஷஸித்திக்கு தத்வஜ்ஞாநமுண்டாகவேணுமென்றது. அந்த தானும் முமுக்ஷுத்வமும், தத்வஜ்ஞாநமும், இரண்டும் இவற்றின் பக்கலின்றிக்கே

யிருக்கச்செய்தேயும், இவை யிரண்டாலும் பூர்ணனாயிருப்பானொருவைஷ்ணவனுடைய அபிமாநமிறே! கார்யகரமாகச் சொல்லுகிறது.

ஆகையாலே, அபிமாநியானவனுடைய ஜ்ஞாநவிசேஷத்தைக் கடாக்ஷித்தே, அபிமாநாந்தர்ப்பூதமான விவர்க்கும் ஈஶ்வரன் கார்யஞ்செய்கையாலே, “தத்வஜ்ஞாநாந்மோக்ஷ:” (௧௩) என்கிறவிது, அவ்விடத்திலும் ஸத்வாரகமாகவிக்கிக்கும். தத்வஜ்ஞாநமென்றதே,-தத்வத்ரயஜ்ஞாநம் என்கையாலே தத்வங்களை அநேகமாகவும், ஸ்வரூபமாகவும் கொள்ளுகிற பாஹ்யகுத்ருஷ்டிமதங்கள் அர்த்தாத் ப்ரதிக்ஷிப்தங்கள்.

இவர் தாம் தத்வத்ரயம் - என்று நிர்ணயிக்கைக்கு ப்ரமாணமென்? என்னில்; நிர்தோஷ ப்ரமாணமான வேதாந்தம், “போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா” (௧௪) என்று போக்த்ருரூபத்தாலும், போக்யரூபத்தாலும், ப்ரேரித்ருரூபத்தாலும், சித் அசித் ஈஶ்வர தத்வங்கள் மூன்றையுமிறேசொல்லுகிறது. ஆகையாலே “வேதாந்தப்ரதிபாத்யம், தத்வத்ரயமே” என்று நிஶ்சயித்து, மோக்ஷமுண்டாம்போது தத்வத்ரயஜ்ஞாநமுண்டாகவேணும் என்கிறார்.

ஆனால், “தமேவம் வித்வாந் அம்ருத இஹ பவதி। நாந்ய: பந்தா அயநாய வித்யதே” (௧௫) என்று வேதாந்தங்கள், பகவத்தத்வஜ்ஞாநமொன்றுமே மோக்ஷஸாதநமென்னாநிற்க; தத்வாந்தரபரிஜ்ஞாநத்தையும் இவர் மோக்ஷஸாதநமாக வருளிச்செய்வானென்! என்னில்; பகவத் தத்வத்தை யறியும்போது, ஸகல சேதநாசேதந விலக்ஷணமாகவும், இவற்றுக்கு காரணமாகவும், வ்யாபகமாகவும், தாரகமாகவும், நியாமகமாகவும், சேஷியாகவு மறியவேண்டுகையாலும், தத்வாந்தரங்களை யறியாதபோது இப்படி யறிய விரகில்லாமையாலும், தத்வத்ரயஜ்ஞாந முண்டாகவேணும் எனனக் குறையில்லை. “போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா” (௧௪) “ப்ருதகாத்மாநம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா ஜுஷ்டஸ்ததஸ்தேநாம்ருதத்வமேதி” (௧௬) என்கிற ஶ்ருதிக்கும் ஸ்வரஸமிதுவிறே. இங்ஙனன்றாகில், “தமேவம் வித்வாந்” (௧௭) இத்யாதி ஶ்ருதி

(௨.) தத்வத்ரயமாவது - சித்தும், அசித்தும், ஈஶ்வரனும்.

(௩.) சித்தென்கிறது - ஆத்மாவை.

யோடு இதற்கு விரோதம்வரும். ஆகையால் இந்த ஶ்ருதிச்சாயை யாலே இவரும் அருளிச்செய்தாராகையாலே, வேதாந்தவிரோத ப்ரஸக்தியுமில்லை.

௨. (அவதாரிகை) தத்வத்ரயந்தானேதென்னு மாகாங்க்ஷை யிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(வ்-ம்) (தத்வத்ரயமாவது சித்துமசித்து மீஶ்வரனும்) என்று. சித்—ஆவது-சைதந்யாதாரமான வஸ்து. அசித்—ஆவது-சைதந்ய அநாதாரமான வஸ்து. ஈஶ்வரன் - ஆகிறான்-யோகவைஶேஷிகாதி தந்த்ரத்திலுள்ளார் சொல்லுகிற கணக்கிலே யொரு புருஷவிஶேஷ மன்றிக்கே, வைதாந்திகள் சொல்லுகிற ஸிதஸிந்நியந்தா. (௪௯) "க்ஷரம் ப்ரதாநமம்ருதாக்ஷரம் ஹர: । க்ஷராத்மாநாவீஶதே தேவ ஏக:" (௨௦) "ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேஶ:" என்னக்கடவதிறே.

௩. (அ-கை.) உத்தேஶக்ரமத்திலே, தத்வத்ரயத்தினுடையவும் ஸ்வரூப ஸ்வபாவவிஶேஷங்களை உபபாதிப்பதாகத் திருவுள்ளம் பற்றி, ப்ரதமம் சித் தத்வத்தை உபபாதிக்க உபக்ரமிக்கிறார்;

(வ்-ம்) சித் என்கிறது ஆத்மாவை - என்று. நடுவிற்றிருவீதிப் பிள்ளை பட்டரும், ஆச்சான் பிள்ளையும், முதலான ஆசார்யர்கள் தத்வத்ரயமருளிச்செய்கிற விடத்தில், அசித்உபக்ரமமாக வரு ளிச்செய்தார்கள். இவர் சித் உபக்ரமமாக வருளிச்செய்தார். இதுக் குக்கருத்து-அசித் தத்வம் ஹேயதயா ஜ்ஞாதவ்ய மாகையாலும், ஈஶ்வரன் உபாதேயதயாஜ்ஞாதவ்ய னாகையாலும், இப்படி இரண்டுதத்வத்தையு மறிகைக்கு அதிகாரியான சேதநனுடைய ஸ்வ ரூபந் தன்னை முதலிலே யறிந்துகொள்ளவேணுமிறே! என்று.

அவர்கள்தானப்படி யருளிச்செய்வானேன்? என்னில்; ஆத் மாவினுடைய ப்ரக்ருதே: பரத்வஜ்ஞாநம் ப்ரக்ருதியை யறியாத போது கூடாமையாலே, முந்துற ப்ரக்ருதிதத்வத்தையறிந்து, அநந் தரம் தத்வ்யதிரிக்தனாய் ததந்தர்வர்த்தியான வாத்மாவை யறிந்து:

அநந்தரம் ஆத்மாவுக்கு அந்தர்யாமியாய் ஶரீரத்துக்கு ஆத்மாவைப் போலே உபயத்துக்கு மபிமாநியாயிருக்கிற பரமாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபத்தை யறிகை புத்யாரோஹக்ரமமாகையாலே யருளிச் செய்தார்கள்.

அபிஹிதபக்ரமமாகச் சொல்லுகிறவிது, (உக) "அந்நமயம்" தொடங்கி "ஆநந்தமயன்" அளவும் ஆரோஹிக்த ஶ்ருதிமர்யாதைக் குச்சேரும்; பிஹிதபக்ரமமாகச் சொல்லுகிறவிது, (கா) "ஸொஹ்நாமொஹ்யம் ஷெஹமிதாரஸ்" இத்யாதிஶ்ருதிக்குச் சேரும்; ஆகை யால், இரண்டுக்ரமமும் வேதாந்தஸித்தம்; (உஉ) "விஶ்விதீஶ்வர ஸ்தஹாவ" என்று ஆளவந்தாரும், (உந) "கஶெஷவிஷவி ஊஷுஷெஷிணெ" என்று பாஷ்யகாரரும் அருளிச்செய்த வசநங்கள் உபயகோடியிலும் சேரும். எங்ஙனேயென்னில்; பிஹிதபக்ரமமே ஜநைக்குத்தானே ஸ்வாஸமாயிருந்ததிறே. அபிஹிதபக்ரமமே யாஜநையில் வந்தால் க்ரமவிவக்ஷையாவன்று, அவர்களப்படி யருளிச்செய்தது; ஸமஸ்தபதமாக வருளிச்செய்கையாலே. ஸமாஸத்தில் அப்யர்ஹித மாதல், அல்பாச்தரமாதல் முற்படக்கடவதென்கிற ந்யாயத்தைப்பற்ற அல்பாச்தரமான சிச்சப்தம் முன்னாக வருளிச் செய்தார்களித்தனை. அப்யர்ஹிதனான ஈஶ்வரன் றன்னை முதலிலெ டாதே, சிச்சப்தத்தாலே சேதநனைச்சொல்லிற்று, (உச) "கஜூராஷ் தாரவெஷுவஷ்" என்கிற வநுஶாஸநபலத்தாலே; இப்படி யிரண்டு க்ரமமும் வேதவைதிகபரிக்ருஹீதமாகையாலே, இரண்டும் முக்ய மென்று கொள்ளக்குறையில்லை.

சிச்சப்தம், (உரு) "ஷெக்ஷாவஜுஶ்ஷி ஸம்வித்ருதிவ ஜுஷிவெதநாஃ" என்று, ஜ்ஞாநவாசிஶப்தங்களோடே ஸஹபடிதமாகையாலும், ஜ்ஞாநாஶ்ரயவஸ்துவில் இதுக்கு ப்ரஸித்திப்ராசுர்ய மில்லாமையாலும், (கக) "க்ஷாராதாநா வீஶதெ தெவஷகஃ" (உகூ) "யஸூதாந ஜகெரொயஜயதியஜோதாந வெஷ யஸ்ராதா ஶரீரஷ்" (உஎ) "ஸூதாஶஜொக்ஷாரஃ" (உஅ) "ஸூதாஜ்ஞாந ஜயொஜஜஃ" என்று, இப்படி ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே பலவிடங் களிலும் சொல்லுகையாலே, ஆத்மஶப்தத்துக்கு ஜீவவிஷயத்தில்

(ச.) ஆத்மஸ்வரூபம்—"சென்றுசென்று பரம்பரமாய்" என்கிறபடியே, தேஹேந்த்ரிய மநப்ராண புத்திவிலக்ஷண மாய், அஜடமாய், ஆநந்தரூபமாய், நித்யமாய், அணுவாய், அவ்யக்தமாய், அசிந்த்யமாய், நிரவயவமாய், நிர்விகாரமாய், ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாய், ஈஶ்வரனுக்கு நியாம்ய மாய், தார்யமாய், ஶேஷமாயிருக்கும்.

ப்ரஸித்திப்ராசுர்ய முண்டாகையாலும், சித்தென்கிறது - ஆத்மாவை யென்று, ஸ்பஷ்டமாக வருளிச்செய்கிறார்.

ச. (அ-கை.) இனி, இந்த ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூப மிருக்கும் படி யெங்ஙனே? என்கிற ஶங்கையிலே, ஆத்மஸ்வரூபலக்ஷணத்தை யருளிச்செய்கிறார்

(வ்-ம்) (ஆத்மஸ்வரூபம் "சென்று சென்று பரம்பரமாய்" என்றுதொடங்கி). ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகளிலே ஒன்றைச் சொல்லலாயிருக்க, இப்போது ஆழ்வாரருளிச்செய்த சந்தையை யெடுத்தது தத்வ ப்ரதிபாதகங்களான ஶ்ருத்யாதிகளிலுங்காட்டில் தத்வதர்ஶிகளில் ப்ரதாநரான ஆழ்வாருடையவசநமே தத்வநிர்ணயத்துக்கு முக்யப்ரமாணமென்று தோற்றுகைக்காக ; (உக) "வியஸு வைதிகாஸ்ரேஷ்டீ யஶ்ரீ ஜ்ஜ நாந-வஶாஶிணீ" என்றிறே பரமாசார்யரு மருளிச்செய்தது. ஸ்வரூபமாவது-ஸ்வம்மானரூபம். அதாவது - அஸாதாரணாகாரம். (௩௦) "சென்று சென்று பரம்பர மாய்" என்றது-போய்ப்போய் ஒன்றுக்கொன்று மேலாயிருக்கிற * அந்நமயப்ராணமய மநோமயங்களுக்கு அவ்வருகா யென்றபடி. 'தேஹேந்த்ரிய மநப்ராண புத்திவிலக்ஷணமாய்' என்கிற விடத்தில் புத்தி ஶப்தத்தால்-மஹத நுக்ருஹீதமான அந்தக்கரணத்தைச் சொல்லுகிறதோ? ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகிறதோ? என்னில்; இவருக் கிங்கு விவக்ஷிதம் ஜ்ஞாநமாகவேணும்; தத்வஶேகரத்தில் தேஹாதி வைலக்ஷண்ய மருளிச்செய்கிறவிடத்தில் அப்படி யருளிச்செய்கை யாலே. (௩க) "தெஹெந்திய ஜநஃ ப்ராணயீஹொ்யா நஃ" என் றிறே! ஆளவந்தாரு மருளிச்செய்தது. உத்தேஶம், லக்ஷணம், பரீக்ஷையென்று மூன்றுவகைப்பட்டிறே! தத்வநிர்ணயக்ரம மிருப்பது; அதில் "சித்துமசித்துமீஶ்வரனும்" என்று, தத்வத்ரயத்தையுமுத்

(ரு) ஆத்மஸ்வரூபம் தேஹாதி விலக்ஷணமானபடி யேன்? என்னில்;

தேசித்து, உத்தேசக்ரமத்திலே அவற்றினுடைய ஸ்வரூபசோதநம் பண்ணுவதாக நினைத்து, ப்ரதமத்திலே சித்சப்தோத்திஷ்டனை யாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபசோதநம் பண்ணுவதாக உபக்ரமித்து, "தேஹேந்த்ரிய மநப்ராண புத்திவிலக்ஷணமாய்" என்று தொடங்கி "சேஷமாயிருக்கும்" என்னுமளவாக ஸ்வரூபலக்ஷணத்தை யருளிச்செய்தார். அத்தைப்பரீக்ஷிக்கிறார்மேல்.

(ரு)(அ-கை.) அதில் ப்ரதமத்திலே ஆத்ம ஸ்வரூபத்தினுடைய தேஹாதி வைலக்ஷண்யத்தை சோதிப்பதாக தஜ்ஜிஜ்ஞாஸுக்களுடைய ப்ரஸ்நத்தை அநுபாஷிக்கிறார்;

(வ்-ம்.) (ஆத்ம ஸ்வரூபம் தேஹாதிவிலக்ஷணமானபடியென்? என்னில்) என்று. இது தன்னை தத்வசேகரத்தில் இவர் தாமே விஸ்தரேண வருளிச்செய்தார்.

தேஹம்-அநேகாவயவ ஸங்காதாத்மகமென்னுமிடம் ஸித்தம்; அதில் எல்லா அவயவங்களுக்கும் சைதந்யமுண்டாகில், அநேக சேதநோபலப்தி ப்ரஸங்கிக்கும். அவயவங்களுக்கு அந்யோந்யம் விவாதநியமமும், அவற்றில் மமதாபுத்தியும், மமதாவ்யவஹாரமுங்கூடாது. ["ஓரவயவத்துக்கே சைதந்யங்கொள்ளில்; அது விச்சிந்நமானால், அவயவாந்தரம் அதநுபவித்ததை ஸ்மரிக்கக்கூடாது. பின்பு, அஹம்புத்தி வ்யவஹாரங்களும், மமதாபுத்தி வ்யவஹாரங்களும் தவிரவேணும்; ஸர்வ ஶரீரவ்யாபியான ஸுகதுஃகாநுபவமுங் கூடாது. அவயவ ஸங்காதாத்மகமன்று, ஶரீரம் அவயவி, அதிலே சைதந்யமென்னவுமொண்ணாது: உபலம்பாநுபபத்திகளில்லாமையாலே. அவயவி ஸ்வீகாரம் அநுபபந்நமாகையாலே. கிஞ்ச, (நஉ) "பால்யே தேஹோஹம் ஜ்ஞாதஃ, யுவதேஹோஹம் ஸஞ்ஜ்ஞாதஃ, இதி ப்ரதீதி" என்று, ஶரீராஹமர்த்தங்களில் பிறக்கிற பேத ப்ரதிபத்தியும், பேத வ்யவஹாரமும் கூடாது; (நந) "மமாயமாத்மா" என்கிற விடத்திற்போலே, அமுக்யமென்னவொண்ணாது; முக்யே பாதகமில்லாமையால். அன்றிக்கே, அஹம்

புத்திக்கு ஶரீரம் விஷயமென்று கொண்டாலும், ப்ரக்ருதியாலும் ப்ரக்ருத்யர்த்தாபத்திகளாலும் தேஹாதிரிக்தனாய், தேஹாந்தரபரிக்ரஹ யோக்யனான ஆத்மா ஸித்தன். பாஹ்யேந்த்ரியங்களும் ஆத்மாவாக மாட்டாது; ஒருவனே ஸர்வேந்த்ரிய விஷயங்களையு மறிகையால். இப்படிக் கொள்ளாதபோது, "யாவனொருவன் நானிவ்வர்த்தத்தைக் கண்டேன், அந்தநானே ஸ்பர்ஶியா நின்றேன்" என்கிற ப்ரதிஸந்தாநமுங் கூடாது. சக்ஷுஸ்ஸே ஆத்மாவாகில், அந்தன் ரூபத்தை ஸ்மரியா தொழியவேணும். ஶ்ரோத்ரமே ஆத்மாவாகில், பதிரன் ஶப்தத்தை ஸ்மரியா தொழியவேணும். இப்படி மற்றை யிந்த்ரியங்களிலுங்கண்டுகொள்வது. அந்தஃகரணமும் ஆத்மா வாகமாட்டாது; கர்த்தாவினுடைய ஸ்மரணாதி கார்யங்களுக்குக் கரணமாகக் கல்பிதங்களாகையாலே. இது தானே ஸ்மரிக்கிறதென்னவொண்ணாது; ஸ்மரணத்துக்குக் கரணமில்லாமையாலே. கரணமும் இது தானேயென்னவொண்ணாது; விருத்தமாகையாலே. வேறேயொன்று கரணமென்னில்; அது பாஹ்யகரணமாகில், அதில்லாதவனுக்கு ஸ்ம்ருதி கூடாது; அந்தஃகரணமாகில், ஆத்மாவுக்கு மநஸ்ஸென்று பேரிட்டதாய்விடும். அந்தஃகரணம் அநபேக்ஷிதமாகில், இந்த்ரியார்த்தஸம்பந்தமுண்டானபோதெல்லாம்ஜ்ஞாநம்பிறக்கவேணும்; ஆகையால், மநஸ்ஸும் ஆத்மாவாகமாட்டாது. ப்ராணன்களும் ஆத்மாவாகமாட்டாது; ஸங்காதரூபங்களாகையாலே. தேஹம் ஆத்மாவென்கிற பக்ஷத்துக்குச் சொன்ன தூஷணங்கள் இங்கும் துல்யம். ஜ்ஞாநமும் ஆத்மாவாகமாட்டாது; "எனக்கு ஜ்ஞாநம் பிறந்தது, நஶித்தது" என்று க்ஷணிகமுமாய், ஆத்மதர்மமுமாய்த் தோற்றுகையாலே. ஸ்திரனா யிருப்பானொ ராத்மா வுண்டென்னுமிடம், "நேற்றுக்கண்டநானே இன்றுங்காணாநின்றேன்" என்கிற ப்ரத்யபிஜ்ஞையாலே ஸித்தம்"] என்று, இப்படி விஸ்தரேண வருளிச்செய்தாரிறே.

(௯) (அ-கை.) இப்படி தனித்தனியே யெடுத்துக் கழிக்குமளவில் க்ரந்தவிஸ்தரமாமென்று மந்தமதிகளுக்கும் ப்ரதிபத்தியோக்யமாம்படி, தேஹாதிகளை ஸமுச்சித்யோபாதாநம் பண்ணி, அவற்றிற் காட்டில் ஆத்மாவுக்குண்டான வைலக்ஷண்யத்தைச் சில யுக்தி விஶேஷங்களாலே ஸங்க்ரஹமாக வருளிச்செய்கிறார்;

(௩) தேஹாதிகள் "என்னுடைய தேஹாதிகள்" என்று, ஆத்மாவில் வேறுபட்டுத்தோற்றுகையாலும், 'இதம்' என்று தோற்றுகையாலும், ஆத்மா "நான்" என்று தோற்றுகையாலும், இவை யொருகால் தோற்றி யொருகால் தோற்றாமையாலும், ஆத்மா எப்போதுந் தோற்றுகையாலும், இவை பலவாகையாலும், ஆத்மா ஒருவனாகையாலும், ஆத்மா—இவற்றில் விலக்ஷணனென்று கொள்ளவேணும்.

(வ்ய.) (தேஹாதிகள்) என்று தொடங்கி. "தேஹாதிகள் "என்னுடைய தேஹாதிகள்" என்று - ஆத்மாவில் வேறுபட்டுத் தோற்றுகையாலும், "இதம்" என்று தோற்றுகையாலும், ஆத்மா "நான்" என்று தோற்றுகையாலும்" அதாவது-தேஹாதிகளானவை என்னுடையதேஹம், என்னுடைய விந்த்ரியம், என்னுடைய மநஸ்ஸு, என்னுடையப்ராணன், என்னுடைய புத்தி யென்று, மமதா புத்திக்கும், மமதாவ்யவஹாரத்துக்கும் விஷயமாய்க்கொண்டு அஹமர்த்தபூதனான வாத்மாவுக்கு அந்யமாய்த்தோற்றுகையாலும், அப்படியே "இது தேஹம், இது இந்த்ரியம்" என்று இதம்புத்தி வ்யவஹாரவிஷயமாய்க் கொண்டு அஹமர்த்த வ்யதிரிக்தமாய்த் தோற்றுகையாலும்; அங்ஙனன்றிக்கே, ஆத்மா அஹமர்த்தபூதனாய்க்கொண்டு தோற்றுகையாலு மென்றபடி.

"இவை ஒருகால் தோற்றி ஒருகால் தோற்றாமையாலும் ஆத்மா எப்போதுந் தோற்றுகையாலும்" 'இவை' என்று தேஹேந்த்ரியாதிகளைப் பராமர்சிக்கிறது. தேஹம் ஒருகால் தோற்றி ஒருகால் தோற்றாமையாவது-ஜாக்ரத்தசையில் (ந-கு) "ஸுகமஹமஸ்வாப்ஸம், க்ருசோஹம்" இத்யாதிகளாலே அஹம் புத்தி வ்யவஹாரவிஷயமாய்க்கொண்டு ஆத்மத்வேந தோற்றியிருந்ததே யாகிலும், ஸுஷுப்திதசையில் அப்படி தோற்றாதிருக்கை.

ஆத்மா எப்போதுந் தோற்றுகையாவது - "உறங்குவதுக்கு முன்பு இவையெல்லாம் அறிந்திருந்த நான் உறங்குகிறபோது என்னுடம்பு முட்படவறிந்திலேன்" என்று, ப்ரத்யபிஜ்ஞை பண்ணுகையாலே, உபயாவஸ்த்தையிலும் தேஹாதந்யனாயிருப்பானொரு ஆத்மா உண்டென்று தோற்றுகை.

அதவா, ஜந்மமரணபாக்த்வத்தாலே தேஹம் ஒருகால்தோற்றி ஒருகால் தோற்றாமையாலும், "நான் ஜந்மாந்தரத்தில் பண்ணின அதிலுடையபலமிது" என்கிற லோகவ்யவஹாரத்தாலே, ஆத்மா ஜந்மமரணாதிரஹிதனாய்க்கொண்டு எப்போதுந் தோற்றுகையாலு மென்னவுமாம்.

அப்படியே, சக்ஷுராதிரூபேண தோற்றியிருக்கிற இந்த்ரியங்கள், அந்த பதிராத்யவஸ்தைகளில் தோற்றாமையாலும்; ஸங்கல்பாதிஹேதுத்வேந தோற்றியிருக்கிறமநஸ்ஸு, ஒரு காலவிசேஷங்களிலே மூடமாய்க்கொண்டு ஒன்றுந் தோற்றாமையாலும்; உச்ச்வாஸநிச்வாஸாதிகளாலே தோற்றியிருக்கிறப்ராணன்கள், ஒரோ மோஹதசைகளிலே நெற்றியைக்கொற்றிப் பார்க்கவேண்டும்படி தோற்றாமையாலும்; விஷயக்ரஹணவேளையில் ப்ரகாசிக்கிறஜ்ஞாநம் விஷயக்ரஹணாபாவதசையில் தோற்றாமையாலும்; இப்படியன்றிக்கே, "நான் கண்ணும்செவியும் முன்பு விளங்கியிருந்தேன், இப்போது அந்தனும் பதிரனுமானேன்; முன்பு என்னுடைய மநஸ்ஸு விசதமாயிருக்கும், இப்போ தொன்றுந் தெரிகிறதில்லை; நானிப்போது நிஷ்ப்ராணனாய்க் கிடந்தேன், இப்போது ஸப்ராணனானேன்; எனக்கப்போது ஜ்ஞாநமுண்டாயிருந்தது, இப்போது நசித்தது" என்று, இவை தோற்றினபோதோடு தோற்றாதபோதோடு வாசியற ஆத்மா எப்போதுந் தோற்றுகையாலும்,

இவை பலவாகையாலும் ஆத்மா ஒருவனாகையாலும்; மீண்டும் இவையென்று தேஹாதிகளைப் பராமர்சிக்கிறது. தேஹத்துக்குப்பன்மை அநேகாவயவஸங்காதாத்மகமாகையாலே; இந்த்ரியங்களுக்குப் பன்மை சக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ராதிவ்யக்திபேதத்தாலே. மநஸ்ஸுக்குப்பன்மை - மநோபுத்தி சித்தாஹங்காரரூபமானபேதத்தாலே. ப்ராணனுக்குப்பன்மை, ப்ராணாபாநாதிபேதத்தாலே ; புத்திக்குப்பன்மை — கடஜ்ஞாந படஜ்ஞாநாதிபேதத்தாலே. இப்படி தேஹாதிகளோரொன்றே பலவாகையாலும்; இங்ஙனன்றிக்கே, அஹம்புத்தி வ்யவஹாரார்ஹனான ஆத்மா ஒருவனாகையாலும், ஆத்மா இவற்றில் விலக்ஷணனென்று சொல்லவேணும். அதாவது-இப்படி தேஹாதிப்ரகாரத்தையும், ஆத்மாவினுடைய ப்ரகாரத்தையும் நிரூபித்தால், ஆத்மா தேஹாதிகளானவற்றில்-

(எ.) இந்தயுக்திகளுக்குக் கண்ணழிவுண்டேயாகிலும், ஶாஸ்த்ரபலத்தாலே ஆத்மா தேஹாதி விலக்ஷணனாகக் கடவன்.

வேறுபட்டிருப்பானொருவனென்று அவஶ்யம் அங்கீகரிக்கவேணு மென்கை.

எ. (அ-கை.) இப்படி யுக்தியாலே ஸாதிதமான வர்த்தத்தை ஶாஸ்த்ரபலத்தாலே த்ருடீகரிக்கிறார்;

(வ்-ம்.) (இந்த யுக்திகளுக்குக் கண்ணழிவுண்டேயாகிலும் ஶாஸ்த்ரபலத்தாலே ஆத்மா தேஹாதிவிலக்ஷணனாகக் கடவன்) என்று. கண்ணழிவுண்டே யாகிலும் என்கையாலே - ஸர்வதா இதுக்குக் கண்ணழிவுசொல்ல வொருவர்க்கும்போகாது; அது தானுண்டாய்த்தாகிலும் இவ்வர்த்தம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதியாதி ஸகலஶாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே, ஶாஸ்த்ரபலந்தானே இவ்வர்த்தத்தை ஸாதிக்குமென்று கருத்து. (௧௫) "வஜ்ஞவிம்ஶோயம் புருஷ:" (௧௬) "வஜ்ஞவிம்ஶ ஆத்மாவதி" (௧௭) "ஹஸ்தாவிவ ஸவ்யேன ஊவ்யேனேதி யாணிவ । பவ்யேன தவ்யேன ஆத்மநஸ்தா ஷயஹ்யா॥ உநவகாரேணைவாக்தம் மகாரேணாக்ஷஹம்க்ருதி: । வகாரேண ஹகாரேண உஹாது ப்ரக்ருதிருச்யதே॥ ஆத்மா ஸகாரேண வஜ்ஞவிம்ஶ: ப்ரகீர்த்தித:" (௧௮) "பஞ்சவிம்ஶ ப்ரக்ருதேர் ஜ்ஞாத்வா புருஷ வஜ்ஞவிம்ஶக: । ஸர்வ ஸவஹஸ்தாத்மா நரஜதத்வவி யீயதே" (௨௭) "ஆத்மஶரீராக்ஷர ஶாஸ்த்ரோ நிஹனௌ ப்ரக்ருதேர் பர: । ப்ரவ்ருத்திவபஹ்ந ஶக்யஸ்ரீவிஜ ஜஹை:" (௧௯) "விஜ்ஞ வ்யக்ஷஹ்ருத்வௌஸ ஶ்ரீவாணி லக்ஷணம் । தேதாஹதிதி ஸூக்தாம ஸஞ்ஜீரம் ராஜகு கலாஹ்ருதம்" (௨௦) "கிம்ஸேக ஜ்ஞாநம் ஶரீர ஸ்வ தயோரஹ்த । கிஞ்சாராதிகம் ஸேவ தலைதேதம் உஹீதை॥ ஸதானாவய வேதஹ்மஸம் வ்யாஹ்ருதவ ஹ்ருவஷ்த:। கோஹதேஹ்வ நிவனோ ஹஸ்தாதிஜய வாணிவ॥"

(அ.) அஜடமாகையாவது - ஜ்ஞாநத்தையொழியவுந் தானே தோற்றுகை.

(க.) ஆநந்தரூப மாகையாவது-ஸுகரூபமா யிருக்கை.

(சக) "[illegible]" என்று, இப்படி ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதி ஸகல ஶாஸ்த்ரப்ரதிபந்நமான ஆத்மாவினுடைய தேஹாதிவிலக்ஷணத்வம் ஸாபத்நவமென்று நினைத்திறே! ஶாஸ்த்ர பலத்தாலே ஆத்மா தேஹாதிவிலக்ஷணனாகக் கடவனென்று ஸூநிஶ்சயமாக இவரருளிச்செய்தது.

அ. (வ்-ம்.) (அஜடம்) இத்யாதி. அஜடத்வமாவது - அநந்யாதீநப்ரகாஶத்வம். ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வ மென்றபடி. ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வ மாகையாவது-தீபம் தீபாந்தரநிரபேக்ஷமாக ஸ்வவ்யவஹாரத்துக்கு ஹேதுவாகிற வோபாதி, ப்ரகாஶாந்தர நிரபேக்ஷமாக ஸ்வ வ்யவஹாரத்துக்கு ஹேதுவாகை.

அத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (ஜ்ஞாநத்தை யொழியவுந் தானே தோற்றுகை) என்று. (சஉ) "[illegible]" (சங) "[illegible]" (சச) "விஜ்ஞாநவாந்" (உஅ) "ஜ்ஞாநாத்ம" (சரு) "[illegible]" (சசு) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே.

க. (வ்-ம்.) (ஆநந்தரூபம்) இத்யாதி. ஆநந்தரூபத்வமாவது-ஸ்வ தஶ்வேஷ்டத்வம். அதாவது—ஸ்வபாவமேயநுகூலமாயிருக்கை. (சஎ) "[illegible]" என்கிறபடியே, தனக்குத்தானே ஸுகரூபமா யிருக்கை யென்றபடி.

(௰.) உணர்ந்தவன் ஸகலாத ரஹிதனே சொல்லுகையாலே ஜ்ஞாத்ருவாகக் கடவது.

௰. (அ-கை) இப்படி ஆத்மஸ்வரூபம் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமாயிருக்கு மென்றுரைக்கில், ஸர்வகாலத்திலும் ப்ரத்யக்ஷமாகவே ஜ்ஞாதாவாக அருளிச்செய்கிறார்: (உணர்ந்தவன்) என்று தொடங்கி.

(வ்-ய.) "ஸாகலாந்வய நிமித்தமென் க்ரியாக்ரமத்தாலே, இதிஹ ப்ரமாணம்" என்கிறபடியே தத்வஸ்வரூபத்திலும் இவ்வாகுஷித்வெ ப்பதும்; ஜ்ஞாநப்ருத்தியானது பரகத்தத்வமாயுமிருக்கையாலும், ப்ரத்யகத்வம் ப்ரகாசமாயாலும், ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வமே பரம்ருஷ்டமான ஸ்வகம் ஸ்வரூபஸ்வ பாவமென்றிருக்கிறது. "இப்போது ஸுகமாக உறங்கினேன்" என்கிறீர்! "ஸுகமாக உறங்கினேன்" என்ற நினைவுக்கு பொருளென்னவென்னிலது; ப்ரத்யக்ஷமாம் அப்படி யன்றிக்கே "இனி நான் பாடினேன்" என்று சொல்லுகையாலே: இது தன்னை பாஷ்யத்திலே (௬அ) ஸர்வம் ஸர்வஜ்ஞதாத்மந ப்ரத்யக்ஷமே, ஸர்வவேத ஸ்வாபாவிகம்; ஸதா ஸதாத்மஸ்வரூபம் ஜ்ஞாநமே ஸ்வபாவ ஸித்தமாய் ஸத்வம் ஜ்ஞாநத்வம் ஜ்ஞாத்ருத்வம். ஜ்ஞாநம், ப்ரமேயம் ஸர்வம் ஸ்வயம் ப்ரகாசமாக ஸித்தமாயிருக்கும்; ஸர்வம் ப்ரகாசத்வம்" என்று, பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தார். ஸ்வரூபம் ஆநந்தமென்றதில், ப்ரமாணஸ்வருத்வம் காட்டுகிறது. (௬௯) "ஸுகமஹமஸ்வாப்ஸம்" இத்யாதிகளாலும் இவ்வர்த்தம் ஸித்தம் (௭௦) "ஜ்ஞாநந்த" (௨அ) "நிஷ்காமமயமாயதிர்" (௭௧) "ஜ்ஞாநா நந்தமயோ" (௭௨) "ஜ்ஞாநானந்தைக லக்ஷணம்" இத்யாதி ப்ரமாணங்களாலும் ஆத்மாவினுடைய ஆநந்தரூபத்வம் ஸித்தம்.

ஆக, கீழ் ப்ரக்ருதிக்கு பரக்வம் சொல்லுகையாலே தேஹாத்மவாதம் நிரஸ்தமாய்த்து; அநந்தரம் ஆநந்தரூபத்வத்தைச் சொல்லுகையாலே ஜடாத்மவாதம் நிரஸ்தமாய்த்து.

(௧௧.) நித்யமாகையாவது - எப்போது முண்டாகை.

(௧௨) எப்போது முண்டாகில் ஜந்மமரணங்க ளுண்டாகிறபடி யேன் ? என்னில்; ஜந்மமாவது - தேஹஸம்பந்தம், மரணமாவது-தேஹவியோகம்.

---

(௧௧) (வ்-ம்) (நித்யம்) இத்யாதி. நித்யத்வமாவது-ஸர்வகால வர்த்தித்வம். அத்தை யருளிச் செய்கிறார், (எப்போது முண்டாகை) என்று.

(௧௨.) (அ-தா) ஏதத்விரோதி ஶங்கையை யநுவதித்துப் பரிஹரிக்கிறார்; (எப்போது முண்டாகில்) என்று தொடங்கி.

(வ்-ம்.) அதாவது-ஆத்மா ஸர்வகாலவர்த்தியா யிருக்குமாகில், (௫௩) "ப்ரஜாபதி: ப்ரஜா அஸ்ருஜத" (௫௪) "ஸந்மூலா: ஸோம்யேமா: ஸர்வா: ப்ரஜா:" (௫௫) "யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே" (௫௬) "பூதஸ்ய ஜாத: பதிரேக ஆஸீத் ததேயந ஜீவாநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணி" இத்யாதி ப்ரமாணவாக்யங்களால் ஆத்மாவுக்குச் சொல்லப்படுகிற ஜந்ம மரணங்க ளுண்டாகிறபடியென்? என்னில்; அவற்றிற் சொல்லுகிற ஜந்மமாவது-தேஹஸம்பந்தம்; மரணமாவது-தேஹவியோக மென்கை.

நித்யனாகில் ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்பு ஏகத்வாவதாரணம் கூடா தென்னில்; ஏகத்வமாவது - நாமரூபவிபாகா பாவமாகையாலே, கூடும். ஸம்ஹாரதஶையில் ஆத்மா வில்லையாகில், ஈஶ்வரனுக்கு உபாதாநத்வங்கூடாது; அக்ருதாப்யாகமக்ருதவிப்ரணாஶங்களும் வரும். ஆகையால், ஆத்மநித்யத்வம் கொள்ளவேணும். (௫௭) "ந ஜாயதே ம்ரியதே வா விபஶ்சித்" (௫௮) "ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்வாவஜாவீஶநீஶௌ" (௫௯) "நித்யோ நித்யாநாம்" (௬௦) "ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ வித்த்யநாதீ உபாவபி" (௬௧) "ந ஜாயதே ம்ரியதே வா கதாசிந் நாயம் பூத்வா பவிதா வா ந பூய: । அஜோ நித்ய: ஶாஶ்வதோऽயம் புராணோ ந ஹந்யதே ஹந்யமாநே ஶரீரே" என்று, ஆத்ம நித்யத்வப்ரதிபாதிகைகளான ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் அநேகமிறே.

(௧௩.) அணுவானபடி என்னேன்னில்;

(௧௪.) ஹ்ருதய ப்ரதேஶத்தில் நின்றும் உத்க்ரமித்துப்போவது வருவதாமென்று ஶாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே, ஆத்மா அணுவாகக்கடவது.

---

(௪௫) (வ்-ம்.) அசித்விலக்ஷணமாய், அஜடமாய், ஆநந்தரூபமாய், நித்யமாயிருந்தாலும் விபுவாயிருக்கவேணுமிறே; ஏவம்பூதமான வாக்யஸ்வரூபம் அணுவென்றறியும்படி யெங்ஙனே? என்கிற ஜிஜ்ஞாஸாப்ரஸங்கத்தை யநுவதிக்கிறார்; (அணுவானபடியென்னேன்னில்) என்று.

(௪௬) (அ-கை) அதுக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார், (ஹ்ருதயப்ரதேஶத்தில் நின்றும) என்று தொடங்கி.

(வ்-ம். அதாவது- (௫௨) "ஹ்ருதி ஹ்யேஷ ஆத்மா" என்று ஹ்ருதயஸ்திதியையும் (௫௩) "தஸ்ய ஹைதஸ்ய ஹ்ருதயஸ்யாக்ரம் ப்ரத்யோததே தேந ப்ரத்யோதேநைஷ ஆத்மா நிஷ்க்ராமதி சக்ஷுஷோ வா மூர்த்நோ வாந்யேப்யோ வா ஶரீரதேஶேப்ய:" என்று உத்க்ரமணத்தையும், (௫௪) "யே வை கே சாஸ்மால்லோகாத் ப்ரயாந்தி சந்த்ரமஸமேவ தே ஸர்வே கச்சந்தி" என்று கமநத்தையும், (௫௫) "தஸ்மால்லோகாத் புநரேத்யஸ்மை லோகாய கர்மணே" என்று ஆகமநத்தையும், நிர்த்தோஷப்ரமாணமான வேதாந்தஶாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே அணுவாகக்கடவதென்கை. விபுவாகில் இவையொன்றுங் கூடாதிறே. ஸூத்ரகாரரும் ஆத்மாவினுடைய அணுத்வம் ஸாதிக்கிறவளவில், (௫௬) "உத்க்ராந்திகத்யாகதீநாம்" என்று இவற்றாலேயிறே முந்துற ஸாதித்தது; (௫௭) "ஏஷோऽணுராத்மா சேதஸா வேதிதவ்ய:" (௫௮) "பாலாக்ரஶதபாகஸ்ய ஶததா கல்பிதஸ்ய ச, பாகோ ஜீவ: ஸ விஜ்ஞேய:" (௫௯) "ஆராக்ரமாத்ரோ ஹ்யவரோऽபி த்ருஷ்ட:" (௬௦) "ஸூக்ஷ்மாணாமப்யஹம் ஜீவ: ... ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷண: ... ஶ்ரீகோடி விபாகஶ:" இத்யாதி ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளாலும் ஆத்மாவினுடைய அணுத்வம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

(க௫.) அணுவாய் ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே நிற்குமாகில், ஶரீரம் எங்குமொக்க ஸுகது:கங்களை புஜிக்கிறபடி யென்? என்னில்;

(க௬.) மணித்யுமணிதீபாதிகள் ஓரிடத்திலேயிருக்க ப்ரபை எங்குமொக்க வ்யாபிக்குமாபோலே, ஜ்ஞாநம் எங்குமொக்க வ்யாபிக்கையாலே அவற்றை புஜிக்கத் தட்டில்லை.

(க௫. (அ-கை.) இப்படி இருக்குமாகில், ஸர்வஶரீரவ்யாபியான ஸுகது:க்காநுபவம் கூடும்படி யெங்ஙனே? என்கிற சங்கையை யநுவதிக்கிறார்; (அணுவாய்) என்று தொடங்கி.

(வ்-ம.) அதாவது - அணுபரிமாணமாய் ஹ்ருதயப்ரதேசமாத்ரத்திலே நிற்குமாகில், (எ௰) "[illegible]" என்று ஆயாது ருடம், ஶரீரமெங்குமொக்க ஸுகது:கங்களை புஜிக்கிறபடி யெங்ஙனே? என்னிலென்கை.

(க௬) (அ-கை.) அதுக்கு உத்தரம அருளிச்செய்கிறார்; (மணித்யுமணி) என்று தொடங்கி.

(வ்-ம.) அதாவது - மணித்யுமணிதீபாதிகளாகிற ப்ரபாவத் பதார்த்தங்கள் ஏகதேசஸ்தங்களாயிருக்கச்செய்தேயும், தங்கள் ப்ரபை சுற்றெங்கும் வ்யாபிக்கிறாப்போலே, ஆத்மா ஹ்ருதயப்ரதேசத்திலே யிருக்கச்செய்தே தத்தர்மமான ஜ்ஞாநம் எங்குமொக்க வ்யாபிக்கையாலே. ஶரீரமெங்குமொக்க ஸுகது:க்கங்களை புஜிக்கைக்கொரு பாதிஹதி யில்லையென்கை.

இதுதான், (எ௨) "குணாத்வா லோகவத்" என்கிற ஸூத்ரார்த்தம்; (எ௩) "[illegible]"

(கஎ.) ஒருவன் ஏககாலத்திலே அநேக தேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிறதும் ஜ்ஞாநவ்யாப்தியாலே.

[illegible]
[illegible]" என்கிறது! இதுக்கு பாஷ்யம்.

இப்படி, ஜ்ஞாநவ்யாப்தியாலே ஸர்வத்தையும் புஜிக்குமென்னுமிடம் ப்ருஹதாரண்யகத்திலே சொல்லப்பட்டது. (எது) "ப்ரஜ்ஞயா வாசம் ஸமாருஹ்ய வாசா ஸர்வாணி நாமாந்யாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா ப்ராணம் ஸமாருஹ்ய ப்ராணேந ஸர்வாந் கந்தாநாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா சக்ஷுஸ் ஸமாருஹ்ய சக்ஷுஷா ஸர்வாணி ரூபாண்யாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா ச்ரோத்ரம் ஸமாருஹ்ய ச்ரோத்ரேண ஸர்வாஞ் சப்தாநாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா ஜிஹ்வாம் ஸமாருஹ்ய ஜிஹ்வயா ஸர்வாந் ரஸாநாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா ஹஸ்தௌ ஸமாருஹ்ய ஹஸ்தாப்யாம் ஸர்வாணி கர்மாண்யாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா ஶரீரம் ஸமாருஹ்ய ஶரீரேண ஸுகதுஃகே ஆப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயோபஸ்தம் ஸமாருஹ்ய உபஸ்தேநாநந்தம் ரதிம் ப்ரஜாம் சாப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயா பாதௌ ஸமாருஹ்ய பாதாப்யாம் ஸர்வா கதீராப்நோதி, ப்ரஜ்ஞயைவ தியம் ஸமாருஹ்ய ப்ரஜ்ஞயா விஜ்ஞாதவ்யம் காமாநாப்நோதி" என்றிப்படி சொல்லுகையாலே.

(கஅ) (அ-கை) ஏகசரீரமாத்ரத்துக்கு இப்படிக் கொண்டாலும் ஒருவன் ஏககாலத்திலே அநேகதேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிறது ஸ்வரூபவ்யாப்தியாலே யாகவேண்டாவோ! என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (ஒருவன்) என்றுதொடங்கி.

(வ்-ம்) ஒருவனுக்கே அநேகதேஹ பரிக்ரஹம், காலபேதத்தாலே ஸம்பவிக்குமிறே; அத்தைவ்யாவர்த்திக்கைக்காக (ஏககாலத்திலே) என்கிறது. ஏககாலே அநேகதேஹபரிக்ரஹம் ஸௌபரிப்ரப்ருதிகளிலே ஸம்ப்ரதிபந்நமிறே.

(கசு.) அவ்யக்தமாகையாவது - கடபடாதிகளை க்ரஹிக்கிற சக்ஷுராதிகளால் தோற்றாதிருக்கை.

(கஎ.) அசிந்த்யமாகையாவது - அசித்தோடு ஸஜாதீயமென்று நினைக்கவொண்ணாதிருக்கை.

(கசு) (வ்-ம்.) (அவ்யக்தமாகையாவது-கடபடாதிகளை க்ரஹிக் கிறசக்ஷுராதிகளால் தோற்றாதிருக்கை.) (எரு) "[illegible] ஹ்ராதி [illegible] [illegible], [illegible]" என்றிறே! பாஷ்ய காரருமருளிச்செய்தது. அப்படியே யிவரு மருளிச் செய்கிறார்.

இங்ஙனன்றிக்கே, ஒரு ப்ரமாணத்தாலும் தோற்றாதிருக்கை யென்னில் துச்சத்வம் வருமிறே. ஆகையால், மாநஸஜ்ஞாநகம்ய மித்தனை யல்லது ஐந்த்ரியிகஜ்ஞாநகம்யம் அன்றென்கை.

அவ்யக்தஸப்தார்த்தம். (௯௦) "சென்று சென்று பரம்பர மாய்" என்று தொடங்கி ஆத்மஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச் செய்கிற ஆழ்வாரும், (௯௦) "ஞானங்கடந்ததே" என்று, ஐந்த்ரியக ஜ்ஞாநாகோசரத்வத்தையிறே! அருளிச்செய்தது.

(கஎ) (வ்-ம்) (அசிந்த்யமாகையாவது - அசித்தோடு ஸஜாதீய மென்று நினைக்கவொண்ணாதிருக்கை) (எரு) "[illegible] ஜாதீய [illegible] விஸஜாதீய [illegible] [illegible]" என்றிறே! இதுக்கும் பாஷ்யகாரருளிச்செய்தது.

ஆகையாலே, இவரும் இப்படி யருளிச்செய்கிறார். அங்ஙனன் றிக்கே, அசிந்த்யத்வமாவது-ஒருபடியாலும் சிந்திக்கைக்கு யோக்ய மன்றிக்கே யிருக்கையென்னில்; ஆத்மஸ்வரூபவிஷயமான ஸ்ரவண மநநாதிகளுக்கும் வையர்த்த்யம் ப்ரஸங்கிக்குமிறே. ஆகையால் அசித்ஸஜாதீய புத்த்யநர்ஹத்வமே அசிந்த்ய ஸப்தார்த்த மாகக் கடவது.

ஆக. (எசு) "அவ்யக்தோயமசிந்த்யோயம்" என்று, கீதோ பநிஷதாசார்யன் அருளிச்செய்தபடியே, இவரும் ஆத்மஸ்வரூப

(உ0.) நிரவயவமாகையாவது - அவயவஸமுதாய மன்றிக்கே யிருக்கை.

(உக.) நிர்விகார மாகையாவது - அசித்துப்போலே விகரிக்கை யன்றிக்கே யொருபடிப் பட்டிருக்கை.

(உஉ.) இப்படி யிருக்கையாலே ஶஸ்த்ரம், அக்நி, ஜலம், வாதம், ஆதபந்தொடக்கமான வற்றால் சேதித்தல், தஹித்தல், நனைத்தல், ஶோஷிப்பித்தல்செய்கைக்கு அயோக்யமா யிருக்கும்.

வைலக்ஷண்ய ப்ரகடநார்த்தமாக இவ்விடத்திலே யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(உ0) (வ்-ம்) (நிரவயவமாகையாவது-அவயவஸமுதாய மன்றிக்கே யிருக்கை); அதாவது - (எ௭) "விஜ்ஞாநமயஃ" என்றும், (சச) "விஜ்ஞாநகநஃ" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜ்ஞானைகாகாரமாகையாலே, அசித்வஸ்துக்களைப்போலே அவயவஸங்காதாத்மக மன்றிக்கே யிருக்கை.

(உக) (வ்-ம்.) (நிர்விகார மாகையாவது - அசித்துப்போலே விகரிக்கை யன்றிக்கே யொருபடிப்பட்டிருக்கை.) அதாவது - (கக).“அஜோ க்ஷரஃ” (எஅ) “ஜ்ஞாநமெளாக்ஷரஃ” என்று, அக்ஷரஶப்தவாச்யமான வஸ்துவாகையாலே, க்ஷணக்ஷரணஸ்வபாவ மாகையாலே, க்ஷரஶப்தவாச்யமான அசித்துப்போலே விகரிக்கை யன்றிக்கே, ஸதைகரூபமாயிருக்கை.

ஆகையிறே (எக) “அவிகாரோ(உ)யமுச்யதே” என்று, கீதோபநிஷதாசார்யன் அருளிச்செய்தது,

(உஉ.) (அ-கை.) ஏவம்ப்ரகார மாகையாலே, சேத்யாதி விஸஜாதீயமா யிருக்குமென்கிறார் மேல்;

(வ்-ம் (இப்படி) என்று தொடங்கி, இப்படியென்று - அவ்யக்தாதிகள் நாலையும் அநுபாஷிக்கிறதாதல், நிர்விகாரத்வ மாத்ரத்தையாதல். (ஶஸ்த்ரம்-அக்நி) இத்யாதி, அதாவது-ஶஸ்த்ராக்ந்யாதிகள் சேதநதஹநாதிகளைப் பண்ணும்போது தத்தத்வஸ்துக்

(௨௩.) ஆர்ஹதர் ஆத்மாவை தேஹபரிமாணன் என்றார்கள்.
(௨௪.) அது ஶ்ருதிவிருத்தம்.

களிலே வ்யாபித்துச் செய்யவேண்டுகையாலும், ஆத்மா ஸர்வ அசித்தத்த்வ வ்யாபக னாகையாலே, அவற்றிற் காட்டில் அத்ய ந்தஸூக்ஷ்மபூத னாகையாலும்; வ்யாப்யமாய் ஸ்தூலமாயிருக்கிற வையை வ்யாபகமாய் ஸூக்ஷ்மமான ஆத்மவஸ்துவை வ்யாபித்து விகரிப்பிக்கமாட்டாமையாலே. ஶஸ்த்ராக்நிஜலவாதாதபாதிகளாலேவரும் சேதந தஹந க்லேதந ஶோஷணங்களுக்கு அநர்ஹ மாயிருக்குமென்கை. (எ௩) "[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]"என்றருளிச் செய்தானிறே.

(௨௩) (அ-கை) இப்படி நிர்விகாரமான ஆத்மவஸ்துவுக்கு பரிணாமித்வங்கொள்ளுகிற ஆர்ஹதமதம் அயுக்தமென்னுமிடத்தை தர்ஶிப்பிக்கிறார் மேல்: (ஆர்ஹதர்) இத்யாதியால்.

(வ்-ம்) ஆர்ஹதராகிறார் - ஜைநர். அவர்கள் (எச) "[illegible]" இத்யாதிப்ரகாரேண ஆபாதசூடம் தேஹத்திலுண்டான ஸுகாத்யநுபவம், ஆத்மா தேஹபரிமாண னல்லாதபோது கூடாது: ஆகையால், ஆத்மா ஸ்வகர்மாநுகுணமாகப் பரிக்ரஹிக்கும் கஜ பிபீலிகாதி ஶரீரங்களுக்கு அநுகூலமாகப் பரிணமித்து, தத்தத்தேஹபரிமாணனாயிருக்குமென்றிறே! சொல்லுவது. அத்தை யருளிச்செய்கிறார், (தேஹபரிமாணனென்றார்கள் என்று).

(௨௪) (அ-கை) அத்தைநிராகரிக்கிறார்; (அதுஶ்ருதிவிருத்தம்) என்று.

(வ்-ம்) இவ்விடத்தில் இவர்க்கு விவக்ஷிதையான ஶ்ருதி யேதென்னில்; (௭௧) "அஜ்ஞோ க்ஷரம் ஹர:" என்று, ஆத்மாவினுடைய நிர்விகாரத்வ ப்ரதிபாதிகையான ஶ்ருதியாகவேணும்; "தேஹபரிமாணன் என்கிறபக்ஷம், ஆத்மா நிர்விகாரன் என்கிற

௨௫. அநேகதேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிற யோகிகள் ஸ்வரூபத்துக்கு ஶைதில்யம் வரும்.

௨௬. ஜ்ஞாநாஶ்ரய மாகையாவது - ஜ்ஞாநத்துக் கிருப்பிடமா யிருக்கை.

ஸ்ம்ருதியாலே பாதிதம்" என்று இவர்தாமே தத்வசேகரத்திலே யருளிச்செய்கையாலே. (௬௭) "ஸஷோண வாராத்ர" (௬௮) "வாஞாஷ ஸதஸாமஷ" இத்யாதி ஸ்ம்ருதிகளும், தேஹபரிமாணபக்ஷத்துக்கு பாதிகைகளாகையாலே அவற்றையும் இவ்விடத்திலே சொல்லுவாருமுண்டு.

(௨௫) ஏதத்விஷயமாக தூஷணாந்தரமும் அருளிச்செய்கிறார்;

(அநேகதேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிற யோகிகள் ஸ்வரூபத்துக்கு ஶைதில்யம் வரும்) என்று. அதாவது-தேஹபரிமாணம் என்னும்பக்ஷத்தில், ஸம்ஹிதயோகராய் ஸௌபரியைப்போலே ஏககாலத்திலே யநேகதேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்குமவர்களுக்கு தங்களுடைய ஸ்வரூபத்தை யநேகமாக சிதிலமாக்கிக்கொண்டு அவ்வவதேஹங்களைப்பரிக்ரஹிக்க வேணுமென்கை. பரகாயப்ரவேஶமுகேந அநேகஶரீரங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிற யோகிகள் ஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்தூலமான ஶரீரத்தைவிட்டு ஸூக்ஷ்மமான ஶரீரத்தைப் பரிக்ரஹிக்குமளவில, இதுக்கெல்லாமது அவகாஶம் போராமையாலே ஶைதில்யம் வருமென்னவுமாம். (௭௯) "ஸர்வஜ்ஞாதாகாதஸ்ய" என்கிற ஸூத்ரத்தில் சொல்லுகிறபடியே, அல்ப மஹத்பரிமாணங்களான கஜ பிபீலிகாதி ஶரீரங்களை, ஸ்வகர்மாநுகுணமாகப் பரிக்ரஹிக்குமவர்களுக்கு, கஜ ஶரீரத்தைவிட்டு பிபீலிகா ஶரீரத்தைப் பரிக்ரஹிக்குமளவில் கஜஶரீர ஸமபரிமாணமாயிருக்கும். அந்த ஸ்வரூபத்துக்கு பிபீலிகாஶரீரம் அவகாஶம் போராமையாலே ஶைதில்யம் வருமென்று இங்ஙனே இவ்வாக்யத்துக்கு யோஜித்தாலோ வென்னில, "யோகிகள் ஸ்வரூபத்துக்கு" என்கையாலே, அது இவ்விடத்தில் இவர்க்கு விவக்ஷிதமன்று.

(௨௬) (ஜ்ஞாநாஶ்ரய மாகையாவது - ஜ்ஞாநத்துக்கு இருப்பிடமா யிருக்கை.) ஜ்ஞாநமாவது - ஸ்வஸத்தாமாத்ர

உஎ. ஆத்மா, ஜ்ஞாநத்துக் கிருப்பிடமன்றிக்கே ஜ்ஞாநமாத்ர மாகில்;

உஅ. நானறிவேன்று சொல்லவேணும், நானறியா நின்றேனென் னக்கூடாது.

தாலே ஸ்வாஶ்ரயத்தைப் பற்றி ஸ்வ பரவ்யவஹாரத்துக்கு உடலா யிருப்ப தொரு ஆத்மதர்மம். இதுக்கு ஆத்மா ஆஶ்ரயமாகையா வது - தீப ப்ரபை களிரண்டும் தேஜோத்ரவ்யமாயிருக்கச்செய்தே தீபம் ப்ரபைக்கு ஆஶ்ரயமா யிருக்கிறாப்போலே தானும் ஜ்ஞாந ஸ்வரூபனா யிருக்கச்செய்தே ஸ்வதர்மமான ஜ்ஞாநத்துக்குத் தன் னையொழிய ப்ருதக்ஸ்த்திதியுபலம்பங்கள் இல்லாதபடி தான் ஆதாரமாயிருக்கை. (அய) "ஜயொவெத3ம் ஜிஷ்ராணீதி" (அக) "ஸ ஞ்ஞா ஊநெஸெவெதாநு காஊநு வஶ்நூ ஊதெ" (அஉ) "நவஶ்ஶேரநீத்ம் வஶ்தி" (அங) "விஜ்ஞாதாரமெரகெந விஜாநீயாத்" (அச) "ஜாநாதெ வாயம் வுருஷ:" (அரு) "ஏஷஹிஃரஷ்டா ஶ்ரோதா ஒராதாரஸயிதா ஊஹா பொஊகர்தா விஜ்ஞாநாத்மா வுருஷ:" (அசு) "ஏவமெவாஸ்ய வரிஃரஷ்டு:" இத்யாதி ஶ்ருதி களாலே, ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வம் ஸித்தம்.

(உஎ) ஏவம்பூதமான ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வத்தை யிசையாதே ஜ்ஞாநமாத்ர மென்று சொல்லுகிற பௌத்தாதி களுடைய மதத்தை நிராகரிக்கைக்காக தத்தத்பக்ஷத்தை யநு வதிக்கிறார்; (ஆத்மா, ஜ்ஞாநத்துக்கு இருப்பிட மன்றிக்கே ஜ்ஞா நமாத்ரமாகில) என்று.

(உஅ) (அஎ) "ஜஹமிதம் ஜாநாமி" என்கிற ப்ரத்யக்ஷத் தாலே அத்தை நிராகரிக்கிறார்; (நானறிவு)என்றுதொடங்கி.

அதாவது - ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வ மன்றிக்கே கேவ லம் ஜ்ஞாநமாயிருக்குமளவ யுள்ளதாகில, "நானறிவு' என்று, தன்னை ஜ்ஞாநமாத்ரமாகச் சொல்லுகையொழிய, "நான் இத்தை யறியாநின்றேன்" என்று, தன்னை ஜ்ஞாதாவாகச் சொல்லக்கூடா தென்கை.

உகூ. ஜ்ஞாதாவென்றபோதே, கர்த்தா போக்தா வென்னுமிடம் சொல்லிற்றாய்த்து.

௩0. கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள்ஜ்ஞாநாவஸ்த்தாவிஶேஷங்களாகையாலே.

இவ்வர்த்தத்தை நானறியாநின்றேன் என்கையாலே, விஷய க்ராஹியான தொரு ஜ்ஞாநத்துக்குத்தான் ஆஶ்ரயமென்னுமிடந் தோற்றாநின்றதிறே; இப்படி, ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வம் ப்ரத்யக்ஷஸித்த மாகையாலே அபாதிதமென்றுகருத்து.

(அஅ) "ஜட: ஸுகீதி வேத்த்ராத்ர ஸவித்ரா விஷயீக்ருத: ப்ரதிபத்தேஸ்ஸம்பந்தாத் ஸ்வப்ரகாஶஸ்ஸுகீ" என்று, பட்டரும் இப்படியிறே! பௌத்தமத நிராகரணம் பண்ணுகிற விடத்தில் அருளிச்செய்தது.

(உகூ) ஜ்ஞாத்ருத்வ கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள் மூன்றும் சொல்லவேண்டியிருக்க, 'ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாய்' என்று ஜ்ஞாத்ருத்வ மாத்ரத்தைச் சொல்லி, மற்றையவை யிங்குச் சொல்லாதொழிவா னென்? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(ஜ்ஞாதா வென்றபோதே கர்த்தா போக்தா என்னுமிடம் சொல்லிற்றாய்த்து) என்று.

(௩0.) இப்படி,ப்ரதிஜ்ஞாமாத்ரத்தால் போராதென்றுஅதுக்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார்; (கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள் ஜ்ஞாநாவஸ்த்தாவிஶேஷங்க ளாகையாலே) என்று.

(அகூ) "ஹேயோபாதேயதா ஜ்ஞாநஸ்ரும் ஜ்ஞாத்ருத்வ ஸாதநம் । தத்த்வ ஹாநோபாதாநசிகீர்ஷா கர்த்ருதாஶ்ரயா" என்கிறபடியே, ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வம், ஹேயோபாதேய ப்ரதிபத்திக்கு ஹேதுவாயிருக்கும்; அவ்வோஹேயங்களை விடுகையாலும், உபாதேயங்களைப் பற்றுகையாலும் உண்டான சிகீர்ஷை - கர்த்ருத்வமடியாயிருக்கும்; கர்த்தாவுக்கேயிறே! சிகீர்ஷை யுள்ளது; அந்த சிகீர்ஷைதான் ஜ்ஞாநாவஸ்தா விஶேஷமிறே; அத்தோடு கர்த்ருத்வத்துக்கு

௩௧. சிலர், குணங்களுக்கே கர்த்ருத்வமுள்ளது, ஆத்மாவுக் கில்லை யென்றார்கள்.

உண்டான ப்ரத்யாஸத்தியைக் கடாக்ஷித்து கர்த்ருத்வத்தை ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஶேஷ மென்று உபசரித்து அருளிச்செய்கிறாரல்லது, கர்த்ருத்வமாவது - க்ரியாஶ்ரயத்வ மாகையாலே, அத்தை ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஶேஷமென்று முக்யமாகச்சொல்லப்போகாதிறே.

க்ரியையாவது- (கூடு) "ஜாநாதி, இச்சதி, யததே, கரோதி" என்று, ஜ்ஞாநசிகீர்ஷா ப்ரயத்நாநந்தரபாவியான ப்ரவ்ருத்தி யாகையாலும், ததாஶ்ரயத்வம் கர்த்ருத்வ மாகையாலும், அத்தை ஜ்ஞாநாவஸ்த்தாவிஶேஷமென்றது உபசாரப்ரயோகம் என்றே கொள்ளவேணும்.

இனி, போக்த்ருத்வமாவது - போகாஶ்ரயத்வம். போகமாவது - ஸுகதுஃகரூபமான வநுபவஜ்ஞாநம். அது ஜ்ஞாநாவஸ்தா விஶேஷமிறே. ததாஶ்ரயத்வத்தை ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஶேஷமென்று சொல்லுகையாலே இதுவும் ஔபசாரிகம்.

இப்படி, ஜ்ஞாத்ருத்வத்துக்கும் இவற்றுக்கு முண்டான ப்ரத்யாஸத்த்யதிஶயத்தாலே ததைக்யகதநம் பண்ணலாம்படி யிருக்கையாலே, ஜ்ஞாத்ருத்வம் சொன்னபோதே கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள் சொல்லிற்றாய்த்தென்னத் தட்டில்லையிறே.

(௩௧) இப்படி ஆத்மாவுக்கு ஸ்வாபாவிகமா யிருந்துள்ள கர்த்ருத்வத்தை யில்லை யென்று, ப்ரக்ருதிக்கே கர்த்ருத்வத்தைக்கொள்ளுகிற ஸாங்க்யரை நிராகரிக்கிறார்; (சிலர்) என்று தொடங்கி.

சிலரென்று அவர்கள்பக்கல் தமக்குண்டானஅநாதரம் தோற்ற வருளிச்செய்கிறார்.

(குணங்களுக்கே கர்த்ருத்வமுள்ளது ஆத்மாவுக் கில்லை யென்றார்கள்.) குணங்களென்றும் ப்ரக்ருதியென்றும் பேதமில்லையிறே! இவர்களுக்கு; ஆகையாலே, ப்ரக்ருதிக்கே யென்கிற ஸ்தாநத்திலே (குணங்களுக்கே) என்கிறார்.

௩௨. அப்போதிவனுக்கு ஶாஸ்த்ரவஶ்யதையும், போக்த்ருத்வமும் கோலையும்.

---

(௩௧) “ [illegible] ” என்றிறே! அவர்களுடைய ஸித்தாந்தம். ஆகையால், ப்ரக்ருதிக்கே கர்த்ருத்வமுள்ளது, ஆத்மாவுக் கில்லையென்றபடி. அதாவது-கடவல்லியிலே, (௩௭) “ [illegible] ” இத்யாதியாலே, ஆத்மாவுக்கு-ஜந்மமரணாதிகளான ப்ரக்ருதி தர்மங்களை யெல்லாம் ப்ரதிஷேதித்து, (௩௨) “ [illegible] ” என்று, ஹநநாதிக்ரியைகளில் கர்த்ருத்வத்தையும் நிஷேதிக்கையாலும், ஶ்ரீகீதையிலே ஸர்வேஶ்வரன்றானே, (௩௩) “ [illegible] ” (௩௪) “ [illegible] ” என்று சொல்லுகையாலும், இப்படி அத்யாத்மஶாஸ்த்ரங்களிலே ஆத்மாவுக்கு அகர்த்ருத்வத்தையும், குணங்களுக்கே கர்த்ருத்வத்தையும் சொல்லுகையாலே, கர்த்ருத்வமுள்ளது ப்ரக்ருதிக்கே; ஆத்மாவுக்கு கர்த்ருத்வமில்லை; போக்த்ருத்வமாத்ரமே யுள்ளதென்றாய்த்து அவர்கள் சொல்லுவது.

(௩௨) அத்தை நிராகரிக்கிறார்; (அப்போது) என்று தொடங்கி.

அதாவது - ப்ரக்ருதிக்கே கர்த்ருத்வமாய் ஆத்மாவுக்கு கர்த்ருத்வ மில்லையானபோது, இவனுக்கு விதி நிஷேதரூபமான ஶாஸ்த்ரத்துக்குத்தான் அதிகாரியாய்க்கொண்டு அதின் வஶத்திலே நடக்கவேண்டுகையும், விஹித நிஷித்தகரண ப்ரயுக்த ஸுக துக்கரூப பலபோக்த்ருத்வமும் சேராதென்கை.

௩௩. ஸாம்ஸாரிக ப்ரவ்ருத்திகளில்கர்த்ருத்வம் ஸ்வரூபப்ர யுக்த மன்று.

௩௪. குணஸம்ஸர்க்க க்ருதம்.

சேதநன் கர்த்தாவாகாதபோது ஶாஸ்த்ரத்துக்கு வையர்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கும். (௩௫) "ஶாஸ்த்ர ஃபலம் ப்ரயோக்த்ரி" (௩௬) "கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்வாத்" என்னக்கடவதிறே.

இனித்தான், (௩௭) "ஸ்வர்க்காமோயஜேத" (௩௮) "முமுக்ஷுர்ப்ரஹ்மோபாஸீத" என்று, ஸ்வர்க்கமோக்ஷாதிபல போக்தாவையிறே! கர்த்தாவாக ஶாஸ்த்ரம் நியோகிக்கிறதும்; ஆகையாலே, பலபோக்தாவே கர்த்தாவாகவும் வேணுமிறே. அசேதநத்துக்கு கர்த்ருத்வமாகில் சேதநனைக்குறித்து விதிக்கவுங்கூடாது. (௩௯) "ஶாஸநாத் ஶாஸ்த்ரம்" என்னக்கடவதிறே. ஶாஸநமாவது ப்ரவர்த்தநம். ஶாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ரவர்த்தகத்வம் - போதஜநநத்வாரத்தாலே. அசேதநமான ப்ரதாநத்துக்கு போதத்தை விளைக்கப்போகாதிறே; ஆகையால் ஶாஸ்த்ரம் அர்த்தவத்தாம்போது போக்தாவான சேதநனுக்கே கர்த்ருத்வ மாகவேணும். இதெல்லாவற்றையுந் திருவுள்ளம்பற்றியிறே! அப்போதிவனுக்கு ஶாஸ்த்ரவஶ்யதையும், போக்த்ருத்வமுங் கொள்ளையு மென்று அருளிச்செய்தது.

(௩௩) ஆனால், கர்த்த்ருத்வமெல்லாம் இவனுக்கு ஸ்வரூப ப்ரயுக்தமாமோ? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (ஸாம்ஸாரிக ப்ரவ்ருத்திகளில் கர்த்ருத்வம் ஸ்வரூபப்ரயுக்த மன்று) என்று.

ஸாம்ஸாரிக ப்ரவ்ருத்திகளாவன - ஸ்த்ர்யந்நபாநாதி போகங்களை யுத்தேஶித்துப் பண்ணும் ஸ்வ வ்யாபாரங்கள். அவற்றில், கர்த்த்ருத்வம் ஔபாதிகமாகையாலே ஸ்வரூப ப்ரயுக்த மன்றென்கை.

(௩௪) ஆனால், அதுதானிவனுக்குவந்தபடி யென்? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (குணஸம்ஸர்க்க க்ருதம்) என்று.

௩௫. கர்த்ருத்வந்தா னீஶ்வராதீநம்.

குணங்களாகிறன - ஸத்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்கள். அவற்றினுடைய ஸம்ஸர்க்கத்தாலே யுண்டான தென்றபடி. (௧௦௦) "[illegible] க்ரியமாணானி கு[illegible] கர்மாணி ஸர்வஶ: । அஹங்கார விமூடாத்மா கர்த்தாஹ மிதிமந்யதே" என்னக்கடவதிறே. இதெல்லாம், (௬௬) "கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்வாத்" என்கிற ஸூத்ரத்திலே, பூர்வபக்ஷஸித்தாந்த ரூபேண, பாஷ்யகாரர் தாமே விஸ்தரேண வருளிச்செய்தார்.

(௩௫) இப்படி ஸாங்க்யபக்ஷத்தை நிராகரித்து, ஆத்மாவுக்கே கர்த்ருத்வத்தை ஸாதித்தார்-கீழ்; இந்தகர்த்ருத்வந்தான் ஸ்வாயத்தமோ பராயத்தமோ வென்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (கர்த்ருத்வந்தான் ஈஶ்வராதீநம்) என்று.

அதாவது இவ்வாத்மாவினுடைய கர்த்ருத்வந்தான் ஸ்வாதீநமன்றிக்கே, ஈஶ்வராதீநமாயிருக்கு மென்றபடி.

(௧௦௧) "பராத்து தச்ச்ருதே:" என்று, வேதாந்த ஸூத்ரத்தாலே, ஆத்மாவினுடைய கர்த்ருத்வம் பராயத்தமென்று ஸித்தமாகச்சொல்லப்பட்டதிறே. ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்வத்துக்காக கர்த்ருத்வம் ஆத்மதர்மமென்று கொள்ளவேணும். அந்த கர்த்தாவுக்கு தர்மமான ஜ்ஞாநேச்சாப்ரயத்நங்கள் பகவததீநங்களா யிருக்கையாலும், அந்த ஜ்ஞாநாதிகள் பகவ தநுமதியொழிய க்ரியாஹேது வாகமாட்டாமையாலும், இவனுடைய கர்த்ருத்வம் ஈஶ்வராதீநம் என்கிறது. "இவனுடைய புத்திமூலமான ப்ரயத்நத்தை யபேக்ஷித்து ஈஶ்வரன் அநுமதி தானம்பண்ணுகையாலே, அந்தக்ரியாநிபந்தநமான புண்யபாபங்களும் சேதநனுக்கேயாகிறது" என்று, விவரணத்திலே ஆச்சான்பிள்ளையும்; இப்படி, கர்த்ருத்வம் பரமாத்மா யத்தமானாலும் விதி நிஷேதவாக்யங்களுக்கும் வையர்த்யம் வாராது; (௧௦௨) "க்ருதப்ரயத்நாபேக்ஷஸ்து விஹிதப்ரதிஷித்தாவையர்த்யாதிப்ய:" என்று, பரிஹரிக்கப்படுகையாலே; அதாவது - விஹிதப்ரதிஷித்தங்களுக்கு வையர்த்யாதிகள் வாராமைக்காக, இச்சேதநன்பண்ணின ப்ரதம ப்ரயத்நத்தை யபேக்ஷித்

துக்கொண்டு ஈஶ்வரன் ப்ரவர்த்திப்பிக்கு மென்றபடி. எங்ஙனே யென்னில்; எல்லாசேதநருக்கும் ஜ்ஞாத்ருத்வம் ஸ்வாபாவிகமாகை யாலே, ஸாமாந்யேந ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியோக்யதை யுண்டாயே யிருக்கும்; இப்படியான ஸ்வரூபத்தை நிர்வஹிக்கைக்காக, ஈஶ்வ ரன் அந்தராத்மாவாய்க்கொண்டு நில்லாநிற்கும்; அவனாலே யுண் டாக்கப்பட்ட ஸ்வரூபஶக்தியை யுடையனான சேதனன், அவ்வோ பதார்த்தங்களிலே யுக்பந்நஜ்ஞாந சிகீர்ஷா ப்ரயத்நனாய்க்கொண்டு வர்த்தியாநிற்கும்; அவ்விடத்தில மத்யஸ்தனாகையாலே, உதாஸீ நனைப்போலே யிருக்கிற பரமாத்மாவானவன் அந்தசேதநனுடைய பூர்வவாஸநாரூபமான விதிநிஷேத ப்ரவ்ருத்தியிலே யநுமதியையும் அநாதரத்தையு முடையனாய்க்கொண்டு, விஹிதங்களிலே யநுக்ர ஹத்தையும், நிஷித்தங்களிலே நிக்ரஹத்தையும் பண்ணாநிற்பானாய், அநுக்ரஹாத்மகமான புண்யத்துக்கு பலமான ஸுகத்தையும், நிக் ரஹாத்மகமான பாபத்துக்குப்பலமான துக்கத்தையும் அவ்வோ சேத நர்க்குக் கொடாநிற்கும். இது தன்னை யபியுக்தருஞ் சொன்னார். (௩௦௩) "[illegible] ஸ்வா[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஸோஹரிঃ" என்று, அடியிலே, "ஸர்வநியந்தாவாய் ஸர்வாந்த ராத்மாவான ஸர்வேஶ்வரன், தனக்குண்டாக்கிக்கொடுத்த ஜ்ஞாத் ருத்வரூபமான ஸ்வாதந்த்ர்யஶக்தியாலே இப்புருஷன்றானே அவ் வோவிஷயங்களிலே ஜ்ஞாந சிகீர்ஷாப்ரயத்நங்களை யுண்டாக்கிக் கொண்டு வர்த்தியாநிற்கும்; அவ்விடத்திலே அஶாஸ்த்ரீயங்க ளிலே உபேக்ஷித்தும், ஶாஸ்த்ரீயங்களிலே அநுமதிபண்ணியும். அவ்வோ விஷயங்களிலே நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களைப் பண்ணாநின்று கொண்டு, அவ்வோகர்மபலத்தையும் ஸர்வேஶ்வரன் கொடாநிற்கு மென்றார்கள். இப்படி ஸர்வப்ரவ்ருத்திகளிலும் சேதநனுடைய ப்ரதமப்ரயத்நத்தை யபேக்ஷித்துக்கொண்டு பரமாத்மா ப்ரவர்த்திப் பியா நிற்குமென்ற தாய்த்து" என்று, தீபப்ரகாஶத்திலே ஜீயரும் அருளிச்செய்த வர்த்தங்கள் இவ்விடத்திலே யநுஸந்தேயங்கள்.

ஆனால், (௧0௪) "ஏஷ ஹ்யேவ ஸாது கர்ம காரயதி, தம் யமேப்யோ லோகேப்ய உந்நிநீஷதி, ஏஷ ஏவாஸாது கர்ம காரயதி, தம் யமதோ நிநீஷதி" என்று—உந்நிநீஷையாலும், அதோநிநீஷையாலும், ஸர்வேச்வரன்றானே ஸாத்வஸாது கர்மங்களைப் பண்ணுவியாநிற்குமென்கிறவிது சேரும்படியென்? எனில்: இது ஸர்வஸாதாரணமன்று. யாவனொருவன் பகவத்விஷயத்தில் அதிமாத்ரமான ஆநுகூல்யத்திலே வ்யவஸிதனாய்க்கொண்டு ப்ரவர்த்தியாநிற்கும்; அவனை யநுக்ரஹியாநின்றுகொண்டு பகவான்றானே ஸ்வப்ராப்த்யுபாயங்களாய் அதிகல்யாணங்களான கர்மங்களிலே ருசியை ஜநிப்பிக்கும்; யாவனொருவன் அதிமாத்ர ப்ராதிகூல்யத்திலே வ்யவஸிதனாய்க்கொண்டு ப்ரவர்த்தியாநிற்கும்; அவனை ஸ்வப்ராப்தி விரோதிகளாய், அதோகதிஸாதநங்களான கர்மங்களிலே ஸங்கிப்பிக்கும் என்று இந்த ச்ருதிவாக்யங்களுக்கு அர்த்தமாகையாலே. இது தன்னை ஸர்வேச்வரன்றானே யருளிச்செய்தானிறே. (௧0௫) "அஹம் ஸர்வஸ்ய ப்ரபவோ மத்தஸ் ஸர்வம் ப்ரவர்த்ததே | இதி மத்வா பஜந்தே மாம் புதா பாவஸமந்விதா:" என்று தொடங்கி, (௧0௬) "தேஷாம் ஸததயுக்தாநாம் பஜதாம் ப்ரீதிபூர்வகம் | ததாமி புத்தியோகம் தம் யேந மாமுபயாந்தி தே || தேஷாமேவாநுகம்பார்த்தமஹமஜ்ஞாநஜம் தம: | நாசயாம்யாத்மபாவஸ்தோ ஜ்ஞாநதீபேந பாஸ்வதா" என்றும் (௧0௭) "அஸத்யமப்ரதிஷ்டம் தே ஜகதாஹுரநீச்வரம்" என்று தொடங்கி (௧0௮) "மாமாத்மபரதேஹேஷு ப்ரத்விஷந்தோப்யஸூயகா:" என்னுமளவாக அவர்களுடைய ப்ராதிகூல்யாதிசயத்தைச் சொல்லி, (௧0௯) "தாநஹம் த்விஷத: க்ரூராந் ஸம்ஸாரேஷு நராதமாந் | க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமசுபாநாஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு" என்றும் அருளிச்செய்கையாலே.

ஆகையால், அநுமந்த்ருத்வமே ஸர்வஸாதாரணம்; ப்ரயோஜகத்வம் விசேஷவிஷயமென்று கொள்ளவேணும். (௧௧0 "க்ருதப்ரயத்நாபேக்ஷஸ்து" என்கிற, ஸூத்ரத்திலே இதெல்லாம் பாஷ்யகாரர் தாமே அருளிச்செய்தார்.

௩௯. ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாகில் ஶாஸ்த்ரங்களிலே யிவனை ஜ்ஞாநமென்று சொல்லுவானேன்? என்னில்;

இவை யெல்லாவற்றையுந் திருவுள்ளம்பற்றியிறே! (கர்த்ருத்வந்தான் ஈஶ்வராதீநம்) என்று அருளிச்செய்தது.

ஆக, கீழ்ச்செய்ததாயிற்று அது; ‘ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாகையாவது-ஜ்ஞாநத்துக்கு இருப்பிடமாயிருக்கை’' என்று, ப்ரதமத்திலே ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வத்தைச்சொல்லி, ஜ்ஞாநமாத்ரமென்பாரை நிராகரித்துக்கொண்டு, ஜ்ஞாத்ருத்வ கதநாநந்தரம் கர்த்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்கள் சொல்லவேண்டுகையாலே, அவை யிரண்டும் ஜ்ஞாத்ருத்வபலத்தாலே தன்னடையே வருமென்னுமிடத்தை தர்ஶிப்பித்து, குணங்களுக்கே கர்த்ருத்வமுள்ளது; ஆத்மாவுக் கில்லையென்பாரை நிராகரித்துக்கொண்டு, ஆத்மாவினுடைய கர்த்ருத்வத்தை ஸ்தாபித்து, அந்த கர்த்த்ருத்வத்தில் ஸ்வரூபப்ரயுக்தமல்லாத வைஶத்யத்தையும், அநுதானிவனுக்கு வருகைக்கடியையுஞ்சொல்லி, இப்படி ஆத்மாவுக்குண்டான கர்த்த்ருத்வந்தான் ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஈஶ்வராதீநமா யிருக்கு மென்று நிகமித்தாராய்த்து.

இதெல்லாம் ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வகதநமடியாக வந்ததிறே.

இப்படி, ஆத்மா ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாயிருக்குமாகில், (௧௧௦) “யோ விஜ்ஞாநே திஷ்டந்” (௭௭) “விஜ்ஞாநமய:” (௧௧௧) “விஜ்ஞாநம் யஜ்ஞம் தநுதே” என்றும், (௧௧௨) “ஜ்ஞாநஸ்வரூப மத்யந்தநிர்மலம் பரமார்த்தத:” (௧௧௩) “ஜ்ஞாநஸ்வரூப மகிலம் ஜகதேத தபுத்தய: । விஜ்ஞாநம் பரமார்த்தோஹி த்வைதிநோ தத்யதர்ஶிந:” என்றும், ஶாஸ்த்ரங்களிலே இவனை ஜ்ஞாநமென்று சொல்லுவானென்? என்கிற ஜிஜ்ஞாஸா ப்ரஸங்கத்தை யநுவதிக்கிறார்;

(ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாகில் ஶாஸ்த்ரங்களிலே யிவனை ஜ்ஞாநமென்று சொல்லுவானென்னென்னில்) என்று.

௬௭. ஜ்ஞாநத்தையொழியவுந் தன்னை யறிகையாலும், ஜ்ஞாநம் ஸாரபூதகுணமாய் நிரூபகதர்மமாகையாலும் சொல்லிற்று.

௬௮. நியாம்யமாகையாவது - ஈஶ்வரபுத்த்யதீநமாக வெல்லா வ்யாபாரங்களு முண்டாம்படி யிருக்கை.

இப்படி, ஶாஸ்த்ரங்கள் சொல்லுகைக்கு மூலம் இன்னதென்கிறார்; (ஜ்ஞாநத்தையொழியவும் தன்னை யறிகையாலும்) என்று தொடங்கி.

அதாவது - ஜ்ஞாநம் ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶகமாயிருக்குமோபாதி, ஜ்ஞாநநிரபேக்ஷமாகத் தனக்குத்தானே ப்ரகாஶிக்கையாலும், ஜ்ஞாநம் இவனுக்கு ஸாரபூதகுணமாகையாலும், ஸ்வரூபாநுபந்தித்வேந ஸ்வரூபநிரூபக தர்மமாகையாலும் சொல்லிற்றென்கை.

இதுதான்-(௧௧௭) "தத்குணஸாரத்வாத்து தத்வ்யபதேஶ: ப்ராஜ்ஞவத் । யாவதாத்மபாவித்வாச்ச ந தோஷஸ்தத்தர்ஶநாத்" என்கிற ஸூத்ரத்வயத்தாலும் சொல்லப்பட்டது. (௧௧௮) "ஜ்ஞாநேந து வ்யபதேஶஸ்து, ஜ்ஞாநஸ்யைவ யாந குணத்வாத், ஸ்வபாவாநுபந்தித்வாத் ஸ்வரூபநிரூபக குணத்வாத், ஸ்வஸ்வரூபவத் ஜ்ஞாநவத் ஸ்வப்ரகாஶத்வாச்சாவகல்ப்யதே" என்றிறே! ஶ்ரீபாஷ்யத்திலே பாஷ்யகாரரும் அருளிச்செய்தது.

(நியாம்யமாகையாவது - ஈஶ்வரபுத்த்யதீநமாக எல்லா வ்யாபாரங்களும் உண்டாம்படி யிருக்கை.) அதாவது - (௧௧௯) "ய ஆத்மநி திஷ்டந்நாத்மநோऽந்தரோ யமாத்மா ந வேத யஸ்யாத்மா ஶரீரம் ய ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி ஸ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத:" என்று இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே, அந்தராத்மதயா நின்று நியமிக்கை - ஈஶ்வரனுக்கு ஸார்வகாலிகமாகையாலே, இவ்வாத்மவஸ்து அவனுக்கு நியாம்ய மாகையாவது-ஶரீரத்தினுடைய ஸகல ப்ரவ்ருத்திகளும் ஶரீரியினுடைய புத்த்யதீநமாக உண்டாமாபோலே, ஶரீரபூதமான இவ்வாத்மவஸ்துவினுடைய ஸகல வ்யாபாரங்களும் ஶரீரியான பரமாத்மாவினுடைய புத்த்யதீநமாகவே யுண்டாம்படி யிருக்கையென்றபடி.

௫௬. தார்யமாகையாவது-அவனுடைய ஸ்வரூப ஸங்கல்பங்களை யொழிந்தபோது தன் ஸத்தை யில்லையாம்படி யிருக்கை.

இப்படி, தச்சரீரதயா தததீந ஸகல ப்ரவ்ருத்திகளையும் அசேதநமான ஶரீரம்போலே தானொரு ப்ரவ்ருத்தி பண்ணமாட்டாதபடி யிருக்கையன்றிக்கே, ஜ்ஞாத்ருத்வ கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்களை ஸ்வாபாவிக தர்மங்களாக வுடையனாகையாலே ஜ்ஞாந சிகீர்ஷா ப்ரயத்நபூர்வக ப்ரவ்ருத்திக்ஷமனாயிருக்கையாலும், ஸகல ப்ரவ்ருத்திகளிலும் இவனுடைய ப்ரதம ப்ரயத்நத்தை யபேக்ஷித்துக் கொண்டு ஈஶ்வரன் அநுமதிதாநம் பண்ணுகையாலும், விதிநிஷேத ஶாஸ்த்ர வையர்த்யமுமில்லை.

(௫௬) இவனுடைய ப்ரவ்ருத்திமூலமாக ஈஶ்வரன் பண்ணும் நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களுக்கும், தததநுகுணமான பலப்ரதாநத்துக்கும் விரோதமில்லையென்னுமிடம் கீழே சொல்லப்பட்டது.

(தார்யமாகையாவது - அவனுடைய ஸ்வரூப ஸங்கல்பங்களை யொழிந்தபோது தன்ஸத்தை யில்லையாம்படி யிருக்கை.) அதாவது (௧௭) “ஸஷஸெத விஷ்யாணா:” (௧௧௮) “ஸத ஸதவஸ்ம் வ ஜாநெந வ திஷ்டத:” (௧௧௯) “ஸவஸெவாவஸ்ஸ்ரா தநிஸ்ரணிஹ தாநி ஸவஸ்வாதாந ஸஹெவிஸ்தா:” (௧௨௦) “ஸதஸ்வா ஜக்ஷுஸ்வ வ ஶாஸெநதாத்ஸவறா ஹ்ரு ஹெவளவிஷ்ரதளதிஷ்டத:” என்று, இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே, ஈஶ்வரன் ஸகல சேதநாசேதநங்களையும் பற்றி நியமேநதாரகனாகையாலே, இவ்வாத்மவஸ்து தார்யமாகையாவது - தனக்கு நியமேந தாரகமாய்க்கொண்டு தன் ஸத்தாஹேதுவாயிருக்கிற அவனுடைய நித்யாத்ம ஸ்வரூபத்தையும், இந்த ஸ்வரூபாபரித்வத்துக்கும் ஸத்தாநுப்ரவ்ருத்திரூபமான ஸ்திதிக்கும் ஹேதுவாயிருந்துள்ள அவனுடைய நித்யேச்சாகார்ய ஸங்கல்பத்தையும் ஒழிந்தபோது தன் ஸத்தாஹாநி பிறக்கும்படியிருக்கையென்றபடி.

இப்படி, தார்யவஸ்துக்களை ஸ்வரூப ஸங்கல்பங்க ளிரண்டாலும் தரிக்குமென்னுமிடம் அபியுக்தராலே விஸ்தரேண ப்ரதிபா,

சிக்கப்பட்டது. எங்ஙனே யென்னில்; "ஈஶ்வரன் தன் ஸ்வரூப நிரூபகதர்மங்களுக்கும், நிரூபிதஸ்வரூப விஶேஷணங்களான குணங்களுக்கும்போலே, ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்த த்ரவ்யங்களுக்கும் அப்ருதக்ஸித்தமாக ஸ்வரூபேண ஆதாரமாயிருக்கும். அவ்வோ த்ரவ்யங்களை யாஶ்ரயித்திருக்கும் குணங்களுக்கு அவ்வோ த்ரவ்ய த்வாரா ஆதாரமாயிருக்கும். ஜீவர்களாலே தரிக்கப்படுகிற ஶரீரங்களுக்கு ஜீவத்வாரா ஆதாரமாயிருக்குமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். ஜீவனை த்வாரமாகக்கொள்ளில், ஸ்வரூபத்தாலும் ஆதாரமாமென்று சில ஆசார்யர்கள் சொல்லுவார்கள். இப்படி, ஸர்வமும் ஆஶ்ரயத்தைப் பற்ற அப்ருதக்ஸித்த விஶேஷணமாகையாலே, இவற்றின் ஸத்தாதிகள் ஆஶ்ரயஸத்தாதிநிபந்தநங்கள்; ஸர்வவஸ்துக்களினுடையவும் ஸத்தை ஸங்கல்பாதீநையாகையாலே அநித்யங்கள் அநித்யேச்சையாலே யுத்பந்நங்களாயும், நித்யங்கள் நித்யேச்சாஸித்தங்களாயு மிருக்கை. இவ்வர்த்தத்தை (௬௨௧) "நித்யா தவைவ தவஶே வஶாய—லோஹ்யா" என்கிற ஶ்லோகத்தாலே அபியுக்தர் விவரித்தார்'

"இத்தாலே, ஸர்வஜ்ஞனுடையவும் ஸத்தாநுவ்ருத்திருடையயானஸ்திதியும் ஈஶ்வரேச்சாதீநையானபடியாலே ஸர்வமும் ஈஶ்வரஸங்கல்பாஶ்ரிதமென்று சொல்லுகிறது. குருத்ரவ்யங்கள் ஸங்கல்பத்தாலே த்ருதங்க ளென்று ஶாஸ்த்ரங்கள் சொல்லுமது (௬௨௨) "த்யௌஸ்ஸசந்த்ரார்க்க நக்ஷத்ரா கம் திஶோ பூர்மஹோததி: ॥ வாஸுதேவஸ்ய வீர்யேண வித்ருதாநி மஹாத்மந:" என்கிறபடியே, ஓரோ ப்ரதேஶவிஶேஷங்களிலே விழாதபடி நிறுத்துகையைப் பற்ற. இப்படி இச்சாதீநஸத்தாஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகளான வஸ்துக்களுக்கு பரமாத்மஸ்வரூப மென்செய்கிறது? என்னில்; பரமாத்மாவினுடைய விச்சை யிவ்வஸ்துக்களை பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபாஶ்ரிதங்களாக வகுத்துவைக்கும். இப்படி, ஸர்வவஸ்துவும் ஈஶ்வரஸ்வரூபாதீநமுமாய், ஈஶ்வரேச்சாதீநமுமாயிருக்கும்; லோகத்திலும் ஶரீரம்-ஶரீரியினுடைய ஸ்வரூபாஶ்ரயமுமாய், ஸங்கல்பாஶ்ரயமுமாயிருக்கக்காணாநின்றோம். இவனிருந்தகாலமிருந்து, இவன் விட்டபோது அழிகையாலே ஸ்வரூபாஶ்ரிதம். இவ்வர்த்தம், ஸங்கல்பமில்லாத ஸுஷுப்த்யாத்யவஸ்தைகளிலே தெளிவது. ஜாகராதிதஶைகளில் ஸங்கல்பத்தாலே விழாதபடி தாங்கும்

௬௦. ஶேஷமாகையாவது - சந்தந குஸுமதாம்பூலாதிகளைப் போலே, அவனுக்கிஷ்டவிநியோகார்ஹமாயிருக்கை.

போது ஸங்கல்பாஶ்ரித மென்னக்கடவது" என்று, இப்படி ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலே ப்ரதிபாதிக்கையாலே.

(ஶேஷமாகையாவது-சந்தநகுஸுமதாம்பூலாதிகளைப்போலே அவனுக்கு இஷ்ட விநியோகார்ஹமாயிருக்கை.) அதாவது-சந்தந குஸுமாதி பதார்த்தங்கள் தனக்கென்னவிருப்பதோராகாரமின்றிக்கே, பூஸுமவனுக்கும் சூடுமவனுக்கும் உறுப்பாய், விநியோகங்கொள்ளுமவனுக்குத் தானும் விநியோகங்கொண்டு, தானுகந்த விஷயங்களுக்கும் கொடுக்கலாம்படி இஷ்டவிநியோகார்ஹமாயிருக்குமாபோலே சேதநனும் துவாயிருக்க ஸ்வப்ரயோஜந கந்தமன்றிக்கே தன்னுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவ வைலக்ஷண்ய மெல்லாவற்றாலும் ஶேஷிக்கு அதிஶயகரமாய், விநியோகதஶையில் அவனுக்குத் தானும் விநியோகங்கொண்டு,(௧௨௩) "அடியார்க்கென்னையாட்படுத்தவிமலன்" என்றபடியே, தானுகந்தவர்களுக்கும் உறுப்பாக்கலாம்படி. வேண்டின விநியோகத்துக்கு யோக்யமாயிருக்கை யென்றபடி. சித் த்ரவ்யத்துக்கு அசித்த்ரவ்யங்களை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லிற்று- பாரதந்த்ர்யாதிஶயம் சொல்லுகைக்காகவிறே. ஆத்மஸ்வரூப யாதாத்ம்யம் இதுவாகையாலே யிறே! ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம் பண்ணுகிறதஶையிலே (௧௨௪) "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்று, ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது (௧௨௫) [illegible] ஷீ ஶேஷீ" என்று, ஶேஷஶேஷித்வலக்ஷணம் பாஷ்யகாரராலே யருளிச்செய்யப்பட்டது. இந்த லக்ஷணவாக்யார்த்தத்தை யநுஸரித்துக்கொண்டு, (௧௨௬) [illegible] ணா" என்று, ஶேஷஶேஷித்வலக்ஷணத்தை அபியுக்தரானவர்களும் சொல்லிவைத்தார்கள். (௧௨௭) "யதேஷ்ட விநியோகார்ஹ-ஶேஷஶப்தேநகத்யதே ஶாஸ்த்ரேண ஜகதஸ்ஸர்வம் யதேஷ்டம் விநியோஜ்யதே" என்று சொல்லுகையாலே, ஶேஷத்வமாவது- இஷ்டவிநியோகார்ஹத்வம் என்னுமிடம் ஶாஸ்த்ரஸித்தம்.

௪௧. இதுதான் க்ருஹ க்ஷேத்ர புத்ர களத்ராதிகளைப்போலே, ப்ருதக்ஸித்த்யாதிகளுக்கு யோக்யமாம்படி யிருக்கை யன்றிக்கே, ஶரீரம்போலே யவற்றுக் கயோக்யமா யிருக்கை.

இப்படி, ஈஶ்வரவிஷயத்தில் ஆத்மாவுக்குண்டான ஶேஷத்வந்தான், (௧௨௮) "யஸ்யாத்மா ஶரீரம்" (௧௨௯) "பரவாநஸ்மி காகுத்ஸ்த த்வயி வர்ஷஶதம் ஸ்திதே" (௧௩௦) "தாஸபூதாஸ் ஸ்வதஸ் ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந: । நாந்யதா லக்ஷணம் தேஷாம் பந்தே மோக்ஷே ததைவ ச" (௧௩௧) "ஸ்வோஜ்ஜீவநேச்சா யதி தே ஸ்வஸத்தாயாம் ஸ்ப்ருஹா யதி । ஆத்மதாஸ்யம் ஹரேஸ் ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவம் ச ஸதா ஸ்மர" என்று, ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகளிலே சொல்லப்படாநின்றதிறே.

(௪௧) ஒருவனுக்கு க்ருஹக்ஷேத்ராதிகளும் ஶேஷமாய், ஸ்வஶரீரமும் ஶேஷமா யிருக்கச்செய்தே, க்ருஹக்ஷேத்ராதிகள் - ப்ருதக்ஸித்த்யாதிகளுக்கு அர்ஹமாய், ஶரீரம் - அவற்றுக்கு அநர்ஹமா யிருக்கக்காண்கையாலே, இவ்வாத்மவஸ்து ஈஶ்வரனுக்கு ஶேஷமாமிடத்தி லிருக்கும்படி யெங்ஙனே? என்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (இதுதான்) என்றுதொடங்கி.

இதுதானென்றது - இப்படி ஈஶ்வரஶேஷமாகச் சொல்லப்பட்ட ஆத்மவஸ்துதா னென்றபடி.

(க்ருஹ க்ஷேத்ர புத்ர களத்ராதிகளைப்போலே) என்கிற விடத்தில், ஆதிஶப்தத்தாலே- தந தாந்யாராம தாஸ தாஸீவர்க்கங்களைச் சொல்லுகிறது.

(ப்ருதக்ஸித்த்யாதிகளுக்கு யோக்யமாம்படி யிருக்கை யன்றிக்கே) என்கிறவிடத்தில், ப்ருதக்ஸித்தியாவது- ஸம்ஶ்லேஷோபலம்பநியம மின்றிக்கே, ஶேஷியானவனை யொழியவும் தான்ஸித்திக்கை.

ஆதிஶப்தத்தாலே - அநேக ஸாதாரணத்வத்தைச் சொல்லுகிறது; க்ருஹக்ஷேத்ர தாஸதாஸீப்ரப்ருதிகள்- பித்ரு புத்ர ஜ்யேஷ்ட்ட கநிஷ்ட்டாதிகளுக்கு ஸாதாரண ஶேஷமாயிருக்கும்;புத்ரனும்

௪௨, ஆத்மஸ்வரூபந்தான், பத்த முக்த நித்யரூபேண மூன்று படிப் பட்டிருக்கும்.

மாதா பித்ரு பித்ருவ்யாதிகளுக்கு ஸாதாரணசேஷமாயிருக்கும்; களத்ரமும் (௧௩௨) "ஸோம: ப்ரதமோ விவிதே கந்தர்வோ விவித உத்தர:, த்ருதீயோ அக்நிஷ்டே பதிஸ்துரீயஸ்தே மநுஷ்யஜா:" என்று - பாணிக்ரஹணகர்த்தாவுக்கு முன்னே ஸோமாதிகளுக்கு சேஷமாகச் சொல்லுகையாலே, அநேகஸாதாரணமாயிருக்கும்; இப்படி யன்றிக்கே, சரீரம்போலே யவற்றுக்கு அயோக்யமாயிருக்கையாவது - அப்ருதக்ஸித்தமாய், அநந்யஸாதாரணமான சரீரம்போலே, ப்ருதக்ஸித்த்யாதிகளானவற்றுக்குத்தான் அநர்ஹமாயிருக்கை.

"ப்ருதக்ஸ்தித்யாதிகளுக்கு" என்று பாடமாகில், ஆதிசப்தத்தாலே ப்ருதகுபலப்தியைச் சொல்லுகிறது. அப்போதைக்கு, இதுதான் க்ருஹ க்ஷேத்ர புத்ர மித்ர களத்ராதிகளைப்போலே, பிரிந்துநிற்கைக்கும், பிரிந்துதோற்றுகைக்கும் அர்ஹமாம்படியிருக்கை யன்றிக்கே, சரீரம்போலே ததநர்ஹமாயிருக்குமென்று பொருளாகக்கடவது. (௧௩௩) "[illegible] ஆத்மஶரீரபாவ: ப்ருதக்ஸித்த்யநர்ஹ ஆதாராதேயபாவ:, நியந்த்ருநியாம்யபாவ:, ஶேஷஶேஷிபாவஶ்ச" என்றும், (௧௩௪) "யஸ்ய சேதநஸ்ய யத்த்ரவ்யம் ஸர்வாத்மநா ஸ்வார்தே நியந்தும் தாரயிதும் ச ஶக்யம் தச்சேஷதைகஸ்வரூபம் ச தத் தஸ்ய ஶரீரம்" என்றும் வேதார்த்தஸங்க்ரஹத்திலும், ஸ்ரீபாஷ்யத்திலும், ஆத்மஶரீரபாவலக்ஷணமாக பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்த நியந்த்ருநியாம்யபாவம், ஆதாராதேயபாவம், சேஷசேஷிபாவமாகிற மூன்றும் இவ்விடத்திலே சொல்லப்படுகையாலே, (௧௩௫) "யஸ்யாத்மா ஶரீரம் யஸ்யாக்ஷரம் ஶரீரம்" என்று, இத்யாதி ஶ்ருதிஸித்தமான ஆத்மாவினுடைய பரமாத்மசரீரத்வம் அர்த்தாத் உக்தமாயிற்று.

ஆக, கீழ் ஆத்மஸ்வரூபத்தினுடைய ஶோதனம்பண்ணப்பட்டது.

(௪௨) இனி, ஏவம்பூதமான ஆத்மஸ்வரூபம், அநாத்யசித்ஸம்பந்த தத்வியோக ததநந்வயங்களாலே பத்தமுக்த நித்யரூபேண த்ரிப்ரகாரமாயிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார்;

சங. பத்தரென்கிறது-ஸம்ஸாரிகளை.

சச. முக்தரென்கிறது - ஸம்ஸாரஸம்பந்த மற்றவர்களை.

(சங) (ஆத்மஸ்வரூபந்தான் பத்தமுக்தநித்ய ரூபேண மூன்று படிப்பட்டிருக்கும்) என்று.

இதில், பத்தரென்கிறதாரை! என்னுமாகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்: (பத்தரென்கிறது ஸம்ஸாரிகளை) என்று.

அவர்களாகிறார் - திலதைலவத், தாருவஹ்நிவத், துர்விவேச குணத்ரயாத்மகாநாதி பகவந்மாயாதிரோஹித ஸ்வரூபராய், அநாத்யவித்யா ஸஞ்சிதாநந்த புண்யபாபரூப கர்மவேஷ்டிதராய், தத்தத் கர்மாநுகுண விவித விசித்ர தேவாதிரூபதேஹவிசேஷ ப்ரவிஷ்டராய், அவ்வோ தேஹங்களிலே அஹம்புத்தியையும் தேஹாநுபந்திகளிலே மமதாபுத்தியையும் பண்ணி துர்வாஸநாருசி விவசராய், ஸ்வஸ்வகர்மாநுகுண ஸுகதுக்கபரம்பரைகளை யநுபவிக்குமவர்கள்.

(சச) இனி, முக்தரென்கிறதாரை யென்னுமாகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(முக்தரென்கிறது - ஸம்ஸாரஸம்பந்த மற்றவர்களை) என்று; அவர்களாகிறார்—அநாதிகர்ம ப்ரவாஹ ப்ரயுக்தமான ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் நடவாநிற்கச்செய்தே, மோக்ஷருசிக்கு ப்ரதிபந்தகமான கர்மவிசேஷம், அநுபவத்தாலே யாதல், ஸாமாந்யேநவநுஷ்டிக்கும் ப்ராயச்சித்த கர்மங்களாலே யாதல், அநபிஸம்ஹிதபலமாய் அத்யுத்கடமான ப்ராமாதிக புண்யங்களாலேயாதல்க்ஷபித்து, அதடியாக ஜாயமாநதசையில் பகவத்கடாக்ஷத்தா லுண்டான ஸத்த்வோத்ரேகத்தாலே மோக்ஷருசிபிறந்து, ஸத்குருஸமாச்ரயண ஸம்ப்ராப்த வேதாந்தவேத்ய பரப்ரஹ்மஜ்ஞாநராய், தத்ப்ராப்திரூப மோக்ஷ ஸித்த்யர்த்தமாக, ஸ்வவர்ண ஸ்வாச்ரமோசிதமான கர்மங்களை பலஸங்க கர்த்ருத்வத்யாக பூர்வகமாக வநுஷ்டித்து (கஙசு) "யஜ்ஞேந தாநேந தபஸாऽநாசகேந" என்றும் (கஙஎ) "க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி தஸ்மிந் த்ருஷ்டே பராவரே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அந்த ஸத்கர்மாநுஷ்டாநத்தாலேஜ்ஞாநோத்பத்தி விரோதி ப்ராசீநகர்மம் க்ஷபித்தவாறே அந்தஃகரணம்

சரு. நித்யரென்கிறது-ஒருநாளும் ஸம்ஸரியாத ஶேஷஶேஷாஶநாதிகளை.

நிர்மலமாய், பகவதேகாவலம்பியான ஸம்யக்ஜ்ஞாநமுதித்து; அநந்தரம், (கருஅ) "𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌪𑍋𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇" என்கிறபடியே, இப்படி பஹுதர ஜந்மஸாத்யமான கர்ம ஜ்ஞாநங்களாலே பிறந்த தைலதாராவதவிச்சிந்ந ஸ்ம்ருதிஸந்தாநரூப பக்திமூலமாகவரும் பகவத்ப்ரஸாதத்தாலேயாதல், அன்றிக்கே தன்னுடைய நிர்ஹேதுகஸௌஹார்த்தவிஶேஷத்தாலே யாத்ருச்சிகாதி ஸுக்ருத பரம்பரைகளைக் கல்பித்து, அதடியாக விஶேஷகடாக்ஷத்தைப்பண்ணி, அநந்தரம் அத்வேஷத்தைஜநிப்பித்து, ஆபிமுக்யத்தை யுண்டாக்கி ஸாத்விக ஸம்பாஷணத்தை விளைத்து, அவ்வழியாலே ஸதாசார்ய ஸமாஶ்ரயணத்திலேமூட்டி, ததுபதேஶமுகேந தத்வஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்தல், தன்னுடைய விஶேஷகடாக்ஷந்தன்னாலே தத்வஜ்ஞாநத்தைப்பிறப்பித்தல்செய்து, மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகமாகத் தன்திருவடிகளே உபாயமென்று நிற்கும்படிபண்ணும் பகவதாகஸ்மிகக்ருபையாலே உபாயாந்தரவிஷயத்தில் பிறந்த துஷ்கரத்வாதி புத்திமூலமாக வரும் ப்ரபதநமூலமான பகவத்ப்ரஸாதத்தாலேயாதல், ஸாம்ஸாரிக ஸகலதுரிதங்களும் கழிந்து ஆவிர்ப்பூத ஸ்வரூபராய் பகவதநுபவ கைங்கர்யைக போகரானவர்கள்.

அவிஶேஷேண, "முக்தரென்கிறது - ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்றவர்களை" என்கையாலே பகவதநுபவத்தில் ருசியின்றிக்கே, தத்ஸமாஶ்ரயணத்தைப்பண்ணி ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியை யுண்டாக்கிக்கொண்டு தேஶவிஶேஷத்திலேபோய் ஸ்வஸ்வரூபாநுபவம்பண்ணியிருக்கும் கேவலரையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

(சரு) இனி, நித்யரென்கிறதாரையென்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(நித்யரென்கிறது - ஒருநாளும் ஸம்ஸரியாத ஶேஷஶேஷாஶநாதிகளை) என்று. ஒருநாளும் ஸம்ஸரியாத வென்கையாலே - முக்தரை வ்யாவர்த்திக்கிறது; நிவ்ருத்த ஸம்ஸாரரிறே! அவர்கள்; இவர்கள் அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்தரிறே! (கருக) "𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰

ஸஹஜகாஸ்ய ஸ்வரூபஸ்ய ஸ்வபாவா:" என்றிறே! பட்டர்; (கசய) "நித்யாநித்யாநாம்" என்றும், (ருது) "ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்வாவஜாவீசநீசௌ" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆத்மஸ்வரூபம் நித்யமாயிருக்க; (கசக) "ஸதைவ" என்பது, (கசக) "ஸதேநம்" என்பதாகிறது பகவத்விஷயஜ்ஞாந ராஹித்ய ஸாஹித்யங்களாலேயிறே; ஆகையால், இவர்களை நித்யரென்கிறதும், பகவத்ஜ்ஞாநத்துக் கொருநாளும் ஸங்கோச மில்லாமையாலே யென்று கொள்ளவேணும். இந்த வைபவத்தைப்பற்றவிறே! (கசஉ) "யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவா:" என்றும், (கசங) "யத்ரர்ஷய: ப்ரதமஜா யே புராணா:" என்றும் ஶ்ருதி இவர்களை ஶ்லாகிக்கிறது. பாஷ்யகாரரும் இவர்களுடைய வைபவத்தை, (கசச) "ஸ்வாநுரூப" இத்யாதியாலே, ஸ்ரீகத்யத்திலே பரக்கவருளிச்செய்தார்.

ஆகையாலே, "ஒருநாளும் ஸம்ஸரியாத" என்றபோதே, இவர்களுடைய வைபவமெல்லாம் சொல்லிற்றாயிற்று.

அஶேஷ ஶேஷவ்ருத்தியிலும் அந்விதனாய், கைங்கர்யபரர்க்கெல்லாம் படிமாவாயிருக்கையாலே, திருவநந்தாழ்வானை ஶேஷனென்கிறது. (கசரு) "நிவாஸ ஶய்யாஸந பாதுகாம்ஶுகோபதாந வர்ஷாதபவாரணாதிபி: । ஶரீரபேதைஸ்தவ ஶேஷதாம் கதைர்யதோசிதம் ஶேஷ இதீரிதே ஜநை:" என்றிறே! ஆளவந்தாரு மருளிச்செய்தது.

மற்றுள்ள ததீயரைப்போலே அநியமமாயிராதே, ஸர்வேஶ்வரன் அமுதுசெய்த ஶேஷமொழிய அமுதுசெய்யாத நியமத்தைப்பற்ற, ஶேஷாஶநரென்று-ஸேநமுதலியாரை நிரூபிக்கிறது. (கசசா) "த்வதீயபுக்தோஜ்ஜிதஶேஷபோஜிநா" என்றுரிறே! ஆளவந்தாரும்; (கசஎ) "வந்தே வைகுண்டஸேநாந்யம் தேவம் ஸூத்ரவதீஸகம் யத்வேத்ரஶிகரஸ்பந்தே விஶ்வமேதத் வ்யவஸ்திதம்" என்று, ஆழ்வானு மருளிச்செய்தார்.

ஆதிஶப்தத்தாலே - (கசஅ) "ஶேஷஶேஷாஶந மாஸ்வ ஞ்சீத நாநாவிதாநந்த பரிஜந பரிசாரிகா பரிசரித

௪௫. ஜலத்துக்கு அக்நி ஸம்ஸ்ருஷ்டஸ்த்தாலீ ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஔஷ்ண்ய ஶப்தாதிக ளுண்டாகிறாப்போலே, ஆத்மாவுக்கும் அசித்ஸம்பந்தத்தாலே அவித்யா கர்ம வாஸநா ருசிக ளுண்டாகிறன.

[illegible]'' என்கிறபடியே, பகவத் கைங்கர்யைகபோகராயிருந்துள்ள வைநதேயப்ரமுகரான நித்யஸித்தரை யெல்லாம் சொல்லுகிறது.

(௪௫) பூர்வோக்தமான ஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தை யுடைய ஆத்மாவுக்கு அவித்யாதி தோஷஸம்பந்தம் வந்தபடியென்? என்கிற சங்கையிலே, ஸத்ருஷ்டாந்தமாக தத்ஹேதுவையருளிச்செய்கிறார்; ஜலத்துக்கு என்று தொடங்கி.

அதாவது ஸ்வபாவதஏவ நிர்விகாரமாய் ஶீதளமாயிருக்கிற ஜலத்துக்கு, அக்நியோடே ஸம்ஸ்ருஷ்டையான ஸ்த்தாலியோட்டை ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஔஷ்ண்ய ஶப்தோத்ரேக ரூபங்களான விகாரங்க ளுண்டாகிறாப்போலே, ஸ்வதஃஜ்ஞாநாநந்தாமல ஸ்வரூபனை ஆத்மாவுக்கும் குணத்ரயாஶ்ரயாசித்ஸம்பந்தத்தாலே அவித்யாகர்ம வாஸநாருசிக ளுண்டாகிறனவென்கை.

இவருடைய திருத்தம்பியாரும், ஆசார்ய ஹ்ருதயத்திலே (௩௪௧) “[illegible]” என்று அருளிச்செய்தாரிறே,

இப்படி, ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்திலே (௨-அ) “[illegible]” என்று சொல்லப்பட்டது.

அவித்யையாவது-அஜ்ஞாநம். அதுதான்-ஜ்ஞாநாநுதய, அந்யதாஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாந ரூபேண அநேகவிதமாயிருக்கும்.

௪௭. அசித்துகழிந்தவாறே அவித்யாதிகள் கழியுமென்பர்கள்.

கர்மமாவது-கரணத்ரயக்ருதமாய், புண்யபாபாத்மகமான க்ரியாவிசேஷம். அதில், புண்யம் ஐஹிகாமுஷ்மிக நாநாவித போக ஸாதநதயா பஹுவிதமாயிருக்கும்; பாபமும்-அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசாராஸஹ்யாபசார ரூபேண அநந்தமாயிருக்கும்.

வாஸநையாவது - முன்புசெய்துபோந்தவற்றிலே மீளவும் மூளுகைக்குறுப்பான ஸம்ஸாரம். இதுதான், ஹேதுபேதத்தாலே பஹுவிதமாயிருக்கும்.

ருசியாவது - ரஸாந்தரத்தாலும் மீட்கவொண்ணாதபடி யொன்றிலேசெல்லுகிற விருப்பம். இதுவும், விஷயபேதத்தாலே பஹுவிதமாயிருக்கும்.

அவித்யாகர்மவாஸநாருசிக ளுண்டாயிற்றின வென்னாதே, உண்டாகிறன வென்கையாலே - இவற்றினுடைய ப்ரவாஹரூபத்வம் சொல்லப்பட்டது,

௪௭. இப்படி, ஆத்மாவுக்கு வந்தேறியான அவித்யாதிகள் தானே எவ்வவஸ்தையிலே கழிவது? என்னு மாகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்;

(அசித்துகழிந்தவாறே அவித்யாதிகள் கழியுமென்பர்கள்) என்று. அதாவது-காரணநிவ்ருத்யா கார்யநிவ்ருத்தியாகையாலே, அசித்ஸம்பந்த நிபந்தநமாக வந்த விவையும், தத்ஸம்பந்தம் கழிந்தவாறே கழியுமென்று தத்வவித்துக்கள் சொல்லுவர்க ளென்றபடி.

"என்பர்கள்" என்ற வித்தை பரமதமாக்கி, * மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்றவர்களுக்கு பகவத்ப்ரஸாதவிசேஷத்தாலே, அசித்துகழியும்முன்னே அவித்யாதிகள் கழியக்காண்கையாலே அந்த நியமமில்லையென்று இவர்க்குக்கருத்து என்று சொல்லுவாரு முண்டு. அது முக்யமன்று; அவர்கள் திருமேனியோடே யிருக்கச்செய்தே, பரமபக்தி பர்யந்தமாகப் பிறந்ததேயாகிலும் (௧௫௦) "வினைப்படலம் விள்ளவிழித்துன்னை மெய்யுற்றுலுள்ளவுலகளவும் யானு முளனாவனென்கொலோ" என்கையாலே; (௧௫௧) "ஸவ-

ருக. அது தேஹபேதத்தாலே யென்னில்.

ருஉ. ஸௌபரிஶரீரத்திலு மதுகாணவேணும்.

ருங. ஒருவன் ஸம்ஸரிக்கையும், ஒருவன் முக்தனுகையும், ஒருவன் சிஷ்யனுகையும், ஒருவன் ஆசார்யனுகையும் கூடாது

ஸுகோத்தாறு யிருக்கிறகாலத்திலே வேறொருவன் (கசூ0) "அஹம்ஷுகீ" என்று, துக்கோத்தாறுயிருக்கிற விந்த ஸுகதுக்கவ்யவஸ்தை கூடாதென்கை; ஸுகதுக்கங்களிரண்டும ஏகாஶ்ரயகதமாகில் உபயப்ரதிஸந்தாநமும ஒருவனுக்கே யுண்டாகவேணுமிறே; ஆகையால், ஸுகதுக்கங்கள் நியதங்களாகையாலே, ஆத்மபேதமுண்டாகவேணுமென்று கருத்து.

ருக. அந்த ஸுகதுக்கவ்யவஸ்தைக்கு ஹேது, தேஹபேதமென்கிறவர்களுக்குத்தையனுவதிக்கிறார்;

(அது தேஹபேதத்தாலே யென்னில) என்று.

ருஉ அதுக்கு அநுபபத்தி சொல்லுகிறார்;

(ஸௌபரிஶரீரத்திலும் அது காணவேணும்) என்று. அதாவது-தேஹபேதம் ஸுகதுக்கநியமத்துக்கு ஹேதுவாகில், அநேகதேஹபரிக்ரஹம்பண்ணின ஸௌபரிஶரீரத்திலும் அந்த நியமம் காணவேணுமென்கை.

தேஹபேதம் ஸுகதுக்கநியமத்துக்கு ஹேதுவன்றாகில், ஜந்மாந்தராநுபவத்தை இஜ்ஜந்மத்திலே ஸ்மரிக்க வேண்டாவோ! என்னில்; ஸ்மரியாதொழிகிறது ஸம்ஸ்காரத்திலுடைய அநுத்பவத்தாலேயாதல், நாஶத்தாலேயாதல் ஶரீராந்தரத்தில் ஸுகதுக்கஸ்ம்ருத்யாதிகளின்றிககே யொழிகிறதும இரண்டத்தொன்றாலே யென்னில், ஒருஶரீரந்தன்னிலும் ஸ்ம்ருதிகூடாதொழியவேணும். ஆகையால், ஸுகதுக்கநியமததுக்கு ஹேது-தேஹபேத மென்னவொண்ணுது.

ருங. அப்படி, ஸுகதுக்க வ்யவஸ்தாநுபபத்தியே யன்று. ஏகாத்மா வென்னும்பக்ஷத்தில் பத்தமுக்த வ்யவஸ்தாநுபபத்தியும் ஶிஷ்யாசார்ய வ்யவஸ்தாநுபபத்தியும் உண்டென்கிறார் மேல்;

௫௪. விஷமஸ்ருஷ்டியுங்கூடாது.

௫௫. ஆத்மபேதம் சொல்லுகிற ஸ்ருதியோடும் விரோதிக்கும்.

(ஒருவன்ஸம்ஸரிக்கையும)என்றுதொடங்கி. அதாவது-ஏகாத்மாவாகில், (௧௬௧) "ஏகஸ்மிந்நபி ஸாஹஸ்ரே ஸம்ஸாரவர்த்மநி। ஜாயதே ... வாஸநாரேணுகுண்டித:" என்கிறபடியே ஒருவன் ஸம்ஸரிக்கையும், (௧௬௨) "[illegible]" என்கிறபடியே ஒருவன் முக்தனாகையும், (௧௬௩) "தத்விஜ்ஞாநார்த்தம் ஸ குருமேவாபிகச்சேத், ஸமித்பாணி: ச்ரோத்ரியம் ப்ரஹ்மநிஷ்டம், தஸ்மை ஸ வித்வாநுபஸந்நாய ஸம்யக் ப்ரசாந்தசித்தாய சமாந்விதாய, யேநாக்ஷரம் புருஷம் வேத ஸத்யம் ப்ரோவாச தாம் தத்த்வதோ ப்ரஹ்மவித்யாம்" என்கிறபடியே, ஒருவன் சிஷ்யனாய்வந்து உபஸத்திபண்ண ஒருவன் ஆசார்யனாயிருந்து அவனுக்குஉபதேசிக்கையும் கூடாதென்கை.

(௫௪) இன்னமுமோரநுபபத்தி சொல்லுகிறார்; (விஷமஸ்ருஷ்டியுங்கூடாது) என்று. அதாவது - ஏகாத்மாவாகில் தேவதிர்யகாதிரூபேண, சில ஸுகோத்தரமாகவும், சில து:கோத்தரமாகவும், சில ஸுகது:கமிச்ரமாகவும், இப்படி லோகத்தில் பதார்த்தங்களை விஷமமாக ஸர்வேச்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கக்கூடாதென்கை. ஜீவபேதமும், கர்மதாரதம்யமுமிறே! விஷமஸ்ருஷ்டிக்குஹேது.

(௫௫) இப்படி, யுக்தியாலே அநேகவிரோதங்களை தர்சிப்பித்தாரிறே; இவ்வளவேயன்று, இப்பக்ஷத்துக்குஸ்ருதிவிரோதமுமுண்டென்கிறார்; (ஆத்மபேதம் சொல்லுகிற ஸ்ருதியோடும் விரோதிக்கும்) என்று. அதாவது-ஏகாத்மாவென்கிறபக்ஷம், (௧௬௪) "நித்யோ நித்யாநாம் சேதநச்சேதநாநாம் ஏகோ பஹூநாம் யோ விததாதி காமாந்" என்று, ஆத்மபேதத்தைச் சொல்லுகிற ஸ்ருதிக்கும் சேராதென்றபடி. இந்த ஸ்ருதி ஆத்ம

௫௬. ஶ்ருதி, ஔபாதிகபேதத்தைச் சொல்லுகிற தென்ன வொண்ணாது.

௫௭. மோக்ஷதசையிலும் பேதமுண்டாகையாலே.

௫௮. அப்போது தேவமநுஷ்யாதிபேதமும், காமக்ரோதாதிபேதமும் கழிந்து, ஆத்மாக்கள் ஸ்வரூபம் அத்யந்தம் ஸமமாய், ஒருபடியாலும் பேதம் சொல்லவொண்ணாதபடியிருந்ததேயாகிலும்.

பேதத்தைச் சொல்லுகிறதென்னில்; (௬௫) "ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்வௌ" என்றும், (௪௮) "ப்ருதகாத்மாநம்" என்றும், (௫௮) "ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்வாவஜாவீஶநீஶௌ" என்றும், (௧௬௪) "க்ஷேத்ரஜ்ஞ விஜ்ஞாநயோ:" என்றும், ஜீவைகத்வ ப்ரதிபாதிகைகளான அநேகஶ்ருதிகளோடும் விரோதிக்கும். ஆகையால், இது ஔபாதிகபேதத்தைச் சொல்லுகிறதென்றிறே! அவர்கள் சொல்லுவது.

(௫௬) அத்தை நிஷேதிக்கிறார், (ஶ்ருதி, ஔபாதிகபேதத்தைச் சொல்லுகிறதென்னவொண்ணாது) என்று. ஔபாதிக பேதமாவது - தேவமநுஷ்யாதிபேதமும், காமக்ரோதாதிபேதமும்.

(௫௭) ஔபாதிகபேதமென்னவொண்ணாமைக்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார்; (மோக்ஷதசையிலும் பேதமுண்டாகையாலே) என்று. அதாவது - (௧௬௫) "ஸதா பஶ்யந்தி" (௧௬௬) "தத் விப்ராஸோ விபந்யவ:" (௧௬௭) "தத்ர பூர்வே ஸாத்யா: ஸந்தி தேவா:" (௪௬௮) "ஸாயுஜ்யம் ப்ரதிபந்நா யே" (௧௬௯) "யத்ர ரிஷய: ப்ரதமஜா யே புராணா:" என்று, மோக்ஷதசையிலும் ஆத்மபேதத்தை ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் சொல்லுகையாலே அப்படி சொல்லவொண்ணாதென்கை.

மோக்ஷதசையாவது - ஸர்வோபாதிவிநிர்முக்ததசையிறே. அந்ததசையிலும் ஆத்மபேதம் ஶ்ருதி ஸித்தமாகையாலே, (௧௭௦) "நித்யோ நித்யாநாம்" என்கிற ஶ்ருதியும் ஆத்மபேதத்தைச் சொல்லுகிறதென்றதாயிற்று.

(௫௮) ஆனால், ஆத்மபேதப்ரதிபத்திக்கு ஹேதுவாய், ஔபாதிகமாயிருந்துள்ள தேவமநுஷ்யாதிபேதமும், காமக்ரோதாதிபேத

௫௯. பரிமாணமும், எடையும், ஆகாரமு மொத்திருக்கிற பொற்குடங்கள, ரத்நங்கள, வ்ரீஹிகள் தொடக்கமானவற்றுக்கு பேதமுண்டாகிறுபபோலே ஸ்வரூபபேதமும் ஸித்தம்.

௬௦. ஆகையா லாத்மபேதம் கொள்ளவேணும்.

முங்கழிந்த ஆத்மாக்களுடைய ஸ்வரூபம அத்யந்தஸமமாய, ஒரு ப்ரகாரத்தாலும பேதகதந்தர்ரக்கு யோகயதை யில்லாதபடி யிறே! மோக்ஷதசையிருபபது; அவவிடததில, ஆதமபேதம ஸிததிககிறபடி யெங்ஙனே?என்கிற வாதிபரஶநததை யநுவதிககிறார்;(அபபோது) என்று தொடங்கி - (ஒருபடியாலும பேதம சொலலவொணணாத படி யிருநததேயாகிலும) என்று.

(௫௯) த்ருஷ்டாந்தமுகேந பேததததை ஸாதிககிறார்; (பரிமாணமும) என்று தொடங்கி அதாவது - அளவும, தூககமும, வடிவும ஒததிருககிற பொறகுடஙகள, ரதநஙகள, வ்ரீஹிகள் முதலான பதார்த்தஙகளுககு பேதசமாயிருபபதொரு லக்ஷணமிலலையோயாகிலும அதிலே நாநாத்வம காண்கிறுப்போலே, ஒருபடியாலும் பேதம சொலல வொணணாதபடி ஏகாகாரரான முக்தாத்மாக்களுக்கும ஸ்வரூபபேதம ஸிததிககுமென்றபடி.

(௬௦) கீழ்ச சொனனவற்றையெலலாம் அநுபாஷித்துக்கொண்டு, "ஆகையால ஆத்மபேதம்கொளளவேணும" என்று நிகமிக்கிறார்.

ஆக, கீழ்ச்செய்ததாயிற்று - சிலர் ஆத்மபேதமில்லை, ஏகாதமாவே யுள்ளதென்றார்கள என்றுதொடங்கி இவவளவாக, முனபுதாமருளிச்செய்த ஜீவாநந்த்யப்ரதிபடமான ஏகாத்மவாதத்தை உத்க்ஷேபித்து, யுக்தியாலும, ஶாஸ்த்ரத்தாலும பஹுமுகமாக வதனை தூஷித்து, ஆத்மபேதததை ஸாதிததாராயிற்று. கீழ், ஆதமஸ்வரூபலக்ஷணத்தை விஸ்தரேண வருளிச்செய்தார். அதில, அசித்விலக்ஷணத்வம, அஜடதவம், ஆநந்தரூபத்வம், அணுத்வம், அசிந்த்யத்வம், நிரவயவத்வம், நிர்விகாரத்வம,

௬௧. இப்போ திவர்களுக்கு லக்ஷணம், சேஷத்வத்தோடே கூடின ஜ்ஞாத்ருத்வம்.

௬௨. இவர்களுடைய ஜ்ஞாநந்தான் ஸ்வரூபம்போலே நித்ய த்ரவ்யமாய், அஜடமாய், ஆநந்தரூபமாயிருக்கும்.

௬௩. ஆனால், ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்வருபத்துக்கும் வாசி என்? என்னில்;

ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வமாகிற இவை ஜீவேஶ்வர ஸாதாரணம். நியாம்யத்வாதிகள் மூன்றும் சித்சித் ஸாதாரணம். நித்யத்வம் தத்வத்ரய ஸாதாரணம். அணுத்வம் அசித்பரமாணு ஜீவஸாதாரணம். இவை யித்தனையும் சேரக்கூடி, ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு அசிதீஶ்வரவ்யாவ்ருத்தியை விததிப்பிக்கையாலே, இவற்றை லக்ஷணமென்னக் குறையில்லை.

(௬௧) அப்படியன்றிக்கே, ஸங்க்ரஹமாக வொருலக்ஷணம் அருளிச்செய்கிறார், (இப்போது இவர்களுக்கு லக்ஷணம், சேஷத்வத்தோடே கூடின ஜ்ஞாத்ருத்வம்) என்று. இவர்களென்கிறது-த்ரிவிதசேதநரையும். லக்ஷணமாவது - அஸாதாரணதர்மமிறே. ஆகையால், சேஷத்வமாத்ரத்தைச் சொல்லில் அசித்வ்யாவ்ருத்தி விததியாமையாலும், ஜ்ஞாத்ருத்வமாத்ரத்தைச் சொல்லில் ஈஶ்வரவ்யாவ்ருத்தி விததியாமையாலும், சேஷத்வேஸதி ஜ்ஞாத்ருத்வமே லக்ஷணமென்கிறார்.

(௬௨) இப்படி, ஜ்ஞாதாவான ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்வரூபத்துக்குமுண்டான ஸாதர்ம்ய வைதர்ம்யங்களை யருளிச்செய்கிறார் மேல்; (இவர்களுடைய ஜ்ஞாநந்தான்) என்று தொடங்கி. (ஸ்வரூபம்போலே நித்யத்ரவ்யமாய், அஜடமாய், ஆநந்தரூபமாயிருக்கும்) இத்தால்-நித்யத்வ த்ரவ்யத்வ அஜடத்வ ஆநந்தரூபத்வங்கள், ஸ்வரூபத்தோபாதி ஜ்ஞாநத்துக்குமுண்டென்றபடி.

(௬௩) நித்யத்வாதிகளை யுபபாதித்து வைதர்ம்யத்தைச்சொல்லுமளவில் அநேகக்ரந்த வ்யவஹிதமாமென்று நினைத்து, ஸாதர்ம்யஞ் சொன்ன வநந்தரம், வைதர்ம்யத்தையும் சொல்லுவதாக தஜ்ஜிஜ்ஞாஸா ப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்; (ஆனால், ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்வரூபத்துக்கும் வாசி யென்? என்னில்) என்று,

௬௪. ஸ்வரூபம் - தர்மியாய், ஸங்கோச விகாஸங்களுக் கயோக்யமாய், தன்னை யொழிந்தவற்றை ப்ரகாஶிப்பியாமலே தனக்குத் தான் ப்ரகாஶிக்கக் கடவதாய், அணுவாயிருக்கும். ஜ்ஞாநம்-தர்மமாய், ஸங்கோச விகாஸங்களுக்கு யோக்யமாய, தன்னை யொழிந்தவற்றை ப்ரகாஶிப்பிக்கக்கடவதாய், தனக்குததான் ப்ரகாஶியாதே ஆத்மாவுக்கு ப்ரகாஶிக்கக் கடவதாய், விபுவாயிருக்கும்.

௬௫. அதில்; சிலருடையஜ்ஞாநம் எப்போதும் விபுவாயிருக்கும்; சிலருடையஜ்ஞாநம் எப்போதும் அவிபுவாயிருக்கும்; சிலருடைய ஜ்ஞாநம் ஒருகால் விபுவாய ஒருகால் அவிபுவாயிருக்கும்.

---

(௬௪) வைதர்ம்யந்தன்னை யருளிச்செய்கிறார்; (ஸ்வரூபம் தர்மியாய) என்றுதொடங்கி. அதாவது-தர்மித்வம், ஸங்கோச விகாஸாயோக்யத்வம், ஸ்வவ்யதிரிக்தார்த்தா ப்ரகாஶகத்வம், ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம், அணுத்வம,இவைஸ்வரூபத்துக்குவிஶேஷம்.

தர்மத்வம், ஸங்கோச விகாஸயோக்யத்வம், ஸ்வவ்யதிரிக்தார்த்த ப்ரகாஶகத்வம், ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம்ப்ரகாஶரஹிதத்வம், ஸ்வாஶ்ரயஸ்ய ஸ்வப்ரகாஶகத்வம், விபுத்வம், இவை ஜ்ஞாநத்துக்கு விஶேஷமென்றபடி. (விபுவாயிருக்கும்) என்ற-ஜ்ஞாநத்தினுடைய ஸ்வாபாவிகவேஷத்தை யருளிசசெய்தாரித்தனையிறே.

(௬௫) ஸகல சேதநருடைய ஜ்ஞாநமும் இப்படி யிராதொழிவானென்? என்கிற சங்கையிலே ஸஙகோசா ஸஙகோச நிபந்தநமான தாரதம்யத்தை யருளிச்செய்கிறா, (அதில் சிலருடையஜ்ஞாநம்) என்று தொடங்கி.

அதாவது (௧௭௦) "அயர்வறு மமரர்கள்" என்கிறபடியே பகவத்ஜ்ஞாநத்துக்கொருநாளும் ஸஙகோச மின்றிக்கே தத ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளை ஸதாநுபவமபண்ணுகிறநித்யஸூரிகளுடைய ஜ்ஞாநம், எப்போதும் விபுவாயிருக்கும். * பொயகநின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுக்கு மழுக்குடம்புமாயிருக்கிற பத்தருடையஜ்ஞா

௬௬. ஜ்ஞாநம் நித்யமாகில் "எனக்கு ஜ்ஞாநம் பிறந்தது, நஶித்தது" என்கிறபடி யேன்? என்னில்;

௬௭. இந்த்ரியத்வாரா ப்ரஸரித்து, விஷயங்களை க்ரஹிப்பது மீளுவதாகையாலே, அப்படிச்சொல்லக் குறையில்லை.

நம், கர்மாநுகுணமாக ஸங்கோசவிகாஸங்களோடே கூடிக்கொண்டு எப்போதும் அவிபுவாயிருக்கும். (௧௭௧) "கரைகண்டோர்" என்கிறபடியே, பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே ஸம்ஸாரஸாகரத்தைக்கடந்து அக்கரைப்பட்ட முக்தருடையஜ்ஞாநம், பூர்வாவஸ்த்தையில அவிபுவாய், உத்தராவஸ்த்தையில (௧௭௨) "ஸ சாநந்த்யாய கல்பதே" என்கிறபடியே, விபுவா யிருக்குமென்கை.

(௬௬) இனிமேல், ஜ்ஞாநத்துக்குச்சொன்ன நித்யத்வாதிகளை உபபாதிக்கிறார்; அதில் ப்ரதமத்திலே, "எனக்கிப்போது ஜ்ஞாநம் பிறந்தது, எனக்கிப்போது ஜ்ஞாநம் நஶித்தது" என்று, உத்பத்திவிநாஶவத்தாகச் சொல்லப்படுகிற ஜ்ஞாநத்துக்கு நித்யத்வம் கூடும்படி யெங்ஙனே? என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கைக்காக தஜ்ஜிஜ்ஞாஸாப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார், (ஜ்ஞாநம் நித்யமாகில் "எனக்கு ஜ்ஞாநம் பிறந்தது நஶித்தது என்கிறபடி யென்னென்னில்) என்று.

(௬௭) அதுக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார்; (இந்த்ரியத்வாரா ப்ரஸரித்து விஷயங்களை க்ரஹிப்பது மீளுவது ஆகையாலே அப்படி சொல்லக் குறையில்லை) என்று. அதாவது - (௧௭௨) "ஸ சாநந்த்யாய கல்பதே" (௬௮) "ஸர்வஜ்ஞத்வம்" என்று, முக்ததசையில ஸர்வவிஷயமாகச் சொல்லுகையாலே ஸர்வத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கைக்கு யோக்யமா யிருக்கச்செய்தேயும், (௧௭௩) "யதா க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஶக்திஸ்ஸா வேஷ்டிதா நிருபஸர்வகா" என்கிறபடியே, கர்மத்தாலே ஸங்குசிதமாய், (௧௭௪) "தயா திரோஹிதத்வாச்ச ஶக்தி க்ஷேத்ரஜ்ஞஸம்ஜ்ஞிதா । ஸர்வபூதேஷு பூபால தாரதம்யேந வர்த்ததே । அப்ராணிமத்ஸு ஸ்வல்பா ஸா ஸ்தாவரேஷு ததோதிகா" என்கிறபடியே, கர்மாநுகுணமான தாரதம்யத்தை யுடைத்தாய்க்

சூ-அ. இது தான் ஏகமா யிருக்கச்செய்தே நாநாவாய்த் தோற்று கிறது, ப்ரஸரணபேதத்தாலே.

கொண்டு, (கஎரு) "இந்த்ரியாணாம் ஹி ஸர்வேஷாம் யத்யேகம் க்ஷரதீந்த்ரியம் । தேநாஸ்ய க்ஷரதி ப்ரஜ்ஞா த்ருதே: பாத்ராதிவோதகம்" என்கிறபடியே, இந்த்ரியத்வாரா புறப்பட்டு விஷயங்களை க்ரஹிப்பது மீளுவதாகையாலே, தாத்ருசமான விகாஸத்தாலும் ஸங்கோசத்தாலும் வந்த ப்ரகாசாப்ரகாசங்களைக் கொண்டு, பிறந்தது நசித்தது என்னக்குறையில்லை என்கை.

(சூ-அ) இப்படி, இந்த்ரியத்வாரா ப்ரஸரிக்கிற ஜ்ஞாநம் ஏகமா யிருக்கச்செய்தே, விஷயக்ரஹணவேளையில ப்ரகாசிக்கும்போது தர்சந ச்ரவணாதி ஸமஜ்ஞாபேதத்தை யுடைத்தாய்க்கொண்டு, அநேகத்வேந ப்ரகாசிக்கிறபடி யெங்ஙனே? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்;(இதுதான் ஏகமாயிருக்கச்செய்தே நாநாவாய்த் தோற்றுகிறது, ப்ரஸரணபேதத்தாலே) என்று. அதாவது-ஏகரூபமாக ப்ரஸரிக்கை யன்றிக்கே, சக்ஷுச்ச்ரோத்ராத யநேகேந்த்ரிய த்வாரா ப்ரஸரித்து, ரூபசப்தாத் யநேகவிஷயங்களை க்ரஹிக்கிற விதுக்கு தர்சந ச்ரவணாதி ஸம்ஜ்ஞாபேதேந தோற்றுகிற நாநாத் வம்-ப்ரஸரணபேத நிபந்தநமென்கை. இத்தால் - நித்யமான ஜ்ஞா நத்துக்கு உத்பத்திவிநாச வ்யவஹாரஹேது வின்னதென்று சொன்ன வநந்தரத்திலே, ப்ராஸங்கிகமாக அதினுடைய நாநாத் வேந ப்ரகாசநஹேதுவும் சொல்லப்பட்டதாயிற்று.

ஆத்மாவினுடைய தர்மபூதஜ்ஞாந நித்யத்வம், (கஎசு) "ந ஹி விஜ்ஞாதுர்விஜ்ஞாதே விபரிலோபோ வித்யதே, நஹித்ரஷ்டு விபரிலோபோ வித்யதே" (கஎஎ) "ஜ்ஞாநம் வைராக்யம் ஐச்வர்யம் தப: ஸத்யம் க்ஷமா த்ருதி: । ஸ்ரஷ்ட்ருத்வம் ஆத்மஸம்போதோ ஹ்யதிஷ்டாத்ருத்வமேவ ச । [illegible] ஸதைவ நியதே வ்ருத்தி [illegible] । [illegible] । [illegible] நித்யாநி [illegible]" என்று, ச்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகளில் சொல்லப்பட்டதிறே.

௬௯, த்ரவ்யமானபடி யென்னென்னில்;

௭௦. க்ரியாகுணங்களுக் காஶ்ரயமாய், அஜடமா யிருக்கை யாலே த்ரவ்யமாகக்கடவது.

(௬௯) இப்படி யிருந்துள்ள ஜ்ஞாநநித்யத்வத்தை யருளிச்செய்தாராய் நின்றார் கீழ்; இனி, இதினுடைய த்ரவ்யத்வத்தை உபபாதிப்பதாக தஜ்ஜிஜ்ஞாஸாப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்; (த்ரவ்யமானபடி யென்? என்னில்;) என்று.

(௭௦) தத்ஹேதுக்களை யருளிச்செய்து த்ரவ்யத்வத்தை ஸாதிக்கிறார்; (க்ரியாகுணங்களுக்கு ஆஶ்ரயமாய் அஜடமாயிருக்கையாலே த்ரவ்ய மாகக்கடவது) என்று. க்ரியையாவது - ஸங்கோசவிகாஸங்கள். குணமாவது - ஸம்யோகவியோகங்கள். அஜடத்வமாவது - ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம். (௧௭௮) "க்ரியாஶ்ரயோ த்ரவ்யம், குணாஶ்ரயோ த்ரவ்யம்" என்று, த்ரவ்யலக்ஷணம் சொல்லப்படுகையாலே, க்ரியாஶ்ரயத்வமும் குணாஶ்ரயத்வமும் ஓரொன்றே த்ரவ்யத்வஸாதகம். இவற்றோடே அஜடத்வத்தையும் சொல்லுகையாலே அதுவும் த்ரவ்யத்வஸாதக மென்று இவர்க்குக்கருத்து. எங்ஙனே? என்னில்; ஜடவஸ்துக்களிலே த்ரவ்யாத்ரவ்யங்க ளிரண்டு முண்டு; அஜடவஸ்துக்களிலே அத்ரவ்யமாயிருப்ப தொன்றில்லையிறே. ஆகையால்-"ஜ்ஞாநம், த்ரவ்யம், அஜடத்வாத், யதஜடம், தத்த்ரவ்யம், யதா ஆத்மாதி" என்று அஜடத்வந் தன்னைக்கொண்டே த்ரவ்யத்வம் ஸாதிக்கலாமிறே. ஆகையிறே! "இதுதான் அஜடமுமாய், ஸங்கோசவிகாஸங்களுக்கும் ஸம்யோக வியோகாதிகளுக்கும் ஆஶ்ரயமுமாயிருக்கையாலேத்ரவ்யம்" என்று, தத்வஶேகரத்திலும் இவ ரருளிச்செய்தது. இப்படி த்ரவ்யமாயிருக்குமாகில், இதுக்கு ஆத்மகுணத்வம் கூடும்படி என்? என்னில்; நித்யததாஶ்ரயத்வத்தாலே கூடும். (௧௭௯) "ஆஶ்ரயாநந்யதா வ்ருத்தேராஶ்ரயேண ஸமந்வயாத் । த்ரவ்யத்வம் குணத்வம் ஜ்ஞாநஸ்யோபபத்யதே" என்றிறே! ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தது. ஆஶ்ரயாதந்யதோவ்ருத்தித்வம், க்ரியாஶ்ரயத்வஞ் சொன்னபோதே சொல்லிற்றாயிற்று. இதுதான் ஜ்ஞாநத்துக்கே யன்றிறே! தீபாதிதேஜஃப்ரப்ருதி

எக. அஜடமாகில் ஸுஷுப்தி மூர்ச்சாதிகளில் தோற்றவேண்டாவோ வென்னில்;

எஉ. ப்ரஸரண மில்லாமையாலே தோன்றுது.

எங. ஆநந்தரூபமாகையாவது - ஜ்ஞாநம்ப்ரகாஶிக்கும்போது அநுகூலமாயிருக்கை.

எச. விஷஶஸ்த்ராதிகளைக் காட்டும்போது ப்ரதிகூலமா யிருக்கைக்கடி தேஹாத்மப்ரமாதிகள்.

திருப்ரமைகளுக்கு போக்குமிறே. ஆகையால்; த்ரவ்யத்வ குணத்வங்களிரண்டும் ஜ்ஞாநத்துக்கு உபபந்நம்.

(எக) கீழ் ஜ்ஞாநத்துக்குத் தர்மருளிச்செய்த அஜடத்வ விஷயமான ஜிஜ்ஞாஸாப்ரஸ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்; (அஜடமாகில ஸுஷுப்திமூர்ச்சாதிகளில் தோற்றவேண்டாவோ? என்னில்) என்று. அதாவது-ஜ்ஞாநம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாயிருக்குமாகில் எப்போதும் ப்ரகாஶிக்கவேண்டாவோ, ஸுஷுப்த்யாத்யவஸ்தைகளில் ப்ரகாஶியாதொழிவானென்? என்கை.

(எஉ) அதுக்கு உத்தர மருளிச்செய்கிறார்; (ப்ரஸரண மில்லாமையாலே தோன்றுது) என்று. அதாவது-ஜ்ஞாநம் ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கு ஸ்வயமேவப்ரகாஶிப்பதுதான் விஷயக்ரஹணவேளையிலிறே. ஸுஷுப்த்யாத்யவஸ்தைகளில் தமோகுணத்யபிபவத்தாலே ஸங்குசிதமாய், திரோஹிதங்களான மணிப்ரகாஶாதிகளைப்போலே, ப்ரஸரண மில்லாமையாலே ப்ரகாஶியாதென்கை.

(எங) இனிமேல், இதினுடைய வாநந்தரூபத்வத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (ஆநந்தரூபமாகையாவது) என்று தொடங்கி; ஜ்ஞாநம் ப்ரகாஶிக்கும்போதாவது-ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கு விஷயங்களை தர்ஶிப்பிக்கும்போது; அப்போதிறே! இதுதான் ப்ரகாஶிப்பது. அவ்வவஸ்தையில் அநுகூலமாயிருக்கையாவது - அவ்வோ விஷயங்களெல்லாம் அநுகூலமாய்த் தோற்றுகையாலே, அவற்றை விஷயீகரித்த அந்தஜ்ஞாநம் ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கு ஸுகரூபமாயிருக்கை.

(எச) ஆனால், விஷஶஸ்த்ராதிகளை தர்ஶிப்பிக்கும்போது அவற்றை விஷயீகரித்த ஜ்ஞாநம் ப்ரதிகூலமாயிருப்பானென்? என்

எரு. ஈச்வராத்மக மாகையாலே யெல்லா பதார்த்தங்களுக்கும் ஆநுகூல்யமே ஸ்வபாவம், ப்ராதிகூல்யம் வந்தேறி.

எஅ. மற்றை யாநுகூல்யம் ஸ்வாபாவிகமாகில், ஒருவனுக்கு ஒருகாலோரிடத்திலே அநுகூலங்களான சந்தந குஸுமாதிகள், தேசாந்தரே காலாந்தரே இவன்றனக்கும், அத்தேசத்திலே அக்காலத்திலே வேறேயொருவனுக்கும் ப்ரதிகூலங்களாகக்கூடாது

கிற பங்க்தியைப் பற்றி அருளிச்செய்கிறார்; (விஷசஸ்த்ராதிகள்) என்று தொடங்கி. அதாவது - அவற்றைத் தர்சிப்பிக்கும்போது, அவற்றை விஷயீகரித்த ஜ்ஞாநம் து:கரூபமாயிருக்கைக்குக் காரணம் அவற்றில் பாதகத்வபுத்திக்கு மூலமான தேஹாத்மப்ரமமும், கர்மமும், ஈச்வராத்மகத்வஜ்ஞாநராஹித்யமு மென்கை;

எரு. இவை தனக்கு ஸ்வாபாவிக வேஷமேது? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (ஈச்வராத்மக மாகையாலே) என்று தொடங்கி. அதாவது - (கஅய) "ஜகத்ஸர்வம் சரீரம் தே" (கஅச) "தாநிஸர்வாணி தத்வபு:" (கஅஉ) "தத்ஸர்வம் வைஹரேஸ்தநு:" என்று, ஸகலபதார்த்தங்களும் பகவச்சரீரமென்று சாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லப்பட நின்றதிறே. அப்படி பகவதாத்மகமாகக் காணும்போது, ஸகல மநுகூலமாய்க்கொண்டு தோற்றுகையாலே எல்லா பதார்த்தங்களுக்கும் ஆநுகூல்யமே ஸ்வபாவம்; இவற்றில் தோற்றுகிற ப்ராதிகூல்யம். தேஹாத்மப்ரமாதி மூலமாகையாலே வந்தேறி என்கை.

(எஅ) இப்படி, ஈச்வராத்மகமாகையாலே ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் ஆநுகூல்யமே ஸ்வபாவமென்பானென்?; சந்தந குஸுமாதிகளிலுண்டான வாநுகூல்யம் ஸ்வாபாவிகமன்றோ' என்கிற சங்கையின்மேலே யருளிச்செய்கிறார்; (மற்றை யாநுகூல்யம் ஸ்வாபாவிகமாகில்) என்று தொடங்கி. மற்றையாநுகூல்ய மென்கிறது - தாமருளிச்செய்த பகவதாத்மகத்வத்தால் வந்த வாநுகூல்யத்தை யொழிய, சந்தநகுஸுமாதி பதார்த்தங்களில் தோற்றுகிற வாநுகூல்யத்தை. அது அவற்றுக்கு ஸ்வாபாவிகமாகில், போக்தாவாயிருப்பானொருவனுக்கு ஒருகாலத்திலே ஒருதேசத்திலே அநுகூ

லங்களா யிருந்ததை, காலாந்தரத்திலேயாதல், தேசாந்தரத்திலே யாதல், இவன்றனக்கே ப்ரதிகூலங்களாவது; இவனுக்கநுகூலங் களா யிருக்கிற தேசகாலங்களின்னிலே வேறே பொருளுக்கு ப்ரதிகூலங்களாவதாகை கூடாது. இப்படி, ப்ரதிகூலங்களாய்த் தோற்றக் காணாநின்றோமிறே. ஆகையால், பகவதாத்மகத்வநிப ந்தநமான வாநுகூல்யமே ஸ்வாபாவிகம்; ப்ராதிகூல்யம் ஸ்வா பாவிகமன்று, என்னுமிடம் (ஸ்ரீ வி. பு.) "வஸ்த்வேகமேவ து:காய ஸுகாயேர்ஷ்யாகமாய ச । கோபாய ச யதஸ்தஸ்மாத் வஸ்து வஸ்த்வாத்மகம் குத: । ததேவ ப்ரீதயே பூத்வா புநர்து:காய ஜாயதே । ததேவ கோபாய யத: ப்ரஸாதாய ச ஜாயதே । தஸ்மாத் து:காத்மகம் நாஸ்தி ந ச கிஞ்சித் ஸுகாத்மகம்" என்று, இவ்வர்த்தம் ஸ்ரீபரா ஶரபகவானாலே விசதமாகச் சொல்லப்பட்டதிறே.

இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்றதென்? என்னில்; விஷசஸ்த்ராதி கள் ப்ரதிகூலங்களாயும், சந்தநாதிகள் அநுகூலங்களாயும். தோற்றுகிறது - தேஹாத்மப்ரமத்தாலே. ஸர்வாத்மகமாகை யாலே, எல்லாப் பதார்த்தங்களுக்கும் ஆநுகூல்யமே ஸ்வபாவம், ஆகையால், அவ்வாகாரத்தாலே காணும்போதும், ஸர்வவிஷய ப்ர காசகதசையிலும், ஜ்ஞானம் - ஆநந்தரூபமாயிருக்குமென்றதா யிற்று.

ஆக, கீழ்ச்செய்ததாயிற்று - "சித்தென்கிறது ஆத்மாவை" என்று, முதலிலே சித்சப்தவாச்யமான ஆத்மவஸ்துவை உத்தே சித்து, அநந்தரம், "தேஹாதிவிலக்ஷணனாய்" என்று தொடங்கி "சேஷமாயிருக்கும்" என்னுமளவாக தத்ஸ்வரூப லக்ஷணத்தை விஸ் தரேண சொல்லி, "தேஹாதிவிலக்ஷணமானபடியென்; என்னில்". என்று தொடங்கி "சேஷமாகையாவது" என்னுமளவாக உக்தலக்ஷ ணத்தைப் பரீக்ஷித்து, அநந்தரம், ஏவம்பூதமான வாத்மஸ்வரூபம் பத்த முக்த நித்யரூபேண த்ரிப்ரகாரமா யிருக்கும்படியையும், பத் தாத்மாக்களுக்கு அவித்யாதிகளுண்டாகைக்கு ஹேதுவையும், தந் நிவ்ருத்தி க்ரமத்தையும், த்ரிவிதாத்மவர்க்கமும் தனித்தனியே அந ந்தமா யிருக்கும்படியையும் சொல்லி, அந்த ஜீவாநந்த்ய ப்ரதிபட மான ஏகாத்மவாதத்தை யுக்திசாஸ்த்ரங்களாலே நிரஸித்து, ஆத்ம

பேதத்தை ஸாதித்து, முன்பு விஸ்தரேண சொன்னபடி யன்றிக்கே ஸங்க்ரஹமாக த்ரிவிதாத்மாக்களுக்கு முண்டான லக்ஷணத்தை தர்சிப்பித்து, அநந்தரம், ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்வரூபத்துக்கு முண்டான ஸாதர்ம்ய வைதர்ம்யங்களைச் சொல்லி, ஜ்ஞாந விபுத்வ ப்ரஸங்கத்திலே த்ரிவித சேதநருடைய ஜ்ஞாநத்துக்கு முண்டான விசேஷத்தைச் சொல்லி, முன்பு ஜ்ஞாநத்துக்குச் சொன்ன நித்யத்வ த்ரவ்யத்வாஜடத்வாநந்தரூபத்வங்களை யடைவே யுபபாதித்து, இப்படி சித்தத்வத்தினுடைய வேஷத்தை யருளிச்செய்து தலைக் கட்டுகிறார்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே ஶரணம்.

சித்ப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

அசித்ப்ரகரணம்

௧. அசித்து-ஜ்ஞாநசூந்யமாய், விகாராஸ்பதமாயிருக்கும்.

௨. இது, ஶுத்தஸத்வமென்றும், மிஶ்ரஸத்வமென்றும், ஸத்வ சூந்யமென்றும் த்ரிவிதம்.

௩. இதில் சுத்தஸத்வமாவது - ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் கலசாதே கேவலஸத்வமாய், நித்யமாய், ஜ்ஞாநாநந்தஜநகமாய்,

---

தத்வத்ரயமாவது-சித்தும் அசித்தும் ஈஶ்வரனும் என்று உத்தேசித்த க்ரமத்திலே, ப்ரதமம் சிச்சப்தவாச்யனான ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூப ஸ்வபாவ விஶேஷங்களை ஸ்புடமாக வருளிச்செய்தார் கீழ்; அநந்தரம், அசித்வஸ்துவினுடைய ஸ்வரூப ஸ்வபாவ விசேஷங்களை அதிஸ்புடமாக வருளிச்செய்கிறார்.

(௧) அதில் ப்ரதமத்திலே அசில்லக்ஷணத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (அசித்து - ஜ்ஞாநசூந்யமாய், விகாராஸ்பதமா யிருக்கும்) என்று. அசித்தாகிறது-சைதந்யாநாதாரமான வஸ்துவிறே! அது தன்னை யருளிச்செய்கிறார்; (ஜ்ஞாநசூந்யமாய்) என்று. அத்தைப் பற்றவிறே! ஶ்ருதி, போக்யஶப்தத்தாலே அசித்தைச் சொல்லிற்று. விகாராஸ்பதமாகையாவது - விகாரத்துக்கு இருப்பிடமா யிருக்கை. விகாரமாவது- அவஸ்தாந்தராபத்தி; அதாவது-சித்ஸ்வரூபம்போலே, ஏகரூபமா யிராதொழிகை.

(௨) இப்படி இதினுடைய லக்ஷணத்தை யருளிச்செய்தவநந்தரம், இவ்வசித்தத்வந்தான் - ஸத்வைகாதாரமாயும், ஸத்வாதிகுணத்ரயாதாரமாயும், ஸத்வாதிகுணஶூந்யமாயும், மூன்றுவகைப்பட்டிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார்; (இது, சுத்தஸத்வமென்றும், மிஶ்ரஸத்வமென்றும், ஸத்வசூந்யமென்றும் த்ரிவிதம்) என்று.

(௩) உத்தேசித்த க்ரமத்திலே, அசித்த்ரயத்தினுடையவும் ஸ்வரூப ஸ்வபாவ விஶேஷங்களை ப்ரதிபாதிப்பதாக நினைத்து, ப்ரதமம்

கர்மத்தாலன்றிக்கே கேவலபகவதிச்சையாலே விமாந கோபுரமண்டப ப்ராஸாதாதிரூபேண பரிணமிக்கக்கடவதாய், நிரவதிகதேஜோரூபமாய், நித்யமுக்தராலும் ஈஶ்வரனாலும் பரிச்சேதிக்கவரிதாய், அத்யத்புதமா யிருப்பதொன்று.

ஸாத்த்விகத்வத்தின்படியை யருளிச்செய்கிறார்; (ஶுத்த ஸத்த்வமாவது) என்று தொடங்கி. ஶுத்த ஸத்த்வமென்றது - ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாகிற கலசாதஸத்வ குணத்வைகயுடையதென்றபடி; அத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் கலசாதேகேவலஸத்த்வமாய்) என்று. ([illegible]) "[illegible]" ([illegible]) "[illegible]" ([illegible]) "[illegible]" ([illegible]) "[illegible]" என்று, ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே யிப்படி சொல்லாநின்றதிறே. (நித்யமாய்) அதாவது - அநாதிநிதநமா யிருக்கை. ([illegible]) "[illegible]" ([illegible]) "[illegible]" ([illegible]) "[illegible]" என்று, இதினுடைய நித்யத்வமும் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே சொல்லப்பட்டது. (ஜ்ஞாநாநந்தஜநகமாய்) ஸாத்த்விகத்வமாகையாலே ஜ்ஞாநாநந்தஜநகமாயிருக்குமிறே. ஸத்த்வம் - ஜ்ஞாநஸுகாவஹமாயிறே! இருப்பது. ஆகையிறே! ([illegible]) "[illegible]" என்ற வநந்தரத்திலே "[illegible]" என்றது.

(கர்மத்தாலன்றிக்கே கேவலபகவதிச்சையாலே, விமாந கோபுர மண்டப ப்ராஸாதாதிரூபேண பரிணமிக்கக்கடவதாய்) அதாவது - சேதநன் கர்மாநுகுணமாக விச்சிக்க, அந்த விச்சாநுகுணமாக பகவத்ஸங்கல்பத்தாலே சதுர்விம்ஶதிதத்த்வமாய்க்கொண்டு பரிணமித்து, சேதநர்க்கு போக்ய போகோபகரண போகஸ்தாநங்களாகிற ப்ராக்ருததத்த்வம்போலன்றிக்கே, ஸ்வபோகார்த்தமாகவுண்டான பகவதிச்சையாலே விமாநகோபுராதிரூபேண பரிணமியாநிற்குமென்கை ([illegible]) "[illegible]"

[illegible] (சகஉ) [illegible] (சகந) [illegible]" என்று ப்ரக்ருதியிலேயும் ஸத்வகுணம் ' நித்யவிபூதியிலுண்டான திவ்யநகர திவ்யாயதநாதிகள் சொல்லப்பட்டது. இது தன்னை பாஷ்யகாரர் ஸ்ரீவைகுண்டகத்யத்திலே (சகச) "[illegible]" என்று தொடங்கி, விஸ்தரேண அருளிச்செய்தாரிறே. (திருமேனிக்குத் தேஜோரூபமாய்) அதாவது - அப்ராக்ருத திவ்ய தேஜ ஜடபதார்த்தங்களையும் கழியாதபடி, அளவிறந்த தேஜஸ்ஸை வடிவாயிருக்கை. (சகரு) "[illegible]" (சகசு) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே. (சகஎ) "சுடரொளியாய் நின்ற தன்னுடைச் சோதி" (சகஅ) 'சுடர்ப்பட்டோங்கு சுடர்ச்சோதிவெள்ளம்' (சகக) "விளங்குஞ்சுடர்ச்சோதி" என்று ஆழ்வாரும், இதினுடைய நிரவதிக தேஜோரூபத்வத்தைப் பலவிடங்களிலும் அருளிச்செய்தாரிறே.

(நித்யமுக்தராலும் ஈஶ்வரனாலும் பரிச்சேதிக்கவரிதாய்) அதாவது - இதினுடைய பரிமாணாதிகள் ஒருவராலும், அளவிடவொண்ணாதபடியிருக்குமாயிற்று. (உOO) '[illegible]' என்று நித்யரால் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதென்று ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யத்திலே பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தவிது முக்தருக்கும் ஒக்குமிறே. ஈஶ்வரஜ்ஞாநத்தைப் போலே இவர்களுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸர்வதர்ஶித்வமுண்டாகையாலே; அவனால் பரிச்சேதிக்கலாமாகில் இவர்களாலும் பரிச்சேதிக்கலாமிறே. ஆகையால் அவனுக்குமரிதென்கை. ஆனால், இவர்களுடைய ஸர்வஜ்ஞதைக்குக் கொத்தைவாராதோ? என்னில்; வாராது. ஸர்வஜ்ஞதையாவது ஸர்வத்தையுமுள்

௪. இத்தைச்சிலர் ஜடமென்றார்கள், சிலர் அஜடமென்றார்கள்.

௫. அஜடமானபோது, நித்யர்க்கும் முக்தர்க்கும் ஈஶ்வரனுக்கும் ஜ்ஞாநத்தையொழியவும் தோற்றும்.

னபடி யறிகையிறே. பரிச்சேத்யமாகில் பரிச்சேதித்தறிகையும்; அபரிச்சேத்யமாகில் அப்படி யறிகையுமிறே! உள்ளது; ஸீமையில்லாததொன்றுக்கு ஸீமையறியாமை ஸர்வஜ்ஞதைக்கு அநுகுண மென்னுமிடம், (௨0௪) "ஜெவிகவ நஹிஶாவயிஈ ஹாபிணா நாவி கவயாஜதாயெத யஷவெவ உயாவிவெநவயவயொஷவ ஜகதா ஹீயதெயஷாஷவ தஜகதாசநஷமணாஂ ஸவ ஜகதாயாவிஷவெஶாபஶொஜஷெயாகிஷவிஷந ஹாஷொ யஶிதவஷவஷெத" என்று, ஸ்ரீஸ்தவத்திலே ஆழ்வானருளிச்செய்தார். இங்ஙனன்றாகில், (உ. ம.) 'தனக்குந் தன்றன்மை யறிவரியான்' என்கிறவிதுவும், ஸர்வஜ்ஞதையோடு விரோதிக்கும். ஆகையால்; நித்யமுக்தேஶ்வரர்களால் அபரிச்சேத்யமென்றவிதில் குறையில்லை; இத்தால், இதினுடைய வைபவம் சொன்னபடி. (அத்யத்புதமாயிருப்பதொன்று) அத்யத்புதத்வமாவது அநுக்ஷணம் அபூர்வாஶ்சர்யாவஹத்வம், (௨0௫) "க்ஷணெக்ஷணெ யந்நவதாமுபைதி" என்றாரிறே! பாஷ்யகாரர். ஆக, ஶுத்தஸத்வமாவது-இப்படி யிருப்பதொன்றென்றதாயிற்று.

(௪) (இத்தைச்சிலர் ஜடமென்றார்கள்; சிலர் அஜடமென்றார்கள்) அதாவது - இந்த ஶுத்தஸத்வந்தன்னை, இந்தர்ஶநஸ்தர்களிலே சிலர் ஜடமென்று சொன்னார்கள்; அங்ஙனன்றிக்கே, சிலர் அஜடமென்று சொன்னார்களென்கை. (௨0௬) "ஜஹாஜவாஶாஷிஶாஂ கெஷிஷாஹந:" என்றிறே! அபியுக்தருஞ்சொல்லிற்று.

(௫) ஜடமாகையாவது ஸ்வயம்ப்ரகாஶமன்றிக்கே யிருக்கை; அஜடமாகையாவது-ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாயிருக்கை. அத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (அஜடமானபோது, நித்யர்க்கும் முக்தர்க்கும் ஈஶ்வரனுக்கும் ஜ்ஞாநத்தை யொழியவுந்தோற்றும்) என்று. அஜடமானபோதென்றது, ஜடமென்றும் ஒருபக்ஷஞ் சொல்லுகையாலே, அப்படி யன்றிக்கே யிப்படியானபோதென்றபடி. அந்தப்பக்ஷத்தை விட்டு இத்தை யுபபாதிக்கையாலே இவர் தமக்கு இதுவே திரு

ஸ. ஸம்ஸாரிகளுக்குத் தோற்றாது.

வுள்ளமென்று தோற்றாநின்றதிறே; ஜ்ஞாநத்தை யொழியவுந் தோற்றுமென்றது - ஜ்ஞாநத்தாலே தன்னை யறியவேண்டாதபடித் தானே ப்ரகாசிக்குமென்றபடி.

(ஸ) இப்படி ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்குமாகில், ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஜ்ஞாநவேத்யமாகவேண்டாமே தானே தோற்றவேண்டாவோ? என்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (ஸம்ஸாரிகளுக்குத் தோற்றாது) என்று. இதுதான், அபியுக்தராலே விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது. எங்ஙனே யென்னில்; "த்ரிவிதாசேதநங்கள்" என்றெடுத்து, "அவற்றில், ப்ரக்ருதியும் காலமும் ஜடங்கள்; சுத்தஸத்வமான த்ரவ்யத்தையும் ஜடமென்று சிலர் சொல்லுவர்கள். ஜடத்வமாவது - ஸ்வயம்ப்ரகாச மன்றிக்கேயிருக்கை. பகவச்சாஸ்த்ராதி பரமார்சம் பண்ணினவர்கள் ஜ்ஞாநாத்மகமாக சாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே, சுத்தஸத்வத்ரவ்யத்தை ஸ்வயம்ப்ரகாச மென்பர்கள். இப்படி ஸ்வயம்ப்ரகாச மாகில், ஸம்ஸாரிகளுக்கு சாஸ்த்ரவேத்ய மாகவேண்டாமே தானே தோற்றவேண்டாவோ? என்னில்; ஸர்வாத்மாக்களுடையவும் ஸ்வரூபமும், தர்மபூதஜ்ஞாநமும் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்க, ஸ்வரூபம் தனக்கே ஸ்வயம்ப்ரகாசமாய் வேறெல்லார்க்கும் ஜ்ஞாநாந்தர வேத்யமானாப்போலவும், தர்மபூதஜ்ஞாநமும் ஸ்வாச்ரயத்துக்கே ஸ்வயம்ப்ரகாசமாய், இதரர்க்கு ஸ்வயம்ப்ரகாச மல்லாதாப்போலவும், இதுவும் நியதவிஷயமாக ஸ்வயம்ப்ரகாசமானால் விரோதமில்லை. (உ௦ரு) "யொவெத்தி யுமவதவ - ஂ வு த்றெக்ஷண வஷாஸதஃ। தம் வ்ணஃ ஹரிம்ஶாஸ்ரம் நாயதகவம் வுவ க்ஷஹெ" என்கிறபடியே, தர்மபூதஜ்ஞாநத்தாலே ஸர்வத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஈச்வரனுக்கு சுத்தஸத்வத்ரவ்யம் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்கிறபடி யெங்ஙனே? என்னில்; இவனுடைய தர்மபூதஜ்ஞாநம், திவ்யாத்மஸ்வரூபம் முதலாக ஸர்வத்தையும் விஷயீகரியாநிற்க, திவ்யாத்மஸ்வரூபம் - ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்கிறாப்போலே இதுவும் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்கலாம். இப்படி நித்யர்க்கும் துல்யம். விஷயப்ரகாசநகாலத்திலே தர்மபூதஜ்ஞாநம்

ஏ. ஆத்மாவிலும் ஜ்ஞாநத்திலும் பிந்நமானபடி யேன்? என்னில்;

அ. நானென்று தோற்றுமையாலும், ஶரீரங்களாய்ப் பரிணமிக்கையாலும், விஷயங்களையொழியவுந் தானே தோற்றுகையாலும், ஶப்தஸ்பர்ஶாதிகளுண்டாகையாலும் பிந்நமாகக்கடவது.

ஸ்வாஶ்ரயமாத்ரத்துக்கே ஸ்வயம்ப்ரகாஶமானாப்போலே முக்தர்க்கும் அவ்வவஸ்தையிலே இது ஸ்வயம்ப்ரகாஶமானால் விரோதமில்லை. தர்மபூதஜ்ஞாநத்திலுடையஸ்வாத்மப்ரகாஶகஶக்தியானது விஷயப்ரகாஶநமில்லாதகாலத்தில் கர்மவிஶேஷங்களாலே ப்ரதிபத்தையானாப்போலே, சுத்தஸத்வத்திலுடைய ஸ்வாத்மப்ரகாஶநஶக்தியும் பத்ததசையில் ப்ரதிபத்தையாகையாலே, சுத்தஸத்வம் பத்தர்க்கு ப்ரகாஶியாதொழிகின்றது. (உ0க) [illegible]

[illegible] இவ்வளவு அவஸ்தாந்தராபத்தி, விகாரித்ரவ்யத்துக்கு விருத்தமன்று. ஆகையால், ப்ரமாணப்ரதிபந்நார்த்தத்துக்கு யுக்திவிரோதஞ்சொல்ல வழியில்லை." என்று இப்படி, ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலே ப்ரதிபாதிக்கையாலே.

(ஏ) கீழே, ஆத்மாவும் அஜடமாய் ஜ்ஞாநமும் அஜடமாயிருக்கச்செய்தே, அந்யோந்யம் பிந்நமென்னுமித்வத தர்ஶிப்பித்தாப்போலே சுத்தஸத்வமும் அஜடமாயிருக்கச்செய்தே, இவையிரண்டிலும் பிந்நமாயிருக்கும்படியை தர்ஶிப்பிக்கைக்காக, தஜ்ஜிஜ்ஞாஸு ப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்; ஆத்மாவிலும் ஜ்ஞாநத்திலும் பிந்நமானபடி யென்? என்னில்) என்று.

(அ) அநேகஹேதுக்களாலே யது தன்னை தர்ஶிப்பிக்கிறார்; (நானென்று தோற்றுமையாலும்) என்று தொடங்கி; அதாவது - ஆத்மவஸ்து ப்ரத்யக்காகையாலே அஹமென்று ப்ரகாஶியாநிற்கும்; இது பராக்காகையாலே இதமென்றிறே! ப்ரகாஶிப்பது. இத்தாலே ஆத்மாவில் பிந்நமென்றபடி, ஶரீராதிகளாய்ப் பரிணமிக்கையாலே, ஆத்மாவிலும் ஜ்ஞாநத்திலும் இரண்டிலும் பிந்நமென்றபடி ஏகரூபனாகையாலே ஆத்மாவுக்குப் பரிணாமமில்

௯. மிஸ்ரஸத்வமாவது-ஸத்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்கள் மூன்றோடுங்கூடி பத்தசேதநருடைய ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்கு திரோதாயகமாய், விபரீதஜ்ஞாநஜநகமாய், நித்யமாய். ஈஸ்வரனுக்கு க்ரீடாபரிகரமாய், ப்ரதேஸபேதத்தாலும் காலபேதத்தாலும் ஸத்ருஸமாயும் விஸத்ருஸமாயு மிருக்கும் விகாரங்களை யுண்டாக்கக்கடவதாய், ப்ரக்ருதி, அவித்யை, மாயையயென்கிற பேர்களை யுடைத்தா யிருக்கும் அசித்விஸேஷம்.

லையிறே; ஜ்ஞாநத்துக்குப் பரிணாமமுண்டேயாகிலும் ஸரீராதிகளாய்ப் பரிணமியாதிறே. விஷயநிரபேக்ஷமாக ப்ரகாஸிக்கையாலும், ஸப்தஸ்பர்ஸாதிகளுக்கு ஆஸ்ரயமாகையாலும், விஷயஸந்நிதியிலொழிய ப்ரகாஸிப்பதுஞ்செய்யாதே ஸப்தாத்யாஸ்ரயமன்றிக்கே தத்க்ராஹகமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநத்தில் பிந்நமென்றபடி.

(௯) ஆகவிப்படி, ஸுத்தஸத்வத்தினுடைய ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்தாராய் நின்றார்கீழ்; அநந்தரம். மிஸ்ரஸத்வப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்வதாக (மிஸ்ரஸத்வமாவது) என்று தொடங்குகிறார்; மிஸ்ரஸத்வமாவது- ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களோடே கூடின ஸத்வகுணத்தை யுடைத்தானது. அத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (ஸத்வரஜஸ் தமஸ்ஸுக்கள் மூன்றோடுங்கூடி) என்று. (௨௭) "த்ரிகுணம் தஜ்ஜகத்யோநிரநாதிப்ரபவாப்யயம்" என்று (௨௮) "த்ரிகுணம் கர்மிணாம் க்ஷேத்ரம் ப்ரக்ருதே ரூபமுச்யதே" (௨௯) "ஸத்வம் ரஜஸ்தம இதி குணா: ப்ரக்ருதிஸம்பவா:" என்னக்கடவதிறே. (பத்தசேதநருடைய ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்குத்திரோதாயகமாய்) அதாவது - குணத்ரயாத்மகமா யிருக்கையாலே ரஜஸ்தமோம்ஸத்தாலே ஜ்ஞாநாதிகளுக்கு திரோதாநத்தைப் பண்ணுமென்கை. சேதநருடைய ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்கு திரோதாயகமா யென்று ஸாமாந்யேந சொல்லாதே, "பத்தசேதநருடைய" என்று விஸேஷிக்கையாலே, கர்மஸம்ஸ்ருஷ்டரானசேதநருடைய ஜ்ஞாநாதிகளுக்கே அது திரோதாயக மென்றபடி. அல்லது, இச்சையாக ப்ராக்ருத ஸரீரபரிக்ரஹம்பண்ணுகிற நித்யமுக்தருடைய ஜ்ஞாநாதிகளுக்கும் இது ஸங்கோசத்தைப் பண்ணவேண்டிவருமிறே- ஆகையாலே,

(உ௧௦) "[illegible] । [illegible]" என்கிறபடியே நித்யமுக்தரும் இங்கேவந்து நதீகேஹங்களைப் பரிக்ரஹித்து மேஷிக்கு அபிமயத்தைப் [illegible] பண்ணுமை), பத்தசேதநருடைய ஜ்ஞாநாதிகளுக்கே இது திரோதாயக [illegible]ம் ஸித்தம். (உ௧௧) "[illegible]" (௧) "[illegible]" (உ௧உ) "[illegible] ஸகாமஃ" என்னக்கடவதிறே. (விபரீதஜ்ஞாந[illegible]ாய்) விபரீதஜ்ஞாநமாவது-அதஸ்மிம்ஸ்தத்புத்திஃ. அதாவது-[illegible]ந்மாவானதேஹத்தில் ஆத்மபுத்தியும், அஸ்வதந்த்ரமான வாத்[illegible]துவில் ஸ்வதந்த்ரபுத்தியும், அநந்யசேஷமானவது தன்னில் சேஷத்வபுத்தியும், அநீஸ்வரரானவர்கள் பக்கல் ஈஸ்வரத்வ[illegible]யும், அபுருஷார்த்தமான வைஸ்வர்யாதிகளிலே புருஷார்த்த[illegible]த்தியும் அநுபாயங்களானவற்றில் உபாயத்வபுத்தியும் தொடக்க[illegible]வை. யதாஜ்ஞாநத்தைமறைக்குமளவன்றிக்கே, இப்படியிருந்[illegible]ா விபரீதஜ்ஞாநங்களையும் பத்தசேதநர்க்கு உண்டாக்காநிற்கு[illegible]ம்று, (உ௧௩) "[illegible] விபரீத[illegible]நஜநநீ" என்று இதுதன்னை பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தா[illegible]. (நித்யமாய்) அதாவது -உத்பத்திவிநாஸரஹிதமா யிருக்கை. [illegible]) "[illegible]" (உ௧௫) "[illegible]" (உ௧௬) "[illegible]" (உ௧௭) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே. (ஈஸ்வரனுக்கு க்ரீடாபரிகரமாய்) [illegible]து-ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிலீலைக்கு உபகர[illegible]யிருக்கை. (உ௧அ) "[illegible]" (உ௧௯) "[illegible]" (உ௨௦) "[illegible]" என்று

சொல்லப்படுகிற ஸர்வேச்வரனுடைய லீலைக்கு குணத்ரயாத்மிகை யானப்ரக்ருதியிறே ப்ரதாநோபகரணம். (௨௨௧) "ஸிதாஸிதாச ரக்தா ச ஸர்வகாமதுகா விபோ:" என்னக்கடவதிறே. (௨௨௨) "தைவீ ஹ்யேஷா குணமயீ" என்று, தானே யருளிச்செய்தா னிறே. (ப்ரதேசபேதத்தாலும் காலபேதத்தாலும் ஸத்ருசமாயும் விஸத்ருசமாயுமிருக்கும் விகாரங்களை யுண்டாக்கக்கடவதாய்) ப்ரதேசபேதமாவது-குணவைஷம்யமில்லாத ப்ரதேசமும், குணவை ஷம்யமுள்ள ப்ரதேசமும். இது தனக்கு குணவைஷம்யமுள்ளது, கார்யோந்முகமான ஸ்தூலத்திலேயிறே. அல்லாதவிடமெல்லாம் குணஸாம்யாபந்நமா யிருக்குமித்தனை. அதில், குணவைஷம்ய மில்லாதவிடம் ஸத்ருசவிகாரமாயிருக்கும், வைஷம்யமுள்ளவிடம் விஸத்ருசவிகாரமாயிருக்கும். ஸத்ருசவிகாரமாவது - நாமரூப விபாக நிர்த்தேசாநர்ஹமாயிருக்கும் ஸூக்ஷ்மவிகாரம். விஸத்ருச விகாரமாவது - நாமரூபவிபாக நிர்த்தேசயோக்யமா யிருக்கும் ஸ்த்தூலவிகாரம். (௨௨௩ "குணஸாம்யாதநுத்ரிக்தாத் ...") என்கையாலே, அவ்யக்தாவஸ்த்தையிலுள்ள விகாரமெல்லாம் ஸத் ருசமா யிருக்கும்; மஹதாதி-விஸத்ருசவிகாரமாயிருக்கும்.

இனி, காலபேதமாவது - ஸம்ஹாரகாலமும், ஸ்ருஷ்டிகால மும். ஸம்ஹாரகாலத்தில் இது அவிபக்த தமஸ்ஸாய்க்கிடக்கையா லே. ஓரிடத்திலும் குணவைஷம்ய மில்லாமையால் எங்குமொக்க ஸத்ருசவிகாரமாயிருக்கும். ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே பகவ தநிஷ் ட்டாந விசேஷத்தாலே விபக்தமாய், கார்யோந்முகமாய், குண வைஷம்யம் பிறந்தவாறே விஸத்ருசவிகாரத்தை யுடைத்தாகாநிற் கும். ஸததவிகாராஸ்பதமாயிருக்கையாலே, இதுக்கு ஸத்தாப்ரயு க்தமிறே விகாரம்; அதினுடைய ஸௌக்ஷ்ம்யா ஸௌக்ஷ்ம்ய நிபந் த்தநமான விபாகநிர்த்தேசமிறேயுள்ளது. அல்லது, நிர்விகாரமா யிருப்பதோ ரவஸ்த்தையும் இல்லையிறே. (ப்ரக்ருதி, அவித்யை, மாயை என்கிற பேர்களை யுடைத்தா யிருக்கும் அசித்விசேஷம்) மிச்ரஸத்வமாவது-இப்படி யிருப்பதோர் அசித்விசேஷ மென்று வாக்யார்த்தம்.

௧0. ப்ராக்ருதியென்கிறது - விகாரங்களைப் பிறப்பிக்கையாலே; அவித்யையென்கிறது - ஜ்ஞாநவிரோதி யாகையாலே; மாயை யென்கிறது - விசித்ரஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணுகை யாலே.

௧௧. இதுதான் "பொங்கைம்புலனும் பொறியைந்தும் கருமேந்திரியமைம்பூதமிங்கிவ்வுயிரேய் பிரகிருதிமானுங்காரமனங்கள்" என்கிறபடியே, இருபத்துநாலுதத்வமாயிருக்கும்.

(௧0) ப்ரக்ருத்யாதிநாமபேதங்கள் இதினுடைய ஸ்வபாவங்களைப்பற்றவந்ததென்கிறார்;(ப்ரக்ருதியென்கிறது) என்றுதொடங்கி, அதாவது-(௨௨௪) "ஜ்ஞ ... க்ரு திரவிக்ரு திः" இத்யாதிகளிலே, ப்ரக்ருதிஶப்தம் காரணவாசியாகச்சொல்லப்பட்டதிறே இதுதான் உபாதாந காரணத்துக்கேவாசகம். ஆகையிறே!ப்ரஹ்மத்தினுடைய ஜகதுபாதாநத்வத்தைச் சொல்லுகிற ஸூத்ரகாரர், (௨௨௫) "ப்ர க்ருதிஶ்ச ப்ரதிஜ்ஞாத்ருஷ்டாந்தாநுபரோதாத்" என்று, ப்ரக்ருதிஶப்தத்தாலே சொல்லிற்று. ஆகையால், இத்தை ப்ரக்ருதியென்கிறது - மஹதாதிவிகாரங்களைத் தன்பக்கலில் நின்றும் ஜநிப்பிக்கையாலே. அவித்யாஶப்தம், வித்யாபாவத்துக்கும், வித்யேதரத்துக்கும், வித்யாவிரோதிக்கும் வாசகமாயிருந்ததேயாகிலும், விஷயாநுகுணமாயிறே ப்ரயோகமிருப்பது ஆகையால், இத்தை அவித்யை என்கிறது- ஜ்ஞாநவிரோதியாகையாலே. (ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்குத் திரோதாயகமாய்) என்று, இதினுடைய ஜ்ஞாநவிரோதித்வந்தான் கீழே சொல்லப்பட்டதிறே. ஆஸுராக்ஷஸாதிகளை, ஆஶ்சர்யகாரத்வத்தைப் பற்ற மாயாஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறாப் போலே, இத்தையும் மாயை என்கிறது - விசித்ர ஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணுகையாலே. அதாவது- ஒன்றுபோலொன்றன்றிக்கே, விஸ்மயநீயங்களான கார்யங்களை ஜநிப்பிக்கை.

(௧௧) ஏவம்பூதமான அசித்துதான், கார்யகாரணரூபேண அநேகதத்வமாயிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார்; (இதுதான் (௨௨௬) பொங்கைம்புலன்) என்று தொடங்கி. ஐம்புலன் - ஶப்தாதிகள்; பொங்குதலால் - சேதநரை விக்ருதராம்படி பண்ணுகைக்கிடான விவற்றினுடைய வுத்ரேகஞ் சொல்லுகிறது. இவ்விடத்தில் விஶேஷ்யமாத்ரமே அபேக்ஷிதம். பொறியைந்தாவன -

கஉ. இதில் ப்ரதமதத்வம் ப்ரக்ருதி.

கங. இது, அவிபக்ததமஸ்ஸென்றும், விபக்ததமஸ்ஸென்றும், அக்ஷரமென்றும் சில வவஸ்த்தைகளை யுடைத்தா யிருக்கும்,

---

ஶ்ரோத்ராதிகள். கருமேந்திரியம் - வாகாதிகள். ஐம்பூதம் - ககநாதிகள், "இங்கிவ்வுயிரேய் பிரகிருதி" என்றது - ஸப்ஸாரதஶையில் இவ்வாத்மாவோடே அத்யந்த ஸம்ஸ்ருஷ்டையாய்க் கிடக்கிற ப்ரக்ருதி யென்றபடி. இங்கும் விஶேஷ்யமாத்ரமிறே! தத்வ ஸங்க்யைக்கு வேண்டுவது. மானாங்காரமனங்களாவன-மஹானும், அஹங்காரமும், மநஸ்ஸும்; இப்படி இருபத்துநாலு தத்வத்தையும் அருளிச்செய்கிற வாழ்வார் தந்மாத்ரங்களை யருளிச்செய்யாதே, ஶப்தாதிகளை யருளிச்செய்தது, தந்மாத்ரங்களுக்கு பூதங்களோடு ஸ்வரூபபேத மின்றியிலே அவஸ்தாபேதமாத்ர மாகையாலே. தந்மாத்ரங்களான பூதங்கள் பத்தையும் அஞ்சு தத்வமாக்கி ஶப்தாதிகளைந்தையும் ஐந்து தத்வங்களாகக்கொண்டு இவையும், ஜ்ஞாநகர்மேந்த்ரியங்களும், ப்ரக்ருதி மஹதஹங்காரங்களுமாக சதுர்விம்ஶதி தத்வமென்றுகொள்ளுவதும் ஒருபக்ஷமுண்டாகையாலே, உபயபக்ஷத்திலும் தத்வஸங்க்யையில் ந்யூநாதிரேக மில்லையிறே. ஆகையால், இப்பாட்டிற் சொன்னபடியே, இருபத்துநாலு தத்வமாயிருக்குமென்றதாயிற்று.

(சஉ) இப்பாட்டில் தத்வங்களைச்சொன்ன வித்தனையொழிய, அவற்றினுடைய க்ரம கதநம்பண்ணிற்றில்லையிறே; ஆகையால், இதில் ப்ரதமதத்வமேது? என்னு மாகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (இதில் ப்ரதமதத்வம ப்ரக்ருதி) என்று ப்ரக்ருதியென்றும், ப்ரதாநமென்றும், அவ்யக்தமென்றும் ப்ரதமதத்வத்துக்குப்பேர். ப்ரக்ருதி என்று சொல்லுகைக்கடி முன்னே சொல்லப்பட்டது; ப்ரதாநமென்கிறது - எம்பெருமானுடைய லீலைக்கு ப்ரதாநமான வுபகாரண மாகையாலே; அவ்யக்தமென்கிறது - அநபிவ்யக்தகுண விபாகமாகையாலே.

(சங) இப்படி, ப்ரதமதத்வமான ப்ரக்ருதிக்குண்டான வவஸ்த்தாவிஶேஷங்களை யருளிச்செய்கிறார்; (இது அவிபக்ததமஸ்ஸு)

என்று தொடங்கி. அதாவது-(உஉஎ) 'அவ்யக்தமக்ஷரே லீயதே, அக்ஷரம் தமஸி லீயதே, தம: பரே தேவ ஏகீபவதி' என்கிறபடியே, ஸம்ஹ்ருதிஸமயத்தில் அவ்யக்தாவஸ்தைகுலைந்து அக்ஷராவஸ்த்தமாய், அதுதானும் குலைந்து அதிஸூக்ஷ்மமாய், தமஶ்ஶப்தவாச்யமாய், அதுதானும் நாமரூபவிபாகாநர்ஹமாம்படி ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே ஏகீபவித்து நிற்கையாலே அவிபக்த தமஸ்ஸென்றும், ஸர்க்ககாலம் வந்தவாறே (உஉஅ) "[illegible]" என்கிறபடியே, அவனாலே [illegible]மாய்க்கொண்டு நாமரூபவிபாக யோக்யமாம்படி அவன்பக்கல் நின்றும் விபக்தமாய், கார்யோந்முகமாகையாலே விபக்த தமஸ்ஸென்றும்; அநந்தரம், தத்ஸங்கல்பவிஶேஷத்தாலே புருஷஸமஷ்டி கர்ப்பமான வஸ்து என்று விவேகிக்கைக்கு யோக்யமாம்படியான தமோவஸ்தைகுலைந்து, புருஷஸமஷ்டி கர்ப்பத்வம் தோன்றும்படியான அவஸ்தையை ப்ராபித்து நிற்கையாலே அக்ஷரமென்றும், இங்ஙனே சிலவவஸ்தைகளை யுடைத்தாயிருக்குமென்கை. ஆகையால், இது அவிபக்த தமஸ்ஸாகையாவது - அவ்யக்தாக்ஷராவஸ்தைகள் குலைந்து தமஶ்ஶப்தவாச்யமாய், நாமரூப விபாகாநர்ஹமாம்படி ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே ஏகீபவித்து நிற்கை. விபக்த தமஸ்ஸாவது - நாமரூபவிபாகார்ஹமாம்படி விபக்தமாய், கார்யோந்முகமாகை; அக்ஷரமாகையாவது - இது அசித்தென்றும், இதினுள்ளே புருஷஸமஷ்டி கிடக்கிறதென்றும் விவேகிக்கவொண்ணாதபடி, அதிஸூக்ஷ்மமாயிருக்கிற தமோவஸ்தைகுலைந்து புருஷஸமஷ்டி கர்ப்பத்வம் தோன்றும்படியான வவஸ்தையை பஜிக்கை யென்றதாயிற்று, (உஉகூ) "[illegible]" இதி பராஶரவசநாத் (உங0) "[illegible]", "அக்ஷரம் தமஸி லீயதே [illegible]

கஎ. இதில் நின்றும், குணவைஷம்யத்தாலே மஹதாதிவிகாரங்கள் பிறக்கும்.

கஅ. குணங்களாகிறன-ஸத்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்கள்.

கக. இவை ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வரூபாநுபந்திகளான ஸ்வபாவங்களாய், ப்ரக்ருத்யவஸ்தையிலநுத்பூதங்களாய், விகாரதசையிலுத்பூதங்களாயிருக்கும்.

(உ௱க) [illegible]" என்று, ஸுபாலோபநிஷத் வ்யாக்யாநத்திலே ஶ்ருதப்ரகாஶிகாகாரர், இதினுடைய அவஸ்தாவிஶேஷங்களை ஸுஸ்பஷ்டமாக வருளிச்செய்தார்.

இத்தால், அக்ஷரமும், தமஸ்ஸும் குஸுமத்தினுடைய முகுளகோரகாவஸ்தைகள்போலே, இதினுடைய ஸங்கோசதசையாகையாலே, மஹதாதிகளைப்போலே தத்வாந்தரமன்று என்னுமிடம் ஸித்தம்.

(கஎ) இனி, இந்தப்ரக்ருதியில்நின்றும் மஹதாதிவிகாரங்கள் ஜநிக்கைக்கு மூலம் இன்னதென்கிறார்; (இதில் நின்றும், குணவைஷம்யத்தாலே மஹதாதிவிகாரங்கள் பிறக்கும்) என்று. குணங்களுக்கு வைஷம்யமாவது பரஸ்பரோத்ரேகம்.

(கஅ) அப்படியிருக்கிறகுணங்கள்தானெவை? என்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே; (குணங்களாகிறன-ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள்) என்கிறார்;

(கக) இவை தானிருக்கும்படி எங்ஙனேஎன்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார், (இவைப்ரக்ருதிக்கு) என்று தொடங்கி. (இவை

கஎ. ஸத்வம் - ஜ்ஞாநஸுகங்களையும், உபயஸங்கத்தையும் பிறப்பிக்கும்.

ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வரூபாநுபந்திகளான ஸ்வபாவங்களாய்) (உ௱உ) "ஸத்வம் ரஜஸ்தம இதி குணா: ப்ரக்ருதிஸம்பவா:" (உ௱௩) "ப்ரக்ருதே: க்ரியமாணாநி குணை: கர்மாணி ஸர்வஶ:" (உ௱௪) "ஸத்வம் ரஜஸ்தம இதி ப்ரக்ருதேர்குணா:" என்னக்கடவதிறே. ஸ்வரூபாநுபந்திகளென்றது - ஆகந்துகங்களன்றிக்கே ஸத்தாப்ரயுக்தங்களாகையாலே, இவற்றை யொழிந்திருப்பதோரவஸ்தை யுமில்லையென்கை. இவற்றை ஸ்வபாவங்களென்றும், ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வரூபாநுபந்திகளென்றும் சொல்லுகையாலே, (உ௱௫) [illegible]" என்று, இவற்றை த்ரவ்யங்களாகவும், இவைதானே ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வரூபமாகவும் கொள்ளுகிற ஸாங்க்யமதம் நிரஸ்தமாயிற்று. இந்த மதநிராகரணார்த்தமாகவிறே! ஆளவந்தார். (உ௱௬) "[illegible]" என்று, பிரித்தருளிச்செய்தது. (ப்ராக்ருத்யவஸ்தையில் அநுத்பூதங்களாய், விகாரதசையில் உத்பூதங்களாயிருக்கும்) அதாவது - ஸாம்யாபந்நங்களாயிருக்கையாலே, ப்ராக்ருத்யவஸ்தையில் இவற்றினுடைய ஸ்வரூபவிபாகம் தோற்றாது. வைஷம்யாபத்தியாலே விக்ருத்யவஸ்தையில் இவற்றினுடைய ஸ்வரூபவிபாகம் தோற்றியிருக்குமென்கை. (உ௱எ) "ஸத்வரஜஸ்தமாம்ஸி த்ரயோ குணா:, ப்ரக்ருதேஸ்ஸ்வரூபாநுபந்திந: ஸ்வபாவவிஶேஷா: கார்யைகநிரூபணீயா: ப்ரக்ருத்யவஸ்தாயாம் அநுத்பூதா: தத்விகாரேஷு மஹதாதிஷு உத்பூதா:" என்றிறே பாஷ்யகாரரும் அருளிச்செய்தது.

(கஎ) விகாரதசையில் இவைதான் கார்யைகநிரூபணீயங்களாகையாலே, கார்யகதநமுகத்தாலே இவற்றினுடைய ஸ்வரூபங்களை தர்ஶிப்பிக்கிறார்; ஸத்வம்-ஜ்ஞாநஸுகங்களையும், உபயஸங்கத்தையும் பிறப்பிக்கும்) அதாவது-ஸத்வகுணம் நிர்மலமாகையாலே,

கஅ. ரஜஸ்ஸு - ராகத்ருஷ்ணாஸங்கங்களையும், கர்மஸங்கத்தையும் பிறப்பிக்கும்.

கக. தமஸ்ஸு விபரீதஜ்ஞாநத்தையும், அநவதாநத்தையும் ஆலஸ்யத்தையும், நித்ரையையும் பிறப்பிக்கும்.

உ௦. இவை ஸமங்களானபோது விகாரங்கள் ஸமங்களுமாய், அஸ்பஷ்டங்களுமா யிருக்கும்; விஷமங்களானபோது, விகாரங்கள் விஷமங்களுமாய், ஸ்பஷ்டங்களுமாயிருக்கும்.

ஜ்ஞாந ஸுகாவரண மன்றிக்கே அவற்றுக்கு ஜநகமுமாய், அவற்றினுடைய பேற்றுக்கு ப்ரவர்த்திக்கும்படி அவையிரண்டிலும் ஸங்கத்தையு முண்டாக்கு மென்கை. (உங்அ "ஸுகஸங்கேந பத்நாதி ஜ்ஞாநஸங்கேந சாநக" எனக்கடவதிறே,

(கஅ) (ரஜஸ்ஸு - ராகத்ருஷ்ணா ஸங்கங்களையும், கர்மஸங்கத்தையும் பிறப்பிக்கும்) (உகக) "ரஜோ ராகாத்மகம் வித்தி த்ருஷ்ணா ஸங்க ஸமுத்பவம் । தந்நிபத்நாதி கௌந்தேய கர்மஸங்கேந தேஹிநம்" என்னக்கடவதிறே. ராகமாவது - யோஷித் புருஷர்களுக்கு அந்யோந்யமுண்டான ஸ்ப்ருஹை. த்ருஷ்ணையாவது-ஶப்தாதி ஸர்வ விஷயஸ்ப்ருஹை; கர்மஸங்கமாவது-க்ரியைகளில் ஸ்ப்ருஹை.

(கக) (தமஸ்ஸு-விபரீதஜ்ஞாநத்தையும், அநவதாநத்தையும் ஆலஸ்யத்தையும், நித்திரையையும் பிறப்பிக்கும்) (உசு) "தமஸ்த்வஜ்ஞாநஜம் வித்தி மோஹநம் ஸர்வதேஹிநாம் । ப்ரமாதாலஸ்ய நித்ராபிஸ் தந்நிபத்நாதி பாரத" என்னக்கடவதிறே. விபரீதஜ்ஞாநமாவது-வஸ்துயாதாத்ம்ய விபரீதவிஷயமான ஜ்ஞாநம்-அநவதாநமாவது-செய்யுமதொன்றில் குறிக்கோளில்லாமை. ஆலஸ்யமாவது ஒரு கார்யத்திலும் ஆரம்பமற்றிருக்கும் சொப்பம்; நித்திரையாவது-புருஷனுக்கு இந்த்ரியப்ரவர்த்தந ஶ்ராந்தியடியாக வருகிறஸர்வேந்த்ரியப்ரவர்த்தநோபரதி.

(உ௦) இனி யிக்குணங்களினுடைய ஸமதசையிலும், விஷமதசையிலும், ப்ரக்ருதியினுடைய விகாரங்களிருக்கும் படியை யரு

உக. விஷமவிகாரங்களில் ப்ரதமவிகாரம் மஹான்.

உஉ. இது, ஸாத்விகம், ராஜஸம், தாமஸம் என்று த்ரிவிதமாய், அத்யவஸாயஜநகமாயிருக்கும்.

ளிச்செய்கிறார்; (இவை ஸமங்களானபோது) என்று தொடங்கி. அதாவது - இக்குணங்கள் பரஸ்பரோத்ரேகமாதல், ந்யூநாதிரேகமாதலன்றிக்கே ஸாம்யாபந்நங்களாயிருந்தபோது, ப்ரக்ருதியினுடைய விகாரங்கள் நாமரூபவிபேஷராஹித்யத்தாலே தன்னில் ஸமங்களுமாய், ப்ரமாணங்களால் தர்ஶிக்கப்போகாதபடி அஸ்பஷ்டங்களுமன்றிக்கே யிருக்கும். இக்குணங்கள் உத்ரேகித்து விஷமங்களானபோது, ப்ரக்ருதியினுடைய விகாரங்களும் நாமரூபவிபேஷராஹித்யத்தாலே தன்னில் விஷமங்களுமாய், ப்ரமாணங்களாலே தர்ஶிக்கலாம்படி ஸ்பஷ்டங்களுமாயிருக்குமென்கை. ப்ரதேசபேதத்தாலும் காலபேதத்தாலுமென்று கீழ்ச்சொன்னதுக்கும், இந்த குணஸாம்ய வைஷம்யங்களேயிறே ஹேது. அது இங்கே விஶதமாயிற்று.

(உக) இந்தகுண வைஷம்ய ப்ரயுக்தமான விஷமவிகாரங்களில் ப்ரதமவிகாரமேது? என்னு மாகாங்க்ஷையிலே,(விஷமவிகாரங்களில் ப்ரதமவிகாரம் மஹான்) என்கிறார்.

(உசக.) "குணஸாம்யாத் தஸ்மாத் க்ஷேத்ரஜ்ஞாதிஷ்டிதாந்ந்ருப। குணவ்யஞ்ஜநஸம்பூதிர் மஹதத்வம் ஜாயதே" என்னக்கடவதிறே. அதாவது - குணஸாம்யத்தையுடைத்தாய், க்ஷேத்ரஜ்ஞன பத்தசேதநனாலே அதிஷ்டிதமான அவ்யக்தத்தில் நின்றும் வ்யக்தகுணோத்ரேக ஹேதுவாகையாலே, குணவ்யஞ்ஜநமென்றுபேரான மஹத்தத்வம் உத்பந்நமாமென்றபடி.

(உஉ) இதினுடைய ஸ்வரூபமிருக்கும்படி யெங்ஙனே?என்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (இது ஸாத்விகம்) என்று தொடங்கி. அதாவது-இந்தமஹத்தத்வம், (உசஉ) "ஸாத்விகோ ராஜஸஶ்சைவ தாமஸஶ்ச த்ரிதா மஹாந்" என்று ப்ரகாஶப்ரவ்ருத்தி மோஹஹேதுவான ஸத்வ ரஜஸ் தமோரூபகுணத்ரயத்தாலே, ஸாத்விகம் ராஜஸம்தாமஸம் என்று த்ரிவிதமாய், (உசஙு) "மஹாநு

உ௬. இதில் நின்றும், வைகாரிகம், தைஜஸம், பூதாதியென்று த்ரிவிதமான அஹங்காரம்பிறக்கும்.

ஸௌ-புத்திலக்ஷணம்:” என்று, புத்தி லக்ஷணமானதாலே அத்யவஸாய ஜநகமாயிருக்கும் என்கை.

அதில், ஸாத்விகபுத்தியாவது-(உ௬௮) “ப்ரவ்ருத்திஞ்ச நிவ்ருத்திஞ்ச கார்யாகார்யே பயாபயே। பந்தம் மோக்ஷஞ்ச யா வேத்தி புத்தி: ஸா பார்த்த ஸாத்விகீ” என்று ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுடையவும், கார்யாகார்யங்களினுடையவும், பயாபயங்களினுடையவும், பந்த மோக்ஷங்களினுடையவும் யதாவத் வ்யவஸாயமென்றும்; ராஜஸபுத்தியாவது- (உ௬௯) “யயா தர்மமதர்மஞ்ச கார்யஞ்சாகார்யமேவ ச। அயதாவத் ப்ரஜாநாதி புத்தி: ஸா பார்த்த ராஜஸீ” என்று, தர்மாதர்மங்களையும், கார்யாகார்யங்களையும் அந்யதாவாக வறுதியிடுகையென்றும்; தாமஸபுத்தியாவது - (உ௭௦) “அதர்மம் தர்மமிதி யா மந்யதே தமஸாவ்ருதா। ஸர்வார்த்தாந் விபரீதாம்ஸ்ச புத்தி: ஸா பார்த்த தாமஸீ” என்று, அதர்மத்தை தர்மமாகவும, தர்மத்தை அதர்மமாகவும, இப்படி ஸர்வார்த்தங்களையும் விபரீதமாகவும் நிஸ்சயிக்கையென்றும், பகவான் தானே கீதோபநிஷத்திலே யருளிச்செய்தான்.

ஆக, ப்ரக்ருதியினுடைய விஷமவிகாரங்களில் ப்ரதம விகாரமின்னதென்றும, அதினுடைய ஸ்வரூபமிருக்கும்படியும், அதினுடைய க்ருத்யமும சொல்லிற்றாயிற்று.

(உ௬) இனி, மற்றுமுண்டான விகாரங்களும் க்ரமத்திலே சொலலப்படுகிறது;(இதில் நின்றும) இத்யாதி. அதாவது-இந்தமஹானில்நின்றும், (உ௭௧) “வைகாரிகஸ்தைஜஸஸ்ச பூதாதிஸ்சைவ தாமஸ:। த்ரிவிதோயமஹங்காரோ மஹதாதேவ ஜாயதே” என்கிறபடியே, ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸரூப பேதத்தாலே வைகாரிகமென்றும், தைஜஸமென்றும், பூதாதியென்றும் த்ரிவிதமான வஹங்காரமும் பிறக்குமென்கை. இத்தால் - த்ரிகுணத்ரவ்யமான மூலப்ரக்ருதியில் நின்றும் பிறந்ததாகையாலே, மஹானும் த்ரிகுணத்

௨௪. அஹங்கார மபிமாந ஹேதுவாயிருக்கும்.

௨௫ இதில் வைகாரிகத்தில்நின்றும் ஶ்ரோத்ரத்வக் சக்ஷுர் ஜிஹ்வாக்ராணங்களென்கிற ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்தும், வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்த்தங்களென்கிறகர்மேந்த்ரியங்களைந்தும்,மநஸ்ஸுமாகிறபதிநொரிந்த்ரியங்களும்பிறக்கும்

மகமாயிருக்கும; அப்படியேத்ரிகுணாத்மகமான மஹானில் நின்றும பிறந்ததாகையாலே, அஹங்காரமும த்ரிகுணமாயிருக்குமென்கை.

(௨௪) (அஹங்காரம் அபிமாநஹேதுவாயிருக்கும்) அதாவது- தேஹாத்மாபிமாநாதிகளை ஜநிப்பிக்கை. இத்தால் - இதினுடைய க்ருத்யம் சொல்லப்பட்டது.

(௨௫) (இதில் வைகாரிகத்தில் நின்றும) இத்யாதி. அதாவது இப்படி த்ரிவிதமான அஹங்காரத்தில வைகாரிகமாவது-ஸாத்விகாஹங்காரமாகையாலே, இதில் நின்றும, ஸத்வகார்யமானலகுத்வப்ரகாஶத்வங்களையுடைத்தான இந்த்ரியங்கள பதினொன்றும பிறக்குமென்கை. வைகாரிகத்தில் நின்றும் ஏகாதஶேந்த்ரியங்களும பிறக்குமென்று சொல்லிவிடாதே (ஶ்ரோத்ர த்வக் சக்ஷு ஜிஹ்வா க்ராணங்களென்கிற ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்தும, வாக் பாணி பாத பாயு உபஸ்த்தங்களென்கிற கர்மேந்த்ரியங்களைந்தும், மநஸ்ஸுமாகிற பதினொரிந்த்ரியங்களும்) என்று, இப்படியருளிச்செய்தது- இவற்றினுடைய கார்யபேதத்தையும, ஸம்ஜ்ஞாபேதத்தையுமொழிய, இவற்றினுடைய ஸ்வரூபபேதமும், வ்யவஹாரபேதமும தோற்றுகைக்கென்று; மநஸ்ஸுக்கு கார்யம உபயஸஹகாரித்வம். அதுதான் இவ்விடத்தில சொலலார்தொழிந்தது-மேலே யிவை தன்னை விஸ்தரேண சொலலுகிறவிடத்திலே சொல்லுகிறோமென்று. இந்த்ரியங்கள் ஸாத்விகாஹங்காரகார்ய மென்று அருளிச்செய்கையாலே இவற்றை ராஜஸாஹங்காரகார்ய மென்கிறபக்ஷம் ப்ரதிக்ஷிப்தம். (௧௪அ) "வைகாரிகாஹங்காரதிந்த்ரியாணி ... வைகாரிகாத் ... வைகாரிகாஸ்து தாரி"; என்றும் (௨௪௧) ... வாயு ...

அக்ஷிணீ ப்ராவிஶத் । திஶ: ஶ்ரோத்ரம் பூத்வா கர்ணௌ ப்ராவிஶந் । ஓஷதிவநஸ்பதயோ லோமாநி பூத்வா த்வசம் ப்ராவிஶந் । சந்த்ரமா மநோ பூத்வா ஹ்ருதயம் ப்ராவிஶத் । ம்ருத்யுரபாநோ பூத்வா நாபிம் ப்ராவிஶத் । ஆபோ ரேதோ பூத்வா ஶிஶ்நம் ப்ராவிஶந்" என்கிறபடியே, தேவாதிஷ்டிதங்களாகையாலே தேவஶப்த வாச்யங்களான விந்த்ரியங்கள் பதினொன்றும் ராஜஸாஹங்கார கார்யமென்பார்கள் சிலர், ஸாத்விகாஹங்காரகார்ய மென்பார்கள் சிலரென்று சொல்லி, அதில் ஸாத்விகாஹங்காரகார்ய மென்கிறதே ஸ்வபக்ஷமாக ஸ்ரீபாராஶரபகவான் நிஶ்சயிக்கை யாலே, இவர்க்கு இப்படி யருளிச்செய்யக் குறையில்லையிறே. இந்த்ரியங்கள் பதினொன்று என்கிற நியமமும் வ்யஷ்டி விஷய மன்று, ஸமஷ்டி விஷயம்; (௨௫௦) "தேஷாமவயவாந் ஸூக்ஷ்மாந் ஷண்ணாமப்யமிதௌஜஸாம் । ஸந்நிவேஶ்யாத்மமாத்ராஸு ஸர்வபூதாநி நிர்மமே" என்று, அணுக்களாகையாலே, ஸூக்ஷ்மங்களான விந்த்ரியங்களினுடைய அம்ஶங்களை ஆத்மமாத்ரைகளிலே ப்ரவேஶிப்பித்து ஸர்வபூதங்களையும் ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டித்தானென்று மநுவசநமுண்டாகையாலே. இதில், (௨௫௧) "ஸூக்ஷ்மாந்" என்கையாலே (௨௫௨) "அணவஶ்ச" என்கிற ஸூத்ரமர்யாதையாலே, இந்த்ரியங்கள் அணுவென்றும், (௨௫௩) 'கவய்வாந்' என்கையாலே, இந்த்ரியங்கள்தோறும் வ்யக்தி பாஹுள்யமுண்டென்றும், ஆத்ம மாத்ரைகளிலே கூட்டினனென்கையாலே, அடியிலே கொடுத்த இந்த்ரியங்களை யாவத்ஸம்ஹாரம் அநுவர்த்திக்குமென்றும், (௨௫௪) "ஶரீரம் யதவாப்நோதி யச்சாப்யுத்க்ராமதீஶ்வர: । க்ருஹீத்வைதாநி ஸம்யாதி வாயுர்கந்தாநிவாஶயாத்" என்கிற படியே, ஶரீரத்தைவிட்டு ஶரீராந்தரத்தை ப்ரவேஶிக்கும்போது இந்த்ரியங்களை க்ரஹித்துக்கொண்டு போமென்றும் தோற்றுகிறது. (௨௫௫) "ஷண்ணாம்" என்றும் (௨௫௬) "மந:ஷஷ்டாநி" என்றும் சொல்லுகிற ஸங்க்யாநிர்த்தேஶத்தில் நிர்ப்பந்தமில்லை, இந்த்ரியாந்தரங்களும் கூடிப்போகையாலே.

உசு. பூதாதியில் நின்றும் ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும், இதில் நின்றும் ஆகாஶமும் ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையும் பிறக்கும், இதில் நின்றும் வாயுவும் ரூபதந்மாத்ரையும் பிறக்கும் இதில் நின்றும் தேஜஸ்ஸும் ரஸதந்மாத்ரையும் பிறக்கும், இதில் நின்றும் அப்பும் கந்ததந்மாத்ரையும் பிறக்கும், இதில் நின்றும் ப்ருதிவி பிறக்கும்.

(உசு) இனிமேல், (உநள) "[illegible] ஜாயந்தே [illegible]" என்கிறபடியே, பூதாதிஶப்தவாச்யமான தாமஸாஹங்காரத்தில் நின்றும் தந்மாத்ரபஞ்சகமும், தத்விஶேஷமான ஆகாஶாதி பஞ்சபூதங்களும் உத்பந்நங்களாம் க்ரமம் அருளிச்செய்கிறார்; (பூதாதியில் நின்றும் ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும்) என்று தொடங்கி. அதாவது - பூதாதிஸம்ஜ்ஞிகமான தாமஸாஹங்காரத்தில் நின்றும் ஆகாஶத்தினுடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்த்தையான ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும்; இந்த ஶப்ததந்மாத்ரையில் நின்றும், இதினுடைய ஸ்த்தூலாவஸ்த்தையாய் வ்யக்தஶப்த குணகமான ஆகாஶமும், வாயுவினுடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்த்தையான ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையும் பிறக்கும்; இந்த ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையில் நின்றும், இதினுடைய ஸ்த்தூலாவஸ்த்தையாய் ஸ்பர்ஶகுணகமான வாயுவும்; தேஜஸ்ஸினுடைய ஸூக்ஷ்மமான ரூப தந்மாத்ரையும் பிறக்கும்; இந்த ரூபதந்மாத்ரையில் நின்றும், இதினுடைய ஸ்த்தூலாவஸ்த்தையாய் ரூபகுணகமான தேஜஸ்ஸும், அப்பினுடைய ஸூக்ஷ்மமான ரஸதந்மாத்ரையும் பிறக்கும்; இந்த ரஸதந்மாத்ரையில் நின்றும், இதினுடைய ஸ்த்தூலாவஸ்த்தையாய் ரஸகுணையான அப்பும், ப்ருதிவியினுடைய ஸூக்ஷ்மமான கந்ததந்மாத்ரையும் பிறக்கும்; இந்தகந்ததந்மாத்ரையில் நின்றும், இதினுடையஸ்த்தூலாவஸ்த்தையாய், கந்த குணையான ப்ருதிவி பிறக்கும் என்கை.

ஆகாஶமும் ஸ்பர்ஶ தந்மாத்ரையும் பிறக்கும், வாயுவும் ரூப தந்மாத்ரையும் பிறக்கும் என்று உத்பத்திசொல்லுகிற வளவில், பூதத்தை முற்படச்சொல்லி தந்மாத்ரையைப் பின்படச்சொல்லிக்கொண்டுவந்தது - பூதோத்பத்திக்கு அநந்தரம் தந்மாத்ரோத்பத்தி யென்கிற க்ரமம் தோற்றுகைக்காக. இந்த தந்மாத்ராத்தந்மாத்ரோத்பத்திக்ரமம் நம்மாசார்யர்களுக்கு மிகவும் ஆதரணீயமாய்ப்

உஎ. ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரை தொடக்கமான நாலுதந்மாத்ரைகளும் ஆகாஶம் தொடக்கமான நாலுபூதங்களுக்கும் கார்யமாய், வாயுதொடக்கமான நாலுபூதங்களுக்கும் காரணமாயிருக்குமென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்.

போரும்; அதுக்கடி - (உருக) "ஷோட³ஶகஸ்து விகார:" என்கிற ஶ்ருதிக்கு ஸ்வாரஸ்யம் ஸித்திக்கையாலே; (உருஎ) "ஸம்ஸாராத் க்ருதிவாஸநாதஶ்ரு தஶோர்ஹாரு, ஶப்³த³தந்மாத்ராதாகாஶம், ஸ்பர்ஶதந்மாத்ராத் வாயு:, வாயோ: ரூபதந்மாத்ரம், ரூபதந்மாத்ராத் தேஜ:, தேஜஸோ ரஸதந்மாத்ரம், ரஸதந்மாத்ராதாப:, அத்³ப்⁴யோ க³ந்த⁴தந்மாத்ரம், க³ந்த⁴தந்மாத்ராத் ப்ருதி²வீ" என்று, இந்தக்ரமத்தை யாதவப்ரகாஶாதிகளும் ஆதரித்துக்கொண்டு போந்தார்கள்.

(உஎ) இனி, பூதத் தந்மாத்ரோத்பத்திக்ரமமும் ஶாஸ்த்ர ஸித்தமாகையாலே அத்தையும் ஸங்க்ரஹேண வருளிச்செய்கிறார்; (ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரை தொடக்கமான நாலுதந்மாத்ரைகளும்) என்று தொடங்கி. அதாவது-பூதாதியில் நின்றும் ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும், ஶப்ததந்மாத்ரையில் நின்றும் ஆகாஶம் பிறக்கும், ஆகாஶத்தில் நின்றும் ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரை பிறக்கும்; ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையில் நின்றும் வாயு பிறக்கும், வாயுவில நின்றும் ரூபதந்மாத்ரைபிறக்கும். ரூபதந்மாத்ரையில் நின்றும் தேஜஸ்ஸு பிறக்கும், தேஜஸ்ஸில் நின்றும் ரஸதந்மாத்ரை பிறக்கும்; ரஸதந்மாத்ரையில் நின்றும் ஜலம் பிறக்கும், ஜலத்தில் நின்றும் கந்ததந்மாத்ரை பிறக்கும், கந்ததந்மாத்ரையில் நின்றும் ப்ருதிவி பிறக்கும் என்றபடி.

இக்க்ரமம் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணஸித்தம்; பூர்வக்ரமம் புராணாந்தரஸித்தமென்று சொல்லுவர்கள்; அது சொல்லவொண்ணாதிறே. (உருக) "ஷோட³ஶகஸ்து விகார:" என்று, ஆகாஶாதிபூதங்களைந்தையும், இந்த்ரியங்களோபாதி கேவலம் விக்ருதிகளாக ஶ்ருதி சொல்லுகையாலே. ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்திலே (உருஅ) "ஆகாஶஸ்து விகுர்வாண: ஸ்பர்ஶமாத்ரம் ஸஸர்ஜ

ஜஹு" என்று தொடங்கி, ஸ்பர்ஶதந்மாத்ராதிகளுக்கு காரண
மாகச்சொன்ன வாகாஶாதி பதார்த்தங்களையும், தந்மாத்ரலக்ஷண
மான பூதங்களாக ஸ்ரீ பராஶரபகவானுக்கு விவக்ஷிதமென்று
நினைத்து வ்யாக்யாதாக்கள் வ்யாக்யாநம்பண்ணிவைக்கையாலே.
ஆகையால், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலும் பூதாத்தந்மாத்ரோத்பத்தி
ஶாப்தமாய்த் தோற்றியிருந்ததேயாகிலும், வ்யாக்யாநப்ரக்ரியை
யைப் பார்த்தால் தந்மாத்ராத் தந்மாத்ரோத்பத்தியென்றே கொள்
ளவேணும். பூதாத்தந்மாத்ரோத்பத்திபக்ஷத்திலும், (உருக)
"அஷ்டௌ ப்ரக்ருதய ஷோடஶவிகாரா:" என்று சொல்லுகிற
ஷோடஶ விகாரங்களாகிறது-பூதங்களையொழியவாகஏகாதஶேந்த்ரியங்
களும் ஶப்தாதிகளைந்தும் என்று. தந்மாத்ரங்களுக்கு பூதங்க
ளோடு ஸ்வரூபபேதமின்றியிலே அவஸ்தாபேதமாத்ரமாகை
யாலே; (உருக) "அஷ்டௌ ப்ரக்ருதய:" என்று ப்ரக்ருதி மஹ
தஹங்காரங்களையும், ஆகாஶாதிகளைந்தையுஞ் சொல்லுகிறதென்
றும் ஶ்ருதப்ரதீபகர் நிர்வஹிப்பர்கள். இதுதான், ஸ்ரீவேதவ்யா
ஸபகவானாலே. (உருக) "அஷ்டௌ ப்ரக்ருதய: ப்ரோக்தா விகா
ராஶ்சாபி ஷோடஶ । அவ்யக்தம் ச மஹாம்ஶ்சைவ ததாஹங்கார ஏவ ச ।
ப்ருதிவீ வாயுராகாஶமாபோ ஜ்யோதிஶ்ச பஞ்சமம் । ஏதா:
ப்ரக்ருதயஸ்த்வஷ்டௌ விகாராநபி மே ஶ்ருணு । ஶ்ரோத்ரம் த்வக்
சைவ சக்ஷுஶ்ச ஜிஹ்வா க்ராணம் ச பஞ்சமம் । வாக்ச ஹஸ்தௌ ச
பாதௌ ச பாயுர்மேட்ரம் ததைவ ச । ஶப்தஸ்பர்ஶௌ ச ரூபம் ச
ரஸோ கந்தஸ்ததைவ ச । ஏதே விஶேஷா ரா
ஜேந்த்ர மஹாபூதேஷு பஞ்சஸு । புத்தீந்த்ரியாண்யதைதாநி
ஸவிஶேஷாணி மைதில । மநஷ் ஷோடஶகம் ப்ராஹு
ரத்யாத்மகதிசிந்தகா:" என்று, மோக்ஷதர்மத்திலே யாஜ்ஞவல்க்ய
ஜநக ஸம்வாதத்திலே சொல்லப்பட்டது. அப்படியே யமஸ்ம்ருதி
யிலும் (உகூo) "[illegible] வாதியாஹு ஜ்ஞாநிந:।
ஏதா: ப்ரக்ருதயஸ்த்வஷ்டௌ விகாரா ஷோடஶாபரே । ஶ்ரோ
த்ராக்ஷிரஸநாக்ராணத்வக்ச [illegible] । [illegible]
[illegible] । [illegible] விகாரா

ஷோடஸகஸ்து தாঃ” என்று சொல்லப்பட்டது; இந்த ஸ்ம்ருதியில் ப்ராக்ருதிகளிலே பரிகணிக்கையாலும், ப்ரதமத்திலே யெடுக்கையாலும் மந்தவ்யதையாலே மநஸ்ஸென்று ப்ரதாநத்வம் சொல்லப்படுகிறது. ஸங்கல்பரூபத்தாலே ப்ரதாநமான மநஸ்ஸு லக்ஷிக்கப்படுகிறதென்று ஸுபாலோபநிஷத் வ்யாக்யாநத்திலே ஸ்ருதப்ரகாசிகாசார்யராலே வ்யாக்யாதமாயிற்று; இப்படி இதிஹாஸாதிகளிலே சொல்லப்படுகையாலே, (உருக) “அவிஷேண வருக்ஷா தயঃ” என்கிற ஸ்ருதிக்கு பூதாத் கர்மேந்த்ரியோத்பத்தி பக்ஷத்தில் விரோதாபாவம் ஸுஸ்பஷ்டம் (உருக) “அவிநாசீஜிவாவ்ருதழ்” என்கிற த்ருஷ்டாந்தபலத்தாலே தக்தபீஜத்துக்கு அங்குர ஸக்தியில்லாதவோபாதி, ஆகாரதக்தமாயொழிந்தபோது உத்தரகார்யஸக்தியில்லையென்று தோற்றுகையாலும். காரணகுணத்வதோயாகிய உத்தரோத்தர விசேஷங்களில் (உருஉ) “ஆத்யாத்யஸ்ய குணம்ஸ்தேஷா மவாப்நோதி பரঃபரঃ” என்று, ஸ்வவிசேஷத்துக்குச் சொல்லுகிற குணவிசேஷங்கடானையாலும், (உருங) “அசப்தம் ஸ்பர்சமாத்ரம் து வஸ்துப்ரத்யக்ஷம் விசேஷத்வம் ...... ஸ்பர்சமாத்ரம் ...... வாயுர்விஸ்பர்சவிசேஷத்வம் ...... ” என்கிற புராணவசநங்களிலுடைய வாநுகுண்யத்துக்காகவும், (உருச) “தேஜஸ்ஸாத்தேஜஸ்ஸாயா ...... ஆகாசாத்யா நாஸ்திருபாணி ...... ” என்று, இதில் அதிக்ருதனை ஸாங்க்யவாசஸ்பதி சொல்லுகையாலும். “சார்யோத்பாதகங்களான தத்வங்கள் ஸ்வஸ்வகாரணவ்ருந்தங்களாய்க்கொண்டே யுத்பாதிக்கிறதென்று கொள்ளவேணும்” என்று, தத்வத்ரய விவரணத்திலே ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்கையாலும், (உருரு) ...... ” (உருசா) “யதா யதா ...... தயா ...... ” (உருஎ) “ஸ்பர்சமாத்ரம் ...... ” (உருஅ) “ஆகாசம் ஸப்தமாத்ரம் து ...... ஸ்பர்சமாத்ரம்

ஸகோவ்ருணொக" (உகூஅ) "ஓஷதீநாம் ஸ்வபாவேந ஸர்வ ஸகோவ்ருணொக" (உகூகூ) "ஸர்வஸாம் ப்ராணிநாம் ஸர்வ ஸகோவ்ருணொக" என்று, ஸ்ரீபராஶரபகவானாலே உக்தமாகையாலும், "முன்புத்தை தந்மாத்ரைகளோடே கூடிக்கொண்டு உத்தரோத்தர தந்மாத்ரைகள் ஸ்வவிஶேஷங்களைப் பிறப்பிக்கையாலே" என்று, இவர்தாம் மேலேயருளிச்செய்கையாலும் ஆவரண க்ரமங் கொள்ளவேணும்.

அப்படியே, பூர்வபாவியாகத்தைப்பற்ற ஸ்பர்ஶதந்மாத்ராதிகளுக்கு ஸ்வஸ்வவிஶேஷங்களை உத்பாதிக்குமளவில், ஸ்வஸ்வபூர்வபூதஸஹாயத்வமும் கொள்ளவேணும். அதாவது-பூதாதியில் நின்றும் ஶப்ததந்மாத்ரை பிறக்கும்; ஶப்ததந்மாத்ரையை பூதாதி ஆவரிக்கும்; இதில் நின்றும் ஆகாஶம் பிறக்கும், அநந்தரம் இந்த ஶப்ததந்மாத்ரையில்நின்றும் ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரை பிறக்கும்; ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையை ஶப்ததந்மாத்ரை யாவரிக்கும், இப்படி ஶப்ததந்மாத்ராவ்ருதையாய், ஆகாஶத்தை ஸஹாயமாகவுடைத்தான ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையில் நின்றும் வாயுபிறக்கும். இந்த ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையில் நின்றும் ரூபதந்மாத்ரை பிறக்கும். ரூபதந்மாத்ரையை ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரையாவரிக்கும், இப்படி ஸ்பர்ஶதந்மாத்ராவ்ருதையாய், வாயுவை ஸஹாயமாக வுடைத்தான ரூபதந்மாத்ரையில் நின்றும் தேஜஸ்ஸு பிறக்கும். இந்த ரூபதந்மாத்ரையில் நின்றும் ரஸதந்மாத்ரை பிறக்கும், ரஸதந்மாத்ரையை ரூபதந்மாத்ரை யாவரிக்கும், இப்படி ரூபதந்மாத்ராவ்ருதையாய், தேஜஸ்ஸை ஸஹாயமாகவுடைத்தான ரஸதந்மாத்ரையில் நின்றும் அப்பு பிறக்கும்; இந்த ரஸதந்மாத்ரையில் நின்றும் கந்ததந்மாத்ரை பிறக்கும், கந்ததந்மாத்ரையை ரஸதந்மாத்ரை யாவரிக்கும், இப்படி ரஸதந்மாத்ராவ்ருதையாய், அப்பை ஸஹாயமாகவுடைத்தான கந்ததந்மாத்ரையில் நின்றும் ப்ருதிவி பிறக்கும் என்கை. ஶப்ததந்மாத்ராவ்ருதமாய், ஆகாஶத்தை ஸஹாயமாகவுடைத்தான ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரத்தில் நின்றும் வாயுபிறக்குமென்று தொடங்கிச் சொன்ன விஶேஷோத்பத்தியில் க்ரமம் பூதாத் தந்மாத்ரோத்பத்திபக்ஷத்துக்கும் சேரும்; பூர்வபூர்வபூதத்தில் நின்றும் உத்தரோத்தர தந்மாத்ரோத்பத்தி

யாதிறவிது விஶேஷம். இது தத்வத்ரய விவரணத்தில் ஆச்சான் பிள்ளை யருளிச்செய்த க்ரமம்.

இங்ஙனன்றிகே, தத்வநிரூபணத்திலே ஜீயரருளிச்செய்தது மொருக்ரமமுண்டு. அதாவது- “பூதாதியில் நின்றும் ஶப்³ததந்மாத்ரை பிறக்கும்; ஶப்³ததந்மாத்ரையில் நின்றும் அதினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையான ஆகாஶம் பிறக்கும்; ஶப்³ததந்மாத்ரத்தையும், ஆகாஶத்தையும் பூதாதியாவரிக்கும்; இப்படி பூதாத்யாவ்ருதமாய் ஸ்தூலாகாஶஸஹக்ருதமாய்க்கொண்டு விக்ருதமான ஶப்³ததந்மாத்ரத்தில் நின்றும் ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரம் பிறக்கும்; இதில நின்றும் ஸ்பர்ஶகுணகமான வாயு பிறக்கும்; அவையிரண்டையும், காரணமான ஶப்³ததந்மாத்ரை யாவரிக்கும்; ஶப்³ததந்மாத்ராவ்ருதமாய், வாயு ஸஹக்ருதமாய் விகரித்த ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரத்தில் நின்றும் ரூபதந்மாத்ரை பிறக்கும்; அதில் நின்றும் ரூபகுணகமான தேஜஸ்ஸு பிறக்கும்; அவையிரண்டையும், காரணமான ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரை யாவரிக்கும்; இத்தாலே ஆவ்ருதமாய், தேஜஸ்ஸஹக்ருதமாய் விகரித்த ரூபதந்மாத்ரத்தில் நின்றும் ரஸதந்மாத்ரை பிறக்கும்; இதில் நின்றும் ரஸகுணகமான ஜலம் பிறக்கும்; அவையிரண்டையும் காரணமான ரூபதந்மாத்ரம் ஆவரிக்கும்; இத்தாலே ஆவ்ருதமாய், அப்பஸ்ஸஹக்ருதமாய்க்கொண்டு விகரித்த ரஸதந்மாத்ரத்தில் நின்றும் கந்ததந்மாத்ரம் பிறக்கும், அதில் நின்றும் கந்தகுணகமான ப்ருதிவி பிறக்கும்; அவையிரண்டையும், காரணமான ரஸதந்மாத்ரம் ஆவரிக்கு மென்கை. இதில் முற்பட்ட க்ரமத்திலே, ஸ்பர்ஶதந்மாத்ராதி சதுஷ்டயத்துக்கு ஸ்வஸ்வவிஶேஷோத்பாதநத்தில் பூர்வபூர்வபூத ஸாஹாய்யம் சொல்லப்பட்டது; பிற்பட்ட க்ரமத்தில் பூர்வதந்மாத்ரத்துக்கு உத்தரோத்தரதந்மாத்ரோத்பாதநத்தில ஸ்வஸ்வவிஶேஷ ஸாஹாய்யம்சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் அந்யோந்யவிரோதமில்லை. ஒன்றில் இரண்டும் அநுக்தமேயாகிலும், இரண்டும் அபேக்ஷிதமாகையாலே, ஆவரணகதநத்திலும் “பூர்வபூர்வ தந்மாத்ரம்-உத்தரோத்தர தந்மாத்ரத்தையும், தத்விஶேஷத்தையும் ஆவரிக்கும்” என்றுஜீயரருளிச்செய்கையாலும், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே, (உ௭௦) “ஶப்³த³மாத்ரம் ததா²காஶம் ஶப்³த³லக்ஷணம்” என்றவிதுக்கு - (உ௭௦) “ஶப்³த³மாத்ரம் - ஶப்³த³தந்மாத்ரம், ததா²

உஅ. தந்மாத்ரங்களாவன - பூதங்களினுடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்த்தைகள்.

[illegible] என்று, பிள்ளை பெங்களாழ்வார் வ்யாக்யாநம்பண்ணுகையாலும், தத்வத்ரய விவரணத்தில், தந்மாத்ரத்துக்கு ஆவரணம் சொன்னபோது தத்விசேஷத்துக்கு ஆவரணம் சொல்லிற்றில்லையேயாகிலும் அது உபலக்ஷணமாயித்தனை. அல்லாதபோது, அவ்விடந்தன்னில் பூதாத் தந்மாத்ரோத்பத்தி சொல்லவும் போகாது. ஆகையால் இரண்டும் கொள்ள வேணும்.

தத்வநிரூபணத்தில், தந்மாத்ர தத்விசேஷங்களிரண்டுக்கும் ஆவரணம் சொல்லுகிறவளவில் இரண்டையும் சேர்த்துப்பிடித்துச் சொல்லப்பட்டதேயாகிலும், விசேஷோத்பத்திக்கு முன்பே தந்மாத்ரத்துக்கு ஆவரணங்கொள்ள வேணும். த்வக்கில்லாத பீஜத்துக்கு அங்குரசக்தியில்லாதாப்போலே, ஆவரகத்தை யொழிந்த போது உத்தரகார்யசக்தியில்லையென்னுமிடம் கீழே சொல்லப்பட்டதிறே. இப்படி, பூததந்மாத்ரஸ்ருஷ்டி சொல்லுகிறவிடத்திலே ஆவரணக்ரமம்-வக்தவ்யமாயிருக்கச் செய்தேயும், அருளிச்செய்யாதொழிந்தது அபேக்ஷிதமல்லாமையன்று; ஸங்கோசேந உத்பத்திக்ரமத்தை யருளிச்செய்தாரித்தனை. பெரியவாச்சான் பிள்ளையும் இப்படியிறே அருளிச்செய்தது.

(உஅ) ஆக, பூததந்மாத்ரோத்பத்திக்ரமம் அருளிச்செய்தார் கீழ்; அதில் தந்மாத்ரங்கள்தான் எவை? என்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (தந்மாத்ரங்களாவன - பூதங்களினுடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்த்தைகள்) என்று. அதாவது - (உளக) “தஸ்மிம் ஸ்தஸ்மிம்ஸ்து தந்மாத்ரம் தேந தந்மாத்ரதா ஸ்ம்ருதா । தந்மாத்ராண்யவிசேஷாணி அவிசேஷாஸ்ததோ ஹி தே । ந ஶாந்தா நாபி கோராஸ்தே ந மூடாஶ்சாவிசேஷிண:” என்று, ஶாந்தத்வ கோரத்வ மூடத்வலக்ஷணமான விசேஷங்களை யுடைத்

உகூ. மற்றையிரண்டஹங்காரமும் ஸ்வகார்யங்களைப் பிறப்பிக்கும்போது, ராஜஸாஹங்காரம் ஸஹகாரியா யிருக்கும்.

தல்லாத ஸாந்தாதிமாத்ரத்தை குணமாகவுடைத்தாயிருக்கிற ஆகாசாதிபூதஸூக்ஷ்மங்கள்.

ஸாந்தத்வமாவது - அநுகூலவேதநீயத்வம்; கோரத்வமாவது - ப்ரதிகூலவேதநீயத்வம், மூடத்வமாவது - உதாஸீநவேதநீயத்வம். அதில், ஸ்வபாவமே ஸாந்தங்களாயிருக்கும் - பூமியும் ஜலமும்; கோரங்களாயிருக்கும் - தேஜஸ்ஸும் வாயுவும்; மூடமாயிருக்கும் ஆகாசம். ஔபாதிகத்தாலே யெல்லாபூதங்களும், ஸாந்தத்வ கோரத்வ மூடத்வங்களை யுடையனவாயிருக்கும். தந்மாத்ரங்களுக்கு இந்த ஸாந்தத்வாதிவிசேஷமில்லாமையாலே, அவை அவிசேஷங்களென்று சொல்லப்படுகிறன. ஆகையாலே, தந்மாத்ரங்களென்றும், அவிசேஷங்களென்றும் பர்யாயம். அதில் அபியுக்தரானவர்களும், (உஎஉ) "தந்மாத்ராண்யவிசேஷா ஜாத்யஹங்காரஜ்ஞா: ஸாந்தகோராதி ஸத்விசேஷரஹிதா: தே யதாவிசேஷா ஸ்ம்ருதா: ஸாந்தா கோராஸ்ச மூடாஸ்ச விசேஷாஸ் தேந தே ஸ்ம்ருதா: ஆகாசாதிவிசேஷஸ்ஸம்பவதி. தேநைவ தந்மாத்ரங்கேஷு தத்வஸ்த்வபாவாத் ஸஞ்ஜ்ஞாயந்தே தேஜஸ்ஸ்வபாவாதயோ விசேஷாஸ்ஸத்வாதிபி:" என்று சொல்லிவைத்தார்கள்.

ஆக, க்ரிஷிதாஹங்காரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, ஸாத்விகாஹங்காரத்தில் நின்றும் ஏகாதசேந்த்ரியங்களும், தாமஸாஹங்காரத்தில் நின்றும் பூததந்மாத்ரங்களும் உத்பந்நமாம் க்ரமம் சொல்லிற்று.

(உகூ) இனி, ராஜஸாஹங்காரத்தினுடைய கார்யம் சொல்லுகிறது, (மற்றை யிரண்டு அஹங்காரமும்) என்று தொடங்கி. அதாவது - ஸாத்விக தாமஸாஹங்காரங்களிரண்டும் ஸ்வகார்யங்களை யுத்பாதிக்கும்போது, பீஜத்தினுடைய அங்குரத்துக்கு ஜலம்போலவும், அக்நியினுடைய ஜ்வாலைக்கு வாயுபோலவும், ராஜஸாஹங்காரம் ஸஹகாரியா யிருக்குமென்கை. இது ஸஹகரிக்கை

௯௦. ஸாத்விகாஹங்காரம் ஶப்ததந்மாத்ராதி பஞ்சகத்தையு மடைவே ஸஹகாரியாய்க்கொண்டு ஶ்ரோத்ராதி ஜ்ஞா நேந்த்ரியங்க ளைந்தையும் ஸ்ருஷ்டிக்கும்; தத்ஸஹக்ருத மாய்க்கொண்டு வாகாதி கர்மேந்த்ரியங்க ளைந்தையும் ஸ்ருஷ்டிக்கும் இவற்றை யொழியத்தானே மநஸ்ஸை ஸ்ருஷ்டிக்குமென்றும் சொல்லுவர்கள்.

யாவது-(உ௱ரு) "ராஜஸ் வைகாரிகாத்" என்கிறபடியே, இவ ற்றில் இந்த்ரியஹேதுவான ஸத்வாஶ்ரயத்துக்கும், பூதஹேதுவான தமோஶ்ரயத்துக்கும் சஸ்வயமாவயான ரஜஸ்ஸு - ப்ரேரகமாய்க் கொண்டு ப்ரவர்த்திப்பிக்கை.

(௯௦) இப்படி, ஸாத்விக தாமஸாஹங்காரங்களுக்கு ஸாதா ரண ஸஹகாரியை யருளிச்செய்தார் கீழ்; அநந்தரம், ஸாத்விகா ஹங்காரத்துக்கு அஸாதாரணமாயிருப்பன சில ஸஹகாரிவிஶே ஷங்களை யருளிச்செய்கிறார்; (ஸாத்விகாஹங்காரம்) என்று தொடங்கி. அதாவது - ஸாத்விகாஹங்காரம் - இந்த்ரியங்களை ஸ்ருஷ்டிக்குமளவில், இவற்றினுடைய விஷயப்ரதிநியமத்துக்காக ஶப்ததந்மாத்ரத்தை ஸஹகாரியாகக்கொண்டு ஶ்ரோத்ரத்தையும், ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரத்தை ஸஹகாரியாகக்கொண்டு த்வகிந்த்ரியத் தையும். ரூபதந்மாத்ரத்தை ஸஹகாரியாகக்கொண்டு சக்ஷுஸ்ஸை யும், ரஸதந்மாத்ரத்தை ஸஹகாரியாகக்கொண்டு ஜிஹ்வையையும், கந்ததந்மாத்ரத்தை ஸஹகாரியாகக்கொண்டு க்ராணேந்த்ரியத் தையும் ஸ்ருஷ்டிக்கும். இப்படி, ஶப்ததந்மாத்ராதி பஞ்சகத்தை யும் அடைவே ஸஹகாரியாகக்கொண்டு ஶ்ரோத்ராதி ஜ்ஞாநேந்த்ரி யங்களைந்தையும் ஸ்ருஷ்டிக்க வநந்தரம், ஶ்ரோத்ர க்ராஹ்யமான ஶப்தவிஷயமதையும், த்வகிந்த்ரியக்ராஹ்யமான ஸ்பர்ஶ விஷய மையும், சக்ஷுர் க்ராஹ்யமான ரூபத்தில ப்ரவ்ருத்திஹேதுவாயும், ரஸநாவிஷயரஸாஶ்ரயமான ஜலத்தினுடைய நிஸ்ஸரணஹேது வாயும், க்ராணவிஷய கந்தாஶ்ரயப்ருதிவ்யாஶமான அந்நாதி களில் ருஜீஷோத்ஸர்ஜநஹேதுவாயும், இப்படி ஜ்ஞாநேந்த்ரிய பஞ் சகஶேஷமாய்க்கொண்டு ஶப்தாதிபஞ்சகத்தையும் ஒட்டியிருக் கும். கர்மேந்த்ரியபஞ்சகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்குமளவில், ஶ்ரோத்ர ஸஹக்ருதமாய்க்கொண்டு வாக்கையும், த்வக்ஸஹக்ருதமாய்க்

௯௧. சிலர், இந்த்ரியங்களிலே சிலவற்றை பூதகார்ய மென்றார்கள்.

௯௨. அது ஶாஸ்த்ரவிருத்தம்.

௯௩. பூதங்களாப்யாயகங்களித்தனை.

கொண்டு பாணியையும், சக்ஷுஸ்ஸஹக்ருதமாய்க்கொண்டு பாதத்தையும், ஜிஹ்வாஸஹக்ருதமாய்க்கொண்டு உபஸ்த்தத்தையும், க்ராணஸஹக்ருதமாய்க்கொண்டு பாயுவையும் ஸ்ருஷ்டித்து, ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களுக்கும் கர்மேந்த்ரியங்களுக்கும் ஸஹகாரியாய், உபயாத்மகமான மநஸ்ஸை ஸஹகாரி நிரபேக்ஷமாகத்தானே ஸ்ருஷ்டிக்கு மென்று, தத்வவித்துக்கள் சொல்லுவர்கள்” என்கை. இது தன்னை ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராண வ்யாக்யாநத்திலே, (௨௭௪) “ஐந்த்³ரியஸ்ருஷ்டிஸ்து, வைகாரிகாஹங்காராத் தாமஸாஹங்காரஸஹாயாத் ஶ்ரோத்ராதிஜ்ஞாநேந்த்³ரியஸ்ருஷ்டி:, தஸ்மாதே³வ தத்ஸஹாயாத் வாகா³தி³கர்மேந்த்³ரியஸ்ருஷ்டி:, அஸஹாயாத் தஸ்மாந்மநஸ்ஸ்ருஷ்டிரிதி” என்று பிள்ளை யெங்களாழ்வாரும் அருளிச்செய்தார்.

(௯௧) அநந்தரம், இப்படி தாமருளிச்செய்த விந்த்ரியோத்பத்திக்ரமத்துக்கு விரோதிபக்ஷத்தை நிரஸிக்கைக்காக அத்தை யுத்க்ஷேபிக்கிறார்; (சிலர், இந்த்ரியங்களிலேசிலவற்றை பூதகார்யமென்றார்கள்) என்று. அவர்களாகிறார்-க்ராணாதிகளான விந்த்ரியங்களை ப்ருதிவ்யாதி பூதகார்யமாகவேசொல்லும் நையாயிகாதிகள்; அவர்கள் தான் ஆநுமாநிகராகையாலே அநுமாநத்தாலேயிறே அர்த்தத்தை ஸாதிப்பது.

(௯௨) அத்தை, காலாத்யயாபதேஶத்தாலே தூஷிக்கிறார்; (அது ஶாஸ்த்ரவிருத்தம்) என்று; அதாவது - இந்த்ரியங்களை பூதகார்யமென்று சொல்லுவது - இவற்றை ஆஹங்காரிகங்களாகச் சொல்லுகிற இதிஹாஸபுராணாதிகளுக்கு விருத்தமென்கை.

(௯௩) அதுவென்? மோக்ஷதர்மத்திலே, (௨௭௫) “ஶப்³த³: ஶ்ரோத்ரம் ததா² கா²நி த்ரயமாகாஶஸம்ப⁴வம் । வாயோ: ஸ்பர்ஶஸ்ததா²

[illegible]" என்று சொல்லுகையாலே; இதிஹாஸாதிகள் தன்னிலேயும் இந்த்ரியங்களுக்கு பௌதிகத்வம் சொல்லப்படுகை யால் பூதங்கள் இவற்றுக்குக் காரணமாகவேணுமே! என்ன; (பூதங்கள் ஆப்யாயகங்களித்தனை) என்கிறார். அதாவது - இதிஹாஸாதிகளில் இந்த்ரியங்களுக்குச் சொன்ன பௌதிகத்வம் - பூதங்களாலுண்டான ஆப்யாயநமாத்ரத்தைப் பற்றவாகையாலே, இந்த்ரியங்களுக்கு பூதங்கள் ஆப்யாயகங்களித்தனை, காரணங்களன்றென்கை. ஆப்யாயகத்வமாவது - போஷகத்வம்; இன்னமும், அஹங்காரத்தை இந்த்ரியங்களுக்கு நிமித்தகாரணமாகவும் பூதங்களையிவற்றுக்கு உபாதாநகாரணமாகவும் சொல்லுகிறதொரு குத்ருஷ்டிமதமுண்டிறே. (26) "[illegible]" "[illegible]" "[illegible]" என்று; பிள்ளைபெங்களாழ்வாரெடுத்துக்கழித்தது. அதுவும், "இந்த்ரியங்களிலே சிலவற்றை" என்று தொடங்கி இவருளிச்செய்த க்ரமந்தன்னாலே ப்ரதிக்ஷிப்தம். அப்போதைக்கு, (அதுபால்த்ராவிருத்தம்) என்றது - (27) "ஏகாதஸம் மநஸ்சாத்ர தேவா வைகாரிகா: ஸ்ம்ருதா:" இத்யாதிகளாலே இவற்றை ஸாத்விகாஹங்கார கார்யமாகவே சொல்லுகிற புராணாதிகளுக்கு விருத்தமென்கை. புராணாதிகளைப்பற்ற, (26) "[illegible]" இத்யாதி ஸ்ருதிக்கு ப்ராபல்யமுண்டேயாகிலும், (28) "[illegible]" என்கையாலே, உபப்ரும்ஹணாநுகூலமாக அதுக்குஅர்த்தங்கொள்ளவேணுமென்று கருத்து. ஆனால், உபப்ரும்ஹணங்கள் தன்னிலேயும் பௌதிகத்வஞ் சொல்லுகையாலே, இவற்றுக்கு பூதங்கள் காரணமாயன்றோ தோற்றுகிறது என்ன; (பூதங்கள் ஆப்யாயகங்களித்

௯௪. இவைகூடினாலல்லது கார்யகரமல்லாமையாலே, மண்ணையும் மணலையும் நீரையும் சேர்த்தொரு த்ரவ்யமாக்கிச்சுவரிடுவோரைப்போலே, ஈஶ்வரனிவற்றையெல்லாம் தன்னிலே சேர்த்தோரண்டமாக்கி, அதுக்குள்ளே சதுர்முகனை ஸ்ருஷ்டித்தருளும்

தனை) என்று நிர்வாஹம். ச்ரோத்ராதிகளான இந்த்ரியங்களுக்கு ப்ருதிவ்யாதிபூதங்களாலுண்டான வாப்யாயநம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே ப்ரஸித்தம். இதுதான் ஸ்பஷ்டமாக ஶ்ருதப்ரகாஶிகையிலே, (௨௭௬) "[illegible]" (௨௭௦) "[illegible]" இத்யாதி, "[illegible]" இத்யாதி' என்று, ஶ்ருதப்ரகாஶிகாகாரராலே அபிஹிதமாயிற்று.

இப்படி, இந்த்ரியங்களுக்கு பூதங்கள் எப்போதும் ஆப்யாயகங்களாயிருக்குமென்னுமிடம், மோக்ஷதர்மத்திலே, ப்ருகு பரத்வாஜ ஸம்வாதத்திலே (௨௮௦) "[illegible]" என்று, ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால், பூதங்கள் இந்த்ரியங்களுக்கு ஆப்யாயகங்களித்தனை; காரணங்களன்று என்றதாயிற்று.

(௯௪) ஆக, இப்படி மஹதாதிபதார்த்தங்களினுடைய வுத்பத்திக்ரமம் அருளிச்செய்தாராய் நின்றார் கீழ்; இவற்றைக்கொண்டு ஈஶ்வரன் அண்டஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணும்படியை யருளிச்செய்கிறார் மேல்; (இவைகூடினாலல்லது கார்யகரமல்லாமையாலே) என்று. அதாவது-(௨௮௧) "[illegible]" என்கிறபடியே, ஶாந்தத்வ கோரத்வ மூடத்வங்களாலே நாநாஶக்தியுக்தங்களாய் ப்ருதக்பூதங்களாயிருக்கிற இம்மஹதாதி

பதார்த்தங்கள் பரஸ்பர ஸங்கதமானாலல்லது அண்டரூபமான கார் யத்தை யுத்பாதிக்கமாட்டாமையாலே யென்கை.

(மண்ணையும், மணலையும், நீரையும் சேர்த்து ஒரு த்ரவ்யமாக் கிச் சுவரிடுவாரைப்போலே) அதாவது - ப்ருதக் வீர்யங்களாய், ப்ருதக்ஸ்த்திதங்களாயிருக்கிற ம்ருத்ஸிகதா ஸலிலங்களை அந்யோந் யம்சேர்த்து தத்ஸமுதாயாத்மக மானதொரு த்ரவ்யமாக்கி பித்தி ரூபமானதொரு கார்யத்தை நிர்மிப்பாரைப்போலே என்கை.

(ஈஸ்வரன் இவற்றையெல்லாந் தன்னிலேசேர்த்து ஓரண்ட மாக்கி) அதாவது-ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவான ஈஸ்வரன், (௨௮௨) "ஸமேத்யாந்யோந்யஸம்யோகம் பரஸ்பரஸமாஶ்ரயா:" (௨௮௩) "ஏகஸங்காதலக்ஷ்யாஶ்ச ஸம்ப்ராப்யைக்யமஶேஷத:। மஹதாத்யா விஶேஷாந்தா ஹ்யண்டமுத்பாதயந்தி தே" என்கிறபடியே இவற்றையெல்லாம் அந்யோந்யம் ஸங்கதமாக்கி யிவற்றாலே அண் டஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணியென்கை. இவ்வண்டத்துக்குள்ளே மஹ தாதிகார்யங்களை யடையக்காண்கையாலே, மஹதாதிபதார்த்தங்க ளெல்லாவற்றையும்சேர்த்து அண்டஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணினா னென்னுமிடம் ஸுவ்யக்தம். ஆகையாலே, (௨௮௪) "பூதேப்யோண்டம் மஹாபுத்தே ப்ருஹத்ததுதகேஶயம்" என்று, பூதங்களில் நின்றும் அண்டம் உத்பந்நமாம்; அது உதகத்திலே கிடக்கு மென்று சொன்னது உபலக்ஷணம் (௨௮௫ "அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ தாஸு வீர்யமவாஸ்ருஜத்। ததண்டமபவத்தைமம் ஸஹஸ்ராம்ஶுஸமப்ரபம்" என்று, அப்புக்களில்நின்றும் அண்டம் உத்பந்ந மாமென்று மநுபகவான்சொன்னதும் உபலக்ஷணம். அதாவது-பூர் வபூதாம்ஶங்களோடே ஸம்ஸ்ருஷ்டமுமாய், ப்ருதிவியும் தனக் குள்ளே கரைந்துகிடக்கிற ஜலத்தில்நின்றும் உத்பந்நமாய் அதிலே கிடக்குமென்றபடி.

இப்படி, அண்டஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணும்படியை யருளிச்செ ய்து, அநந்தரம், இந்தபாஹ்யமானபூதங்கள் ஆந்தரமான வாகாஶா திகளாய்ப் பரிணமித்தபின்பு அவற்றைக்கொண்டு லோகவிபாகங்க ளைப்பண்ணுவதுக்காகவும், அந்த லோகங்களில் தேவாதிஜீவவிபா

௩௫. அண்டத்தையும் அண்டகாரணங்களையும் தானே யுண்டாக்கும்; அண்டத்துக்குட்பட்டவஸ்துக்களை சேதநர்க் கந்தர்யாமியாய் நின்றுண்டாக்கும்.

கங்களைப் பண்ணுகைக்காகவும், இவ்வண்டத்துக்குள்ளேபத்தாத்ம ஸமஷ்டிபூதனை ப்ரஹ்மாவை ஸ்ருஷ்டிக்கருளும்படியை யருளிச் செய்கிறார்; (அதுக்குள்ளே சதுர்முகனை ஸ்ருஷ்டிக்கருளும்) என்று. சதுர்முகனுக்கு பத்தாத்ம ஸமஷ்டிபாவமாவது - இவ்வண்டத்துக்கு வேண்டும் கர்மவஶ்யசேதநர் இவன் ஶரீரத்திலே யுண்டாய்க்கிடக்கை. இப்படி சதுர்முகனை ஸ்ருஷ்டித்தது இனிமேலுண்டான ஸ்ருஷ்டியெல்லாம் ஸத்வாரகமாகநின்று செய்வதாகவிறே,

(௩௫) அதுதன்னை தர்ஶிப்பிக்கைக்காக ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டியிலும், வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியிலும் ஸர்வேஶ்வரன் செய்யும் க்ரமத்தை யருளிச்செய்கிறார் மேல்; (அண்டத்தையும், அண்டகாரணங்களையும் தானேயுண்டாக்கும்); அதாவது - ஸமுதாயகார்யமான வண்டத்தையும், தத்காரணமான மஹதாதி பதார்த்தங்களையும் ஸத்ய ஸங்கல்பனை தன்னுடைய அவ்யவஹிதஸங்கல்பத்தாலே யுண்டாக்குமென்கை. (௨௮௬) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே.

(அண்டத்துக்கு உள்பட்ட வஸ்துக்களை சேதநர்க்கு அந்தர்யாமியாய் நின்று உண்டாக்கும்) அதாவது-சதுர்முகாதி சேதநருடைய ஹ்ருதயங்களிலேயிருந்து, (௨௮௭) "[illegible]" என்று, ஸங்கல்பஜ்ஞாநாதிகளை ஜநிப்பித்துக்கொண்டு, அண்டாந்தர்வர்த்திகளான ஸகல பதார்த்தங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்குமென்கை. (௨௮௮) "[illegible]" என்று, ஈஶ்வரன் ஸகலகர்த்ருஶரீரியாய்க்கொண்டு ஸகலகார்யங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்கும் என்னக்கடவதிறே.

௫௯. அண்டங்கள்தானநேகங்களாய், பதிநாலுலோகங்களோடேகூடி, ஒன்றுக்கொன்று பதித்துமடங்கான ஏழாவரணங்களாலும் சூழப்பட்டு, ஈஶ்வரனுக்கு க்ரீடாகந்துகஸ்த்தாநீயங்களாய், ஜலபுத்புதம்போலே ஏககாலத்திலே ஸ்ருஷ்டங்களாயிருக்கும்.

(௫௯) (ஈஶ்வரன் இவற்றையெல்லாந் தன்னிலேசேர்த்து ஓரண்டமாக்கி) என்று, ஸர்வேஶ்வரன், மஹதாதிபதார்த்தங்களைச் சேர்த்து அண்டஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணுமென்னும் இவ்வளவிறே கீழருளிச்செய்தது; இப்போது, அந்த அண்ட பஹுத்வத்தையும், அவற்றினுடைய கட்டளையிருக்கும்படியையும், அவைதான் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு இன்னவிநியோகத்துக்கு உறுப்பென்னுமத்தையும், அவற்றினுடைய பரிமாணப்ரகாரத்தையும் அருளிச்செய்கிறார்; (அண்டங்கள் தான்) என்றுதொடங்கி. (அண்டங்கள்தான் அநேகங்களாய்) (உ௮௯) "அண்டாநாந்து ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ராண்யயுதாநி ச । ஈத்ருஶாநாம் ததா தத்ர கோடிகோடிஶதாநி ச" என்னக்கடவதிறே. (பதிநாலுலோகங்களோடேகூடி) பதிநாலுலோகங்களாவன-கீழில் அண்டகபாலத்துக்குமேல் எண்பத்துமூன்று நூறாயிரத்தைப்பதினாயிரம் யோஜநம் உயர்த்தியுடைத்தான கர்ப்போதகத்தின்மேலே, (உ௯௦) "ஸப்ததிஸ்து ஸஹஸ்ராணாம் த்விஜோச்ச்ராயோऽபிகத்யதே । தஶஸாஹஸ்ரமேகைகம் பாதாளம் முநிஸத்தம । அதலம் விதலஞ்சைவ நிதலஞ்ச கபஸ்திமத் । மஹாக்யம் ஸுதலஞ்சாக்ர்யம் பாதாளஞ்சாபி ஸப்தமம்" என்கிறபடியே, ஓரொன்று பதினாலாயிரம் யோஜநத்தளவுயர்த்தியையும் பரப்பையுமுடைத்தாய், தைத்யதாநவபந்நகஸர்ப்பாதிகள் வர்த்திக்கும் தேஶமாய், (உ௯௧) "ஶுக்லக்ருஷ்ணாருணா: பீதா: ஶர்கரா: ஶைலகாஞ்சநா: । பூமயோ யத்ர மைத்ரேய வரப்ராஸாதஶோபிதா:" என்கிறபடியே. ஶுக்லங்களாயும், க்ருஷ்ணங்களாயும், அருணங்களாயும், பீதங்களாயும், அவாலுகாமயமான ஶர்க்கராரூபமாயும், ஶைலமாயும், பொன்னாயுமிருக்கிற ஸ்தலவிஶேஷங்களையுடையவையாய், விலக்ஷணமான மாளிகைகளாலே யலங்க்ருதமாய், ஸ்வர்க்காதிகளிலுங்காட்டில் அதிஶயபோக்யமாய், அதலமென்றும், விதலமென்றும்,

திதலமென்றும், கபஸ்திமத்தென்றும் சொல்லப்பட்ட தலாதலமென்றும், மஹாதலமென்றும், ஸுதலமென்றும், பாதாளமென்றும் பேரையுடைத்தான அதோலோகங்களேழும், இதுக்குமேல் எழுபதினாயிரம் யோஜநமகலத்தை யுடைத்தாய், ஸப்தத்வீபஸாகரபர்வதாதி விஶிஷ்டமாய், பாதசாரிகளான மநுஷ்யாதிகள் வர்த்திக்கும் தேஶமாய், பத்மாகாரமான பூலோகமும், பூலோகத்துக்குமேல் ஆதித்யனுக்குக்கீழ் நூறாயிரம் யோஜநத்தளவு வுயர்த்தியையுடைத்தாய், கந்தர்வாதிகள் வர்த்திக்கும் தேஶமான புவர்லோகமும், ஆதித்யனுக்குமேல் த்ருவனுக்குக்கீழ் பதினொருநூறாயிரம் யோஜநத்தளவு வுயர்த்தியையுடைத்தாய், ஸாதிகாரரான க்ரஹ நக்ஷத்ரேந்த்ராதிகள் வர்த்திக்கும் தேஶமான ஸ்வர்லோகமும், த்ருவனுக்குமேல் ஒருகோடி யோஜநத்தளவு வுயர்த்தியையுடைத்தாய், (உகூஉ) "விநிவ்ருத்தாதிகாராஸ்து ஸம்ஹரோகநிவாஸிநः" என்று நிவ்ருத்தாதிகாரராய் அதிகாராபேக்ஷரான இந்த்ராதிகள் வர்த்திக்கும் தேஶமான மஹர்லோகமும், அந்த மஹர்லோகத்துக்குமேல் இரண்டுகோடி யோஜநத்தளவு வுயர்த்தியை யுடைத்தாய், ப்ரஹ்மபுத்ரர்களான ஸநகாதிபரமயோகிகள் வர்த்திக்கும் தேஶமான ஜநர்லோகமும், ஜநர்லோகத்துக்குமேல் எட்டுகோடி யோஜநத்தளவு வுயர்த்தியை யுடைத்தாய், வைராஜாக்யரான ப்ரஜாபதிகள் வர்த்திக்கும் தேஶமான தபோலோகமும், தபோலோகத்துக்குமேல் நாற்பத்தெட்டு கோடி யோஜநத்தளவு வுயர்த்தியை யுடைத்தாய், (உகூங). "தஷோஶ்ஷோடஶைவ ஜநாத்தூர்த்வேக வர்த்தஸ்ஸாநந்தஸ ஷிதத்தைவலோகாः । விஷ்ணோர்நந்தஷிலோகாவிஶாலா ஸாம்ஸாநோகாம்ஸா நபாஸ்ஸ்ய ஜஷ்டி" என்கிற படியே, ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ஶிவர்களும், அவர்களை யுபாஸித்து தத்ப்ராப்தி பண்ணினவர்களும் வர்த்திக்கும் தேஶமான ஸத்யலோகமும், ஆக ஊர்த்வாதःகடாஹங்களுக்கு நடுவு அறுபதுகோடியோஜநம் அண்டோச்ச்ராயமாயிருக்கும். ஐம்பதுகோடியோஜநம் அண்டோச்ச்ராயமென்பாருமுண்டு. அதில், உகூச, "ஸஹஸ்ராணாம் ஶதாந்யூர்த்வம் கோடிஸ்ஸ்யு பஞ்சவிம்ஶதி:" என்கிற ஶௌநகவசநத்தின்படியே, ஸூர்யனுக்குமேல் இருபத்தஞ்சுகோடியும், கீழ் இருபத்தஞ்சுகோடியுமாயிருக்கும்.

இப்படியிருந்துள்ள சதுர்த்தஶபுவநங்களோடேகூடி, (ஒன்றுக்கொன்று பதித்துமடங்கான ஏழாவரணங்களாலும் சூழப்பட்டு) அதாவது-கீழ்ச்சொன்ன பதினாலுலோகத்தையும், (௯௫) “ஏதத³ண்டகடாஹேந திர்யகூ³ர்த்⁴வமத⁴ஸ்ததா² । கபித்த²ஸ்ய யதா² பீ³ஜம் ஸர்வதோ வை ஸமாவ்ருதம்” என்கிறபடியே, உள்வாயில் விளாஞ்சதையை விளாமோடு எங்குமொக்க ஆவரிக்குமா போலே, (௯௬) “கோடியோஜநஸாஹஸ்ரை꞉ கடாஹஸ்ஸம்வ்ருத꞉ ஸ்தி²த꞉” என்று, கோடியோஜனமிட்பம் அவகாஶதயோக்தமான படியே அண்டகடாஹம் ஆவரித்துநிற்கும். ஸாண்டகடாஹமான இவ்வண்டம், (௯௭) “ஏஷா ஸமுத்³ரபர்யந்தா ஜலத³ஸ்ருதா” என்கிறபடியே, தன்னில் பதித்துமடங்கு பரந்திருக்கிற ஜலதத்த்வத்தாலே ஆவ்ருதமாயிருக்கும். (௯௮) “பஞ்சாஶத்கோடிவிஸ்தாரா ஸேயமுர்வீ மஹாமுநே । ஸஹைவாண்டகடாஹேந ஸத்³வீபாப்³தி⁴மஹீத⁴ரா” என்று, ஸாண்டகடாஹமான பூமண்டலம் பஞ்சாஶத்கோடி விஸ்தாரமாகச் சொல்லுவாரும், (௯௯) “ஶதகோடிவிஸ்தாரம் ஸாண்டகடாஹம்” என்று, வாராஹபுராணத்திலே சொல்லுகையாலும், இப்படி, ஸ்காந்தபுராணத்திலே ஶிவாஹஸ்யத்திலே பரக்கச் சொல்லுகையாலும், மேருவைச் சுற்றும் பஞ்சாஶத்கோடிவிஸ்தாரத்தைக் கொண்டு பூமியை ஶதகோடிவிஸ்தாரமாகச் சொல்லுவாருமாயிருக்கும். இதில், இரண்டுக்கொரு மர்யாதையைத்தளமாக்கி, அதில் பதித்துமடங்கு பெருத்த ஜலதத்த்வத்தாலே ஆவ்ருதமாயிருக்குமென்றபடி. அண்டகடாஹத்தைப்பற்ற பதித்துமடங்கு பெருத்த ஜலதத்த்வத்தாலே ஆவ்ருதமென்பாருமுண்டு. இப்படி தஶோத்தரமாய்க் கொண்டு ஜலதத்த்வத்தை தேஜஸ்தத்த்வம் ஆவரிக்கும், அப்படியத்தை வாயுதத்த்வம் ஆவரிக்கும், வாயுவை ஆகாஶம் ஆவரிக்கும், ஆகாஶத்தை அஹங்காரம் ஆவரிக்கும், அஹங்காரத்தை மஹத்தத்த்வம் ஆவரிக்கும், அந்த மஹத்தத்த்வத்தை அவ்யக்தம் ஆவரிக்கும் (௱) “தத³நந்தமஸங்க்²யாதப்ரமாணம்” என்று, அபரிமிதப்ரமாணமான அவ்யக்தத்துக்கு ஆவரணத்வப்ரயுக்தமான தஶோத்தரத்வம் கூடும்படி யெங்ஙனே? என்னில்; ஆயிரத்திலே பத்துமுண்டாமாபோலே அபரிமிதஸங்க்யையிலே பதுவுமுண்டாகையாலே

௧௭. பூதங்களில் ஆகாஶம் அவகாஶஹேது; வாயு வஹநாதி ஹேது; தேஜஸ்ஸு பசநாதிஹேது; ஜலம் ஸேசந பிண்டீகரணாதிஹேது; ப்ருதிவி தாரணாதிஹேதுவென்பர்கள்.

கூடும். (௧௦௧) “ வரிவஹ்ந்யாகாஶே ஶ்வேதாஶ்வதாஶ்வதாதி நாவஹி: । வ்ருதம் உஶந்தோ ஶரண்ணம் ஸுஶ்வதாஶ்வதோ ஹோதா தயா । ஸவ்யேக்த நாவ்ருதோ ஸைவ ஸ்ஹம் தேவஸ்ய தேவஸ்ய ஹிதோ தாஹோஹு । ஸஹிதாவர தெண்ணாரணம் ஸத்வஹிவ்யாக்ருதோ தாவ்ரதழ” என்கிறபடியே, இப்படி தமோத்தரங்களான ஸப்தாவரணங்களாலும் சூழப்பட்டு;(ஈஶ்வரனுக்கு க்ரீடாகந்துகஸ்தாநீயங்களாய்) அதாவது-க்ரீடாபரனான பாலனுக்கு க்ரீடநகங்கள்போலே, க்ரீடாரஸாநுபூஷணனான ஈஶ்வரனுக்கு லீலோபகரணங்களாயிருக்கை. (௧௦௨) “ ஹரேவிஹரஸ்க்ரீடாகந்துகேஸ்விஜந்து:” என்றும், (௧௦௩) “க்ரீடதே ஹரவாந்தைவே பெரியஸ்க்ரீடநகைரிவ” என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஈஶ்வரனுக்கு விபூதியாய் லீலோபகரணமாயிறே இருப்பது. (ஜலபுத்புதம்போலே, ஏககாலத்திலே ஸ்ருஷ்டங்களாயிருக்கும்) அதாவது - இவ்வண்டங்களை ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்குமளவில், ஒவ்வொரு படையாக இட்டு அகமெடுக்குமாபோலே, க்ரமத்தாலே பரிணமிக்கையன்றியே, (௧௦௪) “நக்ஷணே விஸ்ரஜம்தக ஜலபுத்புதவத்தழ” என்கிறபடியே, நீர்க்குமிழிபோலே யொருகாலே உத்பந்நங்களாமென்கையும், அநேக ஜலபுத்புதங்கள் ஏககாலத்திலே யுத்பந்நங்களாமாபோலே, (௧௦௫) “ ஸக்ருதேவ ப்ரஸூதே ” என்கிறபடியே, ஸகலாண்டங்களும் ஏககாலத்திலே யுத்பந்நங்களாமென்கையும். ஆக, “அண்டங்கள் தான் அநேகங்கள்” என்னுமிடமும், அவை தான் எல்லாமொன்றுபோலே யிருக்குமென்னுமிடமுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று.

(௧௭) பூதபஞ்சகங்களுக்கும் தனித்தனியே விநியோகங்களை தர்ஶிப்பிக்கிறார்மேல்; (பூதங்களில் ஆகாஶம் அவகாஶஹேது) அதாவது - ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும், ஸ்த்திதி கமநாதிகளுக்கு இடங்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறவிது - ஆகாஶத்துக்கு விநியோகமென்கை. (௧௦௬) “ ஸவ்யேஷாம் ஸவ்யதோ ஹாவகாஶம் ஸஷ

௯அ ஶ்ரோத்ராதி ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்துக்கும் அடைவே ஶப்தாதிகளைந்தையும் க்ரஹிக்கை தொழில்; வாகாதிகர்மேந்த்ரியங்களைந்துக்கும் விஸர்க்க ஶில்ப கத்யுக்திகள் தொழில்; மநஸ்ஸு-இவை யித்தனைக்கும் பொது.

க்ஷேத்ரேஷு ஸ்பர்ஶேந்த்ரியம் ... [illegible] விவிக்தா" என்று, இதுக்கு அநேகவிநியோகங்களுண்டாயிருக்க இதொன்றையும் அருளிச்செய்தது இதினுடைய ப்ராதாந்யத்தைப் பற்ற. இதுதான் மற்றையவற்றுக்கும் உபலக்ஷணம். (வாயுவஹநாதிஹேது) வஹநம் - வஹிக்கை. ஆதிஶப்தத்தாலே - வ்யூஹந சேஷ்டாதிகளைச் சொல்லுகிறது. இதுதான்-(௯0எ) "வாயோஸ் ஸ்பர்ஶி ... [illegible] ... வஹநஞ்சைவ ஶீகரோதிவஸந்ததம்" என்று சொல்லப்பட்டதிறே. (தேஜஸ்ஸு-பசநாதிஹேது) பசநமாவது-பாகம்பண்ணுகை, ஆதிஶப்தத்தாலே-ஔஷ்ண்ய ப்ரகாஶாதிகளைச் சொல்லுகிறது. இதுவும், (௯0அ) "அக்நேரௌஷ்ண்யம் ... [illegible] ... ஶக்தா ... [illegible]" என்று. கதிதமாயிற்று (ஜலம் ஸேசநபிண்டீகரணாதிஹேது) ஸேசநமாவது-நனைக்கை, பிண்டீகரணமாவது - திரட்டுகை. ஆதிஶப்தத்தாலே - ஶைத்ய மார்த்தவாதிகளைச் சொல்லுகிறது. இதுவும் - (௯0௯) "அபாம் ... [illegible] ... " என்று, அபிஹிதமாயிற்று. (ப்ருதிவீ தாரணாதிஹேது, என்பர்கள்) தாரணம்-தரிக்கை, ஆதிஶப்தத்தாலே, மூர்த்திமத்வ குருத்வாதிகளைச் சொல்லுகிறது. (௯௧0) "... [illegible] ... லோகோ தாதியதாதயா" என்று, இதுவும் வ்யாஹ்ருதமாயிற்று. என்பர்கள் என்றது-தத்வவித்துக்கள் சொல்லுவர்கள் என்றபடி.

(௯அ) இனி, ஏகாதஶேந்த்ரியங்களினுடையவும் வ்ருத்திபேதத்தை யருளிச்செய்கிறார்மேல் (ஶ்ரோத்ராதி) இத்யாதி.

௫௯. ஆகாஶாதி பூதங்களுக்கு அடைவே ஶப்தாதிகள் குணங்களாயிருக்கும்.

௬௰. குணவிநிமயம் பஞ்சீகரணத்தாலே.

ஶ்ரோத்ரத்துக்கு ஶப்தக்ரஹணமும், த்வகிந்த்ரியத்துக்கு ஸ்பர்ஶ க்ரஹணமும், சக்ஷுஸ்ஸுக்கு ரூபக்ரஹணமும், ஜிஹ்வைக்கு ரஸ க்ரஹணமும், க்ராணத்துக்கு கந்தக்ரஹணமும் தொழில்; (௫-௧௧) ‘‘𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍀 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌮𑍍। 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍈 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜’’ என்னக் கடவதிறே; இந்த ஶ்லோகத்தில், இந்த்ரியங்களை வ்யுத்க்ரமமாக வெடுக்கையாலே, இன்னதுக்கு இன்னது விஷயமென்கிற நியமம் ந்யாயங்கொண்டு நிஶ்சயிக்கவேணும். ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களுக்கு ஶப்தாதிகளை க்ரஹிக்கை தொழிலென்னுமிவ்வளவே ப்ரகாஶிப்பது. (வாகாதி) இத்யாதி. இப்படி வ்யுத்க்ரமமாக வருளிச்செய்தது வாக்யஸ்வாரஸ்யத்துக்காக. இத்தால், வாக்குக்கு உக்தியும், பாணிக்கு ஶில்பமும், பாதத்துக்கு கதியும், உபஸ்த்தபாயுக்களுக்கு ஜலமலவிஸர்ஜநமும் தொழிலென்கை. (௫-௧௨) ‘‘𑌪𑌾𑌯𑍂𑌪𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌕𑌰𑍌 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌚 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍀। 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌗𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇’’ என்னக்கடவதிறே. (மநஸ்ஸு - இவையித்தனைக்கும்பொது) அதாவது - ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்கள் ஸ்வஸ்வவிஷயங்களை க்ரஹிக்கும்போதும், கர்மேந்த்ரியங்கள் ஸ்வஸ்வ கர்மங்களைப் பண்ணும்போதும் மநஸ்ஸஹகாரம் வேண்டுகையாலே உபயாத்மகமான மநஸ்ஸு - இவையித்தனைக்கும் ஸாதாரணமாயிருக்குமென்கை.

(௫௯) ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களுக்கு விஷயங்களாகச் சொல்லப்பட்ட ஶப்தாதிகள் ஐந்தும், ஆகாஶாதிகளுக்கு ப்ராதிநியதகுணங்களா யிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார்; (ஆகாஶாதி பூதங்களுக்கு) இத்யாதியால். அதாவது - ஆகாஶகுணம்-ஶப்தம், வாயுகுணம்-ஸ்பர்ஶம், அக்நிகுணம்-ரூபம், ஜலகுணம்-ரஸம், பூகுணம்-கந்தம் என்றபடி.

(௬௰) இப்படி, ப்ராதிநியதகுணங்களான பூதங்களுக்கு குணவிநிமயம் வருகைக்கு அடி யருளிச்செய்கிறார்; (குணவிநிமயம் -

பஞ்சீகரணத்தாலே) என்று. குணவிநிமயமாவது - ஏகபூதத்திலே பூதாந்தரகுணங்களும் காணலாம்படி பூதங்களிலுண்டான குணக் கலப்பு. ஸ்ருதப்ரகாஸிகாகாரர் ஸாங்கபக்ஷத்திலே, (௫௧௫) “தேஜோவாரிக்ஷ்மாணாம் விநிமய:” என்கிறவிதுக்கு (௫௪௪) “விநிமய:-பரஸ்பரஸம்மிஸ்ரீகரணம்” என்றாரிறே. இங்கும், பரஸ்பர ஸம்மிஸ்ரீகரணமே விநிமயஸப்தார்த்தம். அங்கு, பூதங்களுக்கு அந்யோந்யம் கலப்புச்சொல்லிற்று; இங்கு, குணங்களுக்கு அந்யோந்யம் கலப்புச்சொல்லுகிறது. குணங்களுக் கந்யோந்யம் கலப்பாவது-பூதமும் பூதாந்தரமும்போலே, குணமும் குணாந்தரமும் தன்னிலே கலக்கையன்று; ஒன்றினுடையகுணம் ஒன்றிலேபுக்கு, எல்லாவற்றிலும் எல்லா முண்டாம்படியிருக்கை. அதவா, விநிமயமாவது - ஒன்றைக்கொடுத்து ஒன்றைக் கொள்ளுகையாய், தன் குணத்தை பூதாந்தரங்களுக்குக்கொடுத்து, அதின் குணத்தைத் தான் பஜிக்கையென்னவுமாம்; இத்தால், தன்குணம் அந்யத்தின் பக்கலிலுண்டாய் அந்யத்தினுடையகுணம் தன்பக்கலிலுண்டாம் படியிருக்கையைச் சொல்லுகிறது. இந்த குணவிநிமயம்-பஞ்சீகர ணத்தாலே என்றதுக்குக்கருத்து - குணங்களாகையாலே ஆஸ்ரயாதந்யத்ர வ்ருத்தியில்லையிறே இவற்றுக்கு; ஆகையால், த்ரவ்யத்தினுடைய கலப்பே குணக்கலப்புக்கு ஹேதுவென்கை. பஞ்சீகரணமாவது - (௫௧௬) “ஸர்வம் ஜாதேஷு ஸ்ருஷ்டாநி பூதாநி ப்ரத்யேகம் ஸம்ப்ரதியாதத: । ஸ்வதஸ்யாம் ஸாஹம்யாத்தேஷு ஸமயோஜயத் । ஸுக்ஷ்மாம்ஸாந் ப்ரதமம் ப்ரவிப்ய ஸர்வேஷாம் ஸமவாயத: । தேஜஸ் ஸமயோஜயத் பூர்வம் । ப்ருதிவ்யாதி ஸமயோஜயத் ப்ராக் தேஜஸ் ஸமயோஜயத்” இத்யாதி புராணங்களிலே சொல்லு கிறபடியே ஆகாஸாதிபூதங்களைந்தையும் தனித்தனியே யிரண்டு கூறாக்கி, அவற்றிலே யொருகூறை நாலுகூறாக்கி, அந்தக்கூறுகளை பூதாந்தரங்களிலே கூட்டி, ஸர்வபூதங்களிலும் ஸர்வமுண்டாம்படி பண்ணுகை. இப்படி பஞ்சீகரணமானாலும், அவிபக்தமான வர்த்தங் கள் ப்ரதாநங்களாய் நிற்கையாலே, ஆகாஸாதிபூதபேத வ்யவஹா ரத்துக்கும் குறையில்லை.

௪௧. ஆகாஶம்-கறுத்துத்தோற்றுகிறதுமத்தாலே.

௪௨. முன்புத்தை தந்மாத்ரைகளோடே கூடிக்கொண்டு, ஶ்ரோத்ரதந்மாத்ரைகள் ஸ்வவிஶேஷங்களைப் பிறப்பிக்கையாலே, ஶ்ரௌத்ரத்வமுண்டாயிற்றென்றும் சொல்லுவர்கள்.

---

௪௧. (ஆகாஶம் கறுத்துத் தோற்றுகிறதும் அத்தாலே) அதாவது - அதிஸூக்ஷ்மதையாலே கண்ணுக்குத் தோற்றாதபடியிருக்கும் ஆகாஶத்துக்கு சக்ஷுர்விஷயத்வமும், (ஈ௧௬) "யத்க்ருஷ்ணம் தத்ப்ருதிவ்யா:" என்று, ப்ருதிவிக்கு உள்ளதொன்றாகச் சொல்லுகிற க்ருஷ்ணத்வமும் உண்டாயிற்றது பஞ்சீகரணத்தாலே என்கை இத்தால், த்ரிவ்ருத்கரணத்தைச் சொன்னவநந்தரம், ஶ்ருதிதானே, (ஈ௧௭) "யதக்3நே ரோஹிதம் ரூபம் தேஜஸஸ்தத்3ரூபம் யச்சு2க்லம் தத3பாம் யத்க்ருஷ்ணம் தத3ந்நஸ்ய" என்று, அக்நியிலே த்ரிரூபத்வத்தை தர்ஶிப்பித்தாப்போலே, இவரும் பஞ்சீகரணத்தை யருளிச்செய்த வநந்தரம், அதுதன்னை ஸர்வத்தையும் பற்ற ஸூக்ஷ்மமாயிருப்பதொரு பூதத்திலே தர்ஶிப்பித்தாராயிற்று. இப்படி ஸ்ரீபாஷ்யத்திலே (ஈ௧௮) "யதக்3நே ரோஹிதம் ரூபம் தேஜஸஸ்தத3பி | ஶுக்லம் க்ருஷ்ணம் வாய்வாதௌ3 த்ரிவ்ருதா | ஸ்ருஷ்டேஸ்ஸர்வம் தேஜோப3ந்நாத்மகம் ஸத்3பூ4தம்" என்று, பாஷ்யகாரரு மருளிச்செய்தார். சாந்தோக்யத்தில், பஞ்சீகரணம்சொல்லாதே த்ரிவ்ருத்கரணத்தைச் சொல்லுவானென்? என்னில்; இங்கு, தேஜோபந்நங்கள் மூன்றினுடையவும் உத்பத்திமாத்ரமிறே சொல்லிற்று; ஶ்ருத்யந்தரத்திற் சொல்லுகிற ஆகாஶவாயுக்களினுடையவும், அவ்யக்த மஹதஹங்காராதிகளினுடையவும் உத்பத்திதானுஞ் சொல்லிற்றில்லையிறே; ஆகையால், தேஜோபந்நமாத்ரகதநம்- தத்வாந்தரங்களுக்கும் உபலக்ஷணமானாப்போலே, த்ரிவ்ருத்கரணகதநமும்-பஞ்சீகரணத்துக்கும் உபலக்ஷணம். இப்படி, பஞ்சீகரணத்தாலே ஸகலபூதங்களும் பரஸ்பர மிஶ்ரங்களாகையாலே, ஶப்தாதிகுணபஞ்சகமும் ஸர்வபூதங்களிலுமுண்டாயிருக்குமென்று, குணவிநிமயத்தைச்சொல்லிற்றாயிற்று.

(௪௨) இனி, ஆகாஶாதிகளில் பூர்வபூர்வத்தைப்பற்ற, உத்தரோத்தரதத்வத்துக்கு ஶ்ரௌத்ரக்ய முண்டாகைக்கு மூலம் அருளிச்

௨௫. ஸத்வஶூந்யமாவது - காலம்.

செய்கிறார்; (மூன்புத்ஸூததந்மாத்ரைகள்) என்று தொடங்கி; அதா வந்த-ஶப்ததந்மாத்ரத்தாலே ஆவ்ருதமாய்க்கொண்டு, ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரம்-ஸ்வவிஶேஷமான வாயுவை ஜநிப்பிக்கையாலே வாயுவுக்கு ஸ்பர்ஶஶப்தங்களிரண்டும் குணமாயிற்று. இப்படி, ஶப்ததந்மாத்ரத்தாலே ஆவ்ருதமான ஸ்பர்ஶதந்மாத்ரத்தாலே ஆவ்ருதமாய், அவையிரண்டோடுங்கூடி நின்று, ரூபதந்மாத்ரம்-ஸ்வவிஶேஷமான தேஜஸ்ஸை ஜநிப்பிக்கையாலே அத்தத்வத்துக்கு, ஶப்தஸ்பர்ஶ ரூபங்களாகிற மூன்றுகுணங்களுமுண்டாயிற்று. இப்படி, பூர்வ தந்மாத்ர த்வயவிஶிஷ்டமான ரூபதந்மாத்ரத்தாலே ஆவ்ருதமாய், அவைமூன்றோடே கூடி நின்று, ரஸதந்மாத்ரம்-ஸ்வவிஶேஷமான ஜலத்தை ஜநிப்பிக்கையாலே, அதுக்கு ஶப்தஸ்பர்ஶரூபரஸங்களாகிற நாலுகுணங்களுமுண்டாயிற்று. இப்படி, பூர்வ தந்மாத்ரத்ரய விஶிஷ்டமான ரஸதந்மாத்ரத்தாலே ஆவ்ருதமாய்க்கொண்டு, கந்த தந்மாத்ரம்-ஸ்வவிஶேஷமான ப்ருதிவியைப் பிறப்பிக்கையாலே, அதுக்கு ஶப்தாதிகளான அஞ்சு குணங்களும் உண்டாயிற்று என்கை. இத்தால் ஏகைகதந்மாத்ராஶ்ரயமான ஆகாஶாதிபூதங்களுக்கு குணவிநிமயம் பஞ்சீகரணப்ரயுக்தமானவோபாதி உத்தரோத்தரபூதங்களில் குணாதிக்யமும் ஸ்வஸ்வதந்மாத்ரங்களுக்குண்டான ஆவரணப்ரயுக்தமென்றதாயிற்று என்றும் சொல்லுவார்களென்று கீழ்ச்சொன்னதோடே இத்தையும் ஸமுச்சயித்தருளிச் செய்கிறார்; இப்படி, தத்வவித்துக்கள் சொல்லுவர்களென்கை. (௩௧௧) "ஆகாஶம் ஶப்தமாத்ரம் து ஸ்பர்ஶமாத்ரம் ஸமாவிஶத் । த்விகுணஸ்து ததோ வாயு: ஶப்தஸ்பர்ஶாத்மகோऽபவத் । ஶப்தஸ்பர்ஶௌ த்விகுணோ ரூபமாத்ரம் ஸமாவிஶத் । தஸ்மாச்ச த்ரிகுணோ ஹ்யக்நி: விஶேஷாச்சந்த்ரயத்வஹா: " என்னக்கடவதிறே.

(௨௫) உத்தேஶக்ரமத்திலே, ஶுத்தஸத்வ மிஶ்ரஸத்வங்களினுடைய ஸ்வரூபாதிகளைத் தெளியவருளிச்செய்தார் கீழ்; இனி ஸத்வஶூந்யமாகிறது ஏது? என்னும் ஆகாங்க்ஷையிலே யருளிச் செய்கிறார்; (ஸத்வஶூந்யமாவது-காலம்) என்று. ஸத்வகுணம்-ரஜ

சச. இது, ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்களினுடைய பரிணாமங்களுக்கு ஹேதுவாய், கலாகாஷ்டாதிரூபேண பரிணமிக்கக்கடவதாய், நித்யமாய், ஈஶ்வரனுக்கு க்ரீடாபரிகரமாய், ஶரீரபூதமாயிருக்கும்.

ஸ்தமஸ்ஸுக்களுக்குப் உபலக்ஷணமாய், ஸத்வஶூந்யமென்றது - ஸத்வாதிகுணத்ரய ஶூந்யமென்றபடி. இத்தால், கேவல ஸத்வமாயும் குணத்ரயாஶ்ரயமாயு மிருக்கிற அசித்த்வயத்தையும் பற்ற இது வ்யாவ்ருத்தஸ்வரூபமா யிருக்குமென்கை.

(சச) இதினுடைய ப்ரகாரம் ஏது? என்னு மாகாங்க்ஷையிலே சொல்லப்படுகிறது மேல்; (இது, ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களினுடைய பரிணாமங்களுக்குஹேதுவாய்) ப்ரக்ருதியென்கிறது - அவ்யக்தத்தை; ப்ராக்ருதமென்கிறது - வ்யக்தத்தை; ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களினுடைய பரிணாமங்களுக்கு காலதத்வம் ஹேதுவாகையாவது - இவற்றை ஸ்வஸங்கல்பாதிகளாலே பரிணமிப்பிக்கிற ஸர்வேஶ்வரன், காலத்தினுடைய அவஸ்தாவிஶேஷங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்து, அவ்வவகாலங்கள் வந்தவாறே யிவற்றை நிர்வஹிக்கையாலே, இவற்றினுடைய பரிணாமங்களுக்கு இது அபேக்ஷிதமா யிருக்கை; (கூ௨௦) "ப்ரக்ருதிம் புருஷஞ்சைவ ப்ரவிஶ்யாத்மேச்சயா ஹரி: । க்ஷோபயாமாஸ ஸம்ப்ராப்தே ஸர்க்ககாலே வ்யயாவ்யயௌ" (கூ௨க) "காலே ஸம்ஸதி யோ ஹ்ய[illegible] [illegible] ஸர்வஸ்வாமீ [illegible] । [illegible] ஸஹஸ்ரகேஶவ:" என்கிறபடியே, ஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணுகிறபோது, அக்காலம் வருமளவும் பார்த்துக்கொண்டிருந்திறே ஸ்ருஷ்டித்தது. இதுதான் ஸ்திதியாதிகளுக்கு மொக்குமிறே. இப்படி, காலப்ரதானமாக ஸர்வேஶ்வரன் நிர்வஹித் தருளுகை யாலே, இவ்விபூதியில் ஸகலபதார்த்தமும் காலக்ருத பரிணாமமா யிருக்கும். இவற்றினுடைய பரிணாமங்களுக்கு காலம் ஹேது வென்னுமிடம், இதினுடைய அந்வயவ்யதிரேகங்களாலே, லௌகிகபதார்த்தங்களிலே காணலாமிறே. ஆகையால், காலத்தினுடைய ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருத பரிணாமஹேதுத்வம், ஆகமத்தாலும். ப்ரத்ய

க்ஷத்தாலும் ஸித்தம். அநந்தரம், கீழ்ச்சொன்னத்துக்கு உபயோகியான விதின் பரிணாமவிஶேஷத்தைச் சொல்லுகிறது; (கலாகாஷ்டாதிரூபேண பரிணமிக்கக்கடவதாய்) (௩௨௨) "காஷ்டா பஞ்சதஶ வ்யாதா நிமேஷா முநிஸத்தம । காஷ்டா த்ரிம்ஶத் கலா த்ரிம்ஶத் கலா மௌஹூர்த்திகோ விதி: । தாவத்ஸங்க்யைரஹோராத்ரம் முஹூர்த்தைர்மாநுஷம் ஸ்ம்ருதம் । அஹோராத்ராணி தாவந்தி மாஸ: பக்ஷத்வயாத்மக: । தை: ஷட்பிரயநம் வர்ஷம் த்வேயநே தக்ஷிணோத்தரே । அயநம் தக்ஷிணம் ராத்ரிர் தேவாநாமுத்தரம் திநம் । திவ்யைர்வர்ஷஸஹஸ்ரைஸ்து க்ருதத்ரேதாதிஸம்ஜ்ஞிதம் । சதுர்யுகம் த்வாதஶபிஸ்தத்விபாகம் நிபோத மே । சத்வாரி த்ரீணி த்வே சைகம் க்ருதாதிஷு யதாக்ரமம் । திவ்யாப்தாநாம் ஸஹஸ்ராணி யுகேஷ்வாஹு: புராவித: । தத்ப்ரமாணை: ஶதை: ஸந்த்யா பூர்வா தத்ராபிதீயதே । ஸந்த்யாம்ஶகஶ்ச தத்துல்யோ யுகஸ்யாநந்தரோ ஹி ஸ: । ஸந்த்யாஸந்த்யாம்ஶயோரந்தர்யா: காலோ முநிஸத்தம । யுகாக்யஸ்ஸ து விஜ்ஞேய: க்ருதத்ரேதாதிஸம்ஜ்ஞித:" என்று தொடங்கி, "ஸாவதே ஸஹஸ்ரணோ வர்ஷே தைவம் வர்ஷ ஶதஜே தஜ । ஶதம் ஹி தஸ்ய வர்ஷாணாம் பரமாயுர் மஹாத்மந:" என்னுமளவாக, காலத்தினுடைய பரிணாமவிஶேஷம், ஸ்ரீபராஶரபகவானாலே கதிதமாயிற்று. இதுதன்னை, நம்பிள்ளைத் திருவீதிப்பிள்ளைபட்டர், "நிமேஷம் பதினைந்துகொண்டது காஷ்ட்டை, காஷ்ட்டை முப்பதுகொண்டது கலை, கலை முப்பதுகொண்டது முஹூர்த்தம், முஹூர்த்தம் முப்பதுகொண்டது திவஸம், திவஸம் முப்பதுகொண்டது பக்ஷத்வயரூபமான மாஸம், மாஸமிரண்டுகொண்டது ருது, ருதுமூன்றுகொண்டது அயநம், அயநமிரண்டுகொண்டது ஸம்வத்ஸரம். இப்படி, மாநுஷஸம்வத்ஸரம் முந்நூற்றறுபதுகொண்டது ஒரு தேவஸம்வத்ஸரம், தேவஸம்வத்ஸரம் பன்னீராயிரங்கொண்டது சதுர்யுகம். அதில், க்ருதயுகம் நாலாயிரம், த்ரேதை மூவாயிரம். த்வாபரம் இரண்டாயிரம், கலியுகம் ஆயிரம். க்ருதயுகத்துக்கு பூர்வஸந்த்யை நானூறு, அபரஸந்த்யை நானூறு; த்ரேதைக்கு பூர்வஸந்த்யை முந்நூறு, அபர

ஸந்த்யை மூந்நூறு; த்வாபரத்துக்கு பூர்வஸந்த்யை யிருநூறு, அபரஸந்த்யை யிருநூறு; கலியுகத்துக்கு பூர்வஸந்த்யை நூறு, அபரஸந்த்யை நூறு. இப்படி எழுபத்தொன்று சென்ற சதுர்யுகம் ஒரு மந்வந்தரம்; இப்படி பதிநாலு மந்வந்தரம் ஆயிரம் சதுர்யுகம். இது ப்ரஹ்மாவுக்கு ஒருபகல்; ராத்ரியும் இத்தோடே ஸமமா யிருக்கும். இப்படி அஹோராத்ரங்களும், மாஸஸம்வத்ஸரங்களு மாகப் பெருக்கி, ஶதாந்தமாக பரிகணிதமான ப்ரஹ்மாயுஸ்ஸுக்கு பரமென்று பேராம்." என்று ஸுவ்யக்தமாக வருளிச்செய்தார். ஆக, காலத்தினுடைய கலாகாஷ்டாதிரூப பரிணாமப்ரகாரம் சொல்லப்பட்டது. (நித்யமாய்) இவ்விடத்தில் நித்யத்வமாவது - (௩௨௩) "அநாதிர் பகவாந் காலோ நாந்தோऽஸ்ய த்விஜ வித்யதே" என்கிறபடியே ஆத்யந்தரஹிதமாகை.

(ஈஶ்வரனுக்கு க்ரீடாபரிகரமாய்) அதாவது - நிகிலஜகது தயவிபவலயலீலனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு தத்தல்லீலோபகரண மாகை. ப்ரக்ருதி புருஷகாலங்கள் மூன்றும் லீலோபகரணமா யிறே இருப்பது. அதில், ப்ரக்ருதிபுருஷர்கள் ஸ்ருஷ்ட்யாதி களுக்கு கர்மீபவித்து லீலோபகரணமாவர்கள்; இது, ஸஹகாரித் வேந லீலோபகரணமாயிருக்கும்; ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளை நிர் வஹிக்குமிடத்தில் ஸத்யஸங்கல்பனான தான் அடியிலே பண்ணி வைத்த காலநியமம் தப்பாதபடி அவ்வவகாலாகமநம் பார்த் திருந்தே நிர்வஹிக்கையாலே. இது தன்னை நிமேஷகாஷ்டாதி ரூபேண பரிணமிப்பிக்கையாலே, இது தான் ஸ்ருஷ்டிவிஷயமுமா யிறே இருப்பது. ஆக இப்படிகளாலே ஈஶ்வரனுக்கு க்ரீடாபரி கரமா யிருக்கும். இத்தை க்ரீடாபரிகரமென்றே சொல்லுகையாலே காலக்ருதபரிணாமமேயாய்ச் செல்லுகிறலீலாவிபூதியிலே யிதுக்கு விநியோகம். (௩௨௪) "ந காலஸ்தத்ர வை ப்ரபு:" என்கிறபோக விபூதியில் இதுகொண்டு அபேக்ஷை யில்லை யென்றதாயிற்று. அநந் தரம், ஏவம்பூதமான காலதத்வம்-ஈஶ்வரனுக்கு அப்ருதக்ஸித்த விஶேஷணமா யிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார், (ஶரீரபூதமா யிருக்கும்) என்று. (௩௨௫) "பரஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம் புருஷ: ப்ரதமம் த்விஜ । வ்யக்தாவ்யக்தே ததைவாந்யே ரூபே காலஸ்ததாபரம்" (௩௨௬) "ப்ரதாநபுருஷவ்யக்த

௯௫. மற்றை யிரண்டசித்தும், ஈஶ்வரனுக்கும் ஆத்மாவுக்கும் போக்ய போகோபகரண போகஸ்தாநங்களாயிருக்கும்

காஷ்டாதி ப்ரவிபாகஶ: । ஸர்கோபாணிஷு திவஸாநே வ்ருத்திஸம்ஹாரஹேதவ:" (௧-௨-௭) "விஷ்ணோஸ்ஸ்வரூபாத் பரதோஹிதே(அ)ந்யே ரூபே ப்ரதாநம் புருஷஶ்ச விப்ர । தஸ்யைவ தே(அ)ந்யேந த்ருதே வியுக்தே ரூபாந்தரம் தத்த்விஜ காலஸம்ஜ்ஞம்"

என்னக்கடவதிறே, ஒருசேதநனோடு ஒருத்ரவ்யத்துக்குண்டான ப்ருதக்ஸித்த்யநர்ஹாதாராதேயபாவமும், நியந்த்ருநியாம்ய பாவமும், ஶேஷஶேஷி பாவமும் ஒன்றிறே ஶரீரலக்ஷணமாயிறே இருப்பது; காலஸம்ஜ்ஞிகாசித்த்ரவ்யத்துக்கு இதத் ஸம்பந்தத்ரயமும் ஈஶ்வரனோடே யுண்டாகையாலே, இது அவனுக்கு ஶரீரமாயிருக்குமென்றதாயிற்று. இப்படி, ப்ராக்ருதயாதி பரிணாம ஸஹகாரியான காலம் - ஈஶ்வரனுக்கு ஶரீரமாயிருக்குமென்கை யாலே ஸஹகாரிகாரணமும் ஈஶ்வரனேயென்னுமதுக்கு விரோத மில்லை. ஆக, ஸத்வஶூந்யமாகிறது இன்னதென்றும், அது செய்யும் கார்யமும், அதுக்குறுப்பான வதினுடைய பரிணாமமும், அதி னுடைய அநாதிநிதநத்வமும், அதுதான் ஈஶ்வரனுக்கு இன்ன துக்குப் பரிகரமாயிருக்குமென்றும், அதுதான் அவனுக்கு ஶரீரமா யிருக்குமென்றும் சொல்லிநின்றது.

(௯௫) த்ரிவிதாசித்தையும் அருளிச்செய்கிறவிடத்தில், அவ னுக்கு போகோபகரணமான கௌரவத்தைப்பற்ற ஶுத்தஸத் வத்தை ப்ரதமமருளிச்செய்தார்; அநந்தரம், அவனுடைய லீலைக்கு ப்ரதாநோபகரணமாய்க்கொண்டு ப்ரதாநஶப்தவாச்யமான மிஶ்ர ஸத்வத்தை யருளிச்செய்தார்; அநந்தரம், அந்த ப்ரதாநபரிணாமத் துக்கு ஸஹகாரியாய்க்கொண்டு லீலோபகரணமாயிருக்கும் ஸத்வ ஶூந்யத்தை யருளிச்செய்தார். இப்படி அசித்த்ரயத்தையும் சொல் லுகிறவிடத்தில், (ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களினுடைய பரிணாமங்க ளுக்கு ஹேதுவாய்) என்று, காலதத்வத்துக்கு விநியோகம் சொன் னவோபாதி, பூர்வாசித் த்வயத்துக்கும் விநியோகம் சொல்லப் பட்டதில்லையிறே. அத்தை யருளிச்செய்கிறார் மேல்; (மற்றை யிரண்டு அசித்தும்) என்று தொடங்கி. ஈஶ்வரனுக்கும், ஆத்மா

௬௯. போக்யங்களாகிறன - விஷயங்கள்; போகோபகரணங்களாகிறன - சக்ஷுராதிகரணங்கள்; போகஸ்த்தாநங்களாகிறன-சதுர்த்தசபுவநமும், ஸமஸ்ததேஹமும்.

வக்தும் என்றது - சேதநரிறே அசேதநத்துக்கு போக்தாக்கள், சேதநராகவுள்ளது ஈஶ்வரனும் ஆத்மாவுமிறே; ஆனபின்பு, உபயர்க்கும் போக்யாதிகளாயிருக்குமென்றபடி. 'ஆத்மாவுக்கு' என்ற ஏகவசநம் ஜாத்யபிப்ராயமாகையாலே த்ரிவிதசேதநரையும்சொல்லுகிறது. இப்படி, உபயாஸித்தும் உபயர்க்கும் போக்யாதிகளாயிருந்ததேயாகிலும் கேவல பகவதிச்சையாலே தத்போகார்த்தமாக ப்பரிணமிக்கையாலும் அநவரதாநுபவோத்ஸுக ஸ்வ பர ஸ்வரூபரான நித்யமுக்தரில், (௩௨௭)'திருமகளும் நீயும்' என்கிறபடியே, அம்மிதுநத்தினுடைய போகத்துக் குக் கைதொடுமானமா யிருக்கும தொழிய (௩௨௮) "ஸஹம்ச" என்றிருப்பா ரில்லாமையாலும், ஶுத்தஸத்வத்தினுடைய விநியோகம் ஈஶ்வரப்ரதாநமாயிருக்கும். அங்ஙனன்றிக்கே, சேதநகர்மாநுகுணமாக பகவத்ஸங்கல்பத்தாலே பரிணமிக்கையாலும், சேதநரெல்லாரும் தேவாதிஶரீரங்களிலே அஹம்புத்தியைப்பண்ணி ஸ்வதந்த்ரபோக்தாக்களா யிருக்கையாலும், ஈஶ்வரனுக்கு இந்தவிபூதியில் லீலாரஸமே ப்ரசுரமாய் போகரஸம் அத்யல்பமாகையாலும் மிஶ்ரஸத்வத்தினுடைய விநியோகம் பத்தசேதநப்ரதாநமா யிருக்கும்.

(௬௯) அந்த விபூதியில் போக்யங்களாவன - அப்ராக்ருதமான ஶப்தாதிகள். போகோபகரணங்களாவன - திவ்யமால்யாதிகளும், சத்ரசாமராதிகளும், கரணங்கள் தானும். போகஸ்த்தாநங்களாவன - அப்ராக்ருத ரத்நமயமான மண்டபமென்ன மாளிகையென்ன இத்யாதிகளும், பஞ்சோபநிஷண்மயமான திவ்யவிக்ரஹங்களும். இப்படி, நித்யவிபூதி ப்ரக்ரியையும் இவ்விடத்திலே யருளிச்செய்ய வேண்டியிருக்க, ஸங்கோசித்து லீலாவிபூதி ப்ரக்ரியாமாத்ரத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (போக்யங்களாகிறன) என்றுதொடங்கி இது தானே உபயவிபூதிக்குமாளுலோ? என்னில்; போகோபகரணங்களில் ப்ரகாரங்கள் சொல்லாமையாலும், போகஸ்த்தாநங்களில் வைஷம்யத்தாலும் சேராது. இங்கு, சேதநர்க்கு போகமாவது - ஸுகதுக்கரூபமான அநுபவஜ்ஞாநம். அந்தஜ்ஞாநத்துக்கு விஷய

௪௭. இதில், முற்பட்டவசித்துக்குக் கீழெல்லையுண்டாய், சுற்றும் மேலுமெல்லையின்றிக்கே யிருக்கும்; நடுவிலசித்துக்குச் சுற்றுங்கீழுமெல்லையின்றிக்கே, மேலெல்லையுண்டாயிருக்கும், கால மெங்குமொக்க வுண்டாயிருக்கும்.

௪௮. காலந்தான் - பரமபதத்தில் நித்யம், இங்கு அநித்யமென்றுஞ் சொல்லுவர்கள்.

மாகையாலே, ஶப்தாதிவிஷயங்கள் போக்யங்கள். அந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு உபகரணங்களாகையாலே, இந்த்ரியங்கள் போகோபகரணங்கள். யாதொரு அதிகரணத்திலே நிற்கிற சேதநனுக்கு அந்தஜ்ஞாநம் பிறக்கிறது, அது போகஸ்த்தாநஶப்தத்துக்கு அர்த்தமாகையாலே போகஸ்த்தாநங்களென்று லோகங்களையும், தேஹங்களையும் சொல்லுகிறது. லோகவிபாகம் கீழே சொல்லப்பட்டது. ஸமஸ்த தேஹங்களாவன-ஸாதாரணாதிரியக் ஸ்த்தாவராத்மகமான ஶரீரங்கள். ஈஶ்வரனுக்கு இந்தவிபூதியிலுண்டான போக்ய போகோபகரணாதிகளையும், அவதாரகந்தமான க்ஷீரார்ணவ ஶயநத்திலும் அவதாரவிஶேஷங்களிலும், அர்ச்சாவதாரங்களிலு முண்டான விநியோகவிஶேஷங்களாலே கண்டுகொள்வது.

௪௭. அநந்தரம், த்ரிவித அசித்தினுடையவும் பரிணாமங்களையருளிச்செய்கிறார்; (இதில் முற்பட்ட அசித்துக்கு) என்று தொடங்கி. பூர்வாசித்துக்குக் கீழெல்லையுண்டு என்கிறது - மிஶ்ரஸத்வாவதியாகையாலே. நடுவில் அசித்துக்கு மேலெல்லையுண்டென்கிறது - ஶுத்தஸத்வாவதியாகையாலே; காலத்துக்கு அங்ஙனொரு அவச்சேதமில்லாமையாலே எங்குமொக்க வுண்டாயிருக்கும் என்கிறது. இப்படி, ஸார்வத்ரிகையான காலந்தான் உபயவிபூதியிலும் நித்யமென்றிறே தமக்குத்திருவுள்ளம்.

(௪௮) இங்ஙனன்றிக்கே, இதுக்குவிபூதி விபாகத்தையிட்டு ஒருபேதம் சொல்லுவாருமுண்டென்கிறார்; (காலந்தான்-பரமபதத்தில் நித்யம், இங்கு அநித்யம் என்றும் சொல்லுவர்கள்) என்று. இப்படி சொல்லுகைக்கடி-பரமபதத்தில் இதுக்கு உத்பத்யாதிகளுண்டாக ஶாஸ்த்ரங்கள் சொல்லாமையாலும், இந்த விபூதியிலே

சகூ. சிலர் காலத்தை யில்லையென்றார்கள்.

இதுக்கு உத்பத்யாதிகளைச் சொல்லுகையாலும், வ்யூஹக்ருத்யங்களைச் சொல்லுமிடத்திலே கால ஸ்ருஷ்டியை அநிருத்த க்ருத்யமாகச் சொல்லாநின்றதிறே. ப்ரக்ருதியை ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது - மஹதாதிரூபேண பரிணமிப்பிக்கையாளுப்போலே; காலத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது - நிமேஷகாஷ்டாரூபேண பரிணமிப்பிக்கை; ஸததபரிணாமிநியான ப்ரக்ருதிக்கு மஹதாதிரூபமான ஸ்தூல பரிணாமம்போலேயிறே ஸததபரிணாமியான இதுக்கும் நிமேஷாதிரூபேண பரிணாமம். அந்த மஹதாதியோபாதி நிமேஷாதியான இதுவும் உத்பத்திவிநாஶவத்தாகையாலே இவ்வளவைக்கொண்டு காலம் இங்கு அநித்யமாயிருக்கும் என்கிறது; பரமபதத்தில் ஏதத்ரூப பரிணாமவிஶேஷ ப்ரயுக்தோத்பத்த்யாதி வ்யவஹாராபாவத்தாலே நித்யமாயிருக்கும் என்கிறது. இப்படி, காலத்துக்கு பரிணாமங்கொள்ளாதே ஏகரூபத்வத்தைக்கொண்டு, இப்படியிருந்துள்ள காலந்தான், தன்னுடைய நிமேஷம், காஷ்டை, முஹூர்த்தம், அஹோராத்ரம் தொடக்கமாக பரார்த்தமீறாகவுண்டான விஶேஷ வ்யவஹாரத்துக்கு ஹேதுவான நிமேஷோந்மேஷங்கள், ஆதித்யகதி தொடக்கமான அவச்சேதகங்களோடே ஸம்பந்தித்திருக்கும். ஆகையாலே, க்ஷணலவாதிபேத வ்யவஹாரமுண்டாகிறதென்று சொல்லுவதும் ஒருபக்ஷமுண்டிறே. இதுயிறே! தத்வத்ரயவிவரணத்தில் ஆச்சான்பிள்ளை ப்ரதாநயேந வருளிச்செய்தது; அந்தப்பக்ஷத்தில் உபயவிபூதியிலும் காலஸ்வரூபம் ஏகரூபமாயிருக்குமாகையாலே பரமபதத்தில் நித்யம், இங்கு அநித்யமென்கிறவிது சொல்லப்போகாது. ஆகையால், இது பரிணாமபக்ஷத்தை யவலம்பித்து சிலர் சொன்னதென்று கொள்ளவேணும், நம்முடைய தர்ஶநஸ்த்தர்தங்களிலே யிங்ஙனேயும் சிலரருளிச்செய்கையாலே, அத்தையும் தர்ஶிப்பித்தருளினாராயிற்று.

(சகூ) காலந்தன்னை யில்லையென்று பௌத்தாதிகள் சொல்லுகையாலே, (சிலர் காலத்தை யில்லையென்றார்கள்) என்கிறார்.

௫௦ ப்ரத்யக்ஷத்தாலும், ஆகமத்தாலும் ஸித்திக்கையாலே அது சொல்லவொண்ணாது.

௫௧. பலரும் திக்கென்று தனியேயொரு த்ரவ்ய முண்டென்றார்கள்.

---

(௫௦) அத்தை நிராகரிக்கிறார்; (ப்ரத்யக்ஷத்தாலும்) இத்யாதியாலே. ப்ரத்யக்ஷமாவது - ஸ்தாவர ஜங்கமாத்மகமான ஸமஸ்த பதார்த்தமும் காலக்ருதபரிணாமமாகவே காணப்படுகிறவிது; ஆகமமாவது - ஸ்ருத்யாதிகள். (௯௨௯)"கலாமுஹூர்த்தா:காஷ்டாஶ்ச அஹோராத்ராஶ்ச ஸர்வஶ:" (௯௩௦) "அர்த்தமாஸா மாஸா ருதவஸ் ஸம்வத்ஸரஶ்ச கல்பந்தாம்" என்று காலபரிணாம விஶேஷங்களான கலை காஷ்டை முஹூர்த்த மஹோராத்ரங்கள் ருதுவிஶேஷங்களைச் சொல்லாநின்றதிறே! ஸ்ருதி; (௯௩௧) "காலஸ்வரூபம் விஷ்ணோஶ்ச யந்மயோக்தம் தவாநக" இத்யாதியாலே ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே யிதுதான் விஸ்தரேண சொல்லப்பட்டதிறே. புராணாந்தரங்களிலும், இதிஹாஸாதிகளிலும் இப்படி கண்டுகொள்வது; இதுக்கென்னவே நிர்மிதமாய், அத்யயநாதி காலநியமங்களை ப்ரதிபாதிக்கிற ஜ்யோதிஶ்ஶாஸ்த்ரத்தை வேதத்துக்கு த்ருஷ்டியாகச் சொல்லாநின்றதிறே அந்த ஶாஸ்த்ரந்தன்னில், "இந்தக்காலத்திலே இன்னதுண்டாம்" என்று சொன்னால் அது ப்ரத்யக்ஷிக்கலாயிராநின்றதிறே. ஆகையால், ப்ரத்யக்ஷத்தாலும், ஆகமத்தாலும் இப்படி ஸித்திக்கையாலே காலாபாவம் சொல்லவொண்ணாதென்கை.

௫௧- வைஶேஷிகாதிகள் ப்ருதிவ்யாதிகளைப்போலே திக்கென்றும் தனியே யொரு த்ரவ்யமுண்டென்று சொல்லுகையாலே, (பலரும் திக்கென்று தனியே யொருத்ரவ்ய முண்டென்றார்கள்) என்கிறார். (௯௩௨) "ப்ருதிவ்யாபஸ்தேஜோ வாயுராகாஶ: காலோ திகாத்மா மந இதி நவைவ" என்றிறே! அவர்கள்சொல்லுவது (௯௩௩) "ஆத்யாஸ்ஸமஸ்தா ஜ்யோதிர் ப்ரதிஷ்டா: காலஸ்ய திகாத்மநஶ்ச பூதாநி: ... ப்ருதிவ்யாதி நவத்ரவ்யாணி" என்றானிறே வரதராஜன்.

௫௨. பலஹேதுக்களாலும், ஆகாசாதிகளிலே அந்தர்ப்பூதமாகையாலே அதுவுஞ்சேராது.

௫௩. சிலர் ஆவரணாபாவம் ஆகாசமென்றார்கள்.

---

(௫௨) அத்தை நிராகரிக்கிறார்; (பலஹேதுக்களாலும்) இத்யாதியாலே. அதாவது- நாலுபேர் நாலு திக்கிலும் நின்றால், நால்வர்க்கும் நடுவானப்ரதேசம் ஒருவனுக்குக் கிழக்காய், ஒருவனுக்கு மேற்காய், ஒருவனுக்கு வடக்காய், ஒருவனுக்குத் தெற்காய்த் தோற்றா நின்றதிறே. அதுக்கடி - த்ரவ்ய மன்றிக்கே ப்ரதியோகியநுகுணகால்பநிகமாகை. நால்வர்க்கு நடுவே யிருக்கிற ப்ருதிவ்யாதிகள் த்ரவ்யமாகையாலே இப்படி விப்ரதிபத்திவிஷயமாகிறதில்லையிறே. இனித்தான், ஆதித்யன் உதிக்கிறவிடம் கிழக்காகவும், அவன் அஸ்தமிக்கிறவிடம் மேற்காகவுமிறே கொள்ளுகிறது. அதுதான், மஹாமேருவுக்கு நாலுபார்ஶ்வத்திலும் பேதித்திறே இருப்பது. ஆகையாலேயிறே நாலுபார்ஶ்வத்திலு முள்ளவர்களுக்கு மஹாமேரு வடக்காயிருக்கிறது. (௩௩௪) "[illegible] உதயாஸ்தமயா [illegible] ஸர்வேஷாம் த்வீபவர்ஷாணாம் மேருருத்தரதோ யத:" இதுதான், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே சொல்லப்பட்டது. இப்படி, பலஹேதுக்களாலும் ஆகாசாதிகளிலே அந்தர்ப்பூதமாய், தனக்கென்ன வொரு த்ரவ்யவ்யவஸ்தையில்லாமையாலே திக்கென்று ஒரு த்ரவ்ய முண்டென்கிற வதுவும் சேராதென்கை (ஆகாசாதி) என்கிற ஆதிஶப்தத்தாலே-பூமியைச் சொல்லுகிறது. இவற்றிலே, திக்கு அந்தர்ப்பூதமாகையாவது-ஸூர்யனுடைய உதயாதிகளுக்கு ஈடாக விவற்றுக்குள்ளே திக்விபாகத்தைக் கல்பித்துக் கொள்ளுகிறதொழியப் பிரித்துக்காணலாவதொரு வஸ்துவின்றிக்கேயிருக்கை. அதுவும் சேராதென்றது, முன்பேயு மொரு பக்ஷத்தை நிஷேதிக்கையாலே ஸமுச்சயம்.

(௫௩) ப்ருதிவ்யாதி சதுஷ்டயத்தோபாதி ஆகாசத்தையும் பாவரூபபதார்த்தமாகக் கொள்ளாதே, ஆவரணாபாவரூபமாகக் கொள்ளுகிற பௌத்தமதத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (சிலர் ஆவரணாபாவம் ஆகாசமென்றார்கள்) என்று (௩௩௫) "த்ரியதே அநேந" என்கிற கரணவ்யுத்பத்தியாலே, ஆவரணங்களாவன -

௫௪. பாவரூபேண தோற்றுகையாலே அதுவுஞ் சேராது.

௫௫. வேறே சிலர் இது தன்னை, நித்யம், நிரவயவம், விபு, அப்ரத்யக்ஷமென்றார்கள்,

௫௬. பூதாதியிலே பிறக்கையாலும், அஹங்காராதிகளிலில்லாமையாலும், கண்ணுக்கு விஷயமாகையாலும் அவை நாலுஞ்சேராது.

ஸ்த்தூலபதார்த்தங்களான ப்ருதிவ்யாதிகளாய், அவற்றினுடைய அபாவமே ஆகாசஶப்தவாச்யமல்லது, இது ஆகாசம் என்று காட்டலாம்படி பாவரூபமானதொருபதார்த்தமன்று என்கை. (௩௩௬) "[illegible]" என்று, இது பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தது.

(௫௪) அத்தை நிராகரிக்கிறார்; (பாவரூபேண) இத்யாதியாலே. அதாவது-பாவரூபத்வேந அங்கீகரிக்கப்பட்ட ப்ருதிவ்யாதிகளோபாதி (௩௩௭) "[illegible]" என்று, ஶ்யேநாதிகளுடைய பதநத்துக்கு தேஶமாய்க்கொண்டு ஆகாஶமும் பாவரூபேண தோற்றுகையாலே, இத்தை ஆவரணாபாவரூபமாகச் சொல்லுகிறவது சேராதென்கை; 'அதுவும்' என்று நிஷித்தஸமுச்சயம்; இது தன்னை, (௩௩௮) "[illegible]" என்கிற ஸூத்ரத்திலே, (௩௩௯) "[illegible]" என்று தொடங்கி பாஷ்யகாரர் விஸ்தரேண வருளிச்செய்தார்.

(௫௫) இனி, ஆகாஶத்துக்கு நித்யத்வ நிரவயவத்வ விபுத்வ அப்ரத்யக்ஷத்வங்கள் கொள்ளுகிற நையாயிக வைஶேஷிகமதத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (வேறேசிலர்) என்று தொடங்கி.

(௫௬) அது தன்னை நிராகரிக்கிறார்; (பூதாதியிலே பிறக்கையாலும்) இத்யாதியாலே. அதாவது-பூதாதி ஸம்ஜ்ஞிகமான தாமஸாஹங்காரத்திலே உத்பந்நமாகையாலும், ஒன்றிலே நின்றும் உத்

௫௭. த்வகிந்த்ரியத்தாலே தோற்றுகையாலே, வாயு அப்ரத்யக்ஷமென்கிற வதுவுஞ்சேராது.

௫௮. தேஜஸ்ஸு-பௌமாதி பேதத்தாலே பஹுவிதம்.

பங்கமானதொன்றுக்கு ஸாவயவத்வம் ஸித்தமாகையாலும் நித்யம், நிரவயவமென்கிற விரண்டுஞ் சேராது. (பூதாந்தரமேலேயிருக்கையாலும்) என்பது, ஶப்ததந்மாத்ரத்தினுடைய ஸ்தூலாவஸ்தையாகையாலே, அதுக்கும் இதுக்குமுண்டான ஐக்யத்தைக்காட்டுகிறது. இனி, விபுவாகில் ஸர்வகதமாக வேணுமிறே? ஸ்வகாரணமான வஹங்காராதிகளில் இதுக்கு வ்யாப்தியில்லாமையாலே அதுவும் சேராது. பஞ்சீகரண ப்ரயுக்தமான ரூபவத்வத்தாலே கண்ணுக்கு விஷயமாகையாலே அப்ரத்யக்ஷமென்னையும் சேராது. "ஆகாஶம கறுத்துத் தோற்றுகிறதும் அக்காலே" என்றாரிறேகிழ்; இது தன்னை, (௩௪0) "[illegible]" என்று, பாஷ்யகாரரும் அருளிச் செய்தார்.

(௫௭) வாயுவும் ப்ரத்யக்ஷமன்று, ஸ்பர்ஶாநுமேயமென்றிறே அவர்கள் சொல்லுவது. அத்தையும் நிராகரிக்கிறார்; (த்வகிந்த்ரியத்தாலே) என்று தொடங்கி. அதாவது-ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களிலே ஏதேனுமொன்றுக்கு கோசரமானபோதே ப்ரத்யக்ஷத்வம் ஸித்தமாகையாலே, த்வகிந்த்ரியத்தாலே தோற்றுகிறவாயுவை அப்ரத்யக்ஷமென்னவொண்ணாதென்கை.

(௫௮) இனி, பரஸ்பர விலக்ஷணஸ்வபாவங்களான பூதவிஶேஷங்களில் ஜ்ஞாதவ்யாம்ஶங்களை யருளிச்செய்கிறார்; (தேஜஸ்ஸு - பௌமாதிபேதத்தாலே பஹுவிதம்) அதாவது - பௌமம், திவ்யம், ஔதர்யம், ஆகரஜமென்கிற பேதத்தாலே அநேகவிதமாயிருக்குமென்கை. பார்த்திவமாத்ரேந்தநமான தேஜஸ்ஸு - பௌமம், அதாவது - தீபாதி. ஜலமாத்ரேந்தநமான தேஜஸ்ஸு - திவ்யம், அதாவது - ஆதித்யாதி; பார்த்திவஜலேந்தநமான தேஜஸ்ஸு - ஔதர்யம், அதாவது - ஜாடராக்நி; நிரிந்தநமான தேஜஸ்ஸு

ருகூ அதில் ஆதித்யாதி தேஜஸ்ஸு-ஸ்த்திரம்; தீபாதிதேஜஸ்ஸு அஸ்த்திரம்.

கூ௦. தேஜஸ்ஸுக்கு நிறம் சிவப்பு; ஸ்பர்ஶமௌஷ்ண்யம்.

கூக ஜலத்துக்குநிறம்வெளுப்பு; ஸ்பர்ஶம் ஶைத்யம்; ரஸம் மாதுர்யம்.

கூ௨. பூமிக்கு நிறமும் ரஸமும் பஹுவிதம்.

கூ௩. ஸ்பர்ஶம் இதுக்கும் வாயுவுக்கு மநுஷ்ணாஶீதம்.

ஆகாஜம், அதாவது-ஸுவர்ணாதி.

(ருகூ) இதில், ஸ்திராஸ்திர விபாகம் பண்ணுகிறார்; (அதில் ஆதித்யாதி) என்றுதொடங்கி. சிரகாலவர்த்தித்வத்தாலே ஆதித்யாதி தேஜஸ்ஸு ஸ்திரமென்கிறது; க்ஷிப்ரவிநாஶித்வத்தாலே தீபாதிதேஜஸ்ஸு அஸ்த்திரமென்கிறது.

(கூ௦) (தேஜஸ்ஸுக்கு நிறம் சிவப்பு) இத்தாலே-தேஜஃ பதார்த்தங்களில் வர்ணபேதம் பதார்த்தாந்தர ஸம்ஸர்க்கஜமென்கை. (ஸ்பர்ஶமௌஷ்ண்யம்) இத்தால், உஷ்ணஸ்பர்ஶம், ஶீதஸ்பர்ஶம், அநுஷ்ணாஶீதஸ்பர்ஶமென்கிற த்ரிவிதஸ்பர்ஶத்திலும் இதுக்கு ஸ்பர்ஶம் ஔஷ்ண்யமென்கை. இதுதான், தேஜஃ பதார்த்தங்களான ஸுவர்ணாதிகளில் (ஶ)பலஜாதீயத்ரவ்யங்களாலே அபிபூதமாகையாலே தோன்றாது.

(கூக) (ஜலத்துக்கு நிறம் வெளுப்பு) இதுக்கு ஸ்வாபாவிக வர்ணமிது. வர்ணபேதம் வந்தவிடம் ஔபாதிகம். (ஸ்பர்ஶம்ஶைத்யம்) இத்தால், த்ரிவிதஸ்பர்ஶத்திலும் ஶைத்யம் இதுக்குள்ளதென்கை. ஆகையால், இதுக்கு ஸ்பர்ஶபேதமுண்டாகிறதும் அந்யஸம்ஸர்க்கத்தாலே. (ரஸம்மாதுர்யம்) இத்தால்-இதுக்கு ஸ்வாபாவிகரஸமிது, ரஸாந்தராபத்தி ஸம்ஸர்க்கஜமென்கை.

(கூ௨) (பூமிக்கு நிறமும், ரஸமும் பஹுவிதம்) அதாவது-லோகத்தில் காணப்படுகிற நாநாவித வர்ணரஸங்களுக்கெல்லாம் உத்பத்தி ஸ்தாநமிதுவென்கை.

(கூ௩) (ஸ்பர்ஶம் இதுக்கும், வாயுவுக்கும் அநுஷ்ணாஶீதம்) அதாவது-த்ரிவிதஸ்பர்ஶத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, இவற்றுக்கு

சஉச. இப்படி, அசித்து மூன்றுபடிப்பட்டிருக்கும்.

ஸ்பர்ஶம் இதிலில்லை. ஆகையால், இவற்றிலும் காதாசித்க மாகக்காணப்படுகிற ஸ்பர்ஶபேதமும் ஔபாதிகம்.

(சஉச) (இப்படி, அசித்து மூன்றுபடிப்பட்டிருக்கும்) இப்படி யென்று-ஸிம்ஹாவலோகந ந்யாயத்தாலே, முன்பு அருளிச்செய்த வற்றையெல்லாம் கடாக்ஷித்து அநுபாஷித்துக்கொண்டு, அசித்தத் வோபந்யாஸத்தை நிகமித்தாராயிற்று.

ஆக ப்ரதமத்திலே, "அசித்து-ஜ்ஞாநஶூந்யமாய், விகாராஸ் பதமாயிருக்கும்" என்று, அசித்திநுடைய லக்ஷணத்தைச்சொல்லி, அநந்தரம், அதுதான் ஶுத்தஸத்வாதிபேதத்தாலே த்ரிவிதமாயிருக் கும்படி சொல்லி; உத்தேஶக்ரமத்திலே ப்ரதமம் ஶுத்தஸத்வமா கிற வசித்திநுடைய ப்ரகாரத்தைச்சொல்லி, தததந்தரம், மிஶ்ர ஸத்வமாகிற வசித்விஶேஷம் இன்னதென்றும், அதுதான் சதுர்விம் ஶதி தத்வமாயிருக்குமென்றும், அதில் ப்ரதமதத்வம் இன்னதெ ன்றும், அந்ததத்வத்திநுடைய அவஸ்தாவிஶேஷங்களிருக்கும் படியையும், அதில் நின்றும் தத்வாந்தரங்கள் உத்பந்நமாகைக்கு ஹேது-அதிநுடைய குணவைஷம்யமென்றும், அந்தகுணங்கள் தான் இன்னதென்றும், அவைதான் அதுக்கு அவிநாபூதங்களாய், அதிநுடைய அவஸ்தாபேதங்களாலே அநுத்பூதங்களாயும் உத்பூதங்களாயுமிருக்குமென்றும், அவைதான் கார்யாநுமேயங்களெ ன்றும், அவற்றிநுடைய வைஷம்ய ப்ரயுக்தமான மஹதாதி தத் வோத்பத்தி க்ரமத்தையுஞ்சொல்லி; அநந்தரம், இப்படி யுத்பந்நங் களான தத்வங்களினுடைய ஸமுதாயகார்யமான அண்டோத்பத்தி யையும், அந்தவண்டத்துக்குள்ளில் ஸமஷ்டிபுருஷ சதுர்முகோத் பத்தியையும், ஈஶ்வரன் ஸமஷ்டி வ்யஷ்டிபதார்த்தங்களை அத்வா ரகமாகவும் ஸத்வாரகமாகவும் நின்று ஸ்ருஷ்டிக்கும்படியையுஞ் சொல்லி; அநந்தரம், அண்டங்களினுடைய பாஹுள்யத்தையும், அவற்றினுடைய கட்டளையையும், அவைதான் ஈஶ்வரனுக்கு லீலோபகரணங்களென்னுமத்தையும், அவற்றினுடைய வுத்பத்தி ப்ரகாரத்தையுஞ் சொல்லி, அநந்தரம் ஆகாஶாதிபூதங்களுக்குத் தனித்தனியேயுண்டான விநியோகத்தையும், ஜ்ஞாநகர்மேந்த்ரியங்

களுக்கும், உபயாத்மகமான மநஸ்ஸுக்குமுண்டான வ்ருத்திபேத த்தையும், ஆகாஶாதிகளுக்கு ஶப்தாதிகள் ப்ரதிநியத குணங்களா யிருக்கும்படியையும், அவற்றுக்கு குணவிநிமயம் வருகைக்கு ஹேது வையும், குணநிக்யத்துக்கு ஹேதுவையுஞ்சொல்லி; இப்படி, மிஶ்ர ஸத்வத்தினுடைய ப்ரகாரத்தை விஸ்தரேண உபபாதித்து, அநந் தரம், இதினுடைய பரிணாமங்களுக்கு ஹேதுவாயிருந்துள்ள ஸத்வ ஶூந்யமாகிற வஸ்த்விஶேஷத்தையும் ஸங்க்ரஹேண சொல்லி: அநந்தரம், ஏதத்பூர்வோக்தமான வஸ்த்வத்தினுடைய விநியோ கப்ரகாரத்தையும், அசித்த்ரயத்தினுடைய பரிணாமங்களையுஞ் சொ ல்லி, ஏதத்தர்ஶநைகதேஶிகளுடைய காலவிஷயப்ரதிபத்திபேத த்தையுங்காட்டி, அநந்தரம், கீழ்ச்சொல்லப்பட்டவற்றில் பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளுடைய விப்ரதிபத்தி ப்ரகாரங்களையும், அவைதான் அயுக்தமென்னுமிடத்தையுஞ்சொல்லி, அநந்தரம், பரஸ்பரவிலக்ஷ ணமான பூதவிஶேஷங்களில் ஜ்ஞாநகவ்யாம்ஶங்களையும் தர்ஶிப் பித்து, இப்படி, அசித்த்ரயத்தினுடைய ப்ரகாரத்தையுமருளிச் செய்து தலைக்கட்டினார்.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே ஶரணம்.

அசித்ப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஈஶ்வர ப்ரகரணம்

க. ஈஶ்வரன், அகிலஹேய ப்ரத்யநீகாநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபனாய், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி கல்யாணகுணகண பூஷிதனாய், ஸகலஜகத்ஸர்க்கஸ்த்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தாவாய், "ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸு ரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ" என்கிற சதுர்வித புருஷர்களுக்கு மாஶ்ரயணீயனாய், தர்மார்த்தகாம மோக்ஷாக்ய சதுர்வித பலப்ரதனாய், விலக்ஷணவிக்ரஹ யுக்தனாய், லக்ஷ்மீ பூமி நீளாநாயகனாயிருக்கும்.

இப்படி, சிதசித்ரூபமான தத்வத்ரயத்தினுடையவும் ஸ்வரூப ஸ்வபாவவிஶேஷங்களை ஸுவ்யக்தமாம்படி யருளிச்செய்து, அநந்தரம் (கக) "க்ஷராத்மாநாவீஶதே தேவ ஏக:" என்கிறபடியே, தந்நியந்தாவான ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபாதிகளை ஸம்ப்ரபஞ்சமாக வருளிச்செய்கிறார்.

அதில் ப்ரதமஶ்ரவணமாலே, ஈஶ்வரத்வம் அஸாதாரணதர்மதயா வஸ்துவுக்கு நிரூபகமாயிருக்கையாலே, "ஈஶ்வரன்" என்றே வஸ்துவை நிர்த்தேஶித்து, தத்ஸ்வரூபாதி வைலக்ஷண்யத்தை ஸங்க்ரஹேண வருளிச்செய்கிறார்.

(க) அதில், ப்ரதமத்தில் குணங்களுக்கும் ஆதாரபூதமான ஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (அகிலஹேய ப்ரத்யநீகாநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபனாய்) என்று; அதாவது-ஸமஸ்தஹேய ப்ரதிபடமாய், த்ரிவிதபரிச்சேதரஹிதமாய், ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வ ஸுகரூபத்வங்களே வடிவான ஸ்வரூபத்தை யுடையவனென்கை. (௫௪௧) "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம" (௫௪௨) "விஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம" (௫௪௩) ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம" என்னக்கடவதிறே. (௫௪௪) "அகிலஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாந ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷணாநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூப:" என்றிறே எம்பெருமானாரருளிச்செய்தது. அப்படியே இவருமருளிச்செய்கிறார்.

ஆனால், கல்யாணைகதாநத்வமும், ஸ்வேதர ஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷணத்வமும் இவரருளிச்செய்யாதொழிவா னென்னென்னில்; ஹேயப்ரத்யநீகதை புக்கவிடத்தே கல்யாணைகதாநத்வம் வருமென்னுமத்தைப் பற்றவும், ஆநந்தரூபத்வம் சொல்லுகையாலே தன்னடையே ஸித்திக்குமென்னுமத்தைப் பற்றவும் கல்யாணைகதாநத்வம் அருளிச்செய்திலர். ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷணலிங்கத்வம் உபயவிஶிஷ்டத்வ ப்ரயுக்தமாகையாலே, அர்த்தாத்ஸித்தமென்று அருளிச்செய்திலர்.

(ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி கல்யாண குணகண பூஷிதனாய்) ஆதிஶப்தத்தாலே - குணபூர்ணையில், எம்பெருமானாருளிச்செய்த குணங்களெல்லாம் சொல்லுகிறது; குணங்களுக்கு கல்யாணத்வமாவது - ஆஶ்ரிதர்க்கு பரமபோக்யமாயிருக்கை, கணஶப்தம் - ஸமூஹவாசி. பூஷிதனாகையாவது - இவற்றாலே அலங்க்ருதனாயிருக்கை. திவ்யமங்களவிக்ரஹத்துக்கு திவ்யாபரணங்கள்போலேயாயிற்று, திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கு குணங்கள் ஔஜ்ஜ்வல்யகரமாயிருக்கும்படி. இத்தால் (௩௫) "யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்" (௩௬) "பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதைவ ஶ்ரூயதே ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச" (௩௭) "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோऽஸௌ" என்கிற குணகணயோகத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(ஸகலஜகத்ஸர்க்கஸ்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தாவாய்) ஜகச்சப்தத்தாலே - கார்யவஸ்துவைச் சொல்லுகிறது. ஸகலஶப்தத்தாலே - ஸமஷ்டி வ்யஷ்டிரூபமான ஸமஸ்த பதார்த்தங்களையுஞ்சொல்லுகிறது. ஸர்க்கமாவது - ஸ்ருஷ்டி; இதுதான், ஸத்வாரகாத்வாரகரூபேண த்விவிதையாயிருக்கும். ஸ்திதியாவது - ரக்ஷணம்; இதுவும், பாஹ்யாப்யந்தரரூபேண த்விவிதமாயிருக்கும். ஸம்ஹாரமாவது அழிக்கை; இதுவும் ஸத்வாரகாத்வாரகரூபேண த்விவிதமாயிருக்கும். இவையெல்லாம், மேல் இவருபபாதிக்கிறவிடத்திலே காணலாம். (௫௫) "யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே, யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி, யத்ப்ரயந்த்யபிஸம்விஶந்தி, தத்விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ, தத் ப்ரஹ்ம" இத்யாதி ஶ்ருதிகளாலே, இவனுடைய ஸகலஜகத்

ஸர்க்காதிகள் சொல்லப்படாநின்றதிறே. இத்தால், கீழ்ச்சொன்ன குணவிஶிஷ்டனானவனுடைய வ்யாபாரவிஶேஷங்களை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(௩௪௮) ("ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ" என்கிற சதுர்விதபுருஷர்களுக்கும் ஆஶ்ரயணீயனாய்) ஆர்த்தனானவன் - முன்புண்டான ஐஶ்வர்யத்தையிழந்து அதிலே புநர்வேணுமென்று ஆசைப்படுமவன். ஜிஜ்ஞாஸுவாகிறான் - ஜ்ஞானஸ்வரூபனான வாத்மாவை யநுபவிக்கவாசைப்படும் கேவலன். அர்த்தார்த்தியாகிறான் - அபூர்வமாக ஐஶ்வர்யத்தை யாசைப்படுமவன். ஜ்ஞாநியாகிறான் - பரமபுருஷார்த்தமான பகவத்ப்ராப்தியை யாசைப்படுமவன். (௩௪௯) "ஆர்த꞉ ப்ரதிஷ்டாஹீந꞉ ப்ரஷ்டைஶ்வர்ய꞉ புநஸ்தத்ப்ரேப்ஸு꞉, அர்தார்தீ² அப்ராப்தைஶ்வர்யதயா ஐஶ்வர்யகாம꞉, தயோர்முக²பே⁴தமாத்ரம் ஐஶ்வர்யவிஷயதயா ஏகத்வம்; ஜிஜ்ஞாஸு꞉ ப்ரக்ருதிவியுக்தாத்மஸ்வரூபாவாப்தீச்சு²꞉; ஜ்ஞாநமேவாஸ்ய ஸ்வரூபமிதி ஜிஜ்ஞாஸுரித்யுக்தம், ஜ்ஞாநீ ச 'இதஸ்த்வந்யாம் ப்ரக்ருதிம் வித்³தி⁴ மே பராம்' இத்யாதி³நாபி⁴ஹித ப⁴க³வச்சே²ஷதைகரஸாத்மஸ்வரூபவித், ப்ரக்ருதிவியுக்தகேவலாத்மநி அபர்யவஸ்யந் ப⁴க³வந்தம் ப்ரேப்ஸு꞉ ப⁴க³வந்தமேவ பரமப்ராப்யம் மந்வாந꞉" என்று, சதுர்விதாதிகாரிகளையும், ஸ்ரீகீதாபாஷ்யத்திலே யருளிச்செய்தாரிறே. இந்த சதுர்விதபுருஷ ஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தை (௩௫௦) 'சதுர்விதா⁴ ப⁴ஜந்தே மாம் ஜநா꞉ ஸுக்ருதிநோऽர்ஜுந । ஆர்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்தா²ர்தீ² ஜ்ஞாநீ ச ப⁴ரதர்ஷப⁴" என்றும், (௩௫௧) "சதுர்விதா⁴ மமஜநா ப⁴க்தா ஏவ ஹி தே ஶ்ருதா꞉ । ஆர்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்தா²ர்தீ² ஜ்ஞாநீ சேதி [illegible]" என்றும், தானே யருளிச்செய்தானிறே. இத்தால் ஜகத்காரணபூதனாகக் கீழ்ச்சொல்லப்பட்டவனுடைய ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(தர்மார்த்த காம மோக்ஷாக்ய சதுர்வித பலப்ரதனாய்) (௩௫௨) "[illegible] காமமோக்ஷாஶ்ச புருஷார்தா² உதா³ஹ்ருதா꞉" என்று, புருஷார்த்தம் சதுர்விதமாயிறே இருப்பது. தர்ம

மாவது- இஷ்டாபூர்த்தங்கள்; இஷ்டமாவது-யாகாதி; பூர்த்தமாவது (வா)காதி. அர்த்தமாவது-ஸுவர்ணரஜதாதிகள். காமமாவது-ஐஹிகபாரலௌகிக போக்யபதார்த்தாநுபவஸுகம். மோக்ஷமாவது-ஆத்மாநுபவ பகவதநுபவங்கள் இவற்றில். தர்மம் - ஸாதநதயா புருஷார்த்தமாயிருக்கும்; அர்த்தம் - ஸாதநதயாவும், ஸ்வயமாயும் புருஷார்த்தமாயிருக்கும்; காமமோக்ஷங்களிரண்டும் - ஸ்வயம் புருஷார்த்தமாயிருக்கும். ஏவம்விதமான சதுர்விதபலங்களையும் அதிகாராநுகுணமாகக் கொடுக்குமவனென்கை.

இத்தால் - ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனான விஷ்ணுவுடைய ஸகலபலப்ரதத்வத்தையும் அருளிச்செய்தாராயிற்று. (௫௩) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே.

(விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தனாய்) அதாவது-விக்ரஹந்தான், ஸ்வரூபகுணங்களிலுங்காட்டில் அத்யந்தாபிமதமாயென்று தொடங்கி மேலருளிச்செய்கிற வைலக்ஷண்யத்தையுடைய விக்ரஹத்தோடே கூடியிருக்குமவனென்கை. (௫௪) "[illegible]" இத்யாதியாலே விக்ரஹவைலக்ஷண்யம் ப்ரஸித்தம். (௫௫) "[illegible]" என்று, திவ்யமங்கள விக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்தாரிறே எம்பெருமானார்.

இத்தால், கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வரூபகுணங்களுக்கு ப்ரகாஶகமாய், ஜகத்காரணத்வத்துக்கும், ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயத்வத்துக்கும், ஸர்வபலப்ரதத்வத்துக்கும் ஏகாந்தமான திவ்யவிக்ரஹயோகத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(லக்ஷ்மீ பூமி நீளாநாயகனாயிருக்கும்) அதாவது (௫௬) "உனக்கேற்கும்" என்னும்படியான வைலக்ஷண்யத்தை யுடையளாய்

௨. அகிலஹேயப்ரத்யநீகத்வமாவது - தமஸ்ஸுக்கு தேஜஸ்ஸு போலேயும், ஸர்ப்பத்துக்கு கருடனைப்போலேயும் விகாராதி தோஷங்களுக்கு ப்ரதிபடமா யிருக்கை.

சேதநர்க்கு புருஷகாரபூதையாயும், ப்ராப்யையாயு மிருக்கும் ப்ரதாநமஹிஷியான பெரிய பிராட்டியார்க்கும், அவளோடொக்கச் சொல்லலாம்படி யிருக்கும் பூமி நீளைகளான மற்றை யிரண்டுபிராட்டிமார்க்கும் அநுரூபநாயகனாயிருக்குமென்கை.

(௫௭) "ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ" என்று, லக்ஷ்மி பூமிகளிருவரையும் வேதபுருஷன் சொன்னவிது நீளைக்கும்உபலக்ஷணம். (௫௮) "வைகுண்டே து பரே லோகே ஶ்ரீ ஸஹாயோ ஜநார்த்தந: । உபாப்யாம் பூமிநீளாப்யாம் ஸேவிதஃ பரமேஶ்வர:" என்னக்கடவதிறே. (௫௯) "ஸ்வாபிமத நித்ய நிரவத்யாநுரூப ஸ்வரூப ரூப குண விபவைஶ்வர்ய ஶீலாத்யநவதிகாதிஶயாஸங்க்யேய கல்யாணகுணகண ஶ்ரீவல்லப, ஏவம்பூத பூமிநீளா நாயக" என்றிறே எம்பெருமானார் அருளிச்செய்தது; இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன விக்ரஹவைலக்ஷண்யம், காட்டிலெரித்த நிலாவாகாதபடி யநுபவிக்கக்கடவரான பிராட்டிமாரோட்டைச்சேர்த்தியை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(௨) இப்படி, உக்தமான ஸ்வரூபாதிகளை விஸ்தரேண உபபாதித்தருளுகிறார் மேல். அதில, ப்ரதமத்திலே "அகிலஹேயப்ரத்யநீகாநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபனாய்" என்றவிதில், அகிலஹேயப்ரத்யநீகத்வத்தை யுபபாதிக்கிறார் ; (அகிலஹேயப்ரத்யநீகத்வமாவது) என்று தொடங்கி. ஹேயமாவது-தோஷம். அகிலஹேயமென்கையாலே - த்ரிவிதசேதநாசேதந தோஷங்களையும் சொல்லுகிறது. "த்ரிவித சேதநாசேதநதோஷமும் ஈஶ்வரனுக்கு வாராது" என்று இதுதன்னை வ்யக்தமாக மேலே யருளிச்செய்கிறாரிறே.

(தமஸ்ஸுக்கு தேஜஸ்ஸுபோலேயும், ஸர்ப்பத்துக்கு கருடனைப்போலேயும்) என்றது - தமஸ்ஸுக்கு தேஜஸ்ஸு ப்ரதிபடமாயிருக்குமாபோலேயும், ஸர்ப்பத்துக்கு கருடன் ப்ரதிபடனாயிருக்குமாபோலேயுமென்கை.

௯. அநந்தனுகையாவது - நித்யனுய், சேதநாசேதநங்களுக்கு வ்யாபகனுய், அந்தர்யாமியா யிருக்கை.

(விகாராதிதோஷங்கள்) என்கிறவிடத்தில், விகாரஶப்தத்தாலே - த்ரிவிதாசித்தினுடையவும் பரிணுமத்தைச் சொல்லுகிறது. ஆதிஶப்தத்தாலே - பத்தசேதநருடைய அஜ்ஞாநது:க்கங்களையும் முக்தருடையசேறுகோய்த்தாக்கழவினுலைப்போலே, ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டராய் விடப்பட்ட வாகாரத்தையும், நித்யருடைய பரிச்சிந்நஸ்வரூபத்வ பாரதந்த்ர்யங்களையும் சொல்லுகிறது. பாரதந்த்ர்யம் தோஷமோ? என்னில்-புருஷனுக்கு ஸ்தநோத்பேதம்போலே ஸ்வதந்த்ரனுக்கு தோஷமென்கை. இத்தோஷங்களுக்கு ப்ரதிபடமாயிருக்கையாவது-தான்மாருயிருக்கை. ப்ரதிபட மென்கையாலே- (௨அ) "ஆத்மஜ்ஞாநமயோऽமல:" என்கிறபடியே, ஸ்வரூப நிபந்தநமாக மலஸம்பந்த மில்லையேயாகிலும், உபாதிநிபந்தநமான மலஸம்பந்தத்துக்கு யோக்யமான வாத்மஸ்வரூபத்திற்காட்டில் பகவத் ஸ்வரூபத்துக்கு வாசி தோற்றுகிறது. (௯௰) "தஸ்ய ஸர்வேஷு பூதேஷு நித்யஸ்யாக்ஷயஸ்ய வை। ந ஸந்தி தேஷு தோஷாஸ்து ஹேயா ஸர்வாஸ்து நிர்மலே" (௯௧) "ஸர்வஹேயாஶ்ச தஸ்மிந் விஷ்ணவே ஸர்வ ஸர்வதா" (௯௨) "ஸவிகாராய ஶுத்தாய நித்யாய பரமாத்மநே" என்னக்கடவதிறே.

ஹேயப்ரத்யநீகத்வமாவது - ஆஸ்ரிதருடைய ஹேய நிராஸகத்வத்துக்கு அடியான ஹேயப்ரதிபடத்வ மென்னவுமாம் என்னு மொருயோஜனையுமுண்டிறே. தத்வத்ரயவ்யாக்யாநங்களிலே நஞ்சீயர் ஆச்சான்பிள்ளை முதலான வாசார்யர்களருளிச்செய்தது. "ஸர்ப்பததுக்கு கருடனைப்போலேயும்" என்கிற த்ருஷ்டாந்தத்தாலே, அதுவும் இவ்விடத்துக்கர்த்தமாகாதோ வென்னில்; விகாராதி தோஷங்களுக்கு ப்ரதிபடனுயிருக்கையாலே, இவ்விடத்தில் இவர்க்கது விவக்ஷிதமன்று.

(௯) அநந்தராய், அநந்தத்வத்தை யுபபாதிக்கிருர்; (அநந்தனுகையாவது) என்று தொடங்கி. அநந்தத்வமாவது தேஶதஃ காலதோவஸ்துதஶ்சாபரிச்சேத்யத்வம்: விபுத்வாத்தேஶபரிச்சேத

௪. அந்தர்யாமியானால் தோஷங்கள்வாராதோவென்னில் ;

௫. ஶரீரகதங்களான பால்யாதிகள் ஜீவாத்மாவுக்கு வாராதாப் போலே, த்ரிவிதசேதநாசேதநதோஷமு மீஶ்வரனுக்கு வாராது.

ராஹித்யம், நித்யத்வாத் காலபரிச்சேதராஹித்யம், ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்த வஸ்துக்களுக்கும் ப்ரகாரியா யிருக்கையாலும், தனக்கு ப்ரகாரயந்தர மில்லாதபடி நிற்கையாலும், ஸத்ருஶவஸ்த்வபாவத் தாலே வஸ்துபரிச்சேதராஹித்யம். அத்தை யருளிச்செய்கிறார் ; (நித்யனாய், சேதநா சேதநங்களுக்கு வ்யாபகனாய், அந்தர்யாமியா யிருக்கை) என்று. இத்தால், நித்யனாகையாலே, இன்ன காலத்தி லுள்ளான் காலாந்தரத்தில் இல்லையென்கிற காலபரிச்சேதமு மின்றியிலே, ஸகல சேதநாசேதநங்களுக்கும் வ்யாபகனாய்க் கொண்டு விபுவாயிருக்கையாலே, இன்ன தேஶத்திலுள்ளான், தேஶாந்தரத்தி லில்லையென்கிற தேஶபரிச்சேதமின்றியிலே, ஸர் வாந்தர்யாமியாகையாலே ஸர்வத்துக்கும் தான் ப்ரகாரியாய், தனக்கு ப்ரகாரயந்தர மில்லாதபடி யிருக்கையாலே, இன்னவஸ் துபோலே யென்கிற வஸ்துபரிச்சேதமு மின்றியிலே யிருக்கை யென்றதாயிற்று. (௩௯௩) "நித்யம் விபும் ஸர்வகதம் ஸுஸூக்ஷ்மம்" (௩௯௪) "அந்த꞉ப்ரவிஷ்ட꞉ ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா" (௩௯௫) "யஸ்யாத்மா ஶரீரம், யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம்" (௩௯௬) "ந தத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே" என்னக்கடவதிறே.

(௪) இவற்றோடு தானொட்டற்றிருக்கையன்றிக்கே, அந்தர்யா மிதயா அவஸ்திதனாயிருக்குமாகில், தத்கததோஷங்கள் வாரா தோ வென்கிற ஶங்கையை யநுவதிக்கிறார் ; (அந்தர்யாமியானால் தோஷங்கள் வாராதோவென்னில்) என்று.

(௫) அத்தைப் பரிஹரிக்கிறார் ; (ஶரீரகதங்களான) என்றுதொ டங்கி. அதாவது - இந்த ஶரீரத்தை யதிஷ்டித்து ஸ்வாதீநமாக நிர்வஹித்துக்கொண்டிரா நிற்கச்செய்தேயும், தத்கதமான பால்ய யௌவநாதி விகாரங்கள் ததந்தர்வர்த்தியான ஜீவாத்மாவுக்கு வா ராதாப்போலே, த்ரிவிதசேதநாசேதநங்களுக்கும் அந்தர்யாமியாய்,

௬. ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபனாகையாவது - ஆநந்தரூப ஜ்ஞாநனாயிருக்கை.

௭. அதாவது - கட்டடங்க வநுகூலமாய், ப்ரகாஶமுமாயிருக்கை.

இவற்றை ஶரீரமாகக்கொண்டு இராநிற்கச்செய்தேயும் தத்கத தோஷம் ஈஶ்வரனுக்கு வாராது என்கை. (௩-௯௯) "ஆவிசேருயிரினுள்ளால் ஆதுமோர்பற்றிலாத பாவனையதனைக்கூடில் லவனையுங் கூடலாமே" என்றிறே! ஆழ்வாருமருளிச்செய்தது. ஶரீரியான ஜீவாத்மாவுக்கு ஶரீரகதங்களான பால்யாதிகள் வந்ததில்லையே யாகிலும், ஶரீரஸம்பந்த நிபந்தநமாக அஜ்ஞாநாதிகள் வருகிறதேயாகில், ஶரீரபூதமான இவற்றோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே இவனுக்குச்சிதநிவனை விகாரதோஷங்கள் வாராதோ? என்னில்: வாராது. அதுக்கடி - ப்ரவேஶ ஹேது விஶேஷத்தாலே; இவனைப்போலே கர்மமடியாக வன்றிக்கே, அநுக்ரஹமடியாகவிறே அவனுக்கு இவற்றில் ப்ரவேஶமிருப்பது. (௩-௯௭) "ஜ்ஞாஜ்ஞௌ" (௩-௯௮) "ஸஷ்ஸாஸ்த்ராதாஸ்த்ரவஹாதவாரௌ" (௩-௯௯) "விஷ்ணுவைஸ்வஜிஷ்ணவை" என்கின்றதிறே.

(௬) அநந்தரம், ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபத்வத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (ஜ்ஞாநாநந்த) இத்யாதியாலே. ஜ்ஞாநாநந்தங்களையே ஸ்வரூபமாக வுடையனாயிருக்கை யென்று, ஶப்தத்தாலே அர்த்தம் சொல்லவேண்டியிருக்க, ஜ்ஞாநமென்றும் ஆநந்தமென்றும் பிரித்துச்சொல்லாவது, இரண்டுவஸ்துவின்றிக்கே ஜ்ஞாநமே ஸ்வரூபமாய், அதுதான் அநுகூலமாயிருக்கை - ஆநந்தமாகையாலே, "ஆநந்தரூபஜ்ஞாநனாயிருக்கை" என்று அருளிச்செய்கிறார். "அநுகூலஜ்ஞாநமே ஸ்வரூபமாயிருக்க ஜ்ஞாநாநந்தங்களென்று பிரித்துச்சொல்லுகிறது, இரண்டுமுண்டாகைக்காக" என்றிறே இவர்தாமிட்டருளின தத்வவ்யாக்யாநத்திலே யருளிச்செய்தது.

(௭) "ஆநந்தரூபஜ்ஞாநனாயிருக்கை" என்றதுதன்னை யுபபாதிக்கிறார்; (அதாவது) இத்யாதியாலே. கட்டடங்கவென்றது - ஸ்வரூபமுள்ள பரப்பெங்கும் என்றபடி. இத்தால், ஸ்வரூபத்தில் அநுகூலமாயாதல், அப்ரகாஶமாயாதலிருக்கு மிடமில்லை யென்கை. ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபனென்றவிதில், ஏகஶப்தார்த்தமிதுவிறே.

அ. இவனுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி கல்யாண குணங்கள் நித்யங்களாய், நிஸ்ஸீமங்களாய், நிஸ்ஸங்க்யங்களாய், நிருபாதிகங்களாய், நிர்த்தோஷங்களாய், ஸமாநாதிகரஹிதங்களாயிருக்கும்.

அநுகூலத்வமாவது - ஆஹ்லாதகத்வம். ப்ரகாஶத்வமாவது - ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம். (கூஎ) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே.

அ. இப்படி, ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்த வநந்தரம், ஸ்வரூபாஶ்ரிதமான குணங்களினுடைய வைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (இவனுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி கல்யாண குணங்கள்) என்று தொடங்கி. ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி ஐஶ்வர்ய வீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களும், வாத்ஸல்யாதிகளும், ஸௌர்யாதிகளுமாகிற குணவிஶேஷங்களெல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறது.

நித்யங்களாகையாவது - உத்பத்தி விநாஶரஹிதங்களாயிருக்கை. ஸ்வரூபாநுபந்திகளாகையாலே, யாவதாஶ்ரயபாவிகளாயிருக்குமிறே. (கூஎக) "[illegible]" என்று, குணங்களினுடைய நித்யத்வம் ஶ்ருதிஸித்தம். (கூஎக) "[illegible]" என்றிறே இத்ஶ்ருதிக்கர்த்தம். (கூஎஉ) "தகவில்வண்புகழ்" என்றாரிறே ஆழ்வார்.

நிஸ்ஸீமங்களாகையாவது - ஒரொன்றே அவதிகாணவொண்ணாதிருக்கை. (கூஎங) "[illegible]" என்று, மீண்டுவிட்டகிறே ஆநந்தகுணத்தையெல்லாங் காணப்புக்கவேதம். இது, ஆநந்தகுணமொன்றினுமன்றிறே; குணங்களெல்லாம் இப்படியேயிறே இருப்பது. (கூஎச) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே. (கூஎரு) "உயர்நலம்" என்றிறே! ஆழ்வாரும் அருளிச்செய்தது.

நிஸ்ஸங்க்யங்களாகையாவது- இப்படிப்பட்ட குணங்கள் தான் எண்ணிறந்திருக்கை. (௩௭௬) "[illegible]" (௩௭௭) "[illegible]" [௩௭௮] "[illegible]" [௩௭௯] "[illegible]" என்னக் கடவதிறே. (௩௮௦) "எண்ணில் தொல் புகழ்" என்றாரிறே ஆழ்வாரும். (௩௮௧) "[illegible]" என்கிற ப்லோகத்திலே, குணங்களினுடைய நித்யநிஸ்ஸீமநிஸ்ஸங்க்யத்வங்களை யருளிச்செய்தாரிறே ஆழ்வான்.

நிருபாதிகங்களாகையாலே - ஸ்வேதராதிகளிலே ஈஶ்வரேச்சையாகிற உபாதியை யபேக்ஷித்திருக்கும் சேதநகுணங்கள் போலன்றிக்கே, ஸ்வாபாவிகங்களா யிருக்கை. ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் (௩௮௨) "[illegible]" என்கிறவிடத்துக்கு வ்யாக்யானம்பண்ணுகிற ஶ்ருதப்ரகாஶிகாகாரர், அநவதிகாதிஶயபதத்தாலே நித்யஸித்த வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறதென்று முந்துறவொரு யோஜனைபண்ணி, (௩௮௩) "[illegible]

ஷாட்குண்ய ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகாய தேஜஸ்விநே நம:" என்று, அநந்தரயோஜநையிலே யிவ்வர்த்தத்தை யருளிச்செய்தாரிறே. (ரு-அச) "ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச" என்று, குணங்களினுடைய ஸ்வாபாவிகத்வத்தை ஶ்ருதி சொல்லா நின்றதிறே. இந்தஶ்ருதியில், க்ரியையென்கிறது-நியமநத்தை; (ரு-அரு) "பராஸ்ய ஶக்தி-ஜ்ஞாநஶக்த்யாதீநாம் ஸ்வாபாவிகத்வமுக்தம்; க்ரியா-நியமநம்" என்கிற இதுக்கும் ஶ்ருதப்ரகாஶிகாகாரர் வ்யாக்யாநம் பண்ணிற்று.

நிர்த்தோஷங்களாகையாவது - ஹேயகுண ஸம்ஸர்க்கமாகிற தோஷமின்றிக்கேயிருக்கை. (ரு-அஙு) "அபஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர்விஶோகோ விஜிகத்ஸோऽபிபாஸ: ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப:" (ரு-அஎ) "ஸகலாதயோ நஸந்தி யத்ர வஶ்யாத்மாநோ காமகுணா:" (ரு-அஅ) "ஜ்ஞாநஶக்திபலைஶ்வர்யவீர்யதேஜாம்ஸ்யஶேஷத: । பகவச்சப்தவாச்யாநி விநா ஹேயைர்குணாதிபி:" (ரு-அகூ) "தேஜோபலைஶ்வர்யமஹாவபோத ஸுவீர்யஶக்த்யாதிகுணைகராஶி: பர: பராணாம் ஸகலா ந யத்ர க்லேஶாதய: ஸந்தி பராவரேஶே" என்கிறபடியே, ஆஶ்ரயம் - ஹேயப்ரத்யநீகமாகையாலே, இவற்றுக்கு, ஹேயகுணஸம்ஸர்க்க தோஷாபத்திக்கு யோக்யதையில்லையிறே.

ஸமாநாதிகரஹிதங்களாகையாவது - சேதநாந்தரகுணங்களை ஸமமாகவும், ஈஶ்வரகுணங்களை அதிகமாகவுமுடைத்தாயிருக்கும் சேதநகுணங்கள்போலன்றிக்கே, தனக்கொத்ததும் மிக்கதுமின்றிக்கேயிருக்கை. (கநஎ) "ந தத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே" என்கிற ஸமாதிகதரித்ரவஸ்துவை யாஶ்ரயமாக வுடையவையாகையாலே, இவையும் ஸமாநாதிகரஹிதங்களாயிருக்கும்மிறே. (ரு-கூய) "யே தோஷா யாவந்த்யஸ்ஸகலாஸ்ஸயா நஸம்க்ராந்திரேவெஜ்ஜகுண்ணவைஷ்ண்வாதா: । ஜ்ஞாநைஶ்வர்யஶக்த்யாதி வீர்யா ஷட்ஸ்வாம் ரங்கேஶ ஹாஸஜவாதந்யந்தி" என்கிற ஶ்லோகத்திலே, இவையித்தனையும் பட்டருளிச்செய்தாரிறே.

௯. இவற்றில் வாத்ஸல்யாதிகளுக்கு விஷயமநுகூலர், ஶௌர்யாதிகளுக்கு விஷயம் ப்ரதிகூலர், இவற்றுக்குக் காரணமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளுக்கெல்லாரும் விஷயம்.

---

(௯) இப்படியிருந்துள்ள குணங்கள்தான் மூன்றுவகைப்பட்டிருக்கையாலே, அம்மூன்று வகைக்கும் விஷயங்களை வகுத்து அருளிச்செய்கிறார்; (இவற்றில்) என்று தொடங்கி. (வாத்ஸல்யாதிகள்) என்கிற அதிஶப்தத்தாலே, ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்ய மார்த்தவார்ஜவாதிகளான குணவிஶேஷங்களெல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறது; விஷயம் அநுகூலரென்றது - ஆஶ்ரிதரென்றபடி.

(ஶௌர்யாதிகளுக்கு) என்கிற அதிஶப்தத்தாலே, பராக்ரமத்தைச்சொல்லுகிறது. விஷயம் ப்ரதிகூலரென்றது - ஆஶ்ரிதவிரோதிகளென்றபடி. (௧௬-௧௯) "த்விஷத: க்ரூராந் ஸம்ஸாரேஷு நராதமாந் । க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஶுபாநாஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு" என்று, ஆஶ்ரிதவிரோதிகள் தனக்கு ஶத்ருக்களென்று அருளிச்செய்தானிறே.

(இவற்றுக்கு காரணமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகள்) என்கிறவிடத்தில், அதிஶப்தத்தாலே - பலைஶ்வர்ய வீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களைச் சொல்லுகிறது.

வாத்ஸல்யாதிகளுக்கும், ஶௌர்யாதிகளுக்கும் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகள் காரணமாகையாவது (௭-௨) "தேஜோபலைஶ்வர்யமஹாவபோதஸுவீர்யஶக்த்யாதிகுணைகராஶி: । பர: பராணாம் ஸகலா ந யத்ர க்லேஶாதய: ஸந்தி பராவரேஶே" என்றும், (௧-௯௧) "ஜ்ஞாநபலைஶ்வர்யவீர்யஶக்திதேஜாம்ஸி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அவற்றுக்கு ஊற்றுவாயாயிருக்கை.

அவைதான், ஸ்வோத்கர்ஷாபாதக ஷாட்குண்யாத்மகுணபாவமாயிறே இருப்பது. "எம்பெருமானுடைய திவ்யாத்மகுணங்களாவன - ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிஷட்குணங்களும், அதிலே பிறந்த ஸௌஶீல்யாதிகளும்" என்கிற இவ்வாக்யத்துக்கு அர்த்தமே

முதலிதனில், "அதிலே பிறக்கையாவது - வாத்ஸல்யாதிகளுக்கு ஷாட்குண்யம் பரிகரமானமை" என்கிற விவரணத்தில் ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்தது.

இக்குணஷட்கத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, ஜ்ஞானமாவது - (௧௬௪) "ஸுஜஸம்ஸ்தாலஸம் நித்யம் ஸர்வாவகாஹநக்ஷமம் | ஜ்ஞானம் நாம குணம் ப்ராஹு: ப்ரதமம் குணசிந்தகா:" என்கிறபடியே, என்றுமொக்க ஸர்வவிஷயப்ரகாசகமாய், ஸ்வாச்ரயப்ரகாசமுமான குணவிசேஷம்; சக்தியாவது - (௧௬௫) "ஜகத்ப்ரக்ருதிபாவோ யஸ்ஸா சக்தி: பரிகீர்த்திதா" என்கிற ஜகத்ப்ரக்ருதித்வமாதல், அகடிதகடநாஸாமர்த்த்யமாதல். பலமாவது - (௧௬௬) "ச்ரமாபாவஸ்ஸமஸ்தஸ்ய கார்யஜாதஸ்ய ஸர்வதா | பலம் நாம குணஸ்தஸ்ய கதிதோ குணசிந்தகை:" என்கிற தரிக்கையால் வரும் ச்ரமமில்லாமையாதல், [௧௬௭] "பலம் தாரணஸாமர்த்த்யம்" என்கிறபடியே தாரணஸாமர்த்த்யமாதல். ஐச்வர்யமாவது - [௧௬௮] "கர்த்ருத்வம் நாம யத்தஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யபரிப்ரும்ஹிதம் | ஐச்வர்யம் நாம தத்ப்ரோக்தம் குணதத்த்வார்த்தசிந்தகை:" என்கிற கர்த்ருத்வலக்ஷணமான ஸ்வாதந்த்ர்யமாதல், ஸமஸ்தவஸ்துநியமநஸாமர்த்த்யமாதல். வீர்யமாவது - ௧௬௯ "தஸ்யோபாதாநபாவேபி விகாரவிரஹோ ஹி ய: | வீர்யம் நாம குணஸ்ஸோயம் அச்யுதத்வாபராஹ்வய:" என்று, ஜகதுபாதானமாகாநிற்கச் செய்தேயும் ஸ்வரூபவிகாரமின்றியிலே யொழியும்படியான அவிகாரதை. தேஜஸ்ஸாவது - [௧௭௦] "ஸஹகாரிநிரபேக்ஷா யா தத்தேஜ: ஸமுதாஹ்ருதம்" என்கிற ஸஹகாரிநைரபேக்ஷ்யமாதல், பராபிபவநஸாமர்த்த்யமாதல். இவற்றுக்கு எல்லாரும் விஷயமாகையாவது - அநுகூலரக்ஷணத்திலும் ப்ரதிகூலநிரஸநத்திலும் - ஜ்ஞாநசக்த்யாதிவிசிஷ்டனாய்க்கொண்டு நிர்வஹிக்கவேண்டுகையாலே, இவற்றுக்கு ஸர்வரும் விஷயமாயிருக்கை.

ஜ்ஞாநம் அஜ்ஞர்க்கு; ஶக்தி அஶக்தர்க்கு, க்ஷமை ஸாபராதர்க்கு, க்ருபை துக்கிகளுக்கு, வாத்ஸல்யம் ஸதோஷர்க்கு, ஶீலம் மந்தர்க்கு; ஆர்ஜவம் குடிலர்க்கு; ஸௌஹார்த்தம் துஷ்டஹ்ருதயர்க்கு; மார்த்தவம் விஶ்லேஷபீருக்களுக்கு; ஸௌலப்யம் காணவாசைப் பட்டவர்களுக்கு. இப்படி யெங்கும் கண்டுகொள்வது.

இப்படி குணங்களை மூன்றுவகையாக்கி அவற்றுக்கு விஷயங்களை தர்ஶிப்பித்தவளவன்றிக்கே, குணங்களுக்கு ப்ரத்யேகம் விஷயநியமமுண்டாகையாலே, அத்தையும் தர்ஶிப்பிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, கீழ்ச்சொன்ன குணங்களிலே சிலவற்றுக்குத் தனித்தனியே விஷயங்களை தர்ஶிப்பிக்கிறார்; (ஜ்ஞாநம் அஜ்ஞர்க்கு) என்று தொடங்கி.

ஜ்ஞாநமாவது - சேதநருடைய ஹிதாஹித நிரூபணத்துக்கு உறுப்பான குணமாகையாலே, (௪௦௧) "[illegible]" என்கிறபடியே, ஸ்வஹிதாஹிதநிரூபணஶக்தியில் அஜ்ஞராயிருக்குமவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை. (ஶக்தி அஶக்தர்க்கு) என்றது - ஶக்தியாவது - அகடிதகடநாஸாமர்த்யமாகையாலே, ஸ்வேஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்தி பரிஹாரங்களில் அஶக்தராயிருக்குமவர்களுடைய கார்யஸித்திக்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை. (க்ஷமை ஸாபராதர்க்கு) என்றது - க்ஷமையாவது - அபராத ஸஹத்வமாகையாலே, (௪௦௨) "அஹம் அஸ்ம்யபராதாநாம் ஆலய:" என்கிறபடியே, அபராதஸஹிதராகத் தங்களை யநுஸந்திக்கிறவர்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை. (௪௦௩) "[illegible]" என்றிறே பட்டருளிச்செய்தது. (க்ருபை துக்கிகளுக்கு) என்றது - க்ருபையாவது - பரதுக்காஸஹிஷ்ணுத்வமாகையாலே, ஆனாரார் துணையென்றலைநீர்க்கடலுளழுந்தும் நாவாய்போல் பிறவிக்கடலுள் நின்று துளங்குகை முதலான துக்கமுடையவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை. (௪௦௪) "[illegible]

ஸுவாயதேதத்தத்ஹம்ஷயாமதி:" என்று அருளிச்செய்தாரிறே பட்டர். (வாத்ஸல்யம் ஸதோஷர்க்கு) என்றது-வாத்ஸல்யமாவது-அன்றீன்றகன்றினுடம்பின் வழும்பை யாதரித்து புஜிக்கும்தேநுவைப்போலே ஆஶ்ரிதருடைய தோஷங்களை போக்யமாகக்கொள்ளுமவொரு குணமாகையாலே, அவித்யாகர்மாதிதோஷ ஸஹிதராகத் தங்களை யநுஸந்திப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை. (ஶீலம் மந்தர்க்கு) என்றது - ஶீலமாவது-பெரியவன் தாழ்ந்தவர்களோடே புரையறக்கலக்கும் ஸ்வபாவமாகையாலே, தங்களுடைய தண்மையை யநுஸந்தித்திருப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை (ஆர்ஜவம் குடிலர்க்கு) என்றது-ஆர்ஜவமாவது - கரணத்ரயத்தாலும் செவ்வியனாயிருக்கையாகையாலே, தங்களுடைய கரணத்ரய கௌடில்யத்தைநினைத் திருப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை (ஸௌஹார்த்தம் துஷ்டஹ்ருதயர்க்கு) என்றது-ஸௌஹார்த்தமாவது-எப்போதும் நன்மையைச் சிந்தித்திருக்கும் ஸ்வபாவமாகையாலே, ஸர்வகாலமும் தீமையே சிந்தித்திருக்கும் துஷ்டஹ்ருதயராகத் தங்களை யநுஸந்தித்திருப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை (மார்த்தவம் விஶ்லேஷபீருக்களுக்கு) என்றது-மார்த்தவமாவது - ஆஶ்ரிதவிரஹம் பொறுக்கமாட்டாத மென்மையாகையாலே, தன்னுடைய விஶ்லேஷத்தில் பயமுடையவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை. (ஸௌலப்யம் காணவாசைப்பட்டவர்களுக்கு) என்றது - ஸௌலப்யமாவது - அதீந்த்ரியமான விக்ரஹத்தைக் கண்ணுக்கிலக்காம்படி பண்ணுகையாகையாலே, தன்னைக்காணவேணுமென்று ஆசைப்பட்டவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை.

இத்தால், இவனுடைய ஜ்ஞாநத்தில் அபேக்ஷையுள்ளது - தந்தாமுடைய ஹிதாஹித நிரூபணத்தில் அறிவில்லாதவர்களுக்காகையாலே, ஜ்ஞாநம் - அஜ்ஞர்க்காயிருக்கும். இவனுடையஶக்தியில் அபேக்ஷையுள்ளது - ஸ்வேஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரத்தில் அஶக்தராயிருப்பாருக்காகையாலே, ஶக்தி - அஶக்தர்க்காயிருக்கும். பொறையில் அபேக்ஷையுள்ளது - அபராதமுடையார்க்கா

௧௦. இப்படி, ஈஶ்வரன் கல்யாண குணங்களோடே கூடியிரு க்கையாலே,

கையாலே, க்ஷமை - ஸாபராதர்க்காயிருக்கும். ஐயோவென்று இரங்கவேண்டுவது - நோவுபட்டவர்க்காகையாலே, க்ருபை-து:கிகளுக்காயிருக்கும்; தோஷத்தை போக்யமாகக் கொள்ளவேண்டுவது - தோஷவான்களுக்காகையாலே, வாத்ஸல்யம் ஸதோஷர்க்காயிருக்கும். தன்மையாராதே புரையறக்கலக்கவேண்டுவது-தாழ்ந்தவர்கள் விஷயத்திலே யாகையாலே, ஶீலம் - மந்தர்க்காயிருக்கும். கரணத்ரயத்தாலும் செவ்வியனாய்க்கொண்டு தன்னை யமைத்துப் பரிமாறவேண்டுவது - செவ்வைக்கேடாம்விஷயத்திலாகையாலே, ஆர்ஜவம் - குடிலர்க்காயிருக்கும். தானெப்போதும் நன்மை சிந்திக்கவேண்டுவது - தந்தாமுக்குத் தீமைகளைச்சிந்திக்கும் தீமனத்தர் விஷயத்திலாகையாலே, ஸௌஹார்த்தம் - துஷ்டஹ்ருதயர்க்காயிருக்கும். விரஹம்பொறாத மென்மைவேண்டுவது - விரஹத்துக்கு அஞ்சுவார் திறத்திலாகையாலே, மார்த்தவம் - விஶ்லேஷபீருக்களுக்காயிருக்கும். அதீந்த்ரியமான விக்ரஹத்தைக் கண்ணுக்கு இலக்காக்கவேண்டுவது - அவ்வடிவைக் காண்கையிலாசையுடையவர்களுக் காகையாலே, ஸௌலப்யம்- காணவாசைப்பட்டவர்களுக்காயிருக்குமென்று, குணங்களினுடைய விஷயப்ரதிநியதத்வத்தை தர்ஶிப்பித்தாராயிற்று. (இப்படியெங்குங்கண்டு கொள்வது) என்றது - கீழ்ச்சொன்னப்ரகாரத்திலே அநுக்தமான குணங்களெல்லாவற்றுக்கும் ப்ரத்யேகம் விஷயங்களை தர்ஶித்துக் கொள்வது என்றபடி.

௯௦. ஏவம்பூதகுணவிஶிஷ்டனாகையாலே, ஈஶ்வரன் ஆஶ்ரித விஷயத்தில் பரிமாறிப்போரும்படிகளை விஸ்தரேண வொருசூர்ணையாலே யருளிச்செய்கிறார் மேல்; (இப்படி, ஈஶ்வரன் கல்யாண குணங்களோடே கூடியிருக்கையாலே) என்று தொடங்கி.

இப்படியென்று - கீழுக்தமான குணயோகப்ரகாரத்தைப் பராமர்ஶிக்கிறது. (கல்யாணகுணங்களோடே கூடியிருக்கையாலே) என்று, குணயோகத்தை ஹேதுவாக வருளிச்செய்தது - மேற்

பிறர்நோவு கண்டால், ஐயோ! என்றிரங்கி, அவர்களுக்கெப்போதுமொக்க நன்மையைச் சிந்தித்து, தனக்கேயாயிருத்தல், தனக்கும் பிறர்க்கும்பொதுவாயிருத்தல் செய்யாதே, நிலா, தென்றல், சந்தநம், தண்ணீர்போலே பிறர்க்கேயாய், தன்னையாஸ்ரயித்தவர்கள் பக்கல் ஜந்மஜ்ஞாநவ்ருத்தங்களாலுண்டான நிகர்ஷம் பாராதே,

---

சொல்லுகிறபரிமாற்றங்களெல்லாம் ஒரோகுணகார்யமென்றுதோற்றுகைக்காக. (பிறர்நோவுகண்டால் ஐயோ! என்று இரங்கி) இது-க்ருபாகார்யம். பிறர்நோவுகண்டால் ஐயோ! என்று ஈடுபடுகிறது-பரதுக்காஸஹிஷ்ணுவாகையாலேயிறே. (அவர்களுக்கு எப்போதுமொக்க நன்மையைச்சிந்தித்து) இது - ஸௌஹார்த்தகார்யம். எப்போதுமொக்கவென்றது - இவர்கள் அறிந்தகாலத்தோடு அறியாதகாலத்தோடு வாசியற ஸர்வகாலத்திலுமென்றபடி. ஆஸ்ரித ஸர்வமங்களாந்வேஷணபரனாயிருக்கிறது - ஸௌஹார்த்தத்தாலே யிறே. (தனக்கேயாயிருத்தல், தனக்கும் பிறர்க்கும் பொதுவாயிருத்தல்செய்யாதே, நிலா, தென்றல், சந்தநம், தண்ணீர்போலே பிறர்க்கேயாய்) இது-ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ர்யகார்யம். ஸ்வார்த்தபரனேயாயிருத்தல், ஸ்வார்த்த பரார்த்தங்கள் இரண்டுக்கும் பொதுவாயிருத்தல் செய்கையன்றிக்கே, சந்த்ராதிபதார்த்தங்கள்போலே, பரார்த்தைகவேஷனாயிருக்கிறது—பாரதந்த்ர்யத்தாலேயிறே, (தன்னையாஸ்ரயித்தவர்கள் பக்கல் ஜந்மஜ்ஞாநவ்ருத்தங்களால் உண்டான நிகர்ஷம்பாராதே) இது-ஸாம்யகுணகார்யம். ஆஸ்ரிதர் பக்கல் ஜந்மாதிகளால் உண்டான தண்மை பாராமல் பரிமாறுகிறது - (சO௫) "ஸமோஹம்ஸர்வபூதேஷு" என்கிறபடியே, ஜந்மாதிகளால் உத்க்ருஷ்டரோடு அபக்ருஷ்டரோடு வாசியற ஆஸ்ரயணீயத்வே ஸமனாயிருக்கும் ஸ்வபாவத்தாலேயிறே. (தாங்களும் பிறரும் தஞ்சமல்லாதபோது தான் தஞ்சமாய்) இது - அஶரண்ய ஶரண்யத்வகார்யம். தாங்களும் தங்களுக்கு ரக்ஷகரன்று, பிறரும் தங்களுக்கு ரக்ஷகரன்றென்றுகைவாங்கின தசையில் தான் ரக்ஷகனாகிறது - [சOஅ] பற்றிலார்பற்றநின்ற என்கையாலேயிறே.

தாங்களும் பிறரும் தஞ்சமல்லாதபோது தான்தஞ்சமாய், ஸாந்தீபிநீபுத்ரனையும், வைதிகன் புத்ரர்களையும் மீட்டுக்கொண்டுவந்தாப்போலே அரியனசெய்தும், அவர்களபேக்ஷிதங்களைத் தலைக்கட்டியும், அவர்களுக்கு த்ருவபதம்போலே பண்டில்லாதவற்றையுமுண்டாக்கியும்,

---

(ஸாந்தீபிநீபுத்ரனையும், வைதிகன் புத்ரர்களையும் மீட்டுக்கொண்டுவந்தாப்போலே அரியனசெய்தும், அவர்களபேக்ஷிதங்களைத் தலைக்கட்டியும்) இது - ஸத்யகாமத்வகார்யம். (௱௰௭) "மாதவத்தோன்புத்திரன்போய் மறிகடல்வாய் மாண்டானை" என்கிறபடியே, நெடுங்காலத்திலே கடல் கொண்டுபோன ஸாந்தீபிநீ புத்ரனையும், (௱௰௮) "பிறப்பகத்தேமாண்டொழிந்த பிள்ளைகளை நால்வரையும்" என்கிறபடியே, ஜநித்தபோதே, [௱௰௯] "என்னுடைமனைவி காதல் மக்களைப் பயத்தலும்காணேன்" என்கிறபடியே, பெற்ற தாயும் தர்சிக்கப்பெறாதபடி நாய்ச்சிமார் தங்கள் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே யழைப்பிக்க, (௱௨௰) "தப்பினபிள்ளைகளை" என்கிறபடியே, கைதப்பிப்போய் * சுடரொளியாய்நின்ற தன்னுடைச்சோதியிலே கிடந்த வைதிகன்புத்ரர்களையும், (௱௨௰௧) 'உருவுருவேகொடுத்தான்' என்றும், (௱௨௰௨) "உடலொடுங்கொண்டு கொடுத்தவனை" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அவ்வவ ரூபங்களோடேமீட்டுக்கொடுவந்துகொடுத்தாப்போலே, துஷ்கரங்களைச்செய்தும் ஆஶ்ரிதர் அபேக்ஷிதங்களைத் தலைக்கட்டுகிறது-[௱௨௰௩] "ஸ்ரீத்ராணவிஷயே நாராயணஸ்ய ஸொஸ்வ்ருத்திஹேதா ஹவதீதிஸத்யகாமஸ்ய" என்கிற ஸத்யகாமனைகையாலேயிறே. 'ஸத்யகாமனைகையாவது - ஸாந்தீபிநீ புத்ரனைக்கொடுவந்தாப்போலே, ஸகலாபேக்ஷிதங்களும் முடிக்கவல்லனைகை.' என்றிறே நடுவிற்றிருவீதிப்பிள்ளை பட்டர், தத்வத்ரயத்திலே யருளிச்செய்தது.

(அவர்களுக்கு, த்ருவபதம்போலே பண்டில்லாதவற்றையுமுண்டாக்கியும்) இது - ஸத்யஸங்கல்பத்வகார்யம். உத்தாநபாத

தந்தாம் ஸ்வம் தாந்தாம் விநியோகம் கொண்டாப்போலேயிருக்க தன்னையும் தன்னுடைமையையும்வழங்கி, அவர்கள் கார்யம் தலைக்கட்டினால்தான் க்ருதக்ருத்யனாய்,

---

புத்ரனை த்ருவனுக்கு, ஸ்வர்க்கத்தினுடைய ஊர்த்வாவதியிலே அபூர்வமாயிருப்பதொருபதம் கல்பித்துக் கொடுத்தாப்போலே, ஆஶ்ரிதர்க்குப் பண்டில்லாதவற்றையுமுண்டாக்குகிறது - அபூர்வ போக்யங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கவல்ல அமோகஸங்கல்பனாகையாலே யிறே. "ஸத்யஸங்கல்பனாகையாவது * த்ருவபதம்போலே பண்டில்லாத வற்றையுமுண்டாக்கவல்லனாகை" என்று, இதுவும்பட்டர்தாமேயருளிச்செய்தாரிறே. (தம்தாம்ஸ்வம் தாம்தாம் விநியோகங்கொண்டாப்போலே யிருக்கத் தன்னையும் தன்னுடைமையையும் வழங்கி) இது-ஔதார்யகார்யம். (சாஉ) "வாஜஶலஸுஜ ஜெதஜுமபுஶி ஜாயஜெஹிஜஷுய" என்கிறபடியே, தங்களுடைமையைத் தாங்கள் விநியோகங் கொள்ளுமாபோலே விநியோகங் கொள்ளலாம்படி, ஆத்மாத்மீயங்களை ஆஶ்ரிதர்க்குக்கொடுக்கிறது- கொடுத்தோம் என்னுமபிமானம் தன்னெஞ்சிலில்லாதபடியாகவும், கொள்ளுமவர்களுக்கு ப்ரத்யுபகாரஞ்செய்ய நெஞ்சாறல்படவேண்டாதபடியாகவும்கொடுக்கும்பரமோதாரனாகையாலேயிறே.

(அவர்கள் கார்யம் தலைக்கட்டினால், தான் க்ருதக்ருத்யனாய்) இது-க்ருதித்வகார்யம்! ஆஶ்ரிதர் கார்யந்தலைக்கட்டினால், அவர்கள் க்ருதக்ருத்யராகையன்றிக்கே, (சாஙூ) "ஊஹிஷிவு வயஜ ஈயாடு" இத்யாதிப்படியே, தான் க்ருதக்ருத்யனாகிறது - ஆஶ்ரிதரக்ஷணம்பெற்றால், பேறுதன்னதாயிருக்கும்ஸ்வபாவத்தாலேயிறே. † "க்ருதியாவது - ஆஶ்ரிதருடையவபேக்ஷிதம் பூர்ணமானால், தான்க்ருதக்ருத்யனாகை." என்றிறே பட்டரும் அருளிச்செய்தது

• † [பா] க்ருதித்வமாவது.

தான் செய்த நன்மைகளொன்றையும் நினையாதே அவர்
கள் செய்த ஸுக்ருதலவத்தையேநினைத்து, அநாதிகா
லம் வாஸிதங்களான ரஸங்களைமறக்கும்படி யெல்லா
தசையிலும் இனியனாய், பார்யா புத்ரர்கள்குற்றங்களைக்
காணக் கண்ணிட்டிருக்கும் புருஷனைப் போலே,
அவர்கள் குற்றங்களைத் திருவுள்ளத்தால்நினையாதே,

(தான்செய்த நன்மைகளொன்றையும் நினையாதே, அவர்கள்
செய்தஸுக்ருதலவத்தையேநினைத்து) இது-க்ருதஜ்ஞதாகார்யம்;
தன்திறத்திலே யொருஶரணோக்திரூபமான ஸுக்ருதலேஶத்தை
ப்பண்ணினால், அவர்களுக்குத் தான் எல்லா நன்மைகளுஞ் செய்
தாலும் அவற்றை யொன்றையும் நினையாதே, அவர்கள் செய்த
ஸுக்ருதலவத்தையே நினைத்திருக்கிறது-செய்த நன்றியறியுமவ
னாகையாலேயிறே. "க்ருதஜ்ஞனாகையாவது - ஆஶ்ரிதருடைய
ஸுக்ருதலவத்தை யொன்றையும் நினைத்து, தான் செய்த நன்
மைகளொன்றும் பாராதேயிருக்கை" என்று, இதுவும் பட்டரரு
ளிச்செய்தார். (அநாதிகாலம் வாஸிதங்களான ரஸங்களை மறக்
கும்படி-யெல்லாதஶையிலும் இனியனாய்) இது - மாதுர்யகார்யம்.
அநாதிகாலமே பிடித்துக்கொண்டு திக்கிடக்கிறப்ராக்ருதவிஷயரஸ
ங்களை விஸ்மரிக்கும்படி- ஸர்வாவஸ்த்தையிலும் இனியனாகிறது -
(சகச) "ஸவ-ரஸஃ" என்கிறபடியே, நிரதிஶயபோக்யனாயிருக்
கையாலேயிறே.

(பார்யாபுத்ராதிகள் குற்றங்களைக் காணக்கண்ணிட்டிருக்
கும் புருஷனைப்போலே, அவர்கள் குற்றங்களைத் திருவுள்ளத்தா
லேநினையாதே) இது-சாதுர்யகார்யம். பார்யா புத்ராதிகளோடே
கூடி வர்த்திப்பானொருபுருஷன், அவர்கள் செய்கிற குற்றங்களைக்
கண்டிருக்கச் செய்தேயும் காணாதாரைப்போலே யிருக்குமா
போலே ஆஶ்ரிதர் செய்த குற்றங்களைக் கண்டிருக்கச் செய்
தேயும் திருவுள்ளத்தால் நினையாதிருக்கிறது - ஆஶ்ரித தோஷங்
களைத் தெரியாதபடி மறைக்கவல்ல சதுரனாகையாலேயிறே.

குற்றங்களைப் பெரியபிராட்டியார் காட்டினாலும் அவளோடே மறுதலைத்துத் திண்ணியனாய் நின்று ரக்ஷித்து, காமினியுடைய அழுக்கு உகக்கும் காமுகனைப்போலே, அவர்கள் தோஷங்களை போக்யமாகக் கொண்டு அவர்கள் பக்கல் கரணத்ரயத்தாலும் செவ்வியனாய், பிரிந்தால் அவர்கள்வ்யஸநம் குளப்படியென்னும்படி தானீடுபட்டு

வர்த்திப்பானொருபுருஷன், அவர்கள் செய்கிற குற்றங்களைக் கண்டிருக்கச் செய்தேயும் காணாதாரைப்போலே யிருக்குமாபோலே, ஆஶ்ரிதர்செய்த குற்றங்களைக் கண்டிருக்கச்செய்தேயும் திருவுள்ளத்தால் நினையாதிருக்கிறது - ஆஶ்ரித தோஷங்களைத் தெரியாதபடி மறைக்கவல்ல சதுரனாகையாலேயிறே. (குற்றங்களைப் பெரியபிராட்டியார் காட்டினாலும் அவளோடே மறுதலைத்துத்திண்ணியனாய் நின்று ரக்ஷித்து) இது - ஸ்த்தைர்யகார்யம். சொன்னது செய்யவேண்டும்படி தனக்கு அபிமதையாய், சேதநர் குற்றங்களைப் பொறுப்பித்துச் சேரவிடும் பெரியபிராட்டியார் (௬௪௫) "தாமரையாளாகிலும் சிதகுரைக்குமேல்" என்கிறபடியே, குற்றங்களைக்காட்டினாலும், (௬௪௫) "என்னடியாரது செய்யார் செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" என்று, அவளோடே மறுதலைத்து நிஶ்சலனாய் நின்று ரக்ஷிக்கிறது - ஸ்த்திர ஸ்வபாவனாகையாலேயிறே; (காமினியுடைய அழுக்கு உகக்கும் காமுகனைப்போலே, அவர்கள் தோஷங்களை போக்யமாகக்கொண்டு) இது - ப்ரணயித்வகார்யம். காமினிவிஷயத்தில்ப்ராவண்யத்தாலே அவளுடம்பிலழுக்கைவிரும்பும் காமுகனைப்போலே, ஆஶ்ரிதரானவர்களுடைய ப்ராக்ருதஸம்பந்தாதிதோஷங்களை போக்யமாகக்கொள்ளுகிறது - பரமப்ரணயியாகையாலேயிறே. (அவர்கள்பக்கல் கரணத்ரயத்தாலும்செவ்வியனாய்) இது - ஆர்ஜவகார்யம். மநோவாக்காயங்கள் மூன்றிலும் செவ்வைக் கேடராயிருக்குமவர்கள் பக்கலிலே, நீரேறுமேடுகளிலே விரகாலே நீரேற்றுவாரைப்போலே, தன்னையமைத்து த்ரிவிதகரணங்களாலும் செவ்வியனாய்ப் போருகிறது - ருஜுஸ்வபாவனாகையாலேயிறே. (பிரிந்தால் அவர்கள்வ்யஸநம் குளப்படியென்னும்படி தான் ஈடுபட்டு) இது - மார்த்தவகார்யம். (௬௪௬) "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம்" என்றும் (௬௪௭) "நஜீவேயம் க்ஷணம்

அவர்களுக்குப் பாங்காகத் தன்னைத்தாழவிட்டு, அவர்களுக்குக்கட்டவுமடிக் கவுமாம்படி யெளியனாய், அன்றீன்ற கன்றுக்குத் தாயிரங்கி முன்னணைக்கன்றையும் புல்லிடவந்தவர்களையும் கோம்பிலும் குளம்பிலுமேற்கு மாபோலே பெரியபிராட்டியாரையும் ஸூரிகளையும் விட்டு ஸ்நேஹித்துக் கோண்டுபோரும்.

கக. இவனே ஸகலஜகத்துக்கும் காரணபூதன்.

ஊழி" என்கிறபடியே, தன்னைப்பிரிந்தால் ஆஶ்ரிதர்படும் வ்யஸநம்-கடல்போன்ற தன் வ்யஸநத்துக்கு ஒரு குளப்படிமாத்ரமென்னும்படி தான் க்லேஶப்படுகிறது ஆஶ்ரிதவிரஹம் பொறுக்கமாட்டாத மென்மையாலேயிறே. (அவர்களுக்குப்பாங்காகத்தன்னைத்தாழ விட்டு) இது - ஸௌஶீல்யகார்யம். ஜந்மாதிகளால் தண்ணியராயிருக்குமவர்களுக்கு அநுகூலமாக ஸர்வேஶ்வரன், ஸர்வோத்க்ருஷ்டனை தன்னைத்தாழவிடுகிறது - ஶீலவத்தையாலேயிறே. (அவர்களுக்குக் கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படி யெளியனாய்) இது - ஸௌலப்யகார்யம். அவதாரதஶையிலே நவநீதசௌர்யவ்யாஜத்தாலே (சகஅ) "சிக்கெனவார்த்தடிப்ப" என்கிறபடியே யஶோதாதிகளுக்குக் கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படி யெளியனாயிற்றது-(சகக) எளிவருமியல்வினனாகையாலேயிறே. (அன்று ஈன்றகன்றுக்குத்தாயிரங்கி முன்னணைக்கன்றையும் புல்லிடவந்தவர்களையும் கொம்பிலும் குளம்பிலு மேற்குமாபோலே, பெரிய பிராட்டியாரையும் ஸூரிகளையும்விட்டு ஸ்நேஹித்துக்கொண்டுபோரும்) இது-வாத்ஸல்யகார்யம். அன்று தான்பெற்ற கன்றுக்குத் தாயான பசுவிரங்கி, முன்புதான் ஸ்நேஹித்துக்கொண்டுபோந்த முன்னணைக்கன்றையும், தனக்கு போக்யமானபுல்லிடவந்தவர்களையும் உட்பட மூசிக் கொம்பிலேகோத்தெடுப்பது, குளம்பாலே மிதிப்பதாமாபோலே, பரிமாறுதி போக்யோபகாரகையான பெரியபிராட்டியாரையும், முன்பு ஸ்நேஹவிஷயமாய்ப்போந்த நித்யஸூரிகளையும் தள்ளிவிட்டு, இன்று ஆஶ்ரயித்தவிவர்களை ஸ்நேஹித்துக் கொண்டுபோருகிறது - வத்ஸலனாகையாலேயிறே.

(கக). ஆக, "ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகல்யாணகுணகணபூஷிதனாய்" என்றத்தை விஸ்தரேண உபபாதித்தாராய் நின்றார்கீழ்; அநந்தரம்

க௨. சிலர்பரமாணுவை காரணமென்றார்கள்.

"ஸகலஜகத்ஸர்க்கஸ்த்திதிஸம்ஹாரகர்த்தாவாய்" என்றத்தை, விஸ்தரேண உபபாதிப்பதாக வுபக்ரமிக்கிறார் ; (இவனே ஸகலஜகத்துக்கும் காரணபூதன்)என்று. இவன் என்று, கீழ்ச்சொன்ன விலக்ஷணஸ்வரூபகுண விஶிஷ்டனான ஈஶ்வரனைப்பராமர்ஶிக்கிறது; அவதாரணத்தாலே, ஜகத்காரணத்வத்திலுடைய அந்யயோக வ்யவச்சேதம்பண்ணுகிறது; வேதாந்தத்திலே (௨௨0) "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" என்று சாந்தோக்யத்திலும்,(௨௨க)"ப்ரஹ்ம வா இதமேக மேவாக்ர ஆஸீத் " என்று வாஜஸநேயகத்திலும், (௨௨௨) " ஆத்மா வா இதமேக மேவாக்ர ஆஸீத் " என்று ஐதரேயகத்திலும், ஸத்ப்ரஹ்மாத்மரூப ஸாமாந்ய ஶப்தங்களாலே சொல்லப்பட்ட காரணவஸ்துவேது ? என்னுமாகாங்க்ஷையிலே, கதிஸாமாந்யந்யாயத்தாலே (௨௨௩) " ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத்"என்று, மஹோபநிஷத்திலே விஶேஷிக்கப்பட்ட நாராயணனே ஜகத்காரணபூதனாக நிஶ்சயித்திருக்கும்பரமவைதிகராகையாலே, "இவனே" என்று ஸாவதாரணமாக வருளிச்செய்கிறார்.

(ஸகலஜகத்துக்கும் காரணபூதன்) என்றது - ஸமஷ்டி வ்யஷ்டி ரூப ஸமஸ்தகார்யங்களுக்கும் காரணபூதனென்றபடி. இத்தால்- ஸமந்வயமும், அவிரோதமும், ஸாதநமும், பலமுமாகிற வர்த்தசதுஷ்டயத்தையும் அடைவே ப்ரதிபாதிக்கிறவுத்தரமீமாம்ஸையில் அத்யாயசதுஷ்டயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, (௨௨௪) "அதாதோ ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸா" என்று, ஜிஜ்ஞாஸ்யமாகச் சொல்லப்பட்ட ப்ரஹ்மத்துக்கு லக்ஷணமாக (௨௨௫)"ஜந்மாத்யஸ்ய யத:" என்று, ஜகத்காரணத்வத்தைச்சொல்லி, அதிலுடைய அயோகாந்யயோகவ்யவச்சேதமுகத்தாலே, ஜகத்காரணவஸ்து ப்ரதிபாதக ஸகலவேதாந்தவாக்யங்களுக்கும் ப்ரஹ்மணிஸம்யகந்வயத்தைப்ரதிபாதித்த ப்ரதமாத்யாயத்தில் அர்த்தத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

(கஉ) அவிரோத ப்ரதிபாதகமான த்விதீயாத்யாயத்திற்படியே, ப்ரஹ்மகாரணத்வவிரோதியான பரமாணு காரணவாதிகளை நிராகரிக்கிறார் ; (சிலர் பரமாணுவை காரணமென்றார்கள்)

கரு. பரமாணுவில் ப்ரமாணமில்லாமையாலும், ஶ்ருதிவிரோ தத்தாலும் அது சேராது.

கச. காபிலர் ப்ரதாநம் காரணமென்றூர்கள்.

என்று தொடங்கி. சிலரென்று, பௌத்தார்ஹத வைஶேஷிகாதிகளைச்சொல்லுகிறது. இதில், பௌத்தார்ஹதர்க்கு கேவல பரமாணுக்களே ஜகத்காரணமாக மதமாயிருக்கும்; வைஶேஷிகாதிகளுக்கு பரமாணுக்கள் உபாதாநகாரணமாய், அநுமாநிகேஶ்வரன் நிமித்தகாரணமாக மதமாயிருக்கும். இவர்களில்பௌத்தவைஶேஷிகாதிகள், பார்த்திவாப்யதைஜஸவாயவீயங்களென்று, பரமாணுக்கள் சதுர்விதமாகக்கொள்ளுவர்கள்; ஆர்ஹதர், ஏகரூபமாகக்கொள்ளுவர்கள். இங்ஙனே சிலவிஶேஷங்கள் உண்டானாலும், பரமாணுகாரணத்வாங்கீகாரம் எல்லார்க்கும் ஒத்திருக்கையாலே, சிலரென்று, ஸமுச்சித்யோபாதாநம்பண்ணுகிறூர்.

(கரு) இவர்கள், மஹீ மஹீதராதி ஸகலகார்யங்களும் பரமாணுபரிணாமமென்றிறே! சொல்லுவது. அந்தப்பக்ஷத்தை நிராகரிக்கிறூர்; (பரமாணுவில் ப்ரமாண மில்லாமையாலும், ஶ்ருதிவிரோதத்தாலும் அதுசேராது) என்று. அதாவது-ஜகத்காரணதயா அங்கீகரிக்கப்படுகிற பரமாணுக்கள் ப்ரத்யக்ஷஸித்தமுமன்றியே, ஆகமஸித்தமுமன்றியே, அநுமாநத்தாலே ஸாதிக்கப்பார்க்கில், அது,ஆகமவிருத்தமான வர்த்தத்தை ஸாதிக்கமாட்டாமையாலே, அநுமாநஸித்தமுமன்றியே யிருக்கையாலே, பரமாணுஸத்பாவத்தில் ஒரு ப்ரமாணமும் இல்லாமையாலும், ஈஶ்வரனே ஜகத்காரணம் என்கிற ஶ்ருதிக்கு விரோதமாகையாலும், பரமாணுக்கள் ஜகத்காரணம் என்கிறவது சேராது என்கை.

(கச) அநந்தரம், ஜகத்துக்கு ப்ரக்ருதியே ஸ்வதந்த்ரகாரணம் என்று சொல்லுகிற காபிலமதத்தை நிராகரிக்கைக்காகவத்தை யுத்க்ஷேபிக்கிறூர்; (காபிலர் ப்ரதாநம் காரணமென்றூர்கள்)என்று. காபிலரென்கிறது - கபிலமதநிஷ்டரான ஸாங்க்யரை. ம்ருதாத்மகமான க(வ)டத்துக்கும்ருத்த்ரவ்யமே காரணமாகிறுப்போலே, ஸத்வ ரஜஸ் தமோமய ஸுகது꞉கமோஹாத்மகமான ஜகத்துக்

௧௫. ப்ரதாநம் அசேதந மாகையாலும், ஈஶ்வரனதிஷ்டியாத போது பரிணமிக்க மாட்டாமையாலும், ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரவ்யவஸ்த்தை கூடாமையாலும் அதுவும் சேராது.

௧௬. சேதநனும் காரணமாகமாட்டான்,

கும், குணத்ரயங்களினுடைய ஸாம்யரூபமான ப்ரதாநமே ஸ்வதந்த்ரமான காரணம். தநியாவேந பரிணமியாநிற்கும் பயஸ்ஸாக்கு, அநந்யாபேக்ஷமாக ஆத்யபரிஸ்பந்தம் முதலான பரிணமபரம்பரை ஸ்வதஎவகூடுகிறாப்போலேயும், மேகவிமுக்தமாய் ஏகரஸமாயிருக்கிறஜலத்துக்கு நாரிகேள தால சூத கபித்த நிம்ப திந்த்ரிண்யாதிவிசித்ர ரஸரூபேண பரிணமப்ரவ்ருத்தி காணப்படுகிறாப்போலேயும் பரிணமஸ்வபாவமாய், ப்ரதிஸஞ்சராவஸ்த்தையில்ஸத்ருஶபரிணமமுமாயிருந்த ப்ரதாநத்துக்கு, அநந்யாதிஷ்டிதமாக் வேஸர்க்காவஸ்த்தையில் குணவைஷம்ய நிமித்தமான விசித்ர பரிணமங்கூடுமாகையாலே, ப்ரக்ருதியே ஸ்வதந்த்ரமாய்க்கொண்டு ஜகத்காரணமாகிறதென்றிறே! அவர்கள் சொல்லுவது.

(௧௫) அத்தை நிராகரிக்கிறார்; (ப்ரதாநம் அசேதநமாகையாலும்) என்று தொடங்கி. அதாவது - விசித்ரஜகதாகாரேண பரிணமிக்குமிடத்தில், இன்னபடி பரிணமிப்போமென்றிருக்கைக்கு யோக்யதை யில்லாதபடி ப்ரதாநம் சைதந்யரஹிதமான வஸ்துவாகையாலும், (௪௨௯) “[illegible]” என்கிறபடியே, ஈஶ்வரன் அதிஷ்டித்தபோதொழிய பரிணமிக்கமாட்டாமையாலும், ததநிஷ்டிதமாநமொழிய பரிணமிக்குமாகில், ஸர்வகாலமும் ஸ்ருஷ்டியேயாய்ச் செல்லுமதொழிய ஸம்ஹ்ருதமாய்க் கிடக்கையென்னுமது கூடாமையாலே, காலபேதேந வருகிற ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹார வ்யவஸ்த்தை கூடாமையாலும், ப்ரதாநம் காரணமென்கிற வதுவும் சேராதென்கை. (அதுவும்) என்று-பூர்வோக்த பரமாணு காரணவாதத்தை ஸமுச்சயிக்கிறது.

௧௬. இப்படி அசேதநமான ப்ரதாநத்தை ஜகத்காரணமாகக் கொள்ளுகிறபக்ஷத்தை நிராகரித்த வநந்தரம், சேதநனை ஜகத்கா

கஎ. கர்ம பரதந்த்ரனுமாய் துக்கியுமாயிருக்கையாலே.

ரணமாகக்கொள்ளும் பாசுபதாதிமதத்தை நிராகரிக்கிறார்;(சேதந னும்காரணமாகமாட்டான்) என்று. சம்பந்தத்தாலே, கீழ்ச்சொன்ன வசேதநத்தை ஸமுச்சயிக்கிறது. ஆகமஸித்தேஶ்வரன் நிமித்த காரணமென்றும், அநுமாநிகேஶ்வரன் நிமித்தகாரணமென்றும், பாஶுபதவைஶேஷிகாதிகள்சொல்லுகிற ருத்ரன் - சேதநரிலே அந்யதமனிறே; (சஉஎ) "ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ஸமவர்த்ததாக்ரே" இத்யாதி வாக்யங்களைக்கொண்டு, சேதநரிலே அந்யதமனான ப்ரஹ்மாவையும் ஜகத்காரணமகாச் சொல்லுவாருமுண்டிறே. அவை யெல்லாவற்றையுந் திருவுள்ளம்பற்றியிறே (சேதநனும்) என்று, பொதுவிலே யருளிச்செய்தது. காரணமாகமாட்டான் என்றது- காரணமாக க்ஷமன் அல்லன் என்றபடி.

(கஎ) எத்தாலேயென்னவருளிச்செய்கிறார்;(கர்மபரதந்த்ரனுமாய்) என்றுதொடங்கி. அதாவது - அஸங்குசித ஜ்ஞாநஶக்திகனாய்க்கொண்டு, தான்நினைத்தபடி யொன்றுஞ்செய்ய க்ஷமனல்லாதபடி கர்மாதீநனுமாய், அநந்தியாய்க்கொண்டு ஜகத்வ்யாபாரத்திலே மூளுகைக்கு யோக்யதை யில்லாதபடி துக்கியுமாயிருக்கையாலேயென்கை. (சஉஅ) "அவஶஸ்ஸமவர்த்ததா" என்கிறபடியே; அகர்மவஶ்யனுமாய், (நிக) "ஆநந்தயஃ" என்கிறபடியே, நிரதிஶயாநந்தியுமாயிருக்குமவனுக்கிறே! அப்ரதிஹதஜ்ஞாநஶக்திகனாய், மநஃப்ரீதியோடே பண்ணும் ஜகத்வ்யாபாரங்கூடுவது; (சஉக) "ப்ரஹ்மாத்யாஸ்ஸகலா தேவா மநுஷ்யாஃபஶவஸ்ததா। விஷ்ணுமாயாமஹாவர்த்தஸோஹாந்தமஸாவ்ருதாஃ। ஆத்மஸம்பவாஜ்ஞாநமஹாஜ்ஞ்ய வஶீதாஃ। ப்ராணிநஃகர்மஜநிதாஸம்ஸாரவஶவர்த்திநஃ" என்கிறபடியே, கர்மவஶ்யருமாய், (சஙo) "தததிவ்யாபரீசதுஸ்ஸம்ஸ்ந்ததயுதநந। வாஸநாவாதநமர்த்தஹிஸஂதஸ்யஶிரோசயா। யஸ்யாதநவார யஸ்யஶிரஶ்ஶிஸுங்கயாஸ்ஸ। தஸ்யாஸ்யாஸஸவிஷக்கவாரீஸம் ஸவிஷ்யஸி" என்கிறபடியே, தலையறுப்பாரும், அறுப்புண்பாருமாய்க்கொண்டு துக்கிகளுமாயிருப்பார்க்கு ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங் கூடாதிறே.

கஅ. ஆகையால் ஈஶ்வரனே ஜகத்துக்குகாரணம்.

கக. இவன்காரணமாகிறது - அவித்யாகர்மபரநியோகாதிகளா லன்றிக்கே ஸ்வேச்சையாலே.

கஅ. ஆக, இப்படி விரோதிபரிஹாரங்களைப் பண்ணி, ப்ரதிஜ்ஞாநுகுணமாக நிகமிக்கிறார்; (ஆகையால், ஈஶ்வரனே ஜகத்துக்குக்காரணம்) என்று. ஆகையால் என்றது - சேதநாசேதநங்கள் இரண்டும் காரணமன்றிக்கே யொழிகையாலேயென்கை.

(கக) லோகத்திலே அவித்யாகர்மநிபந்தநமாகவும், பரநியோக நிபந்தநமாகவும் காரணமாகையுண்டாகையாலே அவற்றைக்கழித்து, இவனுடைய காரணத்வஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார்; (இவன்காரணமாகிறது) என்றுதொடங்கி. அவித்யாகர்மநிபந்தநமான காரணத்வம் ஸகலஜந்து ஸாதாரணம். அதாவது- லோகத்தில் ஒன்றுக்கொன்று உத்பாதகமாய்க்கொண்டு வருகிற காரணத்வம், வைஷயிகஸுகப்ராவண்யஹேதுவான வஜ்ஞாநத்தாலும், கர்மத்தாலுமிறே. அதில், ஶாஸ்த்ரவஶ்யமானவற்றினுடைய வுத்பாதகத்வம் கர்மப்ரதாநமா யிருக்கும்; அல்லாதது, அவித்யா ப்ரதாநமாயிருக்கும். இரண்டும், ஒன்றையொன்றுவிட்டிராது. அதிகாரிபுருஷர்களான ப்ரஹ்மாதிகளுடைய காரணத்வம் பரநியோகப்ரதாநமாயிருக்கும்.(உகக) "ஸ்ராஜாஸ தமோ கவயா கறுஸ-ஸ்வ-டீஃயி நிவெஶித:" (உகஉ) "ஸ தஸ ஸஸ-ஸா-ஷமெருஷஸு ஸாநிநெ ரயஜஸஷு தஸ । தநாநஶீ-ஸ தஸம யா நஸஷுஷிஸம ஹாாகாாகஸ" இத்யாதிகளிலே கண்டுகொள்வது. "ஆதிஶப்தத்தால், இவர்க்குவிவக்ஷிதம் - அவர்ஜநீயமான ரோகமோ" என்று, நடுவிற்றிருவீதிப்பிள்ளைபட்டர் அருளிச்செய்ததாமித்தனை. "இந்த ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்கள், எம்பெருமானுக்கு அவித்யாகர்மநிபந்தநமோ? அன்றிக்கே, அவர்ஜநீயமாயிருப்பதொரு ரோகமோ? இல்லையாகில், பரப்ரேரிதனாய்க்கொண்டு செய்கிறானோ?" என்றிறே! அவர் ஶங்காவாக்யத்தில் அருளிச்செய்தது.

இவற்றாலன்றிக்கே, ஸ்வேச்சையாலே என்றது (உகங) "நிரவத்யம் நிரஞ்ஜநம்" (உஉஅ) "ஸவஸமதவாஜா" (உகச)

உ௦. ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே செய்கையாலே, இதுதான் வருத்தமற்றிருக்கும்.

உக. இதுக்கு ப்ரயோஜநம் கேவலலீலை.

“ [illegible] ” என்கிறபடியே, அவித்யாதிதோஷ ப்ரதிபடனாய், தனக்கொரு நியாமகரின்றிக்கே யிருப்பானொருவனாகையாலே, தன்னிச்சையொழிய ஹேத்வந்தரமில்லை யென்றபடி. (௪௩௫) “ [illegible] ” (௪௩௬) “ [illegible] ” என்றிறே! பட்டரருளிச்செய்தது.

உ௦. இப்படி, இச்சையாலே யானாலும் இதுதான் ஆயாஸரூபமாயிருக்குமோ? என்ன வருளிச்செய்கிறார்; (ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே செய்கையாலே இதுதான் வருத்தமற்றிருக்கும்) என்று. அதாவது - யத்நரூபமான காயிகவ்யாபாரத்தாலன்றிக்கே, அயத்நமான மாநஸவ்யாபாரரூபஸங்கல்பத்தாலே செய்கையாலே, இந்த ஜகத்ஸ்ருஷ்டிரூபவ்யாபாரந்தான் அவனுக்கு அநாயாஸமாயிருக்குமென்கை. (௪௩௭) “ [illegible] ” (௪௩௮) “ [illegible] ” (௪௩௯) “நினைந்தவெல்லாப்பொருள்களுக்கும் வித்தாய்முதலிற்சிதையாமே மனஞ்செய்ஞானத்துன்பெருமை” என்னக்கடவதிறே.

(உக) அநாயாஸமாயிருந்ததேயாகிலும், அவாப்த ஸமஸ்த காம தயா பரிபூர்ணனாயிருக்கிறவனுக்கு இந்தவ்யாபாரத்தால் ப்ரயோஜநமென்? என்ன வருளிச்செய்கிறார்; (இதுக்கு ப்ரயோஜநம் கேவலலீலை) என்று. அதாவது - இந்த ஜகத்ஸ்ருஷ்டிரூப வ்யாபாரத்துக்கு ப்ரயோஜநம் வெறும் லீலையென்றபடி. லீலையாவது - தாதாத்விகரஸமொழிய காலாந்தரத்தில் வருவதொருபலத்தைக்கணி

சியாமல் பண்ணும் வ்யாபாரமேயாகிலும், "இதுக்குப்ரயோஜநம்" என்று, ஸ்ருஷ்டிரூபவ்யாபாரத்துக்கு ப்ரயோஜநமாகச் சொல்லுகையாலே, தாதாத்விகரஸமாத்ரத்தைச் சொல்லிற்றுக்கடவது. இந்தஸ்ருஷ்டிரூபவ்யாபாரந்தான் - ஸார்வபௌமரான ராஜாக்களுக்கு த்யூதாதிகள் போலேயும், பாலர்க்கு மணற்கொட்டகம்போலேயும் தாதாத்விகரஸமாயிருப்பதொன்றிறே இவனுக்கு. இத்தால், (சச0) "லோகவத்து லீலாகைவல்யம்" என்கிற ஸூத்ரார்த்தத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று. (சசக) "க்ரீடதோ பாலகஸ்யேவ சேஷ்டாம் தஸ்ய நிசாமய" என்று, ஸ்ரீபராஶரபகவானும் (சசஉ) "ஸ்ருஜத்யேஷ நியோஜ்யஸ்து யதா காமம் ஹரேர்வசீ। க்ரீடதே ஹரிர்ப்ரஹ்மாணம் பாலக்ரீடநகைரிவ" என்று, ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவானும், (சசங) "தளிர்மாமலருந்தி வீட்டைப்பண்ணி விளையாடும்விமலன்" (சசச) "இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்" என்று அபியுக்தரும், இவனுடைய ஜகத்வ்யாபாரத்துக்கு ப்ரயோஜநம் லீலையாகவே சொன்னார்களிறே.

ஆனால், (சசரு) "சென்றுசென்றாகிலும் கண்டு சன்மங்கழிப்பானெண்ணி யொன்றியொன்றி யுலகம்படைத்தான்" என்றும், (சசசா) "உய்யவுலகுபடைத்து" என்றும், (ரு) "விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீஶ்வராய நிவேதிதும்। பூர்வமேவ க்ருதா ப்ரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா" என்றும், (சசஎ) "மாயவன்றன்னை வணங்கவைத்தகரணமிவை" என்றும், (சஙரு) "ஸதிவிலயே விலீநமபி கரணகளேபரைர் கடயிதும் தயமாநமநா:" என்றும், சேதநருடைய உஜ்ஜீவநம் ப்ரயோஜநமாக ஜகத்ஸ்ருஷ்டிபண்ணினானென்று சொல்லுகிற விவரணங்களுக்கு வையர்த்த்யம் வாராதோவென்னில்; வாராது. எங்ஙனேயென்னில்; உபயப்ரயோஜந முண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், லீலையேப்ரயோஜநமென்றவிது - ப்ராசுர்யத்தைப்பற்றச்சொன்ன வித்தனையாகையாலே; (சசஅ) "ஸ்ருஜ்யந்தே காரணாஸ்ஸர்வே தஸ்ய ஸங்கல்பமாத்ரத:। ஸ்வாத்மஸ்தாவ நியமம் கிஞ்சித்ப்ரேக்ஷதே ஸகலம் ஸ்வாதந்த்ர்யேண ஸ்வாராத்ய ப்ரயோஜநாய ஸாஹஸம்" என்கிறபடியே, நினைத்தபடி செய்யவல்ல ஶக்திமா

உஉ. ஆனால், ஸம்ஹாரத்தில் லீலை குலையாதோவென்னில் ;
உ௩. ஸம்ஹாரந்தானும் லீலையாகையாலே குலையாது.

னாகையாலே, ஸகலாத்மாக்களையும் புகபதேவமுக்தராக்கவல்லனா யிருக்கச்செய்தேயும்,ஸ்வாதீநஸ்வரூபஸ்த்தித்யாதிகரானவாத்மாக்களை கர்மத்தை வ்யாஜீகரித்துக் கைகழியவிட்டு, ஶாஸ்த்ரமர்யாதையிலே வரவர வங்கீகரிப்பனென்றிருக்கிறவிது லீலாரஸேச்சையாலேயிறே. லீலாவிபூதியென்றிறே இதுதனக்கு நிரூபகம். ஆகையாலே, இவ்விபூதியில் லீலையே ப்ரசுரப்ரயோஜநமாய்ச் செல்லுகையாலே, ஸூத்ரகாராதிகளெல்லாரும், ஸ்ருஷ்டிப்ரயோஜநம்-லீலையேயாகச்சொல்லுகையாலே,இவரும் "கேவலலீலை" என்றருளிச்செய்தாராயிற்று.

(உஉ) இப்படி ஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணுகிறது-லீலார்த்தமாகவாகில், ஸம்ஹாரதஶையில் லீலைகுலையாதோ வென்கிற ஶங்கையையநுவதிக்கிறார் ; (ஆனால், ஸம்ஹாரத்தில் லீலைகுலையாதோ வென்னில்) என்று.

(உ௩) அத்தைப் பரிஹரிக்கிறார் ; (ஸம்ஹாரந்தானும் - லீலையாகையாலே குலையாது) என்று. அதாவது - கொட்டகமிட்டுவிளையாடுகிறபாலர்க்கு, இட்டகொட்டகந்தன்னை மீளவழித்துப்போகடுகிறதுதானும் லீலையாயிருக்குமாபோலே, இவற்றை ஸம்ஹரிக்கைதானும் ஸ்ருஷ்டிபோபாதி லீலையாயிருக்கையாலே, எப்போதும் லீலைகுலையாதென்றபடி. (௪௪௯) "[illegible]"யென்றும்,(௪௫௦)"[illegible]" என்றும், ஸ்ருஷ்டிபோபாதி ஸம்ஹாரத்தையும் அவனுக்கு லீலையாக வருளிச்செய்தாரிறே எம்பெருமானார்.

ஆக, இதுக்குக்கீழ் ஈஶ்வரனே ஜகத்துக்கு காரணமென்றும், இவன்காரணமாகிறது ஹேத்வந்தரங்களாலன்று; ஸ்வேச்சையாலேயென்றும், ஸங்கல்பமாத்ராவக்லுப்தமாகையாலே, இதுதான் அநாயாஸமாயிருக்குமென்றும், இதுதனக்கு ப்ரயோஜநம் லீலையென்றும் சொல்லிநின்றது.

உச இவன், தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக்கையாலே, உபாதாநமுமா யிருக்கும்.

(உச) இனி, இவனுக்கு ஜகத்தைப்பற்றவுண்டான காரணத்வம், கடபடாதிகளைப்பற்ற குலாலாதிகளுக் குண்டான காரணத்வம் போலே, நிமித்தத்வ மாத்ரமோவென்கிற ஶங்கையிலே, உபாதாநகாரணமும் இவனே யென்னுமத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (இவன் தானே) என்று தொடங்கி. லோகத்தில், கார்யோத்பத்தியில் காரணம் நிமித்தோபாதாநஸஹகாரிரூபேண த்ரிவிதமாயிருக்கும். இதில், நிமித்தகாரணமாவது - உபாதாநமான வஸ்துவை கார்யரூபேண விகரிப்பிக்கும் கர்த்ருவஸ்து. உபாதாந காரணமாவது - கார்யரூபேண விகரிக்கைக்கு யோக்யமான வஸ்து. ஸஹகாரிகாரணமாவது-கார்யோத்பத்திக்கு உபகரணமான வஸ்து; கடபடாதிகளுக்கு குலால குவிந்தாதிகள் நிமித்தமாய்,ம்ருத் தந்த்வாதிகள் உபாதாநமாய், தண்டசக்ரவேமாதிகள் ஸஹகாரியாயிருக்கும். இங்ஙனன்றிக்கே, ஜகத்ரூபகார்யோத்பத்தியில் ஈஶ்வரனே த்ரிவிதகாரணமுமாயிருக்கும். எங்ஙனேயென்னில்;(சநஎ) "ப³ஹு ஸ்யாம்" என்கிற ஸங்கல்பவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு நிமித்தகாரணனும், நாமரூப விபாகாநர்ஹமாம்படி தன்னுடனே கூடிக்கிடக்கிறஸூக்ஷ்ம சிதசித்விஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு உபாதாந காரணமாயும், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு ஸஹகாரிகாரணமாயுமிருக்கும். ஆகையாலே,உபாதாநகாரணமும் இவனே யென்கிறார்.

"இவன்" என்று, கீழ் நிமித்தகாரணமாகச் சொன்ன ஈஶ்வரனைப்பராமர்ஶிக்கிறது. சிதசித்துக்கள் இரண்டும் அப்ருதக்ஸித்த விஶேஷணமாய்க் கொண்டு, தானென்கிற சொல்லுக்குள்ளே அந்தர்ப்பூதமாம்படி யிருக்கையாலே, "தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக்கையாலே" என்கிறார். "உபாதாநமுமாயிருக்கும்" என்று, கீழ்ச் சொன்ன நிமித்தகாரணத்வத்தோடே உபாதாந காரணத்வத்தையும் ஸமுச்சயிக்கிறது.

இத்தால், ப்ரஹ்மத்தினுடைய ஜகத்காரணத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற வேதாந்த ஸூத்ரத்தில் நிமித்தகாரணத்வத்தை ஸாதித்த வநந்தரம், (உஉரு) "ப்ரக்ருதிஶ்ச ப்ரதிஜ்ஞாத்³ருஷ்டாந்தாநு

உரு. ஆனால், நிர்விகாரனென்னும்படி யென்னென்னில்;

ரொயாக" என்று, உபாதாந காரணத்வத்தையும் சொன்னப்போலே, இவரும் அருளிச்செய்தாராயிற்று.

(உஉ) "வ்யக்ருதிஷு" என்றத்தை யுட்கொண்டிறே இவரும் உபாதாநமுமாயிருக்குமென்றது. அங்கு, (உஉ) "வ்ருதிஜ்ஞா ஷ்ருஷ்டாஜாநவொயாக" என்று, ஸாத்யம்முன்னாக ஸாதநத்தைச்சொல்லிற்று; இங்கு, "இவன், தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக்கையாலே" என்று, ஸாதநம் முன்னாக ஸாத்யத்தைச்சொல்லிற்று. அங்கு, (சஙக) "யெநாஶ்ருதஂஶ்ருதஂமவதி அமதஂமதமவிஜ்ஞாதஂவிஜ்ஞாதஂமவதீக" என்று, ஏகவிஜ்ஞாநேந ஸர்வ விஜ்ஞாந ப்ரதிஜ்ஞையாலும், (சஙஉ) "யயாஸொம்யைகெந ம்ருத்பிண்டெந ஸவம்ருண்மயஂவிஜ்ஞாதஂஸ்யாக" என்கிற த்ருஷ்டாந்தமான த்ருஷ்டாந்தத்தாலும், "ஏகவஸ்துபரிணாமம்-ஜகத்து" என்றிறே சொல்லிற்று. அந்த ஏகவஸ்துவாகிறது - ஸூக்ஷ்மசிதசித்விஶிஷ்டமான ப்ரஹ்மமிறே. அத்தையிறே இவரும், "தானே" என்கிறசொல்லாலே யருளிச்செய்தது. ஆகையால், அந்த ஸூத்ரார்த்தமே இதென்னத்தட்டில்லை. (சஙங) "ஸகெஸவாஷீதீயஂ" (சஙச) "தஜாத்மாநஂஸ்வயமகுருத" (சஙரு) "ஸூக்ஷ்மஸூக்ஷ்மஜதிவாத்மாநம் விஷ்ணுமவாமஂவஹி! உவஸஂஹ்ருயதெவாதெஸஂஹதெ ப்ராஸயஂவ்யஜநாக"(சஙசா) "ஸவாவஸூக்ஷ்மஸவஸ்ரக்ருதா ஸவாவாத்மதிவ வாமஂதெவ! ஸ்வூஹாத்மவவஸாஹிரஸெஷ-ஸ்ருவிஷநரஷிஷொவரஷொவஸெணஂக" இத்யாதிகளாலே, இந்த நிமித்தோபாதாநயோரைக்யத்தை, ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகள் ஸவ்யக்தமாகச் சொல்லாநின்றனவிறே.

(உரு)இப்படி தானேஜகத்தாய்ப்பரிணமிக்குமாகில்,(சஙங)"நிஷ்கலஂ நிரஂஜநஂ நிஷ்கலஂ நிஷ்க்ரியஂ ஶாந்தஂ" (ஙசக)"ஸத்யஂஜ்ஞாநமநந்தஂ ப்ரஹ்ம"(ஙஙஉ)"அவிகாராய ஶுத்தாய" என்று, இவனை நிர்விகாரனாகச்சொல்லும்படியெங்ஙனேயென்கிற ஶங்கையை யநுவதிக்கிறார்; (ஆனால், நிர்விகாரனென்னும்படியென்னென்னில்) என்று.

உசு. ஸ்வரூபத்துக்கு விகாரமில்லாமையாலே.

உஎ. ஆனால், பரிணாம முண்டாம்படி யென்னேன்னில்;

உஅ. விஶிஷ்டவிஶேஷணஸத்வாரகமாக.

(உசு)அத்தைப்பரிஹரிக்கிறார். (ஸ்வரூபத்துக்கு) இத்யாதியாலே; அதாவது-சிதசித்ரூபவிஶேஷண விஶிஷ்டனான தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக்குமிடத்தில் விஶேஷ்யமான ஸ்வரூபத்துக்கு விகாரமில்லாமையாலே, நிர்விகாரனென்னக் குறையில்லை யென்கை.

(உஎ)ஸ்வரூபத்திற்கு விகாரமில்லையாகில்,"இவன் தானே ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக்கிறான்" என்ற பரிணாமம்-இவனுக்குண்டாம்படி யெங்ஙனேயென்கிற ஶங்கையை அநுவதிக்கிறார்; (ஆனால்,பரிணாம முண்டாம்படி-யென்னேன்னில்) என்று.

(உஅ)அதற்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார்;(விஶிஷ்டவிஶேஷண ஸத்வாரகமாக) என்று. (சுநிஎ) "விஶிஷ்டஞ்ச தத்விஶேஷணஂ சேதி விஶிஷ்டவிஶேஷணம்" என்று, ப்ரதமம் கர்மதாரய ஸமாஸத்தைப்பண்ணி,(சுநிஅ)"த்வாரேண ஸஹ வர்த்தத இதி ஸத்வாரகம்" என்று, அநந்தரபதத்தைபஹுவ்ரீஹித்து (சுநிகூ) "விஶிஷ்டவிஶேஷணேந ஸத்வாரகஂ விஶிஷ்டவிஶேஷணஸத்வாரகம்" என்று, த்ருதீயாதத்புருஷஸமாஸத்திற்கு வ்யுத்பத்தி பண்ணிக்கொள்வது. விஶிஷ்டமாவது - விஶேஷ்யாந்தமானதாய், விஶிஷ்டமான விஶேஷணமென்று - தண்டகுண்டலாதிகள்போலன்றிக்கே ஶரீர பூதமாகையாலே, ப்ருதக்ஸித்யர்ஹமல்லாத விஶேஷத்தை யுடைத்தான சிதசித்ரூப விஶேஷணத்தைச் சொல்லுகிறது. அன்றிக்கே, விஶிஷ்டவிஶேஷணமென்கிற விதுக்கு - ஶரீரபூதமாய்க்கொண்டு, என்றுமொக்கத் தன்னோடே கூடி யிருக்கிற விஶேஷண மென்று பொருளாகவுமாம். அப்போதும், ப்ருதக்ஸித்யர்ஹமான தண்டகுண்டலாதிகளில் வ்யாவ்ருத்தி ஸித்திக்குமிறே. விஶேஷணத்தாலே ஸத்வாரகமாகவென்றது - இப்படி அப்ருதக்ஸித்தமான விஶேஷணமாகிற ஹேதுவாலே த்வாரஸஹிதமாக விவனுக்கு பரிணாமமுண்டாகிறதென்கை. இத்தால். அப்ருதக்ஸித்தமான சிதசித்ரூப விஶேஷணத்வாரா இவனுக்கு பரிணாம முண்டாகிற தென்றதாயிற்று.

உகூ. ஒரு சிலந்திக்குண்டான ஸ்வபாவம் ஸர்வஶக்திக்குக் கூடாதொழியாதிறே.

(உகூ) இப்படி, ஸ்வரூபத்திற்கு விகாரமின்றிக்கே யிருக்க, ஸ்வஶரீரபூதவிஶேஷணத்வாரா, கார்யஜாதத்துக்கெல்லாம் இவனே உபாதாநமாகை கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஒரு சிலந்திக்கு உண்டான) என்று தொடங்கி. அதாவது - அல்பஶக்திகமான சிலந்திக்கு ஸ்வரூபவிகாரமின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே, ஸ்வஶரீரபூத விஶேஷணமுகத்தாலே தந்துஜாதமான கார்யஜாதத்துக்குத் தான் உபாதாநமாம்படி யுண்டான ஸ்வபாவம், (சகூ0) "பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதைவ ஶ்ரூயதே" என்று ஓதப்படுகிற ஸர்வஶக்திக்குக் கூடாதொழியாதிறேயென்கை. (சகூக) "யதோர்ணநாபிஸ் ஸ்ருஜதே க்ருஹ்ணதே ச" (சகூஉ) "ஊர்ணநாபிர்யதா ஸூத்ரம் ஸ்ருஜதே தந்துபிஃ । ததா ஸ்ருஷ்டிமிமாம் ஸர்வாம் ஸ்ருஜதே ஹரிஃ ॥" என்னக்கடவதிறே. (சகூங) "காரணத்வேபி ஸந்ததவிகாரஸாதநாதி பரிணாம ஸம்பவஃ காரணத்வேந ஸ்வபாவநிர்ஹேதுகஸ்வஶக்திபாவநா ஶ்ரீஶிவஹா ஸஃ ஸ்வநாதஶ்ரீஶக்ஷேதரத்ந ஸர்வநாதந்ருபமயூர்ஷோர்ணநாபஹஸ்திஹஸ்த ॥" என்றருளிச் செய்தாரிறே பட்டர்.

இப்படி, நிமித்தோபாதாந காரணத்வங்களைச்சொல்லி, ஸஹகாரி காரணத்வம் சொல்லாதொழிந்தது - ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணயோகம் கீழே சொல்லுகையாலும், நிமித்தோபாதாநங்களுக்கு ஐக்யம் சொல்லுகையாலும், தன்னடையே ஸித்திக்குமென்னுமத்தாலே. ஆகையிறே வேதாந்த ஸூத்ரத்திலும், இது விஶேஷித்துச் சொல்லாதொழிந்தது.

(ங0) ஆக, ஈஶ்வரனே த்ரிவித காரணமுமென்னுமிடம் ஸாதித்தாராய் நின்றார்கீழ்; அநந்தரம், (உகச) "ஸதேவ" (சகூச) "ஏகமேவாத்விதீயம்" (சகூரு) "தந்மநோகுருத பஹுஸ்யாம்" (சகூசு) "ஸோகாமயத" (ருஅ) "ஜந்மாத்யஸ்ய"

௩௰. ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது-அசித்தைப் பரிணமிப்பிக்கையும், சேதநர்க்கு ஶரீரேந்த்ரியங்களைக் கொடுத்து ஜ்ஞாந விகாஸத்தைப் பண்ணுகையும்.

௩௧. ஸ்த்திதிப்பிக்கையாவது - ஸ்ருஷ்டமான வஸ்துக்களிலே, பயிருக்கு நீர்நிலைபோலே, அநுகூலமாக ப்ரவேசித்து நின்று ஸர்வ ரக்ஷைகளையும் பண்ணுகை.

ஜாவீஶநீஶௌ" இதி "அஜோ நித்ய: ஶாஶ்வதோऽயம் புராண:" இத்யாதி ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளில் சொல்லுகிறபடியே, நித்யமாயிருந்துள்ளவசித்தையும் சித்தையும் ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது தானேதென்னுமாகாங்க்ஷையிலே யருளிச்செய்கிறார்; (ஈஶ்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது) என்று தொடங்கி. கீழ், ஜகத்காரணபூதனாகச் சொல்லப்பட்ட வீஶ்வரன் சேதநாசேதநாத்மகமான ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது-(சூ-ம) "தம: பரே தேவ ஏகீபவதி" என்கிறபடியே, தன்னோடு அவிபக்தமாய்க்கிடந்த தமஶ்ஶப்த வாச்யமானவசித்தை-(சூ-அ) "ததஸ்ஸ்வயம்பூர்ப்பகவாநவ்யக்தோ வ்யஞ்ஜயந்நிதம் । மஹாபூதாதி வ்ருத்தௌஜா: ப்ராதுராஸீத் தமோநுத:" என்கிறபடியே, ஸ்வஸங்கல்ப விஶேஷத்தாலே ஸ்வஸ்மாத் விபக்தமாக்கி, அநந்தரம் அக்ஷராவஸ்த்தமாக்கி, அது தன்னைப்பின்பு அவ்யக்தாவஸ்தமாக்கி, அத்தை வ்யக்தஶப்த வாச்யமான ஸமஷ்டி வ்யஷ்டிரூப ஸமஸ்தகார்யங்களுமாம்படி பரிணமிப்பிக்கையும், (சூ-க) "அவிபாகவிஶேஷிதாந் ஸ்வயமஸ்ருஜத் ஸம்ஸாரத:" என்கிறபடியே, கரணகளேபர விதுரனாய், போக (மோக்ஷ) மோக்ஷ ஶூந்யனாய், அசித்விஶேஷிதனாய்க்கிடந்த சேதநனுக்கு, போகஸ்தாநமான ஶரீரத்தையும், போகோபகரணங்களான விந்த்ரியங்களையும் கொடுத்து, போகமோக்ஷ பாகித்வார்ஹனாம்படி முன்பு ஸங்குசிதமாய்க்கிடந்த ஜ்ஞாநத்தினுடைய விகாஸத்தைப் பண்ணுகையுமென்கை. சேதநனுக்கென்றவிது-ஜாத்யேகவசநம்.

அநந்தரம், ஸ்திதிஸம்ஹாரங்களினுடைய ப்ரகாரங்களையுமருளிச்செய்யவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம்ஸ்த்திதியினுடைய ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்; (ஸ்த்திதிப்பிக்

௬௨. ஸம்ஹரிக்கையாவது அவிநீதனான புத்ரனை பிதாவிலங்கிட்டு வைக்குமாபோலே, விஷயாந்தரங்களிலே கை வளருகிற கரணங்களைக் குலைத்திட்டுவைக்கை

கையாவது) என்று தொடங்கி. ஸ்த்திதிக்கையாவதென்னுதே, ஸ்த்திதிப்பிக்கையாவதென்றது-ஸ்த்திதியாவது-ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்கள்போலே கர்த்த்ருகதமன்றிக்கே, ரக்ஷணத்துக்கு கர்மீபவிக்கிற வஸ்துகதமாயிருப்பதொன்றாகையாலே, ஸ்த்திதிப்பிக்கையே கர்த்த்ருவ்யாபாரமாகையால்.

(ஸ்ருஷ்டமான) இத்யாதி. அதாவது (சா௦) "தத்ஸ்ருஷ்ட்வா" என்கிறபடியே, தன்னாலே ஸ்ருஷ்டமான வஸ்துக்களிலே, பயிருக்கு ரக்ஷகமாய்க்கொண்டு அநுகூலமாய் நிற்கும் நீர்நிலைபோலே (சா௦) "தேவாநுப்ராவிஶத்" என்கிறபடியே தத்ரக்ஷணாநுகூலமாக வுள்ளே ப்ரவேசித்து நின்று, தத்தத்வஸ்த்வநுகுணமான ஸர்வ ரக்ஷகங்களையும் பண்ணுகை யென்கை. அநுப்ரவேஶ ஶப்தத்திற்கு அநுகூலதயாப்ரவேஶம் இவர்க்கிவ்விடத்தில் விவக்ஷிதம். இத்தால் - ஸ்த்திதிப்பிக்கையாவது-நிலைப்பிக்கை யாகையாலே, தத்ரக்ஷணங்களைப் பண்ணுகை யென்றதாயிற்று.

(௬௨)அநந்தரம், ஸம்ஹார ப்ரகாரத்தை யருளிச் செய்கிறார்; (ஸம்ஹரிக்கையாவது)என்று தொடங்கி, அதாவது-(ரு)"விவித்ராதேஹஸம்பத்திரீஶ்வராய நிவேதிதா-பூ" என்கிறபடியே, ஸ்வஸமாஶ்ரயணத்தைப் பண்ணி உஜ்ஜீவிக்கைக்கு உறுப்பாகத் தான் கொடுத்த கரணங்களைக்கொண்டு தன்னை வழிபடுகையன்றிக்கே, பாஹ்யவிஷய ப்ரவணனாய்ப்போகப்புக்கவாறே, விதிநிஷேதவஶ்யனாய் ஒடுங்கிவர்த்தியாமல், ஸ்வைரசாரியான புத்ரனை ஹிதபரனான பிதாவானவன் ஒரு வ்யாபாரார்ஹனல்லாதபடி விலங்கையிட்டு ஒடுக்கி வைக்குமாபோலே, தன்னை யொழிந்த விஷயங்களிலே அதி ப்ரவணமாய் நடக்கிற கரணங்களைக்குலைத்து ஒடுக்கிவிட்டு வைக்கை யென்கை.

(௬௩)இனி, இந்த ஸ்ருஷ்ட்யாதிகள் தான் ப்ரத்யேகம் சதுர்விதமாயிருக்கையாலே, அத்தையும் தர்ஶிப்பிக்கைக்காக வருளிச்

௩௩. இம்மூன்றும் தனித்தனியே நாலு ப்ரகாரமாயிருக்கும்.

௩௪. ஸ்ருஷ்டியில், ப்ரஹ்மாவுக்கும், ப்ரஜாபதிகளுக்கும், காலத்திற்கும், ஸகல ஜந்துக்களுக்கும் அந்தர்யாமியாய், ரஜோகுணத்தோடே கூடி ஸ்ருஷ்டிக்கும்.

௩௫. ஸ்த்திதியில், விஷ்ணவாதிரூபேண அவதரித்து, மந்வாதிமுகேந ஶாஸ்த்ரங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்து, நல்வழி காட்டி,

---

செய்கிறார். (இம்மூன்றும், தனித்தனியே நாலு ப்ரகாரமாயிருக்கும்) என்று. (௪௭௩) "[illegible] ॥" என்னக்கடவதிறே.

௩௪. (ஸ்ருஷ்டியில்) இத்யாதி; அதாவது-ஸ்ருஷ்டியில் வந்தால், சதுர்த்தஶபுவந ஸ்ரஷ்டாவாய் ஸமஷ்டி புருஷனான ப்ரஹ்மாவுக்கும், அவனாலே ஸ்ருஷ்டராய் நித்யஸ்ருஷ்டி கர்த்தாக்களான தஶப்ரஜாபதிகளுக்கும், ஸ்ருஷ்டிக்கு அபேக்ஷிதமான காலத்திற்கும், ஒன்றுக்கொன்று உத்பாதகங்களான ஸகல ஜந்துக்களுக்கும், தத்தத்பாவ்ருத்திகளையுடையத் தன் பக்கலிலே பர்யவஸிக்கும்படி அந்தராத்மாவாய், ப்ரவ்ருத்திஹேதுவான ரஜோகுணவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்டிக்குமென்கை. (௪௭௨) "[illegible] ॥" என்னக்கடவதிறே.

௩௫. (ஸ்த்திதியில்) இத்யாதி. அதாவது - ஸ்த்திதியில் வந்தால் (௪௭௩) "[illegible]" என்கிற விஷ்ணவவதாரம் தொடக்கமாக, (௪௭௪) "[illegible]" (௪௭௫) "எங்நின்றயோநியுமாய்ப் பிறந்தாய்" என்கிறபடியே அநேகாவதாரங்களைப்பண்ணி, (௪௭௬) "[illegible]" என்று, ஆப்ததமனாக ஶ்ருதிப்ரஸித்த

காலத்துக்கும், ஸகல பூதங்களுக்கும் அந்தர்யாமியாய், ஸத்வகுணத்தோடே கூடி ஸ்த்திதிப்பிக்கும்.

௩௬. ஸம்ஹாரத்தில், ருத்ரனுக்கும், அந்யந்தகாதிகளுக்கும், காலத்துக்கும், ஸகலபூதங்களுக்கும் அந்தர்யாமியாய், தமோகுணத்தோடே கூடி ஸம்ஹரிக்கும்.

ஞ மநுமுதலான யாஜ்ஞவல்க்ய பராஶர வால்மீகி ஶௌநகாதிகள் முகேந ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணரூப ஶாஸ்த்ரங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்து, சேதநர் அபதே(ஶ)ப்ரவ்ருத்தராகாமல் ஈடேறுகைக்கு உறுப்பான நல்வழிகளை தர்ஶிப்பித்து, ரக்ஷணோபயோகியான காலத்துக்கும், லோகத்தில் ஒன்றுக்கொன்று ரக்ஷகமான ஸர்வ பூதங்களுக்கும், தத்தத்ப்ரவ்ருத்திகள் தன்னதாம்படி அந்தராத்மாவாய், ஜ்ஞாநப்ரகாஶாதிஹேதுவான ஸத்வகுணவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு ஸ்த்திதிப்பிக்குமென்கை. (௬௭) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே. புராணத்தில் (௭௭) "[illegible]" என்று - விஷ்ண்வவதாரமொன்றையும் சொன்னது-அவதாராந்தரங்களுக்கும் உபலக்ஷணமென்று கொள்ளவேணும்; "விஷ்ண்வாதிரூபேண அவதரித்து" என்று, இவர் அருளிச்செய்கையாலே.

௩௬. (ஸம்ஹாரத்தில்) இத்யாதி. அதாவது - ஸம்ஹாரத்தில் வந்தால், ஸம்ஹர்த்தாக்களில் தலையான ருத்ரனுக்கும், அவாந்தர ஸம்ஹர்த்தாக்களான அந்யந்தகாதிகளுக்கும், ஸம்ஹாரோபயோகியான காலத்துக்கும், ஒன்றுக்கொன்று நாஶகமான ஸகல பூதங்களுக்கும், தத்தத்ப்ரவ்ருத்திகளெல்லாம் தன்னதாம்படி அந்தராத்மாவாய், கண்பாராமல் செய்கைக்கு உறுப்பான தமோகுண விஶிஷ்டனாய்க்கொண்டுஸம்ஹரிக்குமென்கை.(௭அ) "[illegible]

௯௭. சிலரை ஸுகிகளாகவும், சிலரை து:கிகளாகவும் ஸ்ருஷ்டித்தால் ஈஶ்வரனுக்கு வைஷம்ய நைர்க்ருண்யங்கள் வாராதோ வென்னில்;

௯௮. கர்மமடியாகச் செய்கையாலும், மண்தின்ற ப்ரஜையை

ந்ருஸ்தஶ்ச ஹந்தா நிகிலா: । விநாஶங்கரஶ்ச தஸ்ய ஸர்வஸ்ய தத்தைவ ஜநார்தந:” என்னக்கடவதிறே. ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளில் சதுர்விபாகஞ் சொல்லுகிறவிடத்தில் அம்ஶ ஶப்தத்தாலே - ப்ரஹ்மாதிகளைச் சொல்லிற்று அவர்கள் அவனுக்கு ப்ரகாரபூதராகையாலே யென்னுமிடத்தை, அநந்தரம், (௪௭௯) “ப்ரஹ்மா தக்ஷாதய: காலஸ்ததைவாகிலஜந்தவ: விபூதயோ ஹரேரேதா ஜகத: ஸ்ருஷ்டிஹேதவ: । விஷ்ணுர்மந்வாதய: காலஸ் ஸர்வபூதாநி ச த்விஜ । ஸ்திதேர்நிமித்தபூதஸ்ய விஷ்ணோரேதா விபூதய: । ருத்ர: காலாந்தகாத்யாஶ்ச ஸமஸ்தாஶ்சைவ ஜந்தவ: । சதுர்தா ப்ரலயாயைதா ஜநார்தந விபூதய:” என்று, மூன்று ஶ்லோகத்தாலே ஸ்புடமாக ப்ரதிபாதித்தானிறே ஸ்ரீ பராஶரபகவான். இத்தை நினைத்திறே இவரும், “அந்தர்யாமியாய்” என்று அருளிச்செய்தது. (௪௭௯) “விஷ்ணுர்மந்வாதய:” என்கிற ஶ்லோகத்தில், விஷ்ணுவையும் விபூதியாகச்சொன்னவிது அவதாரப்ரயுக்தமான விக்ரஹபரமாகக்கடவது.

௯௭. இனி, விஷமஸ்ருஷ்டியடியாக மந்தமதிகளுக்கு உண்டாகக்கடவ ஶங்கையைப்பரிஹரிக்கைக்காக ப்ரதமம், தத்விஷயஶங்கையையநுவதிக்கிறார்; (சிலரை) என்று தொடங்கி. அதாவது-ஸ்ருஷ்டிக்கிறவளவில், ஸர்வாத்மாக்களையும் ஏகப்ரகாரமாக வன்றிக்கே, தேவமநுஷ்யாதிவிபாகேந, சில வாத்மாக்களை ஸுகிகளாகவும், சிலவாத்மாக்களை து:கிகளாகவும் ஸ்ருஷ்டித்தால், ஸர்வஸமனாய், பரமதயாவானாயிருக்கும் ஈஶ்வரனுக்கு, எல்லாரளவிலும் ஒத்திராமையாகிற வைஷம்யமும், து:கிகளாக ஸ்ருஷ்டிக்கையாலே, பரது:காஸஹிஷ்ணுத்வ ரூபையான க்ருபையில்லாமையும் வாராதோ வென்கிறதாகிறதென்கை.

௯௮. அத்தைப்பரிஹரிக்கிறார்; (கர்மமடியாக) என்று தொடங்கி. அதாவது-சிலரை ஸுகிகளாகவும், சிலரை து:கிகளாகவும், ஸ்ருஷ்

நாக்கிலே குறியிட் டஞ்சப்பண்ணும் மாதாவைப் போலே ஹிதபரனுய்ச் செய்கையாலும் வாராது.

௱கூ. இவன்றன் "முந்நீர்ஞாலம்படைத்த வெம்முகில்வண்ணன்" என்கிறபடியே ஸவிக்ரஹனுய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணும்.

டிக்கிறவிது-விஷமஸ்ருஷ்டிக்குறுப்பான சேதநருடைய கர்மமடியாகச் செய்கையாலும், துக்கிகளாக ஸ்ருஷ்டிக்கிறவிது-தனக்கு ரோககரமான மண்ணை விரும்பித்தின்ன ப்ரஜையை மேலே தின்னுதபடி நாக்கிலேகுறியிட்டு மண்தின்ன பயப்படும்படி பண்ணும் ஹிதபரையான மாதாவைப்போலே, இவர்கள், மேல் துக்க ஹேதுவான கர்மங்களைப் பண்ண வஞ்சும்படி ஹிதபரனுய்ச் செய்கையாலும், வைஷம்ய நைர்க்ருண்யங்களிரண்டும் இவனுக்கு வாராதென்கை.

இத்தால்,(௪௮0)"வைஷம்யநைர்க்ருண்யே ந ஸாபேக்ஷத்வாத்" என்கிற வேதாந்த ஸூத்ரார்த்தத்தை யருளிச் செய்தாராயிற்று. (௪௮௧)"நிரீக்ஷ்ய தஸ்ய கர்மணஸ்ஸுஜந ஸம்ஹ்ருதி த்ரயம் வைஷம்ய ஸ்ருஜ ஸர்வ பூதேஷ்வபி । வைஷம்ய நிர்க்ருணத யோர்நைவம் ... ... பூர்ணதீ" என்று இது தன்னை பட்டரும் அருளிச்செய்தாரிறே.

௱கூ ஆக, 'ஸகலஜகத்ஸர்க்கஸ்த்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தாவாய்" என்றத்தை யுபபாதித்தாராய் நின்றார் கீழ்; அநந்தரம், "விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தனுய்" என்றத்தை யுபபாதிப்பதாக வுபக்ரமிக்கிறார்; (இவன்றன்) என்று தொடங்கி. நடுவுசொன்ன ஆர்த்தாதி சதுர்வித புருஷஸமாஸ்ரயணீயத்வமும், தர்மாதி சதுர்விதபல ப்ரதத்வமுமாகிற விவை யிரண்டையும் உபபாதியா தொழிவானென்னென்னில், (௪௮௨) "காரணந்து த்யேய:" (௪௮௩) "யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்" இத்யாதியிற் சொல்லுகிறபடியே, காரணவஸ்துவே உபாஸ்யமும், ஆஸ்ரயணீயமு மாகையாலே, காரணத்வஞ் சொன்னபோதே, (௪௮0) "உதாரா: ஸர்வ ஏவைதே" என்கிற சதுர்விதபுருஷ ஸமாஸ்ரயணீயத்வமும், (௪௮௪) "ப2லமத உபபத்தே:" என்கிறபடியே, பலப்ரதத்வஹேதுவான

௪௦. விக்ரஹந்தான் ஸ்வரூப குணங்களிலும் காட்டில் அத்யந்தாபிமதமாய், ஸ்வாநுரூபமாய்,

ஸர்வஸக்தியோகம், மேழ உக்தமாகையாலே, தர்மாதி சதுர்வித பலப்ரதத்வமும் அர்த்தாத் உக்தமென்னும் நினைவாலும், அவற்றில் உபபாதநீயாம்ஸம் மிகவுமில்லாமையாலும் ததுபாதாநம் பண்ணிற்றிலர். ஆகையாலே, கீழ்ச்சொன்ன காரணத்வத்தோடே விக்ரஹ யோகத்துக்கு அந்வயத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு கிளருகிறார்; (இவன்றான் (௬) "முந்நீர்ஞாலம்படைத்த வெம்முகில் வண்ணன். என்கிறபடியே, ஸவிக்ரஹனுப்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணும்) என்று.

அதாவது - இப்படி ஜகத்ஸர்க்காதி கர்த்தாவாகச்சொல்லப்பட்ட விவன்றான், எனக்காக, ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர் வர்ஷஜலமென்று மூன்றுவகைப்பட்ட நீரை யுடைத்தான ஸமுத்ரத்தோடே கூடின ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்த வர்ஷோந்முகவலாஹகம்போலே யிருக்கிறவடிவை யுடையவனே யென்று. ஆழ்வாருடைய திவ்யப்ரபந்தத்திற் சொல்லுகிறபடியே. விக்ரஹ ஸஹிதனுப்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹாரங்கள் மூன்றையும்பண்ணுமென்கை. " முகில்வண்ணன் " என்கிறவிது - ஔதார்யகுணபரமாக, வ்யாக்யாதாக்கள் பலரும் வ்யாக்யாநம் பண்ணினார்களேயாகிலும், விக்ரஹபரமாக விவரருளிச்செய்கையாலே, இங்ஙனுமொரு யோஜனையுண்டென்று கொள்ளவேணும். ஒன்றுக்குப் பலயோஜனையுமுண்டாயிறேயிருப்பது.

௪௦. இனி, இந்த விக்ரஹத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தை யொருசூர்ணையாலே விஸ்தரேண உபபாதிக்கிறார்; (விக்ரஹந்தான்) என்று தொடங்கி. ஸ்வரூப குணங்களிலுங்காட்டில் அத்யந்தாபிமதமாகையாவது-ஆநந்தமயமானஸ்வரூபமும் ஆநந்தாவஹமான குணங்களும் போலன்றியே, நிரதிஸயாநந்தாவஹமா யிருக்கையாலே, அவற்றிற்காட்டிலும் மிகவுமபிமதமாயிருக்கை. (௪அ) "[illegible]" என்னக்கடவதிறே. ஸ்வாநுரூபமாகையாவது - அநநுரூபமாயிருக்கச்செய்தேயும் அபிமதமாயிருக்குமவை போலன்றிக்கே, தனக்கு அநுரூபமாயிருக்கை.

நித்யமாய், ஏகரூபமாய், ஶுத்தஸத்வாத்மகமாய், சேதந தேஹம்போலே ஜ்ஞாநமயமான ஸ்வரூபத்தை மறைக்கை யன்றிக்கே, மாணிக்கச்செப்பிலே பொன்னையிட்டு வைத்தாப் போலே யிருக்க, பொன்னுருவான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்திற்கு ப்ரகாஶகமாய்,

---

நித்யமாகையாவது - ஸ்வரூபகுணங்களோபாதி அநாதிநிதநமாயிருக்கை. லோகத்தில் அவயவிகளுக்கு அநித்யத்வம் காண்கையாலே இதற்கும் அவயவித்வேந அநித்யத்வம் வாராதோ வென்னில்; வாராது. "எங்குமொகக அவயவஸம்பந்த மாத்ரமல்ல அநித்யத்வஹேது; அவயவாரப்தத்வம். அவயவ ஸம்பந்தமாத்ரமே அநித்யத்வ ஹேதுவாமாகில், கரசரணாத்யவயவ ஸம்பந்தமுண்டான வாத்மாவுக்கும் விநாஶம் வரவேணும்; இங்கு அப்படி அவயவாரப்தத்வத்தில் ப்ரமாணமில்லாமையாலே, இது கரசரணாத்யவயவ யோகியாகாநிற்கச்செய்தேயும் நித்யமாயே யிருக்கும்" என்று, இப்படி விவரணத்திலே ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச் செய்தாரிறே.

ஏகரூபமாகையாவது- வ்ருத்தி க்ஷயாதிவிகார ரஹிதமாயிருக்கை. (ந.ஞ.உ) " ஸதைகரூபரூபாய " என்னக்கடவதிறே. ஶுத்தஸத்வாத்மகமாகையாவது - குணாந்தர ஸம்ஸர்க்கமில்லாத ஸத்வத்துக்கு ஆஶ்ரயமாயிருக்கிற அப்ராக்ருத த்ரவ்யமே வடிவாயிருக்கை. (ச.அ.ஞ) " நதஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்தி: " என்னக்கடவதிறே.

சேதநதேஹம்போலேயித்யாதி - பொன்னுருவான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்திற்கு ப்ரகாஶகமாகையாவது-ஶுத்தஸத்வாத்மகமாகையாலே, குணத்ரயாஶ்ரயமான சேதந தேஹம்போலே ஜ்ஞாநமயமாகையாலே, தேஜோரூபமான ஸ்வரூபத்தை புறந்தோற்றுதபடி மறைக்கையன்றிக்கே, மாணிக்யத்தைச் செப்பாகச்சமைத்து அதிலே பொன்னையிட்டு வைத்தால் உள்ளிருக்கிற பொன்னை அது புறம்பே நிழலெழும்படி தோற்றுவிக்குமாபோ

நிரவதிகதேஜோரூபமாய்,ஸௌகுமார்யாதி கல்யாண குண கண நிதியாய், யோகித்யேயமாய், ஸகலஜநமோஹநமாய், ஸமஸ்த போக வைராக்ய ஜநகமாய்,

---

லே. (௪அ௭) "எண்ணும் பொன்னுருவாய்" என்கிறபடியே, ஸ்ப்ருஹணீயமாகையாலே, பொன்னுருவென்று சொல்லப்படுமதான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்துக்குத்தான் ப்ரகாஶகமாயிருக்கை.

நிரவதிகதேஜோரூபமாகையாவது - நித்யமுக்த விக்ரஹங்களும் இதுவும் ஏகஜாதீய த்ரவ்யமாயிருக்கச்செய்தே, ஏகஜாதீய த்ரவ்யாத்மகமான கத்யோதஶரீர தேஜஸ்ஸிற்காட்டில் ஆதித்ய ஶரீரத்திற்குண்டான தேஜோதிஶயம்போலே, இவை ஸர்வதிக தேஜஸ்ஸாம்படி தான் நிரவதிக தேஜஸ்ஸை வடிவாக வுடைத்தாயிருக்கை.

ஸௌகுமார்யாதி கல்யாண குணகண நிதியாகையாவது- ஸௌகுமார்யம், ஸௌந்தர்யம், லாவண்யம், ஸௌகந்த்யம்,யௌவநம் முதலான கல்யாணகுண ஸமூஹத்திற்குக் கொள்கலமாயிருக்கை.(௪அ௮) "ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய ஸௌகந்த்ய லாவண்ய யௌவநாத்யநந்தகுணநிதி திவ்யரூப" என்று, எம்பெருமானாருளிச்செய்தாரிறே.

யோகித்யேயமாகையாவது - பகவத்த்யாநபரரான பரமயோகிகளுக்கு ஶுபாஶ்ரயமாய்க்கொண்டு எப்போதும் த்யாநவிஷயமாயிருக்கை.(௪௯௦) "[illegible]" என்று அஸாதாரண விக்ரஹமே யோகிசிந்த்யமாகச் சொல்லப்பட்டதிறே.

ஸகலஜநமோஹநமாகையாவது-ஜ்ஞாஜ்ஞ விபாக(ஹாம)மற ஸகலஜநங்களையும் ஸ்வவைலக்ஷண்யத்தாலேபிச்சேற்றுமதாயிருக்கை. (௪௯௧) "ரூபௌதார்யகுணை: பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" (௪௯௨) "ஸர்வஸத்த்வமநோஹர:" (௪௯௩) "கண்டவர் தம்மனம் வழங்கும்" என்னக்கடவதிறே.

ஸமஸ்தபோக வைராக்ய ஜநகமாகையாவது - தன்வைலக்ஷண்யத்தைக்கண்டவர்களுக்கு ஸ்வேதர ஸகல விஷயாநுபவத்தி

நித்யமுக்தாநுபாவ்யமாய், * வாசத்தடம் போலே ஸகலதாப ஹரமாய், அநந்தாவதார கந்தமாய் ஸர்வ ரக்ஷகமாய், ஸர்வாஸ்ரயமாய்,

---

லும் ஆசையறுதியை விளைக்குமதாயிருக்கை. (சகூ) "பேரின்ப மெல்லாம் துறந்தார் தொழுதாரத்தோள்" என்னக்கடவதிறே.

நித்யமுக்தாநு பாவ்யமாகையாவது - அபரிச்சிந்ந ஜ்ஞாநாதி குணகரான நித்யராலும் முக்தராலும், (கஙு)*ஸதாபஸ்யந்திப்படியே அநவரத மநுபவிக்கப்படுமதா யிருக்கை.

* வாசத்தடம்போலே ஸகல தாபஹரமாகையாவது-(சகூச) "கண் கை கால் தூய செய்ய மலர்கள்" என்று தொடங்கி ஆழ்வார் வர்ணித்தபடியே, திவ்யாவயவங்களும் திருமேனியுமான சேர்த்தியாலே, பரப்புமாறத் தாமரைபூத்து பரிமளம் அலையெறியாநிற்பதொரு தடாகம்போலே யிருக்கையாலே, தன்னைக் கிட்டினவர்களுடைய ஸாம்ஸாரிக விவிததாபத்தோடு விரஹதாபத்தோடு வாசியற ஸகலதாபத்தையும் போக்குமதாயிருக்கை.

அநந்தாவதார கந்தமாகையாவது- (சகூறு)"அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே"(சகூகா) "பஹூநிமே வ்யதீதாநி" என்று சொல்லப்படுகிற அஸங்க்யாதமான அவதாரங்களும், அப்ராக்ருத திவ்ய ஸம்ஸ்தாநத்தை இதர ஸஜாதீயமாக்கிகொண்டு, தீபாதுத்பந்ந ப்ரதீபம்போலே வருகிறவை யாகையாலே அவை யெல்லாவற்றிற்கும் மூலமாயிருக்கை.(சகூஎ) "ஏகத்வமேவாஸ்ய ஸம்ஹவாமி" (சகூஅ) "கமலோத்பவ ஜாயமாநஸ்ய யோநிம்" (சகூகூ) " ஆதியஞ் சோதியுருவை யங்குவைத் திங்குப்பிறந்த" என்னக் கடவதிறே.

ஸர்வரக்ஷகமாகையாவது - ஐஸ்வர்யார்த்திகளோடு, கேவலரோடு, பகவச்சரணார்த்திகளில் உபாஸகரோடு ப்ரபந்நரோடு, அநுபவகைங்கர்யபரரான நித்யமுக்தரோடு வாசியற ஸர்வருடையவும் அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்ட ப்ராப்திகளைப் பண்ணுவது திவ்யமங்கள விக்ரஹோபேதனுக்கொண்டாகையாலே, எல்லார்க்கும்

அஸ்த்ர பூஷண பூஷிதமாயிருக்கும்,

௬௩. ஈஶ்வரஸ்வரூபந்தான், பரத்வம், வ்யூஹம், விபவம், அந்தர்யாமித்வம், அர்ச்சாவதாரமென்றஞ்சுப்ரகாரத்தோடே கூடியிருக்கும்.

கும் ரக்ஷகமாயிருக்கை. ஸர்வாஶ்ரயமாகையாவது–உபய விபூதிக்கும் ஆஶ்ரயமாயிருக்கை. அஸ்த்ரபூஷணபூஷிதமாகையாவது - கீழ்ச்சொன்ன ஸர்வாஶ்ரயத்வஸரகமாயுப்பு, அஸ்த்ரபூஷணாத்யாயத்திற் சொல்லுகிறபடியே, விபூத்யபிமானிகளான திவ்யாயுதங்களாலும், திவ்யாபரணங்களாலும் அலங்க்ருதமாயிருக்கை. (ரு00)

"[illegible]" என்னக்கடவதிறே.

௬௪ ஆக, "விலக்ஷண விக்ரஹ யுக்தனுய்" என்றத்தை யுபபாதித்தார் கீழ்; அநந்தரம், இந்த விக்ரஹயோக ப்ரயுக்தமான வீஶ்வரனுடைய பரத்வாதி பஞ்சப்ரகாரத்தையும், தனித்தனியே ஸ்வ்யக்தமாக தர்ஶிப்பிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம் அது தன்னை யுத்க்ஷேபிக்கிறார். (ஈஶ்வரஸ்வரூபந்தான், பரத்வம், வ்யூஹம், விபவம், அந்தர்யாமித்வம், அர்ச்சாவதாரமென்று அஞ்சு ப்ரகாரத்தோடே கூடியிருக்கும்) என்று. "லக்ஷ்மீ பூமிநீளா நாயகனுய்" என்றத்தையும் உபபாதித்துவிட்டு, பின்னை

௬௨. அதில் பரத்வமாவது - அகாலகால்யமான *நலமந்த மில்லதோர் நாட்டிலே நித்யமுக்தர்க்கு போக்யனாய்க் கொண்டெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு.

யிதுசொல்லாதொழிவா னென்னென்னில்; அதில் உபபாதிக்க வேண்டுவது பணியிலலாமையாலும், (௩௦௧) "[Grantha text illegible] ஸ்ரீ [Grantha text illegible]" என்கையாலே, மேல் சொல்லுகிற பரத்வததிலே அர்த்தாநுக்தமா மென்னுமத்தைப் பற்றவும் தனித்து உபபாதிக்கிலர். ஆகையால், விரோதமில்லை.

"ஈஶ்வரஸ்வரூபம்" என்கிறவிடத்தில், ஸ்வரூபஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறது - ஸ்வாஸாதாரண விக்ரஹத்தையாதல், விக்ரஹ விஶிஷ்டமான ஸ்வரூபந்தன்னையாதல் ஸங்க்ரஹேண இட்டருளின மற்றை யிரண்டு தத்வத்ரயப்படியிலும், ஒருபடியிலே, "திருமேனியும் அஞ்சுபடியாயிருக்கும்; அதாவது - பரத்வமும், வ்யூஹமும், அந்தர்யாமித்வமும், விபவமும, அர்ச்சாவதாரமும்" என்றும, மற்றைப் படியிலே, "ஈஶ்வரஸ்வரூபம ஹேயப்ரதிபடமாய்" என்று தொடங்கி, "பத்நீ பரிஜநவிஶிஷ்டமாயிருக்கும்" என்றத்தை யுபபாதித்தவநந்தரம், "இதுதான் அஞ்சுபடியாயிருக்கும்" என்று இதம் ஶப்தத்தாலே - ப்ரக்ருதமான ஈஶ்வரஸ்வரூபத்தைப் பராமர்ஶித்து, அதுதான் பரத்வாதிரூபேண பஞ்சப்ரகாரமாயிருக்குமென்றும இவர்தாமே யருளிச்செய்கையாலே; இப்படி, பரத்வாதி பஞ்சப்ரகார விஶிஷ்டனாயிருப்பானென்னுமிடத்தை, (௩௦௨) "[Grantha text illegible] ஜநார்தந:" என்று, விஷ்வக்ஸேந ஸம்ஹிதையிலே தானே யருளிச்செய்தானிறே.

௬௨. இனி, இந்த அஞ்சுப்ரகாரத்தையும அடைவே யுபபாதிக்கக் கோலி, ப்ரதமம், பரத்வத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (அதில் பரத்வமாவது) என்று தொடங்கி. அதாவது-அவையைந்திலும் வைத்துக்கொண்டு, பரத்வமாவது (௩௦௩) "[Grantha text illegible]

௬௯. வ்யூஹமாவது - ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹாரார்த்தமாகவும், ஸம்ஸாரிஸம்ரக்ஷணார்த்தமாகவும், உபாஸகாநுக்ரஹார்த்தமாகவும், ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்தரூபேண நிற்கும்நிலை.

[illegible]:" என்றும், (௫௦௪) "[illegible]:" என்றும் (௫௦௫) "[illegible]:" என்றும், (௫௦௬) "[illegible]" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, காலக்ருதபரிணாம மில்லாத தேஶமாகையாலே, கால கார்யமன்றிக்கே யிருப்பதாய், (௫௦௭) "நலமந்தமில்லதோர்நாடு" என்னும்படி, ஆநந்தம் அளவிறந்து அத்விதீயமாயிருக்கிற ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலே, (௫௦௮) "யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ் ஸந்தி தேவா:" (௫௦௯) "யத்ர ருஷய: ப்ரதமஜா யே புராணா:" என்றும், (௧௭௦) "அயர்வறுமமரர்கள்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, நித்யாஸங்குசித ஜ்ஞாநராயிருந்துள்ள அநந்தகருடவிஷ்வக்ஸேநாதிகளான நித்யஸூரிகளுக்கும், (௫௧௦) "ஸூர்ய கோடி ப்ரதீகாஶா: [illegible]" என்கிறபடியே, நிவ்ருத்த ஸம்ஸாரராய், அஸங்குசித ஜ்ஞாநரான முக்தர்க்கும், அநுபவிஷய பூதனாய்க்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கு மிருப்பென்கை. (௫௧௧) "வைகுண்டே து பரே லோகே [illegible]" என்னக்கடவதிறே.

௬௯. அநந்தரம், வ்யூஹத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (வ்யூஹமாவது) என்று தொடங்கி, அதாவது - வ்யூஹத்துக்கு விநியோகம்-லீலாவிபூதியிலே யாகையாலே, இவ்விபூதியினுடைய ஸ்ருஷ்டியென்ன, ஸ்த்திதியென்ன. ஸம்ஹாரமென்ன, இவற்றை நிர்வஹிக்கைக்காகவும், புபுக்ஷுக்களான ஸம்ஸாரிகளை அநிஷ்டநிவ்ருத்த்யாதிகளைப்பண்ணி ரக்ஷிக்கைக்காகவும், முமுக்ஷுக்களாய் உபாஸிக்குமவர்களுக்கு, ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமாகத் தன்னை வந்து ப்ராபிக்கைக்கு உடலான அநுக்ரஹத்தைப் பண்ணுகை

௪௪. பரத்வத்தில் ஜ்ஞாநாதிகளாறும் பூர்ணமாயிருக்கும்; வ்யூஹத்தி லிவ்விரண்டுகுணம் ப்ரகடமாயிருக்கும்.

க்கு உடலாகைக்காகவும், ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்தர்களாய்க்கொண்டு நிற்கும்நிலை வ்யூஹமாவதென்கை. இதில், இன்ன வ்யூஹத்தாலே யின்னது செய்யுமென்னுமிடம், மேல் உபபாதநத்திலே கண்டுகொள்வது. (௫௧௨) "[illegible]" என்றும் (௫௧௩) "[illegible]" என்று தொடங்கி, (௫௧௪) "[illegible]" என்றும், (௫௧௫) "[illegible]" என்றும். பகவச்சாஸ்த்ரத்திலே ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளும், ஸம்ஸாரி ஸம்ரக்ஷணமும் உபாஸகாநுக்ரஹமுமாகிற வ்யூஹக்ருத்யங்களும், ஸங்கர்ஷணாதி வ்யூஹங்களும் சொல்லப்பட்டதிறே. (௫௧௨) "[illegible]" என்கிறவிடத்தில், சதுர்விதமாகச் சொல்லிற்று - வாஸுதேவரையுங் கூட்டுகையாலே.

௪௪. இந்த பர வ்யூஹங்களுக்கு, தன்னில் விசேஷமேதென்னவருளிச் செய்கிறார்; (பரத்வத்தில்) என்று தொடங்கி. அதாவது (௫௧௬) "[illegible]" என்றும், (௫௧௭) "[illegible]" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, வாஸுதேவரூபமான

௪௫. அதில் ஸங்கர்ஷணர், ஜ்ஞாநபலங்க ளிரண்டோடுங்கூடி ஜீவதத்வத்தை யதிஷ்டித்து, அத்தை ப்ரக்ருதியில் நின்றும் விவேகித்து, ப்ரத்யும்நாவஸ்த்தையையும் பஜித்து, ஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தநத்தையும் ஜகத்ஸம்ஹாரத்தையும் பண்ணக்கடவராயிருப்பர்.

பரத்வத்தில் ஜ்ஞாநபலைஶ்வர்ய வீர்ய ஶக்தி தேஜஸ்ஸுக்களாகிற ஆறுகுணங்களும் பரிபூர்ணமாயிருக்கும். ஸங்கர்ஷணாதிரூபமான வ்யூஹத்தில், (௫௧௮) "தத்ர தத்ராவஶிஷ்டம் யத்³கு³ணாநாம் அபியாமம்ஸ்தா² தேநாநுவ்ருத்திம் ஸஞ்ஜேத்ய தத்ர தத்ர யதா²யத²ம்" என்கிறபடியே, அவஶிஷ்டமான குணசதுஷ்டயமும் தத்ர தத்ராநுவ்ருத்தமாய்நிற்கச்செய்தேயும், அதிகரித்த கார்யங்களுக்கு அநுகுணமான இவ்விரண்டுகுணமே ப்ரகாஶமாயிருக்குமென்கை: (௧௧௯) "ஷாட்³கு³ண்யாத்³வ்யஸ்ய ஸ்வேதர வ்யூஹதாஶக்திஜாம்ஸ்வவை ஹள தத்வஸ்த்ரைஷாம் த்ரியாமயாமஸ்மைஷம் த்ரிஷ்ஹர ஹரே: | வ்யூஹஸாயாமைஷா நநாவரக்ஷஸாவிக்ஷப்த்ரீவஶாஹை வாநு ஸவபூர்வே த்ரவக்ஷமணிதஜ்ஹாரஜஹ்ருஷமாண:" என்று, இதுதன்னை ஆழ்வானருளிச் செய்தாரிறே.

௪௬. இனி, இந்தஸங்கர்ஷணாதிகள் மூவர்பக்கலிலும் ப்ரகாஶிக்கிற குணவிஶேஷங்களையும், இவர்கள்தான் இன்னக்ருத்யங்களுக்குக் கடவராயிருப்பார்களென்னுமத்தையும், தனித்தனியே யருளிச் செய்யவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம் ஸங்கர்ஷணர்படியை யருளிச்செய்கிறார்; (அதில்ஸங்கர்ஷணர்) என்று தொடங்கி. அதாவது - வ்யூஹ த்ரயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு ஸங்கர்ஷணர், (௫௨௦) "தத்ர ஜ்ஞாநபலோத்³ரேகாத் ஸங்கர்ஷணம் ஹரே:" என்றும் (௫௨௧) "ஸமவாந் வ்யூஹதாவீர்யம் ஷாட்³கு³ண்யேந ஸமந்வித: | ப³லஜ்ஞாந ஸமுத்கர்ஷாத் ஸம்ப்ரகாஶயதே" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஸர்வ குணங்களுமுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் கார்யாநு குணமாக ஜ்ஞாநபலங்களிரண்டோடுங்கூடி, (௫௨௨) "ஸோऽயம் ஸமஸ்தஜீவாநாமதி⁴ஷ்டா²த்ருதயா ஸ்தி²த:" என்றும், (௫௨௩) "ஸங்கர்ஷண

சரு. ப்ரத்யும்நர், ஐஶ்வர்யவீர்யங்களிரண்டோடுங்கூடி மநஸ் தத்வத்தை யதிஷ்ட்டித்து, தர்மோபதேஶத்தையும், மநு சதுஷ்டயந் தொடக்கமான சுத்தவர்க்க ஸ்ருஷ்டியையும் பண்ணக்கடவராயிருப்பர்.

[illegible] । ஜீவதத்வமதிஷ்டாய [illegible] விவிச்ய தத்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ப்ரக்ருதிக்குள்ளே மயங்கிக்கிடக்கிற ஜீவதத்வத்தை யதிஷ்ட்டித்து, அந்த வதிஷ்ட்டாந விஶேஷத்தாலே யித்தை ப்ரக்ருதியிலேநின்றும், நாமரூபவிஶேஷந்தோற்றும்படி விவேகித்து, (ருஉச) "[illegible]" என்றும், (ருஉரு) "[illegible]" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ப்ரத்யும்நாவஸ்த்தையையும் பஜித்து, (ருஉசு) "[illegible]" என்றும், (ருஉஎ) "[illegible] । [illegible] । [illegible] விஶேஷித:" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, வேதாதி ஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தநத்தையும், ஜகத் ஸம்ஹாரத்தையும் பண்ணக்கடவராயிருப்பரென்கை.

சரு. அநந்தரம், ப்ரத்யும்நர்படியை யருளிச் செய்கிறார்; (ப்ரத்யும்நர்) என்று தொடங்கி. அதாவது-ப்ரத்யும்நர் (ருஉஅ) "[illegible]" என்றும், (ருஉகூ) "[illegible] । [illegible] விஶேஷித:" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஸகல குணங்களு முண்டாயிருக்கச் செய்தேயும், கார்யாநுகுணமாக விஶேஷண ஸ்ப்புடங்களாயிருக்கிற வைஶ்வர்ய வீர்யங்களோடேகூடி, (ருகூ0) "[illegible]" என்கிறபடியே, ஜ்ஞாநப்ரஸரணத்வாரமான மநஸ்தத்வத்தை யதிஷ்ட்டித்து (ருகூக) "[illegible] ।

[illegible]'' என்கிறபடியே, ஶாஸ்த்ரார்த்தாநுஷ்டாந ரூபமான தர்மங்களினுடைய வ்யபதேஶத்தையும், (நிஉ) '' [illegible] '' என்று விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதையிற் சொல்லுகிறபடியே, முகபாஹூருபாதஜராய், மிதுநமாயிருக்கிற ப்ராஹ்மணாதிமநுசதுஷ்டயந்தொடக்கமாக இந்த மநுக்கள்பக்கலிலேநின்றும் மிதுநங்களாய்க்கொண்டு, தனித்தனியே வர்ணபேதேந வுண்டான மாநவமாநவஸந்ததியும், அப்படியே ஸ்த்ரீயும் மிதுநங்களாய்க்கொண்டு, அந்தமாநவர் பக்கலிலேநின்றுமுண்டானமாநவரும், அவர்கள் பக்கலிலே நின்றுமுண்டான மநுஷ்யருமாய்க்கொண்டு, நிர்மத்ஸராய், ஶுத்தஸத்வஸ்த்தராய், தேஹாந்தமங்யயாஜிகளன்றிக்கே பலாபிஸந்தி ரஹிதராய்க்கொண்டு, பகவத்ஸமாராதநரூபமான கர்மத்தை யநுஷ்டியாநிற்பாராய், வேதாந்தத்திலே நிஷ்ணாதராய், த்வாதஶாக்ஷரமுகேந அத்யாத்மசிந்தகராய், ஸர்வேஶ்வரனுடைய வ்யூஹாநுவ்ருத்தியை எப்போதும்பண்ணி நின்றுகொண்டு, பகவத் ப்ராப்தியைப்பண்ணுகிற்கும் ஶுத்தவர்க்கத்தினுடைய ஸ்ருஷ்டியையும் பண்ணக்கடவராயிருப்பரென்கை.

௨௭. அநிருத்தர், ஶக்திதேஜஸ்ஸுக்களிரண்டோடுங்கூடி ரக்ஷணத்துக்கும், தத்வஜ்ஞாந ப்ரதாநத்துக்கும், காலஸ்ருஷ்டிக்கும், மிஶ்ரஸ்ருஷ்டிக்கும் கடவராயிருப்பர்.

---

௨௭. அநந்தரம், அநிருத்தர்படியை யருளிச்செய்கிறார்; (அநிருத்தர்) என்றுதொடங்கி, அதாவது - அநிருத்தர், (௫௧௫) "[illegible]" என்றும், (௫௧௪) "[illegible]" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஸர்வகுணங்களும் உண்டாயிருக்கச் செய்தேயும், கார்யாநுகுணமான ஶக்திதேஜஸ்ஸுக்களோடேகூடி, (௫௧௫) "[illegible]" என்கிறபடியே, ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கும், உஜ்ஜீவநஹேதுவான தத்வஜ்ஞாநப்ரதாநத்துக்கும், "[illegible]" என்றபடியே க்ருடிமுதலாக த்விபரார்த்த பர்யந்தமாகஉண்டான காலஸ்ருஷ்டிக்கும், (௫௧௬) "[illegible]" என்று, விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதையிற் சொல்லுகிறபடியே, ப்ராஹ்மணவிஷ்ணுடைய முகபாஹூரு பாதஜராய், ப்ராஹ்மணாதிவர்ணராய், ரஜஃப்ரசுரராய், பூர்வபாக

மார்க்க நிஷ்ணாதராய், பலவாதத்திலே ரமியாநிற்பாரார், ஈஶ்வர னையொழிய தேவாதிகளையே ஆராத்யராக நினைத்து. அதிலே சிலர் தமஃப்ரசுரராய் பகவந்நிந்தையைப்பண்ணி, ஆராத்யனுப் நியந்தா வாயிருக்கிற வவனையறியாமல் வ்யக்தமான தேவதாந்தங்களிலே மநஸ்ஸைவைத்து, ஒருவர்க்கொருவர் அவற்றை ஸல்லாபித்துக் கொண்டு, † ஆகையாலே, பகவத்ஜ்ஞாந பக்திகளில் அந்வயமின் றிக்கே, ஸ்வர்க்காதிகளிலே ரமியாநின்று கொண்டு, ஸ்வகர்மபலா வஸாநத்திலே அதஃபதித்து காமவிஷயமான மநஸ்ஸையுடைய ராய், ஜராமரணங்களை யடைந்து, ஸம்ஸாரமார்க்க காமிகளாய்த் திரியுமவர்களாகிற மிஶ்ரவர்க்கத்தினுடைய ஸ்ருஷ்டியையும் பண் ணக் கடவராயிருப்ப ரென்கை.

“அண்டத்தையும். அண்டகாரணங்களையும் தானேயுண்டாக் கும், அண்டத்துக்கு உட்பட்டவஸ்துக்களை, சேதநர்க்கு அந்தர் யாமியாய்நின்று உண்டாக்கும்” என்று, ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியெல்லா ம் அத்வாரகமாகவும். வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியெல்லாம் ஸத்வாரகமாக வும், இவர்தாமே அருளிச்செய்கையாலும், “இவ்வண்டத்திலே பத்தாத்ம ஸமஷ்டிபூதனை ப்ரஹ்மாவாக்கும்; இதுக்குமேல் ஸ்வ ஸங்கல்பத்தாலே, எம்பெருமான்றானே ஸ்ருஷ்டித்தருளும்; இது க்குமேல், ப்ரஹ்மாவுக்கு அந்தர்யாமியாய் நின்று ஸ்ருஷ்டித்தரு ளும்” என்று ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச் செய்கையாலும், வ்ய ஷ்டி ஸ்ருஷ்டி யெல்லாம் ஸத்வாரகமாகவே கொள்ளவேண்டுகை யாலே, ப்ரத்யும்நக்ருத்யமாகச் சொன்ன ஶுத்தவர்க்க ஸ்ரு ஷ்டி அத்வாரகம்; அநிருத்தக்ருத்யமாகச் சொன்ன மிஶ்ரவர்க்க ஸ்ருஷ்டி ஸத்வாரகமென்னவொண்ணாது. ஆகையால், ஶுத்த வர்க்கஸ்ருஷ்டியும், மிஶ்ரவர்க்கஸ்ருஷ்டியும், ஸத்வாரகஸ்ருஷ்டி தன்னிலே சேதநருடைய கர்மவிஶேஷப்ராப்தமான ஸங்கல்ப விஶேஷத்தாலேயாகக் கடவது. இந்த ஶுத்தவர்க்கஸ்ருஷ்டியும் மிஶ்ரவர்க்கஸ்ருஷ்டியும் எம்பெருமான்றானே யருளிச்செய்யக் கேட்ட வநந்தாம், (நகூ) “ [illegible]

---

† அநந்விதம்.

௪௮. விபவம், அநந்தமாய் கௌணமுக்யபேதத்தாலே பேதித்திருக்கும்.

[illegible] ” என்று, ஸேனைமுதலியார் கேட்க, (நூ௩௮) “ [illegible] ” என்று, பகவான்றானே யருளிச்செய்கையாலே,

௪௮. ஆக, வ்யூஹத்தின்படியை யுபபாதித்தாராய் நின்றார் கீழ், அநந்தரம், விபவத்தின்படியை விஸ்தரேண உபபாதிக்கிறார் மேல், (விபவம், அநந்தமாய்) என்று தொடங்கி. அதாவது - (நூ௩௯) “ [illegible] ” என்றும், (நூ௪0) “ [illegible] ” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, விபவமானது - பரிகணித்துத் தலைக்கட்டப் போகாதபடி அநந்தமாய், கௌணமுக்யமுமாகிற பேதத்தாலே யிரண்டுவகையாகப் பிரிந்திருக்குமென்கை. விபவமாவது - இதர ஸஜாதீயமாய்க்கொண்டு ஆவிர்ப்பவிக்கை. இதில். கௌணமென்றது - அவரமென்றபடி.; முக்யமென்றது - ஶ்ரேஷ்டமென்றபடி. கௌணமாவது - ஆவேஶாவ

சக. மநுஷ்யத்வம், திர்யக்த்வம், ஸ்த்தாவரத்வம் போலே, கௌணத்வமும், இச்சையாலேவந்தது; ஸ்வரூபேண வன்று.

ருo. அதில், அப்ராக்ருத விக்ரஹங்களுமாய், அஜஹத்ஸ்வபாவ விபவங்களுமாய், தீபாதுத்பந்ந ப்ரதீபம்போலே யிருக்கத்

தாரம்; முக்யமாவது - ஸாக்ஷாதவதாரம். ஆவேஶந்தான்-ஸ்வரூபாவேஶமென்றும், ஶக்த்யாவேஶமென்றும் த்விவிதமாயிருக்கும். அதில், ஸ்வரூபாவேஶமாவது - ஸ்வம்மானரூபத்தாலே ஆவேஶிக்கை; அதாவது பரஶுராமாதிகளான சேதநருடைய ஶரீரங்களிலே, தன்னுடைய வஸாதாரணவிக்ரஹத்தோடே யாவேஶித்து நிற்கை. ஶக்த்யாவேஶமாவது - கார்யகாலத்திலே விதிஶிவாதிகளான சேதநர்பக்கலிலே ஶக்திமாத்ரத்தாலே ஸ்புரித்துநிற்கை.

சசு. இனி, முக்ய விபவத்தோடு கௌணவிபவத்துக் குண்டான ஸாம்யவைஷம்யங்களை யருளிச்செய்கிறார்; (மநுஷ்யத்வம்) என்று தொடங்கி. அதாவது - (ருசக) “ இச்சயாஹி மனணக்ஷவம் இாத-ஷுதிவெஜயா । ஸ-ஞுகாரகவஹஜ கஷவம் நாரவஸிoஹ க்ஷவெவ । யமாவாமனகாரவெணா க-ஜவா ஜுகவo இவெஜயா । யமாவாஜிஜ-வகவஹு ஜஜவஹஷெ தாஷவெஸ । வெஸநாவவெதஜ வெஜுாவெதா மனணக்ஷஹ வஹரணா ” என்கிறபடியே, ராமக்ருஷ்ணத்வாதியான மநுஷ்யத்வம், மத்ஸ்ய கூர்மத்வாதியான திர்யக்த்வம், குப்ஜாம்ரத்வமாகிற ஸ்த்தாவரத்வமாகிற விவை இச்சையாலேயானாப்போலே ஆவேஶரூபமான கௌணத்வமும் இச்சையாலே வந்ததென்னுமாகாரமொக்கும்; அப்ராக்ருதமாயிருந்துள்ளஸ்வாஸாதாரண விக்ரஹத்தோடே வந்ததன்றென்கை. உபாத்தவசநங்கள் இச்சையாலேவந்ததென்கிற மாத்ரத்தைச்சொல்லிற்றேயாகிலும், கௌணத்வமாவது மநுஷ்யத்வாதிகள்போலே, அப்ராக்ருத திவ்ய ஸம்ஸ்தாநத்தை இதரஸஜாதீயமாக்கிக்கொண்டு அவதரித்ததல்லாமையாலே, ஸ்வரூபேணவந்ததன்றென்னுமிடமும் ஸித்தமிறே.

ருா. இன்னமும், உபாஸ்யத்வாநுபாஸ்யத்வகதநமுகத்தாலும், உபயத்துக்குமுண்டான விஶேஷத்தை தர்ஶிப்பிப்பதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரதமம் முக்யவிபவத்தினுடைய வுபாஸ்யத்வத்தை ஸஹேதுகமாக வருளிச் செய்கிறார்; (அதில்) என்று

கடவதான முக்யப்ராதுர்ப்பாவங்களெல்லாம் முமுக்ஷுக்களுக்கு உபாஸ்யங்களாயிருக்கும்.

௫௯. விதிஶிவபாவக வ்யாஸ ஜாமதக்ந்யார்ஜுந வித்தேஶாதிகளாகிற கௌண ப்ராதுர்ப்பாவங்களெல்லாம், அஹங்காரயுக்த ஜீவர்களை யதிஷ்டித்து நிற்கையாலே, முமுக்ஷுக்களுக்கநுபாஸ்யங்கள்.

தொடங்கி. அதாவது - உபயவிதமான விபவத்திலும் வைத்துக் கொண்டு, (௫௪௨) "ப்ராது ர்பாவாஸ்து முக்யா யே மதம்ஶத்வாத் விஶேஷத: । அஜஹத் ஸ்வபாவ விபவா திவ்யா: ப்ராக்ருத விக்ரஹா: । தீபாதுத்பந்ந தீபாபா ய இஹோக்தா ஜகத்தய । ஸர்வேஷாமேவ தேஷாம் து ஸம்ஸாராஹவிமுக்தயே । உபாஸ்யத்வம் ஜாநீஹி பூர்வ ஜாநீஹி" என்கிறபடியே (௫௪௩) *ஆதியஞ்சோதியுருவை யங்குவைத்திங்குப் பிறந்ததாகையாலே, அப்ராக்ருதவிக்ரஹங்களுமாய், (௫௪௪) "அஜோபி ஸந்நவ்யயாத்மா பூதாநாமீஶ்வரோபி ஸந்" என்கையாலே, விடாதேயிருந்துள்ள அஜத்வாऽவ்யயத்வ ஸர்வேஶ்வரத்வாதியான ஸ்வபாவ விபவங்களை யுடையனவுமாய், அதவ தீபத்தில்நின்றும் உத்பந்நமான ப்ரதீபம் ஸ்வகாரணமான தீபத்தினுடைய ஸ்வபாவங்களை யுடைத்தாயிருக்குமாபோலே, ஸ்வகாரணதுல்ய ஸ்வபாவமாயிருக்கிற முக்யப்ராதுர்ப்பாவங்களெல்லாம் முமுக்ஷுக்களுக்கு உபாஸ்யங்களாயிருக்குமென்கை.

௫௯. அநந்தரம், கௌணவிபவத்தினுடைய வநுபாஸ்யத்வத்தை ஸஹேதுகமாக வருளிச் செய்கிறார்; (விதிஶிவ) இத்யாதியாலே. அதாவது-(௫௪௫) "ஆவேஶாவதாராஶ்ச ப்ராதுர்பாவா ஹரேஸ்து யே । ந தே ஸம்ஸாரமோக்ஷாய ஸேவ்யா முமுக்ஷுபி: । ஶக்த்யாவேஶாவதாராஶ்ச ஸம்ஸாரவிநிவர்த்தகா: । ஜாமதக்ந்யாதயோ ராமா வ்யாஸஶ்ச ப்ரஹ்மா ந்ருஷி: । வேதாநாம் வ்யஸநாத்ஸ்வயம் வேநவிநிவர்த்தக: । ஸர்வ ஜநாநாம் ஶ்ரேஷ்டோ ஜாமதக்ந்யோ மஹாந்ருஷி: । வஸிஷ்டநாம்நா வைஶ்யாஶ்ச விதிஶம்புஶ்ச தேவதா: । ஶாஸ்த்ரோக்த்யாத்மஸ்வேதநஸ

[illegible] '' என்கிற
படியே, ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவான ப்ரஹ்மாவும், ஸம்ஹாரகர்த்தாக்க
ளான ஶிவபாவகர்களும், வேதங்களை வ்யஸித்த வ்யாஸனும், துஷ்
டக்ஷத்ரிய நிரஸநம்பண்ணின ஜமதக்நிபுத்ரனை பரஶுராமனும்,
(நிசா) '' [illegible]
[illegible] '' என்கிறபடியே, சாபதரனாய்க்கொண்டு ஜகத்தை
ரக்ஷித்துக்கொண்டுபோந்த கார்த்தவீர்யார்ஜுநனும், ஹைஹய
ப்ரதாநனை வித்தேசனும், ஆகிஶம்சுதத்தாலே, க்ரோமக்ருத
மானகுத்ஸித்த முசுகுந்த ப்ரப்ருதிகளுமாகிற கௌணப்ராதுர்ப்
பாவங்களெல்லாம், ஸ்வாதந்த்ர்ய ரூபமான அஹங்காரயுக்தரான
ஜீவர்களை கார்யார்த்தமாக ஆவேஶமுகேந அதிஷ்டித்துநிற்கை
யாலே, புபுக்ஷுக்களாயிருப்பார்க்கொழிய முமுக்ஷுக்களுக்கு
உபாஸ்யங்களன்றென்கை. "வ்யாஸஜாமதக்ந்யார்ஜுநன்" என்கிற
விடத்தில், அர்ஜுனனென்றது - பாண்டுபுத்ரனை வ்யஜுநனையாக
கவுமாம்; அவனையும் ஆவேஶாவதாரமாக, இதிஹாஸாதிகளிலே
சொல்லுகையாலே. இந்தகௌணப்ராதுர்ப்பாவங்களுடைய த்யாஜ்யத்வந்
தான் (நிசா) '' [illegible]
[illegible]
[illegible] '' என்றும்,
ஸம்ஹிதாந்தரத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

உபாத்தவசநங்களில், புத்தமுநியையும் ஆவேஶாவதாரங்க
ளிலே யொன்றாகச் சொன்னவிது, (நிசா) '' மாயாநிஷ்கன்னவே
டம்'' என்று, ஸ்வேதருபேண அவதரித்ததாகச் சொன்ன நம்மா
சார்யர்கள் வசநத்தோடு விருத்தமன்றோவென்னில்; கல்பபேதத்
தாலே யப்படியுஞ் செய்யக்கூடுகையாலே விருத்தமன்று.

ஜாமதக்ந்யன் - ஸ்வரூபாவேஶாவதாரமாயிருக்க, ஶக்த்யா
வேஶங்களோடே ஸஹபடித்தது - ஸ்வரூபேண ஆவேஶிக்கிறது,

ருஉ. நித்யோதித ஶாந்தோதிதாதிபேதமும், ஜாக்ரத்ஸம்ஜ்ஞாதியான சாதுராத்ம்யமும்,

---

ஶக்திவிஶேஷத்தாலே யாகையாலே யென்று நியமிதத்துக்கொள்வது.

ருஉ. ஆக, விபவங்களினுடைய ஆநந்த்யத்தையும், அதில் கௌணமுக்ய விபாகத்தையும், அந்த கௌணமுக்யங்களுக்குண்டான பரஸ்பர விஶேஷத்தையும் அருளிச்செய்தார்கீழ்; அநந்தரம் கீழ்ச்சொன்ன பரவ்யூஹங்களிலும் முக்யவிபவங்களிலும் உண்டான அவாந்தரபிதைகளும், அவற்றினுடைய புஜாயுதவர்ணாதி பேதங்களுஞ் சொல்லவேண்டியிருக்கச் செய்தேயும், சொல்லாமைக்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார்; (நித்யோதித) இத்யாதியாலே. நித்யோதித ஶாந்தோதிதாதி பேதமாவது - (ருசக) "நித்யோதிதாத்ஸம்ஜாத: ஶாந்தோதிதோ ஹரி:" இத்யாதியிற் சொல்லுகிறபடியே, நித்யமுக்தாநுபாவ்யராய், நித்யோதித ஸம்ஜ்ஞகராயிருக்கிற பரவாஸுதேவரும், அவர்பக்கலில் நின்றும் உத்பந்நராய், ஸங்கர்ஷண வ்யூஹகாரணமாய், ஶாந்தோதித ஸம்ஜ்ஞகராயிருக்கிற வ்யூஹவாஸுதேவரும் முதலான வாஸுதேவமூர்த்தியில்பேதமும், வ்யூஹங்கள் நாலென்றும், மூன்றென்றும், ஶாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லும். "நாலுமுண்டாயிருக்க மூன்றென்கிறது-வ்யூஹவாஸுதேவரூபத்துக்கு பரரூபத்திற்காட்டில் அநுஸந்தேய குணபேதமில்லாமையாலே" என்று, அபியுக்தர் சொல்லுகையாலே, இவர், கீழ் வ்யூஹத்ரயமென்றருளிச்செய்ததுக்கும், இங்குவ்யூஹ வாஸுதேவருண்டாக வருளிச்செய்ததுக்கும் விரோதமில்லை.

(ஜாக்ரத்ஸம்ஜ்ஞாதியான சாதுராத்ம்யமாவது - ஶாந்தோதித்தோத்பத்தி சொன்ன வநந்தரம், (ருரு0) "வாஸுதேவாத்ஸ ஶாந்தோ ஸஂகர்ஷணநாமக: । ஜாகர்தி ஸம்ஸ்கரூபாயா: ஸ்தானம் ஶாந்தோதிதாத் வ்யூஹாத் வாஸுதேவாத்

ஹ்யநந்தராத் । ஜாகர்த்யநிருத்தோ ஹரி: ஸ்வப்நஸம்ஜ்ஞ: ... [illegible]

கேசவாதி மூர்த்த்யந்தரமும்.

[illegible] ” என்றும், (௫௫௧) “ [illegible] ” என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே, உபாஸகாநுக்ரஹார்த்தமாகத் தன் க்ருபையாலே பண்ணினதாய், த்யாயிகளுடைய கேதஶாந்தியின்பொருட்டும், தத்தத்பதஸ்தஜீவர்களுக்குத் தந்நிவ்ருத்தியின்பொருட்டுமாய், தத்ததவஸ்தஜீவர்களுக்கு அதிஷ்டாத்ருத்வேந தத்பதஸ்தருக்குக்கொண்டு கர்மவஶ்யரான சேதநர்க்கு உபாஸ்யனாகையே பரமப்ரயோஜநமுமாய்க்கொண்டு, வ்யூஹசதுஷ்டயத்திலும் ப்ரத்யேகமுண்டான ஜாக்ரத் ஸ்வப்நஸுஷுப்தி துரீயஸம்ஜ்ஞகமான நாலுவடிவையு முடையனாயிருக்கை.

கேஶவாதிமூர்த்த்யந்தரமாவது - (௫௫௨) “ [illegible] ” என்றும், (௫௫௩) “ [illegible] ” என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே, லலாடாதிகளிலே நின்று ஶரீரரக்ஷணத்தைப் பண்ணி நின்றுகொண்டு, த்யாயிகளுடைய தாபஶாந்தியின் பொருட்டாயிருப்பதாய், வ்யூஹசதுஷ்டயத்திலும் ஒவ்வொன்றிலே மும்மூன்றாக வுத்பந்நமாய், மூர்த்த்யந்தரஸமாஹ்வயமாயிருக்கிற கேஶவாதி வ்யூஹாந்தரம்.

ஷட்த்ரிம்ஶத்பேத பிந்நமானபத்மநாபாதிவிபவமும், உபேந்த்ர த்ரிவிக்ரமததிபக்த ஹயக்ரீவ நரநாராயண ஹரிக்ருஷ்ண மத்ஸ்ய கூர்மவராஹாத்யவதார விஶேஷங்களும்,

---

ஷட்த்ரிம்ஶத்பேத பிந்நமான பத்மநாபாதிவிபவமாவது-(நிநச) "[illegible]" என்கிறபடியே, தீபாத்தீபாந்தரம் போலே, அநிருத்தாத்பந்நங்களாய், ப்ராதாந்யங்களாய், ஷட்த்ரிம்ஶத்பேதத்தாலே பிந்நங்களாயிருக்கிற பத்மநாபாத்யவதார விஶேஷங்கள். இந்த பத்மநாபாதிகள் தான், (நிநிநி) "[illegible]" என்று, முப்பத்தொன்பதாக அஹிர்ப்புத்ந்யஸம்ஹிதாதிகளிலே சொல்லிற்றேயாகிலும் விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதையிலே முப்பத்தாகவும் சொல்லியிருக்கையாலே, இவர் ஷட்த்ரிம்ஶத்பேத பிந்நமென்றதில் குறையில்லை. இனி, அந்த முப்பத்தொன்பதிலே மூன்றைக் குறைத்துக்கொள்ளுகையிறே யுள்ளது. அவையாவன-கபில தத்தாத்ரேய பரஶுராமருபமான ஆவேஶாவதாரங்கள். உபேந்த்ர த்ரிவிக்ரம ததிபக்த ஹயக்ரீவ நரநாராயண ஹரிக்ருஷ்ண

அவற்றினுடைய புஜாயுதவர்ண க்ருத்யஸ்த்தாநாதி பேதங்களும்,

மத்ஸ்யகூர்மவாராஹாத்யவதாரவிஶேஷங்களாவன - அவதாரகந்த மாகையாலே ஸர்வாவதாரங்களுக்கும் அநிருத்தனே காரணமாகச் சொல்லிற்றேயாகிலும், முன்புசொன்ன பத்மநாபாதிகளிலே ஸஹபடிதங்களானவற்றிலே, பூர்வோத்பந்ந விபவத்திலின்றும் விபவாந்தரங்களாக வுத்பந்நங்களானவையு முண்டென்னுமிடத்தை தர்ஶிப்பிக்கை முதலான சிலப்ரயோஜநத்தைப்பற்ற, (௫௫௬) "[illegible] " என்று, பிரித்தெடுத்துச் சொல்லப்பட்ட இந்த்ரனுக்குத் துணையாயிருந்து ஜகத்ரக்ஷணம்பண்ணுகிற வுபேந்த்ராவதாரமும், எல்லைநடப்பாரைப்போலே லோகத்தை யளந்து அவனிழந்த வைஶ்வர்யத்தைக் கொடுத்த த்ரிவிக்ரமாவதாரமும், அவனுக்கு அம்ருதப்ரதாநார்த்தமாகக்கொண்ட தந்வந்தராவதாரமும், வேதப்ரதாநார்த்தமாகக் கொண்ட ஹயக்ரீவாவதாரமும், ஶிஷ்யாசார்யரூபேணநின்று திருமந்த்ரத்தைவெளியிட்டருளின நரநாராயணவதாரங்களும். அவர்களோடொக்க தர்மதேவதைபக்கலிலே பிறந்து லோகரக்ஷணம்பண்ணின ஹரியும் க்ருஷ்ணனுமான வவதாரங்களும், ப்ரளயரக்ஷணம், மந்தரதாரத்வம், பூம்யுத்தரணமாகிற விவற்றோடே வித்யாப்ரதாநங்கள்பண்ணின மத்ஸ்ய கூர்ம வாராஹாவதாரங்களும், ஆதிஶப்தத்தாலே, க்ரோடீக்ருதங்களான நரஸிம்ஹ கல்க்யவதாரந்தொடக்கமானவையும்.

அவற்றினுடைய புஜாயுதவர்ணக்ருத்யஸ்த்தாநாதி பேதங்களாவன - கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட பரவ்யூஹவிபவங்களாகிற வவற்றினுடைய (௫௫௭) "[illegible]

துரவதரங்களுமாய், குஹ்யதமங்களுமா யிருக்கையாலே சொல்லு கிறிலோம்.

[illegible] " என்றும், (நிருஅ) " [illegible] " என்றும், இத்யாதிகளாலே சொல்லப் படுகிற புஜபேதங்களும் வர்ணபேதங்களும், இந்த வ்யூஹபேத விபவபேதங்களுக்கெல்லாம் ப்ரத்யேகமுண்டான க்ருத்யபேதங் களும், ஆமோதாதிகளும், அயோத்யாமதுராதிகளுமாய்க்கொண்டு வ்யூஹவிபவங்களுக்கு ப்ரத்யேகமுண்டானஸ்தாநபேதங்களும். ஆதிஶப்தத்தாலே, க்ரோடீக்ருதங்களான பூஷணவஸ்த்ராதி பே தங்களும். (துரவதரங்களுமாய், குஹ்யதமங்களுமா யிருக்கையா லே, சொல்லுகிறிலோம்) என்றது - இவையெல்லாஞ் சொன்னா லும், ஒருவர்க்கு புத்திபண்ணவுமரிதாய், அவதாரரஹஸ்யங்களா கையாலே, மிகவும் குஹ்யமாயிருக்கையாலே சொல்லுகிறோமில் லையென்கை.

௫௩. அவதாரங்களுக்கு ஹேது - இச்சை.

௫௪. பலம் - ஸாதுபரித்ராணாதித்ரயம்.

---

௫௩. லோகத்தில், ஜந்மங்களுக்கு ஹேது - கர்மமாயன்றோ இருப்பது; இவனுடைய வவதாரங்களுக்கு ஹேதுவேதென்ன வருளிச் செய்கிறார்; (அவதாரங்களுக்கு ஹேது-இச்சை) என்று. அதாவது - (௪௬௫) "பஹுதா⁴ விஜாயதே" (௪௬௬) "ப³ஹூநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி" (௪௭௫) "பலபிறப்பாய்" (௫௫௬) "கரு நின்றயோனியுமாய்ப்பிறந்தாய்" (௫௬௦) "மனிசரும் மற்றும் முற்றுமாய் மாயப்பிறவிபிறந்த" என்று, இப்படி பஹுவிதமாகச் சொல்லப்படுகிற விவனுடைய வவதாரங்களுக்குஹேது - இப்படி யவதரிப்போமென்னும் ஸ்வேச்சை யொழிய ஹேத்வந்தரமில்லை யென்கை. ௫௪௪) "ஸம்ப⁴வாம்யாத்மமாயயா" என்று, தானேயருளிச்செய்தானிறே. "ஆத்மமாயயா" என்றது - ஆத்மேச்சயா என்றபடி. (௫௬௧) "மாயா வயுநம் ஜ்ஞாநம்" என்று, மாயாஶப்தம்- ஜ்ஞாநவாசியாகையாலே, இச்சாரூபமான ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகிறது. (௫௬௨) "இச்சா²க்³ருஹீதாபி⁴மதோருதே³ஹ" என்னக்கடவதிறே. (௫௬௩) "[illegible]" என்றும், (௫௬௪) "[illegible]" என்றும், அவதாரஹேது- இச்சையென்னுமிடத்தை, ஆழ்வான் விஶதமாக வருளிச்செய்தாரிறே.

௫௪. ஹேதுவிதுவானாலும். இவ்வவதாரங்கள் தனக்கு பலமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார்; (பலம்-ஸாதுபரித்ராணாதித்ரயம்) என்று. அதாவது-(௫௬௫) "பரித்ராணாய ஸாதூ⁴நாம் விநாஶாய ச து³ஷ்க்ருதாம் । த⁴ர்மஸம்ஸ்தா²பநார்தா²ய ஸம்ப⁴வாமி யுகே³ யுகே³" என்று, அவன்றானருளிச்செய்தபடியே, தன்பக்கல் ப்ரேமயுக்தராய், தன்னுடைய வநுபவமொழிய க்ஷணகாலமும்

௫௫. பலப்ரமாணங்களிலும் ப்ருகுஶாபாதிகளாலே பிறந்தானென்கையாலே, அவதாரங்களுக்கு ஹேது - கர்மமாக வேண்டாவோ வென்னில்;

செல்லாதே தன்னைக்காண வேணுமென்றாசைப்பட்டிருக்கும் ஸாதுஜநங்களைத் தன்னுடைய ரூபசேஷ்டிதாலோகநாலாபநதாநமுகேந ரக்ஷிக்கையும், தத்விரோதிகளான துஷ்க்ருத்துக்களை நஶிப்பிக்கையும், தன்னுடைய வாராதந ரூபமாய், க்ஷீணமாய்க்கிடக்கிற வைதிகதர்மத்தை ஆராத்யனான தன் ஸ்வரூபத்தை தர்ஶிப்பித்து ஸ்தாபிக்கையுமாகிற இம்மூன்றுமே பலமென்கை. (௫௬௬) "[illegible]" என்றிறே! இந்தஶ்லோகத்துக்கர்த்தம், பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தது. (௫௬௭) "[illegible]" என்றிறே! ஆழ்வாரு மருளிச்செய்தது.

௫௫. அவதாரம் இச்சையென்றறியாதே, கர்மநிபந்தநமாக நினைத்து மந்தமதிகள் பண்ணும் ப்ரஶ்நத்தை யநுவதிக்கிறார்; (பலப்ரமாணங்களிலும்) என்று தொடங்கி. அதாவது - இதிஹாஸ புராணரூபமான பலப்ரமாணங்களிலும், (௫௬௮) "[illegible]" என்றாப்போலே யுண்டான ப்ருகுஶாபம்முதலா

ருசு. அவைதன்னிலே ஶாபம் வ்யாஜம்; அவதாரமைச்சமே
ன்று பரிஹரித்தது.

ருஎ. அந்தர்யாமித்வமாவது-அந்த:ப்ரவிஶ்யநியந்தாவாயிருக்கை.

ருஅ. ஸ்வர்க்க நரகப்ரவேஶாதி ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸகல
சேதநர்க்கும் துணையாய், அவர்களை விடாதேநிற்கிற நிலைக்

னவற்றாலே பிறந்தானாகச் சொல்லுகையாலே, அவதாரஹேது-இச்
சையன்றிக்கே, கர்மமாகவேண்டாவோவென்கிறதாகிலென்னை.

ருசு. அதுக்கு உத்தரமருளிச் செய்கிறார்; (அவைதன்னிலே)
என்று தொடங்கி. அதாவது (ருசுசு) "தபஸாராதிதோ
தேவோ ஹ்யப்ரவீத் பக்தவத்ஸல: | ஜ்ஞாத்வா ஸம்ப்ரியார்த்தம் ச
ஶாபம் தம் ஹ்யஸஹிஷ்ணவ:" என்று, உத்தர ஶ்ரீராமாயணத்தி
லும், (ருஎ0) "ஸர்வே தேவா: ஸ்வதேஹேஷு ஜநநம் ஸ
ந்தேவதா: | ஸ்வராகாஸ்ஸ்தாநமேவ ஸோமாயாம ந
ஹரே: | நிஜஶாபஸ்தாநமேவ ப்ரவீணைர்விதீயதா"
என்று, லிங்கபுராணாதிகளிலும் சொல்லுகையாலே, ப்ருகுஶாபா
திகளாலே பிறந்தானென்கிற வவைதன்னிலே, ஶாபம் வ்யாஜமா
த்ரம்; அவதாரம் இச்சாக்ருஹீதமென்று பரிஹரித்ததென்னை.

ருஎ. ஆக, இப்படி விபவத்தை யுபபாதித்தவநந்தரம், அந்
தர்யாமித்வத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (அந்தர்யாமித்வமாவது) என்று
தொடங்கி அதாவது - (உரு) "யஶ்சாத்மநி திஷ்டந்நாத்மநோऽந்தரோ யமயதி"
(ருஎக) "அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜநாநாம்" (ருஎஉ) "ஶாஸ்தா
விஷ்ணுரஶேஷஸ்ய ஜகதோ யோ ஹ்ருதி ஸ்தித:" இத்யாதிகளிற்
சொல்லுகிறபடியே, சேதநருடைய வுள்ளேப்ரவேஶித்து ஸகல
ப்ரவ்ருத்திகளுக்கும் நியந்தாவாயிருக்கை அந்தர்யாமித்வமாவ
தென்னை.

ருஅ. இதுதான், ஆத்மாவினுள்ளே தன் ஸ்வரூபத்தாலே
வ்யாபித்துநின்று நியமிக்குமதும், ஸவிக்ரஹனாய்க்கொண்டு ஹ்ரு
தயத்திலே வ்யாபித்திருந்து நியமிக்குமதுமாய்க்கொண்டு த்விவித
மாயிருக்கையாலே, உபயத்தையுமருளிச்செய்கிறார் ; (ஸ்வர்க்க
நரகப்ரவேஶாதி) என்று தொடங்கி. அதாவது - (ருஎந) "அந்த

---

* ஸாரகல்ப-கோரை.

குமேலே ஶுபாஶ்ரயமானதிருமேனியோடே கூடிக்கொண்டு அவர்களுக்கு த்யேயனாகைக்காகவும், அவர்களை ரக்ஷிக்கைக்காகவும், பந்துபூதனாய்க்கொண்டு ஹ்ருதயகமலத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு.

[illegible]" என்று தொடங்கி, (௫௪) "[illegible]" என்று சொன்னபடியே, புண்யநிபந்தநமாக ஸ்வர்க்கத்தைப்ரவேஶிக்கையும், பாபநிபந்தநமாக நரகத்தை ப்ரவேஶிக்கையும், உபயநிபந்தநமாக கர்ப்பத்தை ப்ரவேஶிக்கையும் முதலான வெல்லாவவஸ்த்தைகளிலும், எல்லாசேதநர்களும், இராமடமூட்டுவாரைப்போலே உள்ளேபதிகிடந்து ஸத்தையேபிடித்துநோக்கிக்கொண்டு போருகையாலே துணையாய், அவர்களை யொருகாலும் விடாதே அந்தராத்மாவாய் நிற்கிற நிலைக்குமேலே, (௫௫) "அங்குஷ்டமாத்ர: புருஷோ ஜ்யோதிரிவாதூமக:" என்றும், (௫௬) "நீலதோயதமத்யஸ்தா வித்யுல்லேகேவ பாஸ்வரா" என்றும், இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே, ஜ்யோதிரூபமாய், ஶ்யாமளமான தன்னை முட்டாக்கிடும்படி, செய்பொனேதிகழுகிற புகராலே, நீலதோயதத்தை விழுங்கின வித்யுல்லேகைபோலே யிருக்கையாலே, பாஹ்யவிஷயப்ரவணமான மநஸ்ஸை அதில்நின்றும் பற்றறுத்து, தன்பக்கலிலே ப்ரவணமாக்கிக்கொள்ளும்படி, ஶுபாஶ்ரயமான திருமேனியோடே அந்தசேதநர்க்கு த்யாநருசி பிறந்தபோது த்யேயனாகைக்காகவும், புத்த்யாதிகளுக்கு நியாமகனாய்க்கொண்டு அவர்களை ரக்ஷிக்கைக்காகவும் நாராயணத்வப்ரயுக்தமான குடற்றுடக்காலே பந்துபூதனாய்க்கொண்டு, (௫௬) "பத்மகோஶப்ரதீகாஶம் ஹ்ருதயம் சாப்யதோமுகம்" என்கிற, ஹ்ருதயகமலத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பென்கை. அந்தராத்மதையை முதற்சொல்லி, அதுக்குமேலே ஸவிக்ரஹனாய்க்கொண்டு ஹ்ருதய கமலத்திலிருக்குமிருப்பைச் சொல்லித் தலைக்கட்டிற்று, விக்ரஹயோக ப்ரயுக்தமான பரத்வாதிகளைச் சொல்லி வருகிற ப்ரகரணமாகையாலே.

ருகூ. அர்ச்சாவதாரமாவது - "தமருகந்ததெவ்வுருவம்" என்கிறபடியே, சேதநர்க் கபிமதமான த்ரவ்யத்திலே விபவவிஶேஷங்கள்போலன்றிக்கே, தேஶகாலாதிகாரி நியமமில்லாதபடி ஸந்நிதிபண்ணி அபராதங்களைக் காணுக்கண்ணிட்டு, அர்ச்சகபரதந்த்ரமான ஸமஸ்த வ்யாபாரங்களையுமுடையனாய்க்கொண்டு, கோயில்களிலும், க்ருஹங்களிலும் எழுந்தருளிநிற்கும் நிலை.

ருகூ. ஆக, அந்தர்யாமித்வத்தை யுபபாதித்தாராய் நின்றார் கீழ்; அநந்தரம், அர்ச்சாவதாரத்தை யுபபாதிக்கிறார்; (அர்ச்சாவதாரமாவது) என்று தொடங்கி. அதாவது - (ருஎஎ) "தமருகந்த தெவ்வுருவ மவ்வுருவந்தானே" என்று, ஆஶ்ரிதர் யாதொன்றைத் தனக்குத் திருமேனியாகக் கோலினார்கள், அத்தையே தனக்கு வடிவாகக்கொள்ளுமென்கிறபடியே,ஆஶ்ரிதரான சேதநர்க்கு அபிமதமான ஸ்வர்ணரஜதாதி ஶிலாபர்யந்தமான வஸ்துநோதகுத்ரவ்யத்திலே, அயோத்யாமதுராதி தேஶநியமமென்ன, பதினோராயிரம்ஸம்வத்ஸரம் நூறுஸம்வத்ஸரமென்றாப்போலே யுண்டான கால நியமமென்ன, தஶரத வஸுதேவாதிகளென்றாப்போலேசில அதிகாரிநியமமென்ன, இவற்றையுடைத்தாய்க் கொண்டு ஸந்நிதிபண்ணின ராமக்ருஷ்ணாதி விபவ விஶேஷங்கள்போலன்றிக்கே,(ருஎஅ) "ஸர்வத்ர ஸர்வகாலேஷு ஸர்வாவஸ்தாஸு ஸர்வதா" என்கிறபடியே, ஒரு தேஶநியமமில்லாதபடியாகவும்; அர்ச்சகனுடையவபேக்ஷா காலமொழிய தனக்கென்று ஒரு காலநியமமில்லாதபடியாகவும், ருசியுடையாரெல்லார்க்குமாகையாலே, இன்னாரென்பதொரு அதிகாரிநியமமில்லாதபடியாகவும் ஸந்நிதிபண்ணி, "ஸர்வஸஹிஷ்ணும்" என்கிறபடியே ஸஹிஷ்ணுவாகையாலே, அவர்கள்செய்யுமபராதங்களைக் காணுக்கண்ணிட்டு, "ஸ்வதந்த்ரோபி ந ஸ்வதந்த்ரஶ்ச" என்கிறபடியே, அர்ச்சகபரதந்த்ரமான ஸ்நாநாஶநஶயநாதிகளான ஸமஸ்தவ்யாபாரங்களையுமுடையனாய்க்கொண்டு எழுந்தருளிநிற்குநிலை-அர்ச்சாவதாரமாவதென்கை. (ருஎக) "ஸர்வஶக்திரபி ஸ்வயம்" என்கையாலே, அர்ச்சாஸம்பந்தம் - ப்ரதிமாவாசி.

௯0. ருசிஜநகத்வமும், ஸமாஸ்ரயத்வமும், அஶேஷலோக ஶரண்யத்வமும். அநுபாவ்யத்வமு மெல்லா மர்ச்சாவதா ரத்திலே பரிபூர்ணம்.

௯௧. ஸ்வஸ்வாமிபாவத்தை மாறுடிக்கொண்டு

௯0. இவ்வர்ச்சாவதாரத்தினுடைய ருசிஜநகத்வாதி குண பூர்த்தியை யருளிச் செய்கிறார்; (ருசிஜநகத்வமும்) என்றுதொ டங்கி, அதாவது - ஶாஸ்த்ரங்களால் திருத்தவொண்ணாதே விஷ யாந்தரங்களிலே மண்டிவிமுகராய்ப் போரும் சேதநர்கருத் தன் னுடைய ஸௌந்தர்யகுணங்களாலே வைமுக்யத்தைமாற்றி, தன்பக்கலிலே ருசியை ஜநிப்பிக்கையும், ருசிபிறந்தவநந்தரம், தன் னை பஜிக்குமவர்களுக்கு, கண்ணுக்கும் நெஞ்சுக்கு மினிதாம்படி ஸமாஸ்ரயமா யிருக்கையும், அவ்வளவன்றிக்கே, தன்னையே உபாயமாக ஸ்வீகரிக்குமளவில் குணகுண நிரூபணம்பண்ணாதே, ஸகலலோகங்களி லுள்ளவர்களுக்கும் ஶரண வரணார்ஹமாயிருக் கையும். உபாயமானமாத்ரமாய் ஒருதேஶவிஶேஷத்திலேபோனால் அநுபாவ்யமாம்படி யிருக்கையன்றிக்கே,வைலக்ஷண்யத்தில் வாசி யறிந்தவர்களுக்கு (௫௮0) "என்னமுதனைக்கண்டகண்கள் மற் றொன்றினைக்காணாவே" என்னும்படி, அநுபாவ்யமா யிருக்கையு மாகிற விவையெல்லாம் அர்ச்சாவதாரத்திலே பரிபூர்ணமாயிருக்கு மென்கை. (௫௮௧) "ஸர்வதேவமயஶ்ஶ்ரீமாந் ஸர்வேஶ்வர ஸநாதன நிகேதநஃ । க்ருபாஸிந்துர் ஸர்வஜ்ஞோ ... ஸர்வஶக்திர் ... । ... " என்று, இவ்வர்ச்சாவதாரத்தில், அஶரீரருகந்ததொருத்ரவ்யத்தைத் தன க்குத் திருமேனியாகக்கொண்டு அவர்களுக்கு உபாஸ்யனுமாய், ப்ராப்யனுமாயிருக்குமென்னுமிடம், ஸ்ரீஶௌநக பகவானாலுஞ் சொல்லப்பட்டதிறே.

௯௧. இன்னமும், இவ்வர்ச்சாவதார குணாதிக்யத்தை யரு ளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு. இப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டி யரு ளுகிறார்; (ஸ்வஸ்வாமிபாவத்தை) என்றுதொடங்கி. அதாவது - (௫௮௨) "ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணி ஸ்தி தம்" என்கிறபடியே, சேதநனுக்கு ஸ்வத்வமும், தனக்கு ஸ்வாமித்வ

அஜ்ஞரைப்போலேயும், அசக்தரைப்போலேயும், அஸ்வதந்த்ரரைப்போலேயும் இருக்கச்செய்தேயும், அபாரகாருண்யபரவசனாய்க்கொண்டு ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் கொடுத்தருளும்.

[illegible]

முமவ்யவஸ்திதமாயிருக்க, இவன் தன்னுடைய [illegible] தன்னையும் ஸஹாயாந்தரமும் [illegible] ஸ்வாமித்வம் [illegible] கொண்டு, (ருகஅ) "[illegible]" (கரஈ) "[illegible]" (ருஅர) "[illegible]" என்று (ருஅரு) "[illegible]" என்று சொல்லுகிறபடியே [illegible], [illegible]யாய், நிரங்குசஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கிற தன்னை [illegible], தன்காரியமும் [illegible] அஜ்ஞனைப்போலேயும், தன்னை [illegible] அசக்தரைப்போலேயும், தனக்கென்னவொருகர்மமுமில்லாத அஸ்வதந்த்ரரைப்போலேயும் இராநிற்கச்செய்தேயும், [illegible] விடமாட்டாதபடி [illegible] செல்லுகிற காருண்யம் இட்டவழக்காய்க்கொண்டு, [illegible] ஸகல [illegible]ங்களையும் கொடுத்தருளு மென்கை.

(ருஅ[illegible]) "[illegible]" என்று, [illegible] - ஸர்வ[illegible]மாய், [illegible] - ஆத்மாவின் [illegible]களிலும், ஸ்வாமித்வமான [illegible]க்களிலும் வ்யவஸ்திதமாயிருக்குமென்றும், (ருஅஎ) "[illegible]" என்று, இப்படி ஸேஷித்வம் வ்யவஸ்திதமாயிருக்கச்செய்தேயும், என்னுடைய கேசவனென்றும், பரமனை [illegible]யுடைய தேவனை ராமன் என்னுடையவனென்றும் (ருஅஅ) "[illegible]"

வஸாஹஸ்ரேஷுஷு மஹாவாஞ்சரோ நாராயணஸ்ய” என்று, என்னுடையவன் இந்த வாமநனானவன், ப்ரபுவான நரஸிம்ஹரூபியானவன், வராஹவேஷத்தையுடையவனானவன், அப்படியே நரநாராயணனென்றும், (௩அ௯) “தயாக்ருஷ்ணஸ்ய ராமஸ்ய மதி த்ருஷ்டிர் மமேத்ஸ்வதி வஸ்யாஸ் வீதி ஸ்வமாதிஸ்வம் ஸ்தாஸ்யந்தமேவச” என்னும்படியே க்ருஷ்ணனும், ராமனும் என்னுடையவனென்றுஞ் சொல்லாநிற்கும். என்னுடைய க்ரமத்திலிருக்கிற பகவான் என்னுடையவனென்றும் பரதவாக்யத்திலுண்டாகாநிற்கும். (௩௯௦) “இதையேவ ஜகந்நாயம் ஸர்வதா நாரதீ ஸர்வஸ்ய தஸ்யாஸ்யதஸ்ய ரக்ஷ்ய பூதாஸ்ய விஜநார்த்தந:” என்று, பரமார்த்தத்தால் ஜகந்நாதனாய், ஸ்வாமியான ஜநார்த்தநனே அஸக்தனுக்கும், அஸ்வதந்த்ரனுக்கும், ரக்ஷ்யபூதனுக்கும் இந்த்ரியத்தைச் செய்யாநிற்கும். (௩௯௧) “தத்ஸ்யா தேஜா மஹாதேஜஸ்ஸ பக்தவத்ஸல: ஸ்நாநம் பாநம் ததா யாத்ராம் கரோதி தேஜஸ:” என்று, பெரிய தேஜஸ்ஸையுடைய ஜகத்பதியானவன், பக்தனுக்கு அக்லனைக்கொண்டு அவன் இச்சித்தபோது அமுதுசெய்யாநிற்கும்; அப்படியே, ஸ்நாநத்தையும் பாநத்தையும் யாத்ரையையும் பண்ணாநிற்குமென்றும், (௩௯௨) “ஸ்வதந்த்ரோ ஜகந்நாதோப்ய ஸ்வதந்த்ரோ யதா ததா ஸர்வஶக்திர் ஜகத்ஸ்ரஷ்டாப்யஶக்த இவ சேஷ்டதே” என்று, ஸ்வதந்த்ரனாய் ஜகந்நாதனாயிருக்கச்செய்தேயும், அவன் யாதொருபடி அஸ்வதந்த்ரன், அப்படியாகாநிற்கும். ஸர்வஶக்தியாய் ஜகத்துக்கு ஸ்ரஷ்டாவாயிருக்கச்செய்தேயும், அஶக்தரைப்போலே சேஷ்டியாநின்றுமென்றும்; (௩௯௩) “ஸர்வகாமப்ரதஸ்ஸ்வாமீ ஶக்தோப்யஶக்தவத் ஸ்திதோ நிரபேக்ஷோ ஜகத்ஸ்வாமீ ஸாபேக்ஷ இவ தக்ஷ்யதே” எல்லாக்காமங்களையும் கொடாநின்று ஸ்வாமியாயிராநிற்கச் செய்தேயும், அஶக்தரைப்போலே காணப்படாநிற்கும்; அபராதங்களில் த்ருஷ்டியிலனாநின்றுகொண்டு, எப்போதும் தயையைப் பண்ணாநிற்குமென்றும், (௩௯௪) “ஸர்வாவதாரவிஷயேப்யேவம் ஸ்ருஷ்டம் உக்தா மயா நாஸ்ய க்ஷேத்ரம் ஸ்வயம்வ்யக்தே க்ஷேத்ரவி” என்று, அர்ச்சாவதார விஷயத்தில் என்னுடைய குருக்கச்

சொல்லப்பட்டவத்தனை; குணங்களானவை தானுமவர்க்கு அடி-
ஞும் சொல்ல ப்ராப்யங்களல்லவென்றும், (௩௪௫) "[illegible]
[illegible]" என்று, என்னுடைய ப்ர
ஸாதமொழிந்தாலும், ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஸ்நேஹமில்லாததேயாது
சொல்லமுடியாதென்றும், (௩௪௬) "[illegible]
[illegible]
[illegible]" என்று, இப்படி பரஸ்பரமாதிப்ப்ரஸாதனை
நான் அநுபவிக்கிற வாத்ஸல்யத்துக்கு. நூர்வ நூர்வப்ரகாரங்களில்
காட்டில் உத்தரோத்தரப்ரகாரத்தில் ஸௌலப்யத்தாலே ப்ரேஷ்
டனுமிருப்பனென்றும், (௩௪௭) "[illegible]
[illegible]" என்று, ஜநத்ஸ்வாமியானவன் ஸௌ
லப்யத்தாலே மேலே மேலே ஸுலபனாயிருப்பனிறே! என்றும்,
(௩௪௮) "[illegible]
[illegible]" என்று,
ஸர்வஜ்ஞதையும் அதிசயிதமான ஷாட்குண்யமுடையனாய் - மந்த்ர
பிம்பங்களிலே நிற்கும்; மந்த்ரத்திலே வாச்யதயா என்றும் நிற்
கும்; பிம்பத்திலே தத்வையாலே நிற்குமென்றும், இப்படி, அர்ச்
சாவதாரத்திலுடைய குணாதிசயம் விஷ்வக்ஸேனஸம்ஹிதையிலே
ஸர்வேஸ்வரன் தன்னாலே அருளிச்செய்யப்பட்டதிறே. (௩௪௯)
"[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]" என்று. அவை
[illegible] அருளிச்செய்கவைதத்தத்திலே, அர்ச்சாவதாரமானவைத்
[illegible] ஸ்ரீஹேனா [illegible] ஸ்லோகத்தாலே யருளிச்செய்தாரிறே!

அத, ஈஸ்வரனுடைய ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தையும், அந்த
ஸ்வரூபத்தையும் நிறம்பெறுத்தும் குணவைலக்ஷண்யத்தையும்
அக்குணங்களடியாக அவன்பண்ணும் ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்க
ளையும், அப்படி காரணபூதனானவனுடைய ஸர்வ ஸமாஸ்ரயணீய

த்வத்தையும், அவனுடைய ஸர்வ பலப்ரதத்வத்தையும், காரணத்வாத்யுபயோகியான விலக்ஷணவிக்ரஹயோகத்தையும், அந்த விக்ரஹ வைலக்ஷண்யாநுரூபமான லக்ஷ்மீ பூமி நீளா நாயகத்வத்தையும், அந்த விக்ரஹயோகப்ரயுக்தமான பரத்வாதிபஞ்சப்ரகாரத்வத்தையும் அருளிச்செய்து, ஈச்வரதத்வத்தை நிகமித்தாராயிற்று.

[illegible] ।
[illegible] ॥

ஸர்வஜ்ஞஜநதாசார்யக்ருததத்வத்ரயஸ்யய: ।
வ்யாக்யாமாக்யாந்நமஸ்தஸ்மை ஸௌம்யஜாமாத்ருயோகிநே ॥

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஈச்வரப்ரகரணம் - முற்றிற்று.

---:o):---

ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த

தத்வத்ரயவ்யாக்யானம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

தத்வத்ரய வ்யாக்யான அஶுத்தஶுத்த பத்ரிகை.

அஶுத்தம்	ஶுத்தம்	பக்கம்.	வரி.
ஸ்யூத	ஸ்யூத	7	9
[illegible]	[illegible] + [illegible]	9	27
உத்தேசம்	நு. (அ-கை) உத்தேசம்	10	29
(நு) (அ-கை) அதில்	அதில்	11	9
தேஹம்	தேஹங்	,,	15
விவாத	அவிவாத	,,	18
[“ ஜீவாய	ஜீவாய	,,	19
ஸரீரம் அவ	ஶரீரம், அவ	,,	23
கர்த்தா	(ஸ்மர்த்தா)	12	11
கல்பிதங்களாகை	கல்பிதமாகை	,,	13
அந்தஃகரணை	அந்தகரணை	,,	16
அந்தஃகரண	அந்தகரண	,,	17
ஸிரவைவ	ஸ்ரவணத்வ	15	26
க்லிஷ்டத	[illegible]	24	8
[illegible]	ஸைமதில்யமும்	25	2
[illegible]	ஸைமதில்யமும்	,,	12
[illegible]	விருத்தையிலும்	27	26
[illegible]	தையிலும்	,,	27
[illegible]	இவனுடைய	31	22
[illegible]	“ இப்படி	,,	25
[illegible]	[illegible]	32	10
[illegible]	[illegible]	,,	20
ணில்	அன்னில்	33	6
இப்படி.	கக. இப்படி	34	20
இப்படி.	கஎ. இப்படி	35	6
(ரியாம்ப	கஅ. (ரியாம்ப	35	21

அஶுத்தம்	ஶுத்தம்	பக்கம்.	வரி.
(௩௬) இவனு	இவனு	36	12
(தார்ய	௩௬. (தார்ய	36	15
" இத்தால்	இத்தால்	37	16
நக்ஷத்ரா	நக்ஷத்ரம்	,,	20
(ஶேஷ	௩௦. (ஶேஷ	38	5
ஜ்ஞாஷ்ன	ஜ்ஞாஷா	,,	26
ஸௌா	ஸௌா	39	9
ஸாவ்ய க்தா	ஸாவ்ய க்தா	,,	10
ஶு தரா	ஶுத்தரா	,,	10
௪௧. (ஆத்ம	(ஆத்ம	41	3
இதில்	௪௧. இதில்	,,	5
ஸம்ஸாரம்	ஸம்ஸ்காரம்	45	8
ஜீவாத்வைத	அதில், ப்ரஹ்மாத்வைதமாவது-ப்ரகார்யத்வைதம். ஜீவாத்வைத	46	25
நாஶத் தாலேயாகல்	நாஶத்தாலேயாகல்	48	23
ஶாஸ்த்ரொக்தா	ஶாஸ்த்ரொக்தா	49	7
இந்தஶாரு	௫௯. இந்தஶாரு	,,	27
(௫௰) அத்தை	அத்தை	50	14
ஶ்ரேய	௫௧. ஶ்ரேய	51	27
சொலில்	சொல்லில்	52	18
விபுவாய்	அவிபுவாய்	53	[illegible]
ஸ்வப்ரகா	ஸ்வயம்ப்ரகா	[illegible]	[illegible]
நஷ்டஜ்ஞானஷ	நஷ்டஜ்ஞானஷ ... ஜ்ஞானஷ	5[illegible]	[illegible]
போதும்	போது	59	[illegible]
அஜடமென்று	அஜடமென்று	61	2[illegible]
ஶைவ்யக்ஷு, யஸ்யா	ஶைவ்யக்ஷு (ஶைவ்யக்ஷு ரோஹிணியகை) இதி-யஸ்யா	72	25
ஸாஶ்யவைஷஶ்ய	ஸாஶ்ய	72	25
தத்வஶ்லவஶ்ய	தத்வஶ்லவம்	,,	26
ஶஜ்ஞா		,,	,,

அபபாடம்	பாடம்	பக்கம்	வரி
ஸ்வீக்ஷா	தத்க்ஷா	,,	27
வேதகாதக	வேதகாதக	,,	30
ப்ரயாநஸ்வேந	ப்ரயாநம் தத்ஸ்வாதிவ்ருத்தி,	73	8
விவிக்தயி	விவிக்தயி	,,	10
விதீர்ண	விசீர்ண	,,	11
ஸ்வருபாய	ஸ்வருபாய	74	3
விசேஷாஃகா	விசேஷாஃ, ப்ரகாசாதிகா	,,	25
தஜ்நாயபூ	தஜ்நாயபூ	75	12
விஷயஸ்ப்ருணைஹ. கர்ம	விஷயஸ்ப்ருணைஹ. ஸம்ஸாரபுத்ரமித்ராதிகளிடம் ஸம்ஸ்லேஷஸ்ப்ருணைஹ. கர்ம	,,	19
விசேஷாஹி	விசேஷணாஹி	76	11
தாஸேஸ	தாஸேஸு	,,	28
சக்ஷுர் ஜிஹ்வை	சக்ஷுர்ஜிஹ்வா	78	16
ஆக்ராண	க்ராண	,,	17
என்றும்	என்று	,,	29
ஸிஸா	ஸிம்ஸ	79	4
ப்ராதாநத்வம்	ப்ராதாநத்வம்	83	3
[illegible]	[illegible]	84	15
[illegible]	[illegible] (இப்படி [illegible] கண்டுகொள்வது.)	86	6
[illegible]	[illegible]	87	15
[illegible]	[illegible]	,,	17
[illegible]	ப்ரதிவ்யம்ஸமான	88	28
[illegible]	[illegible]	89	12
[illegible]	[illegible]	89	13
[illegible]	[illegible]	,,	14
[illegible]	[illegible]	,,	15
[illegible]	[illegible]	,,	15

அசுத்தம்	சுத்தம்	பக்கம்	வரி
வ்யாபகங்கெ	வ்யாபகங்கெனா	90	18
வெகு:	வெகு:	,,	19
ஐக்ஷாஹ	ஐக்ஷ்வாஹு	92	11
சொன்னது உபலக்ஷணம்	சொன்னதும்	,,	20
சொன்னதும் உப லக்ஷணம்	சொன்னதும் ப்ரதாந்தாத் தாக்ஷ்ய உபலக்ஷணம்.	,,	23
ஐஸாமா	ஐஸாவ்ரம்	94	22
பதினாயிரம்	பதினாயிரம்	,,	23
அவாஹுக	வாஹுக	,,	20
ஸர்க்காரூபமாயும்	ஸர்க்காரூபங்களையும்	,,	,,
ஸைலமாயும்	ஸைலரூபமாயும்	,,	,,
மாளிகைகளாலே யலங்	மாளிகைகளாலேயும், ப்ராஸாதகோபுரங்க ளாலேயுமலங்	,,	22
மடுப்பம் அவகாஹ தயோக்தமான	மத்(ம)நிம்பமாக ஸைஹேவாக்தமான	96	8
ஆவயுக்கும்	ஆவரிக்கும்	,,	28
நக்ஷத்ரெனை	[illegible]	97	19
வினிக்ர	விஜனிக்ர	98	22
இங்கு	அங்கு	101	22
[illegible]	[illegible]	103	22
ஹ்ருய்யபெத	ஹிய்யபெத	[illegible]	[illegible]
[illegible]	புலைக்கரும்		[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
காஷ்டாரூபேணை	காஷ்டாதிரூபேணை	[illegible]	[illegible]
உதக-லேஸ்ர	உதக-லேஸ்ர	[illegible]	[illegible]
[illegible]தஃ"	[illegible]தஃ" என்று	[illegible]	[illegible]
இதா	இதோ	[illegible]	[illegible]
நீர-நிவா	நிர-வா	[illegible]	[illegible]
கும்படி	கும்படியைச்	115	11
விலக்ஷண லிங்க	விலக்ஷண	118	6

அசுத்தம்	சுத்தம்	பக்கம்.	வரி.
உபாதி	உபாதிகளி	,,	7
ஸம்ஸ்ரு ஸ்ருஷ்டி	ஸம்ஸ்ருஷ்டி	,,	,,
ஸாஸ்த்ரதயா	ஸாஸ்த்ரதயா	119	12
த்ரீவித	த்ரிவித	,,	11
ப்ரக்ருதிப்ர	ப்ர	120	19
ஸாக்ஷி	ஸாக்ஷி	121	13
ஸகல	ஸகல	122	17
ப்ரதிபடமாயிருக்கை யாலே	ப்ரதிபடமா(ய்)யிருக்கை" என்கையாலே	122	26
அநுகூல	அநுகூல	124	29
குணத்தைச்சொல்லாநின்ற	குணத்தை (யின்)சொல் லாநின்ற	125	24
ஸௌசீல்ய	ஸௌசீல்ய	126	12
ஸௌலப்யம்	ஸௌலப்யம்	,,	13
நிருபாதிகங்களானவை யாலே-ஸ்ரீமா	நிருபாதிகங்களானவையா யும்-பரதந்த்ரனல்லா தவைகளாலுமாயாலே, ஸ்ரீமா	126	19
ஸ்வாமித்வம்	ஸ்வாமித்வம்தனி	1[illegible]7	1
ஸாத்மாவின்	ஸாத்மாவின்	,,	3
[illegible]	௩௦. த்வாதசம்	130	1
[illegible]	(௩௦) த்வாதசம்	,,	7
[illegible]	வையாகரணம்	,,	25
[illegible]	௩௧. த்ரிபுர	132	1
[illegible]	(௩௧. த்ரிபுர	,,	24